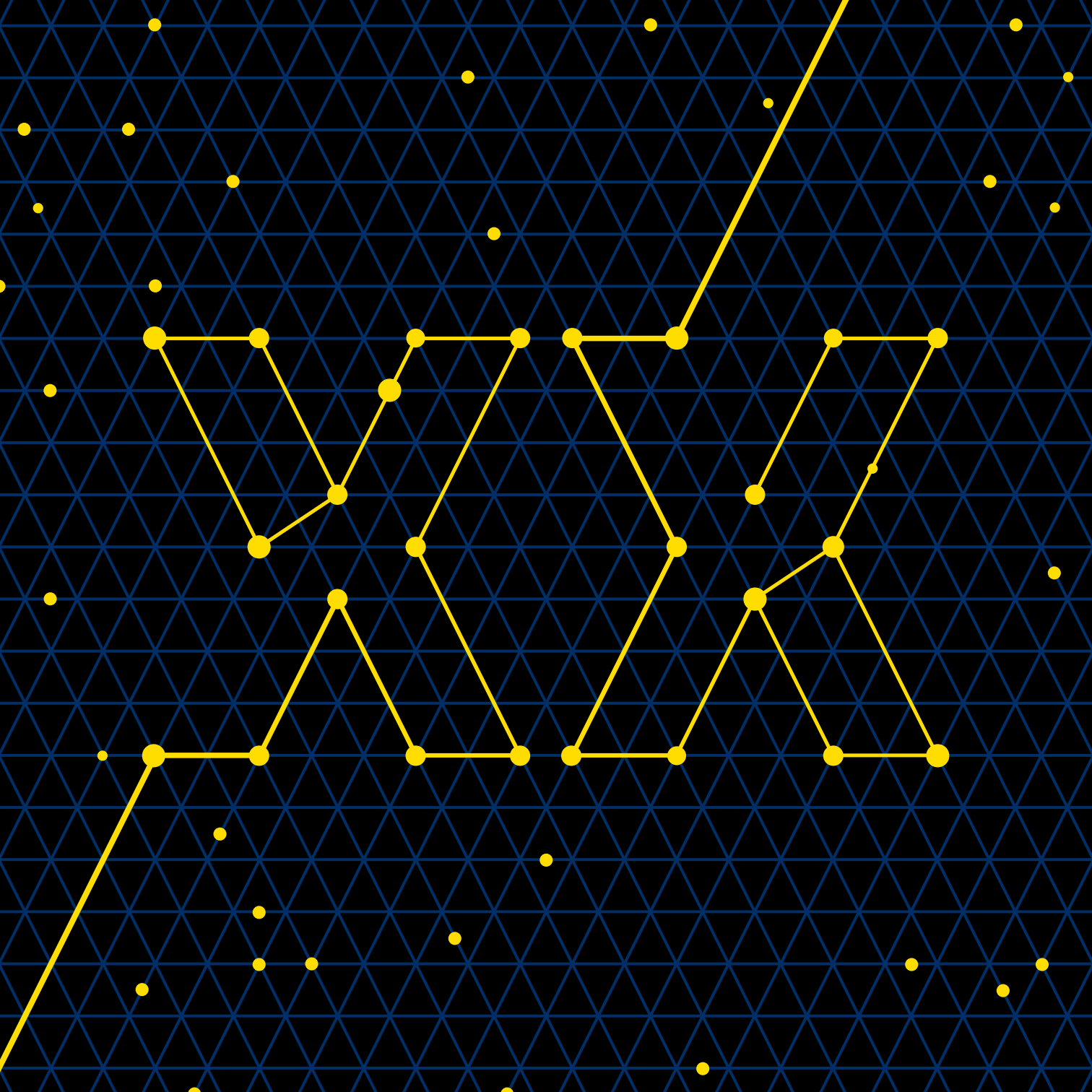

ISBN: 978-83-932940-7-7

Wydawcy / vydal:
Stowarzyszenie Kultura na Granicy
Szymanowskiego 5/9, 43-400 Cieszyn

EducationTalentCulture, z. s.
Hlavní třída 87/2, 737 01 Český Těšín

SPIS TREŚCI / OBSAH:

IVAN TROJAN 9
JAN HŘEBEJK (& PETR JARCHOVSKÝ) 19
DANUTA STENKA 31
KRZYSZTOF ZANUSSI 43
NAJLEPSZE SCENARIUSZE SŁOWACJI · MISTROVSKÁ DÍLA SLOVENSKÉ SCENÁRISTIKY 57

NOWE FILMY CZESKIE · NOVÉ FILMY ČESKÉ 65
NOWE FILMY POLSKIE · NOVÉ FILMY POLSKÉ 85
NOWE FILMY SŁOWACKIE · NOVÉ FILMY SLOVENSKÉ 119
AKCENT ROSYJSKI · RUSKÝ AKCENT 129
AKCENT WĘGIERSKI · MAĎARSKÝ AKCENT 131
FILMY DLA DZIECI · FILMY PRO DĚTI 135

NIESPOKOJNE KINO. 1968 · NEKLIDNÉ KINO. 1968 139
ŚWIĘTOWANIE · SLAVÍME! 163
KINO / TEATR · KINO / DIVADLO 177
VŠMU. RETROSPEKTYWA · RETROSPEKTIVA 185

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE · DOPROVODNÉ AKCE 191
MUZYKA · HUDBA 192
WYSTAWY · VÝSTAVY 197
SPOTKANIA · SETKÁNÍ 203
INNE · DALŠÍ 208

INDEKS FILMÓW · INDEX FILMŮ 211
PL 212
CZ / SK 214

20. Przegląd Filmowy KINO NA GRANICY
20. Filmová přehlídka KINO NA HRANICI

Cieszyn / Český Těšín · 27.04–3.05.2018

www.kinonagranicy.pl · www.kinonahranici.cz

20. KINO NA GRANICY · **20. KINO NA HRANICI**

PL **Drodzy Przyjaciele,**

dwie dekady to mnóstwo czasu… Czy lata temu było już zapisane w gwiazdach, że spotkamy się tutaj w 2018 roku? Na pewno. Ale my o tym nie wiedzieliśmy. Kiedy będziecie czytać te słowa, pomyślcie, że organizatorzy siedzą przed pustym ekranem komputera (kiedyś nad białą kartką) i głowią się, co napisać, by godnie Was przywitać. Zastanawiają się, jaka będzie ta jubileuszowa edycja. I czy warto było podejmować aż taki trud, zamartwiać się, stresować, skoro i tak w gwiazdach jest już wszystko zapisane? Chyba nie ma sensu roztrząsać tych filozoficznych kwestii. Nie przypadkiem motywem tegorocznej edycji są gwiazdy. Symbolizują one m.in. światło niebiańskie, nieskończoność, ideał, szczęśliwość, sukces, nadzieję, wolność, nieśmiertelność, natchnienie, przeznaczenie… A ich rozmieszczenie na naszym tegorocznym plakacie, odtwarzającym wiosenne niebo, niesie ze sobą pozytywny przekaz. Pragniemy, aby taka była tegoroczna edycja, by mieniła się blaskiem świetnych filmów, wyjątkowymi gośćmi, energią i przyjaźnią. Przygotowaliśmy ją najlepiej, jak umieliśmy. Tak jak „świetlny most filmowy" znowu spoi dwa brzegi Olzy podczas transgranicznych projekcji, tak i my chcemy połączyć stare z nowym. Program jest kontynuacją tego, co najbardziej lubicie w Kinie na Granicy. Będą retrospektywy, cykle tematyczne i nowości filmowe. A wszystko to podane z nową energią. Jubileusz skłania do podsumowań i refleksji, dlatego przygotowaliśmy specjalny album ze wspomnieniami i anegdotami. Mozaikowa konstrukcja i lekka forma skrywają historię naszą i naszych miast podzielonych kiedyś granicą. Tyle się zmieniło przez te lata, a my wciąż spotykamy się nad Olzą.

W tym roku będziemy wznosić jubileuszowe toasty – za kino, za przyjaźń, za nas!

Organizatorzy

CZ **Milí přátelé,**

20 let, to už je pořádný kus času… Nebylo snad už před léty napsáno ve hvězdách, že se setkáme i v roce 2018? Zcela určitě. Ale my jsme o tom nevěděli. Až budete číst tato slova, pomyslete na to, jak ti, kteří je píšou, sedí před bílou obrazovkou (kdysi dávno nad prázdným listem papíru) a lámou si hlavu nad tím, co napsat, aby vás patřičně přivítali. Přemítají, jaký bude tento jubilejní ročník. A jestli bylo potřeba vynakládat takové úsilí, trápit se a stresovat, když i tak je vše psáno ve hvězdách? Nejspíš nemá cenu řešit tyto filosofické otázky. Není náhoda, že motivem letošní přehlídky jsou hvězdy. Ty symbolizují mimo jiné nebeské světlo, nekonečno, ideál, štěstí, úspěch, naději, svobodu, nesmrtelnost, inspiraci nebo osud… A jejich rozmístění na našem letošním plakátu, jenž zachycuje jarní nebe, v sobě nese pozitivní poselství. Rádi bychom, aby takový byl i ten letošní ročník, aby se proměňoval odleskem skvělých filmů, skvělých hostů, energií a přátelstvím. Připravili jsme se na něj nejlépe, jak jsme uměli. Tak jako „světelný filmový most" opět spojí oba břehy Olzy během přeshraničních projekcí, tak i my chceme propojit staré s novým. Letošní program je pokračováním toho, co máte na Kině na hranici nejraději. Chystají se retrospektivy, tematické cykly i filmové novinky. A to všechno bude „naservírováno" s novou energií. Jubileum nás nutí k ohlédnutí a vzpomínání, a proto jsme pro vás připravili speciální album se spoustou vzpomínek a historek. Struktura mozaiky a lehká forma skrývají naši vlastní historii a historii našich měst, jež byla kdysi rozdělena hranicí. Tolik se za ta léta změnilo, a my se přesto dál setkáváme na březích Olzy.

Letos si budeme připíjet k jubileu – na film, na přátelství, na nás!

Organizátoři

Dyrektorki Przeglądu / Ředitelky přehlídky:
Jolanta Dygoś
Petra Slováček Rypienová

Dyrektorzy programowi / Programoví ředitelé:
Łukasz Maciejewski
Martin Novosad

Dyrektor ds. marketingu i promocji /
Ředitelka pro marketing a propagaci:
Karolina Kazuła

Dyrektor Organizacyjny / Organizační ředitel:
Łukasz Kazimierowicz

Public relations:
Gabriela Cichá, Karolina Kazuła

Koordynatorzy organizacyjni /
Organizační koordinátoři:
Marta Mędrzak-Gajda
Jakub Gajdica

Koordynatorzy ds. sponsoringu i sprzedaży /
Koordinátoři pro sponzory a marketing:
Mateusz Grzechnik, Marcela Faltová

Biuro organizacyjne / Organizační kancelář:
Anna Smolarek

Guest service:
Marek Wolas
Michalina Przybyła, Marta Radwaniak
Magdalena Żuraw-Peč

Akredytacje / Akreditace:
Anna Kryska, Krzysztof Howikowicz

Koordynacja tłumaczeń /
Koordinace překladů:
Izabela Szulc

Koordynacja wolontariuszy /
Koordinace dobrovolníků:
Piotr Kumor

Koordynacja obiegu kopii / Shipping filmů:
Piotr Kasela, Milada Ślusarczyková,
Renata Macková

Współpraca SK / Spolupráce SK:
Monika Lošťáková

Współpraca techniczna / Technická spolupráce:
Marek Dudzik

Klub festiwalowy / Hudební klub:
Jakub Gajdica, Łukasz Kazimierowicz
Maciej Urbaś

Redakcja www /
Redakce webových stránek:
Mikołaj Góralik

Tłumaczenia www /
Překlady webových stránek:
Pavel Peč

Redakcja FB / Redakce FB:
Łukasz Kazimierowicz

Tłumaczenia FB / Překlady FB:
Joanna Słowik

Koordynatorzy obiektów /
Koordinátoři objektů:
Teatr im. A. Mickiewicza: Nina Niepsuj
Kino Piast: Barbara Sroga
Kino Central: Anna Biernacka
KaSS Střelnice: Piotr Wojtanek

Koncepcja graficzna /
Grafická koncepce / DTP & layout:
Iwona Cichy

Spot:
Kacper Zamarło

Foto:
Marek Džupin, Miroslav Pawelek
Wojciech Wandzel

Oprawa plastyczna / Scénografie:
Marek Gajda

Wystawy / Výstavy:
Marta Mędrzak-Gajda, Marek Gajda

Projekcje transgraniczne /
Přeshraniční projekce:
CA Visual com / Dobre kino

Redaktorka katalogu /
Redaktorka katalogu:
Agnieszka Szeffel

Autorzy tekstów / Autoři textů:
Jana Bébarová, Piotr Czerkawski,
Mikołaj Góralik, Łukasz Grzesiczak,
Adam Kruk, Mariusz Mikliński,
Dawid Myśliwiec, Piotr Mirski,
Joanna Ostrowska, Miroslav Ulman,
Artur Zaborski

Tłumaczenia / Překlady:
Markéta Sergejko, Zbigniew Machej

Korekta, redakcja / Korektura, redakce:
Mariusz Mikliński, Renata Zdražilová

Administracja www /
Správa webových stránek:
stronydlafirm.eu, Jarosław Krakowka

Księgowość i finanse /
Účetnictví a finance:
Kinga Maguza

Projektory, ekrany, kamery /
Projektory, obrazovky, kamery:
Piotr Konieczny / CA Visual com

Napisy / Titulky:
Studio Kropka

Druk / Tisk:
fulloutdoorprintservice

Organizatorzy / Organizátoři:
Stowarzyszenie Kultura na Granicy, Cieszyn
prezes Jolanta Dygoś

EducationTalentCulture, z.s., Český Těšín
ředitelka Petra Slováček Rypienová

Miejsca realizacji / Místa realizace:
Teatr im. Adama Mickiewicza
dyrektor Andrzej Łyżbicki

Kino Piast
kierownik Marek Mendroch

UL Kultury Pracownia Dobrych Praktyk
koordynatorka Barbara Głyda-Żydek

Zamek Cieszyn
dyrektor Ewa Gołębiowska

Browar Zamkowy Cieszyn
prezes zarządu Michał Peschak

Kino Central (KaSS „Střelnice")
ředitelka Sabina Stiller

Kavárna a čítárna Avion
Městská knihovna Český Těšín
ředitelka Jana Galášová

Telewizja Festiwalowa / Festivalová televize:
Justyna Budzik
Katarzyna Hoffman
Karolina Kania
Agata Koszulińska
Adam Miklasz
Zuzanna Rakowska
Kacper Rudnicki
Łukasz Stajkowski
Tymon Stajkowski
Marceli Zielnik

Wolontariusze / Dobrovolníci:
Anna Adach
Anastasia Agaeva
Dominik Alberski
Paulina Bielecka
Karol Bromowicz
Magdalena Bruch
Dagmara Chałława
Kamila Cichy
Dominika Czajka
Katarzyna Dłużniewska
Patrycja Dołęga
Halina Dudova
Mariia Dunaiska
Samanta Dworniczak
Filip Faja
Dominika Filipowicz
Adéla Gajdicová
Aleksandra Gajdosz
Beata Gajecka
Veronika Gazurková
Mateusz Gąsiorek
Aleksandra Gębczyńska
Aleksandra Gibes
Leszek Górka
Kinga Hanus
Patryk Hejna
Agata Huk
Martyna Jankowska
Kamila Jankowska
Alicja Kamińska
Klaudia Kamińska
Magdalena Kelner
Timios Kiechajas
Karolina Koper
Paulina Koprowska
Weronika Kożdoń
Katarzyna Krakowska
Renata Król
Adam Kruk
Michał Krupnik
Beata Kryształa
Natalia Kwiatkowska
Piotr Kwiatkowski
Bartłomiej Lipiński
Adam Liška
Patryk Ludwin
Jolanta Łuka
Jakub Makowiecki
Aleksandra Marczak
Michał Mateja
Liliana Mieczkowska
Małgorzata Minik
Michał Modlich
Marcin Morrison
Natalia Nowaczek
Izabela Nykiel
Łukasz Ochędzan
Mateusz Olesiński
Barbora Ottnerová
Barbara Owsińska
Katarzyna Paczólska
Justyna Pałosz
Paulina Pawlak
Kamila Pham
Aneta Plinta
Paulina Pomichowska
Lucyna Przybycień
Maria Puch
Dominika Puchała
Mirka Putzlacherová
Maciej Rajwa
Sandra Rojewska
Agnieszka Rumak
Michał Rzońca
Ada Sędzielewska
Karolina Sienkiewicz
Elżbieta Slabik
Józefina Sobczak
Martyna Sojka
Emilia Spyrka
Damazy Stasiak
Daniel Steinmann
Justyna Stojka
Anna Stokłosa
Sebastian Sudoł
Sonia Sudyka
Jakub Sukiennik
Joanna Suppan
Izabela Szewczak
Agnieszka Szwarc
Sonia Szymala
Magdalena Świderska
Wera Świerczyna
Szymon Tarabura
Katarzyna Troszak
Agnieszka Trzaskowska
Karolina Turek
David Vojtíšek
Sara Walichrad
Michał Wilewski
Zuzanna Wolna
Marta Wołoszyn
Dorota Wójcik
Marta Zarzeczna

IT	Ivan Trojan. Retrospektywa · Retrospektiva
HJ	Jan Hřebejk (& Petr Jarchovský). Retrospektywa · Retrospektiva
DS	Danuta Stenka. Retrospektywa · Retrospektiva
KZ	Krzysztof Zanussi. Retrospektywa · Retrospektiva
NSS	Najlepsze scenariusze Słowacji · Mistrovská díla slovenské scenáristiky. Retrospektywa · Retrospektiva
NF	Nowe filmy · Nové filmy
RU	Akcent rosyjski · Ruský akcent
HU	Akcent węgierski · Maďarský akcent
T/D	Kino / Teatr · Kino / Divadlo
NK	Niespokojne kino. 1968 · Neklidné kino. 1968
Ś/S!	Świętowanie · Slavíme!
VŠMU	VŠMU. Retrospektywa · Retrospektiva
FD	Filmy dla dzieci · Filmy pro děti

AVION	Czytelnia i kawiarnia Avion / Noiva · Čítárna a kavárna Avion / Noiva, Český Těšín, Hlavní třída 2061
CENTRAL	Kino Central, Český Těšín, Štefánikova 27
OLZA	Kino nad Olzą (projekcje transgraniczne) · Kino nad Olší (přeshraniční projekce), Český Těšín
KaSS	Ośrodek kultury Střelnice · Kulturní a společenské středisko Střelnice, Český Těšín, Střelniční 1
KLUB	Klub festiwalowy · Festivalový klub, Cieszyn, Browar Zamkowy
KORNEL	Księgarnia, Kawiarnia, Antykwariat Kornel i Przyjaciele · Knihkupectví, kavárna, antikvariát Kornel i Przyjaciele, Cieszyn, ul. Sejmowa 1
PIAST	Kino Piast, Cieszyn, ul. Ratuszowa 1
TEATR	Teatr im. Adama Mickiewicza · Divadlo Adama Mickiewicze, Cieszyn, pl. Teatralny 1
UL	UL Kultury (dawna Galeria Szara) · ÚL Kultury (bývalá Galerie Szara), Cieszyn, ul. Srebrna 1
ZAMEK	Zamek Cieszyn, Cieszyn, ul. Zamkowa 3abc
	Zmiany w programie zastrzeżone · Změna programu vyhrazena

IVAN TROJAN

IVAN TROJAN

PL Urodził się w 1964 roku w Pradze, jest synem aktora Ladislava Trojana. W młodości zastanawiał się nad karierą sportowca, ale potem wybrał jednak Wydział Teatralny Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze (DAMU). Z czasem zaczął pracować jako aktor teatralny, telewizyjny i dubbingowy. Jeśli chodzi o dubbing, to na koncie ma takie produkcje jak *Kiedy Harry poznał Sally*, *I kto to mówi*, a także serial *24 godziny*. W kinie zadebiutował stosunkowo późno – w 2000 roku pojawił się w *Samotnych* zrealizowanych przez Davida Ondřička na podstawie scenariusza Petra Zelenki. Trojan jeszcze nieraz współpracował z tymi cenionymi twórcami. Wystąpił m.in. w *Opowieściach o zwyczajnym szaleństwie* Zelenki i komediodramacie *Jedna ręka nie klaszcze* Ondřička. Został wielokrotnie uhonorowany Czeskim Lwem.

CZ Narodil se v roce 1964 v Praze jako syn herce Ladislava Trojana. V mládí uvažoval o tom, že se bude profesionálně věnovat sportu. Pak byl ale přijat na DAMU a po nějaké době začal pracovat jako divadelní a televizní herec a dabér. Jeho hlas uslyšíme například v české verzi filmů *Když Harry potkal Sally*, Kdopak to mluví nebo v seriálu *24 hodin*. Jako filmový herec debutoval poměrně pozdě, až v roce 2000 v *Samotářích* Davida Ondříčka, natočených podle scénáře Petra Zelenky. A nebyla to poslední spolupráce s těmito dvěma autory. Hrál například v *Příbězích obyčejného šílenství* v režii Petra Zelenky a v Ondříčkově filmu *Jedna ruka netleská*. V průběhu své herecké kariéry se stal několikanásobným laureátem Českého lva.

Wybrana filmografia /
Výběr z filmografie:

2000: Samotni / Samotáři
2003: Sprytny Filip / Mazaný Filip
2003: Jedna ręka nie klaszcze /
Jedna ruka netleská
2003: Żelary / Želary
2005:
Opowieści o zwyczajnym szaleństwie /
Příběhy obyčejného šílenství
2007: Václav
2007: Niedźwiadek / Medvídek
2008: Bracia Karamazow / Karamazovi
2012: Stara miłość nie rdzewieje /
Vrásky z lásky
2012: W cieniu / Ve stínu
2014: Dziura / Díra u Hanušovic
2017: Akvabely

IT

OLZA
28.04.2018, 21.00

PL W filmie Davida Ondříčka powraca psychodeliczne ujęcie, w którym niebieskie, świecące cząsteczki – prawdopodobnie znajdujące się we wnętrzu lava lampy – zderzają się ze sobą, aby na chwilę stworzyć jedną całość, a potem rozdzielić się i popłynąć dalej. To zgrabna metafora uczuciowego życia bohaterów. Śledzimy perypetie kilku młodych mieszkańców Pragi, którzy wikłają się w nietrwałe i nieszczęśliwe związki. Właśnie tak wygląda współczesna miłość. Absurdalna komedia Zelenki składa się z anegdot, w których głównym rekwizytem często jest skręt z marihuaną. W *Samotnych* można zobaczyć Ivana Trojana, wcielającego się w rolę neurotycznego neurochirurga, który choć ma własną rodzinę, to jest gotowy rzucić wszystko dla dawnej ukochanej.

CZ Ve filmu Davida Ondříčka se vrací psychedelický obraz, ve kterém se srážejí modře zářící částečky, které se pravděpodobně nacházejí uvnitř lávové lampy, aby na chvíli splynuly v jeden celek a pak se rozdělily a pluly dál. To je výstižná metafora citového života hrdinů filmu. Sledujeme peripetie několika mladých Pražanů, kteří se pouštějí do nestálých a nešťastných vztahů. Právě tak vypadá současná láska. Hořké vyznění je tu však zamaskováno v žánrové konvenci absurdní komedie. Vyprávění se skládá z řady anekdotických příběhů, v nichž je často hlavní rekvizitou joint. V *Samotářích* uvidíte Ivana Trojana v roli neurotického neurochirurga, který má rodinu, ale je připraven všechno opustit kvůli své staré lásce.

Tytuł oryginalny / Původní název: Samotári
Reżyseria / Režie: David Ondříček
Scenariusz / Scénář: Petr Zelenka
Zdjęcia / Kamera: Richard Řeřicha
Muzyka / Hudba: Jan P. Muchow
Obsada / Hrají: Labina Mitevska, Jitka Schneiderová, Saša Rašilov, Jiří Macháček, Ivan Trojan, Mikuláš Křen
Nagrody / Ocenění: Warszawski FF 2000 – Nagroda Publiczności; MFF w Mannheimie-Heidelbergu 2000 – nagroda FIPRESCI, Nagroda Jury Ekumenicznego, Specjalne Wyróżnienie; Czeskie Lwy 2001 – najlepszy aktor drugoplanowy / Varšavský filmový festival 2000 – cena diváků; MFF Mannheim-Heidelberg 2000 – cena FIPRESCI, cena ekumenické poroty, zvláštní uznání; Český lev 2001 – nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2000
Czas trwania / Stopáž: 103 min

Piotr Mirski

IT

CENTRAL
28.04.2018, 12.00

OPOWIEŚCI O ZWYCZAJNYM SZALEŃSTWIE

PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ

PL Świat jest pełen codziennego, zwyczajnego szaleństwa. Wystarczy tylko dobrze się rozejrzeć, aby zobaczyć jego przejawy. Petr ma talent do wpadania w przeróżne absurdalne tarapaty. Pewnie dlatego, że jest w głębi duszy wariatem; aktor Ivan Trojan świetnie oddaje dziwactwa swojego bohatera ukryte za niepozorną powierzchownością. Kiedy go poznajemy, znajduje się w momencie kryzysu. Porzucony przez ukochaną, próbuje ją odzyskać. Jest gotów nawet spróbować magicznej sztuczki, ale potrzebuje do tego kosmyka włosów byłej dziewczyny. W trakcie seansu nie tylko śledzimy miłosne perypetie Petra, lecz także podglądamy powikłane losy osób z jego otoczenia, m.in. zgnuśniałego ojca romansującego z młodszą od siebie rzeźbiarką, a także sąsiadów, którzy chcą, by ktoś im się przyglądał podczas seksu.

CZ Svět je plný každodenního, obyčejného šílenství. Stačí se jen pozorně rozhlédnout kolem sebe a uvidíte jeho projevy. Petr má talent dostávat se do nejrůznějších absurdních situací. Je to nejspíš tím, že je v hloubi duše bláznem. Ivan Trojan dokázal skvěle zahrát napětí mezi normálním vzhledem a skrývaným podivínstvím. Seznámíme se s ním v okamžiku životní krize. Milovaná dívka ho opustila a on se ji zoufale snaží získat zpět. Je dokonce odhodlán vyzkoušet kouzlo, k němuž potřebuje získat pramínek jejích vlasů. Ve filmu sledujeme Petrovy milostné peripetie a nahlížíme do života lidí z jeho okolí, mimo jiné jeho apatického otce, který se pustil do terapeutického románku s mladší sochařkou, a sousedů, kteří potřebují, aby se na ně někdo díval při sexu.

Tytuł oryginalny / Původní název: Príbehy obycejného sílenství
Reżyseria / Režie: Petr Zelenka
Scenariusz / Scénář: Petr Zelenka, na podstawie sztuki własnego autorstwa / podle vlastní divadelní hry
Zdjęcia / Kamera: Miro Gábor
Muzyka / Hudba: Karel Holas
Obsada / Hrají: Ivan Trojan, Zuzana Sulajová, Miroslav Krobot, Nina Divíšková, Karel Hermánek
Nagrody / Ocenění: FF w Pilźnie 2005 – Specjalne Wyróżnienie; Czeskie Lwy 2006 – najlepszy aktor drugoplanowy, najlepszy dźwięk; Spotkania Filmowe w Bergamo 2006 – Bronze Rosa Camuna / Festival Finále v Plzni 2005 – zvláštní uznání; Český lev 2006 – nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli, nejlepší zvuk; Filmová setkání v Bergamu 2006 – Bronzová kamunská růže (Bronze Rosa Camuna)
Kraj / Země: Czechy, Niemcy, Słowacja / Česko, Německo, Slovensko 2005
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Piotr Mirski

IT

CENTRAL
02.05.2018, 12.15

VÁCLAV

PL To nie jest kolejny film o Václavie Havlu. Tytułowy bohater to wioskowy trickster przysparzający problemów wszystkim mieszkańcom wsi. 40-letni mężczyzna wciąż mieszka z podupadającą na zdrowiu matką, a w snach na jawie rozmawia z dawno zmarłym ojcem. Jest pośmiewiskiem dla okolicznych dzieci i prawdziwym utrapieniem dla rodziny – zwłaszcza gdy z wiatrówki strzela do sąsiadów bądź białą farbą zamalowuje okna w spółdzielni. Jego brat František uznaje, że najlepszym wyjściem będzie oddanie go do ośrodka specjalnego. Drugi film Jiříego Vejdělka jest jeszcze jedną pełną uroku opowieścią o zwyczajnym szaleństwie. Z obrazu nie tak spokojnego wiejskiego życia na pierwszy plan reżyser *Wycieczkowiczów* wysuwa wątek braci konkurujących o matczyną miłość. I względy atrakcyjnej bibliotekarki. Gorzkie nuty umiejętnie równoważy się tu – tak jak w najlepszych czeskich komediodramatach – dobrotliwym poczuciem humoru i wyrozumiałością, z jaką twórcy patrzą na swoich niedoskonałych bohaterów.

CZ Není to další film o Václavu Havlovi. Hlavní hrdina je šibal, který přidělává starosti všem obyvatelům vesnice. 40letý muž stále bydlí u nemocné matky a při bdělém snění mluví se svým dávno zesnulým otcem. Okolní děti se mu smějí a je utrpením pro celou rodinu – hlavně když střílí po sousedech ze vzduchovky nebo natře okna v družstevní kanceláři bílou barvou. Jeho bratr František si myslí, že nejlepším řešením bude umístit Václava do speciálního zařízení. Druhý film Jiřího Vejdělka je opět půvabným příběhem o obyčejném šílenství. Na obraze neklidného vesnického života se režisér *Účastníků zájezdu* snaží zdůraznit především příběh bratrů svádějících konkurenční boj o matčinu přízeň a sympatie atraktivní knihovnice. Jak už je u nejlepších českých komediálních dramat obvyklé, obratně se zde mísí hořkost s laskavým smyslem pro humor a shovívavostí, s jakou se tvůrci dívají na své nedokonalé hrdiny.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Václav
Reżyseria / Režie: Jiří Vejdělek
Scenariusz / Scénář: Jiří Vejdělek, Marek Epstein
Zdjęcia / Kamera: Jakub Šimůnek
Muzyka / Hudba: Jan P. Muchow
Obsada / Hraji: Ivan Trojan, Emília Vášáryová, Jiří Lábus, Jan Budař, Petra Špalková
Nagrody / Ocenění:
Czeskie Lwy 2008 – najlepszy aktor, najlepszy aktor drugoplanowy / Český lev 2008 – nejlepší herec, nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli
Kraj / Země: Czechy / Česko 2007
Czas trwania / Stopáž: 97 min

Mariusz Mikliński

IT

TEATR
29.04.2018, 10.00

BRACIA KARAMAZOW · **KARAMAZOVI**

PL Grupa teatralna z Pragi przybywa do Krakowa, by zaprezentować sceniczną adaptację powieści Dostojewskiego *Bracia Karamazow* na festiwalu teatru alternatywnego. Przedstawienie ma być pokazane w miejscowej stalowni. Gdy rozpoczynają się próby, śledzimy nie tylko emocjonalną opowieść o zagadnieniach wiary, nieśmiertelności i zbawienia ludzkiej duszy, lecz także związki łączące członków grupy, w dziwny sposób odzwierciedlające „wielkie tematy" Dostojewskiego. Dramat sceniczny przenosi się do prawdziwego świata, gdy podczas próby dochodzi do tragedii, która dotyka jednego z widzów. Zarówno pod względem tematu, jak i formy Zelenka proponuje wyjątkowe dzieło, oscylujące między fikcją i dokumentem, zbudowane wokół świetnego spektaklu praskiego teatru Dejvické. Sztuka w reżyserii Lukáša Hlavici została oparta na słynnej adaptacji Evalda Schorma z teatru Na zábradlí.

CZ Pražský divadelní soubor přijíždí do Krakova na festival alternativního divadla, kde má zahrát scénickou adaptaci Dostojevského románu *Bratři Karamazovi*. Představení má proběhnout v místní ocelárně. Když herci začnou zkoušet, sledujeme nejen emotivní vyprávění o otázkách víry, nesmrtelnosti a spasení lidské duše, ale také vztahy mezi členy souboru, které zvláštním způsobem odrážejí Dostojevského „velká témata". Scénické drama se přenáší do reálného světa, když během zkoušky dojde k tragédii, která se dotýká jednoho z diváků. Zelenkovo dílo je mimořádné svým tématem i formou. Osciluje mezi fikcí a dokumentárním záznamem vynikajícího představení Dejvického divadla, které Dostojevského hru nastudovalo v režii Lukáše Hlavici podle známé adaptace Evalda Schorma pro Divadlo Na Zábradlí.

Tytuł oryginalny / Původní název: Karamazovi
Reżyseria / Režie: Petr Zelenka
Scenariusz / Scénář: Petr Zelenka
Zdjęcia / Kamera: Alexander Surkala
Muzyka / Hudba: Jan A.P. Kaczmarek
Obsada / Hrají: Martin Mysicka, Ivan Trojan, Radek Holub, Igor Chmela, Roman Luknár
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2009 – najlepszy film, najlepszy reżyser; MFF w Karlowych Warach 2008 – nagroda FIPRESCI, Specjalne Wyróżnienie / Český lev 2009 – nejlepší film, nejlepší režisér; MFF Karlovy Vary 2008 – cena FIPRESCI, zvláštní uznání
Kraj / Země: Czechy, Polska / Česko, Polsko 2008
Czas trwania / Stopáž: 110 min

IT

CENTRAL
28.04.2018, 10.00

BRAINSTORM

PL BrainStorm to nazwa cudownego leku na pobudzenie pracy mózgu i szansa na to, że główny bohater filmu, przechodzący kryzys wieku średniego psycholog Jakub, będzie w stanie się pozbierać. Choć zawodowo stara się pomagać innym, traci kontrolę nad własnym życiem. Oprócz kłopotów finansowych i utrapień z byłą żoną, dziećmi i aktualną partnerką ma też pod opieką chorego ojca, który po udarze zamknął się w swoim świecie. Ta sytuacja pozwala twórcom filmu – scenarzyście Jiřiemu Strachowi i reżyserowi Markowi Epsteinowi – opowiedzieć historię rodziny opartą na konfrontacji pokoleń. Okazuje się, że relacja pomiędzy dorosłym synem i ojcem po udarze może się odnowić. Telewizyjna komedia z pozytywnym wydźwiękiem, opowiadająca o tym, że człowiekowi trzeba w życiu dać drugą szansę, zbudowana jest na kreacjach dwóch świetnych aktorów, Ivana Trojana i Radoslava Brzobohatego.

CZ BrainStorm je název zázračného léku na povzbuzení mozkové činnosti, díky kterému se může opět dát dohromady život hlavního hrdiny, soukromého psychologa Jakuba, jenž prochází krizí středního věku. Přestože se ve svém povolání snaží pomáhat druhým, svůj vlastní život příliš nezvládá – k finančním problémům a strastem s bývalou manželkou, dětmi a současnou přítelkyní se totiž přidává starost o nemocného otce, který se po prodělané mrtvici uzavřel do svého světa, s okolím příliš nekomunikuje a ve stádiu počínající stařecké demence se stěhuje k Jakubovi domů. Zápletka filmu tvůrčího tandemu Marek Epstein-Jiří Strach tak otevírá prostor pro drama rodinných vztahů postavené na klíčové konfrontaci mládí a stáří. Tu rozvíjí skrze vztah syna a otce a jejich hledání vzájemné cesty k sobě. Televizní film, který je komediální nadsázkou a etickou rozvahou o právu člověka na druhou životní šanci, staví zejména na hereckých výkonech ústředního dua Ivan Trojan a Radoslav Brzobohatý.

Tytuł oryginalny / Původní název: BrainStorm
Reżyseria / Režie: Jiří Strach
Scenariusz / Scénář: Marek Epstein
Zdjęcia / Kamera: Martin Šec
Muzyka / Hudba: Zbyněk Matějů
Obsada / Hrají: Radoslav Brzobohatý, Ivan Trojan, Ivana Chýlková, Táňa Pauhofová, Tereza Voříšková
Kraj / Země: Czechy / Česko 2008
Czas trwania / Stopáž: 80 min

Jana Bébarová

IT

PIAST
28.04.2018, 19.30

W CIENIU · **VE STÍNU**

PL Rok 1953. W Czechosłowacji to najsurowszy okres komunistycznego reżimu. Rozwija się drobna przestępczość, a w powietrzu wisi groźba reformy walutowej, która pozbawi obywateli wszystkich życiowych oszczędności. Na straży porządku stoi detektyw Hakl (Ivan Trojan). Choć pracuje w służbie wypaczonego systemu, udało mu się zachować kręgosłup moralny. Jego sytuacja zaczyna się komplikować, gdy z pozoru rutynowe śledztwo nieoczekiwanie zyskuje polityczny charakter. Sprawa zostaje przekazana przybyłemu z NRD majorowi Zenke, lecz Hakl decyduje się kontynuować dochodzenie na własną rękę. Wyjątkową stronę wizualną filmu, utrzymaną w konwencji kina *noir*, tworzą zdjęcia autorstwa Adama Sikory. Cienie skrywające tożsamość postaci i skąpane w półmroku zaułki, w których za każdym rogiem może skrywać się niebezpieczeństwo, oddają atmosferę strachu czasów stalinizmu. Bohater nie jest jednak typem samotnika z klasycznych czarnych filmów. Walcząc o sprawiedliwość, musi także chronić swoją rodzinę.

CZ Píše se rok 1953. V Československu panují nejkrutější léta komunistického režimu. Rozvíjí se drobná kriminalita a ve vzduchu visí hrozba měnové reformy, která občany připraví o veškeré životní úspory. Detektiv Hakl (Ivan Trojan) stojí na stráži pořádku. Přestože pracuje ve službách zvráceného systému, podařilo se mu zachovat si páteř. Jeho situace se začíná komplikovat, když zdánlivě rutinní vyšetřování nečekaně nabývá politický charakter. Věc je předána majorovi Zenkemu, který přicestoval z NDR, ale Hakl se rozhodne pokračovat v pátrání na vlastní pěst. Kamera Adama Sikory utváří neobyčejnou vizuální stránku filmu v konvenci kina *noir*. Stíny ukrývající totožnost postav a zákoutí zahalená v šeru, kde za každým rohem může číhat nebezpečí, navozují atmosféru strachu doby stalinismu. Hrdina však není typem samotáře z klasických černých filmů. V boji za spravedlnost musí zároveň chránit svoji rodinu.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ve stínu
Reżyseria / Režie: David Ondříček
Scenariusz / Scénář: Marek Epstein, David Ondříček, Misha Votruba
Zdjęcia / Kamera: Adam Sikora
Muzyka / Hudba: Jan P. Muchow, Michal Novinski
Obsada / Hrají: Ivan Trojan, Sebastian Koch, Soňa Norisová, Filip Antonio, Marek Taclík
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2012 – najlepszy film, najlepszy reżyser, najlepszy scenariusz, najlepsze zdjęcia, najlepszy montaż, najlepszy dźwięk, najlepsza muzyka, najlepszy aktor pierwszoplanowy / Český lev 2012 – nejlepší film, nejlepší režie, nejlepší scénář, nejlepší kamera, nejlepší zvuk, nejlepší hudba, nejlepší herec v hlavní roli
Kraj / Země: Czechy, Słowacja, Polska / Česko, Slovensko, Polsko 2012
Czas trwania / Stopáž: 101 min

Mikołaj Góralik

IT

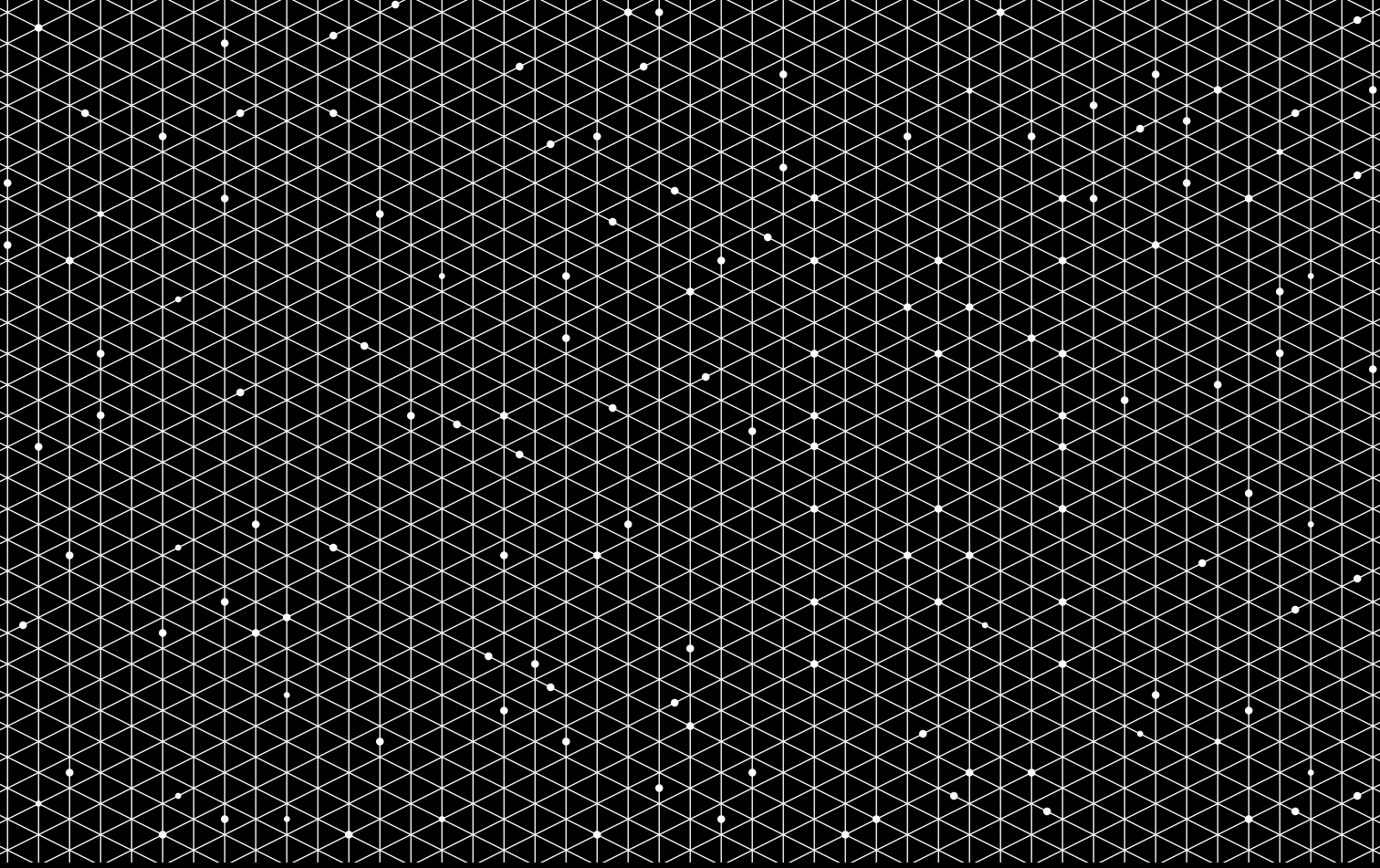
CENTRAL
28.04.2018, 14.45

PL Dobrze przyjęty przez krytykę i publiczność dramat historyczny o czechosłowackiej normalizacji po 1968 roku. Ryszard jest ekonomistą, który na początku lat 80. wiedzie zwykłe życie urzędnika i ojca rodziny. Ulega ono jednak gwałtownej przemianie, kiedy pewnego wieczoru mężczyzna przez pomyłkę podpisuje opozycyjną Kartę 77. Ten przypadkowy, niebohaterski akt staje się katalizatorem trzęsienia ziemi w jego życiu osobistym i zawodowym. W pracy szef oczekuje od niego publicznych przeprosin, naciska na niego koleżanka, z którą flirtuje, sytuację rodzinną komplikuje nieplanowane ojcostwo jego nieletniego syna, a w mieszkaniu dla odmiany pęka rura wodociągowa. Ryszard dosłownie tonie w problemach. A do tego czeka go jeszcze wyrwanie zęba mądrości. Czy ta dramatyczna sytuacja, z którą musi się zmierzyć, nauczy go w końcu mądrości?

CZ Kritikou i diváky pozitivně přijaté dobové drama o osobní krizi malého českého člověka, které režisér Jiří Strach realizoval podle scénáře Marka Epsteina, vzniklo v produkci České televize. Pojednává o inženýrovi ekonomie Richardovi, jenž v normalizačních časech počátku 80. let vede obyčejný život úředníka a otce od rodiny, dokud jednoho večera v alkoholovém opojení omylem nepodepíše Chartu 77. Richardovo nehrdinské signatářství se stává katalyzátorem zemětřesení, kterým jeho osobní a profesní život projde – kromě šéfa, jenž logicky chce, aby se za svůj čin omluvil, na něj tlačí i kolegyně, s níž flirtoval, a situaci v rodině mu pro změnu komplikuje neplánované otcovství jeho nezletilého syna a prasklý rozvod vody v bytě. Takže Richard se v přívalu toho, co jeden den přinesl, doslova topí. A k tomu všemu jej – symbolicky – čeká trhání zubů moudrosti, ze kterého má hrůzu. Může však tato dramatická situace, jíž je nucen čelit, být životním momentem, díky němuž oné moudrosti konečně nabyde?

Tytuł oryginalny / Původní název:
Osmy
Reżyseria / Režie: Jiří Strach
Scenariusz / Scénář: Marek Epstein
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Křepelka
Muzyka / Hudba:
Ondřej Gregor Brzobohatý
Obsada / Hrají: Ivan Trojan,
Zuzana Stivínová, Gregor Bauer,
Josef Dvořák, Jiří Dvořák,
Zuzana Kajnarová, Miroslav Krobot
Nagrody / Ocenění: Prix Europa –
najlepszy dramat telewizyjny /
Prix Europa – nejlepší TV drama
Kraj / Země: Czechy / Česko 2014
Czas trwania / Stopáž: 82 min

Jana Bébarová

19

HJ

JAN HŘEBEJK (& PETR JARCHOVSKÝ)

JAN HŘEBEJK (& PETR JARCHOVSKÝ)

PL Urodził się w 1967 roku w Pradze. Tak jak wielu innych znaczących czeskich filmowców, Miloš Forman, Jiří Menzel, Věra Chytilová czy Jan Němec, studiował na Wydziale Filmowym i Telewizyjnym Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze (FAMU). W pełnym metrażu zadebiutował *Bigbeatowym latem*, musicalem, który nie tylko spotkał się ze świetnym przyjęciem publiki, lecz także został uhonorowany czterema Czeskimi Lwami, w tym dla najlepszego filmu i reżysera. W późniejszych latach Hřebejk osiągnął jeszcze więcej sukcesów. Do jego najbardziej znanych dzieł należą komediodramaty *Pod jednym dachem* i *Musimy sobie pomagać*; oba zdobyły wiele wyróżnień, ten drugi był nominowany do Oscara w kategorii najlepszy film nieanglojęzyczny. Hřebejk reżyseruje także dla telewizji i teatru. Jego stałym współpracownikiem jest scenarzysta Petr Jarchovský.

CZ Narodil se v roce 1967 v Praze. Podobně jako řada dalších významných českých filmových tvůrců – Miloš Forman, Jiří Menzel, Věra Chytilová nebo Jan Němec – studoval na pražské FAMU. Jeho celovečerním debutem byl film *Šakalí léta*, muzikál, který byl nejen vřele přijat diváky, ale také oceněn čtyřmi Českými lvy, mj. pro nejlepší film a nejlepšího režiséra. Další kariéra mu přinesla ještě více úspěchů. Mezi nejznámější Hřebejkovy počiny patří dramatické komedie *Pod jednou střechou* a *Musíme si pomáhat* – obě získaly mnoho ocenění, druhá z nich byla dokonce nominována na Oscara v kategorii nejlepší cizojazyčný film. Hřebejk je také televizním a divadelním režisérem. Jeho stálým spolupracovníkem je scenárista Petr Jarchovský.

Wybrana filmografia /
Výběr z filmografie:

1993: Bigbeatowe lato / Šakalí léta
1999: Pod jednym dachem / Pelíšky
2000: Musimy sobie pomagać / Musíme si pomáhat
2003: Pupendo
2004: Na złamanie karku / Horem pádem
2006: Piękność w opałach / Kráska v nesnázích
2007: Niedźwiadek / Medvídek
2008: Do Czech razy sztuka / Nestyda
2009: Czeski błąd / Kawasakiho růže
2011: Niewinność / Nevinnost
2012: Święta czwórca / Svatá čtveřice
2013: Po ślubie / Líbánky
2016: Nauczycielka / Učitelka
2017: Ogród rodzinny. Przyjaciel / Zahradnictví: Rodinný přítel

HJ

OLZA
29.04.2018, 21.00

PL Czechosłowacja, przełom lat 1967 i 1968. Pod dachem jednego domu spotykają się różni ludzie, pokolenia, światopoglądy i style życia. W komediowych, pełnych absurdu i empatii epizodach poznajemy kolejnych mieszkańców: zwolenników i przeciwników władzy, mężatki i kobiety samotne, niegrzeczne dzieci i niewiele lepszych nastolatków. Bohaterowie świętują Boże Narodzenie, piją śliwowicę i płonące drinki, po których zioną ogniem. Jedzą rodzinne obiady i zażarcie kłócą się o różnicę między knedlami a kluskami. Z mieszanką podniecenia i sceptycyzmu testują kolejne cudowne wynalazki: nietłukące się szklanki i plastikowe łyżki. Młodzi przeżywają pierwsze miłości i cierpią za miliony, a starzy uprawiają seks, mając nadzieję, że nie nakryją ich dzieci. Życie wre i pryska na boki. Gdzieś za oknem, daleko, ale i niebezpiecznie blisko, toczy się wielka historia, która rzuca cień na cały ten harmider.

CZ Československo na přelomu let 1967 a 1968. Pod střechou jednoho domu se potkávají různí lidé, generace, světonázory a životní styly. V komediálních příhodách plných absurdit a empatie poznáváme další obyvatele: přívržence i odpůrce vlády, vdané i osamocené ženy, neposlušné děti a o nic lepší puberťáky. Hrdinové slaví Vánoce, pijí slivovici a hořící panáky, po kterých chrlí z úst oheň. Sedí u rodinných obědů a urputně se hádají o rozdíl mezi knedlíkem a nokem. Vzrušeně, ale i skepticky testují další zázračné vynálezy: nerozbitné skleničky a umělohmotné lžičky. Mladí prožívají první lásky a trpí za miliony dalších, starší se snaží mít sex a přitom doufají, že je u toho potomci nenačapají. Život vře a srší všude kolem. A za oknem se píšou velké dějiny, které vrhají na celý ten povyk stín. Jsou daleko, a přitom tak nebezpečně blízko.

Tytuł oryginalny / Původní název: Pelíšky
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský na podstawie powieści Petra Šabacha / Petr Jarchovský na motivy románu Petra Šabacha
Zdjęcia / Kamera: Jan Malíř
Muzyka / Hudba: Ivan Hlas, Ivan Král
Obsada / Hrají: Simona Stašová, Marek Morvai, Eva Holubová, Jiří Kodet, Michael Beran
Nagrody / Ocenění: MFF w Karlowych Warach 1999 – nagroda FIPRESCI, Wyróżnienie Specjalne; Czeskie Lwy 2000 – najlepszy aktor, najlepszy plakat, nagroda za box office; FF w Pilźnie 2000 – najlepszy aktor, najlepsza aktorka / MFF Karlovy Vary 1999 – cena FIPRESCI, speciální čestné uznání; Český lev 2000 – nejlepší herec, nejlepší plakát, cena za box office; FF Finále Plzeň 2000 – nejlepší herec, nejlepší herečka
Kraj / Země: Czechy / Česko 1999
Czas trwania / Stopáž: 116 min

Piotr Mirski

HJ

TEATR
27.04.2018, 10.30

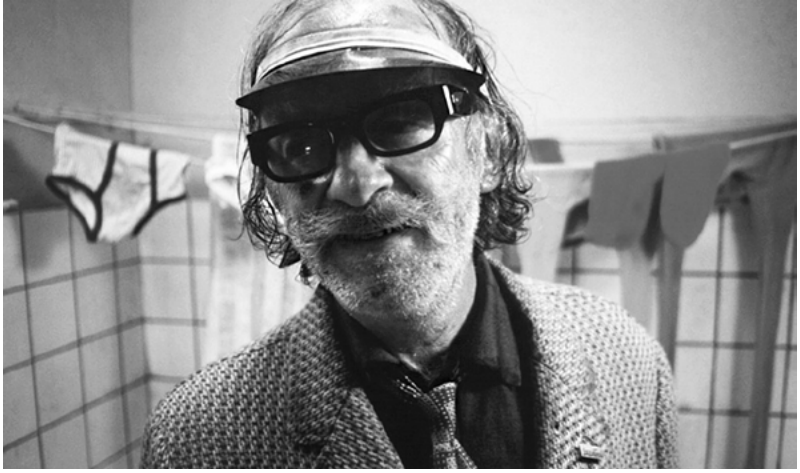
MUSIMY SOBIE POMAGAĆ · **MUSÍME SI POMÁHAT**

PL Musimy sobie pomagać – to świetna rada na niespokojne i niebezpieczne czasy, takie jak II wojna światowa. W okresie niemieckiej okupacji małżonkowie Jozef i Marie robią wszystko, aby równocześnie przeżyć i pozostać ludźmi. Utrudnia im to pewien Żyd, zbiegły z obozu koncentracyjnego i desperacko potrzebujący pomocy. Ukrywanie go pod swoim dachem wymaga ciągłego kombinowania, szczególnie że w okolicy kręci się lubiący niespodziewane wizyty kolaborant. Bywa, że prowadzi to do sytuacji, które balansują na krawędzi komedii i horroru. Innym razem – do moralnych dylematów i paradoksów, momentów, gdy chęć czynienia dobra pociąga za sobą zachowania równie radykalne co absurdalne. Musimy sobie pomagać – to hasło pozostaje jednak aktualne wbrew wszelkim przeciwnościom losu. Hřebejk prezentuje tu z trudem wypracowaną postawę optymisty, wierę w to, że człowiek nie zawsze musi być dla innego człowieka wilkiem.

CZ Musíme si pomáhat – skvělá rada v neklidné a nebezpečné době, jakou byla 2. světová válka. Manželé Josef a Marie dělají v době německé okupace všechno pro to, aby přežili a přitom zůstali lidmi. Komplikuje jim to jistý Žid, který utekl z koncentračního tábora a zoufale potřebuje pomoct. Poskytnou mu azyl pod svou střechou. Musí se však mít neustále na pozoru, zvlášť když se po okolí neustále prohání kolaborant, který zbožňuje nečekané návštěvy. Mnohdy dojde k situacím, které balancují na hraně komedie a hororu. Jindy přicházejí morální dilemata, paradoxy a momenty, ve kterých chuť konat dobro přináší jak radikální, tak absurdní způsoby chování. Heslo „musíme si pomáhat" však zůstává aktuální i navzdory osudu. Hřebejk zde ukazuje obtížný, ale pevný postoj optimisty a víru v to, že člověk vždy nemusí být jinému člověku vlkem.

Tytuł oryginalny / Původní název: Musíme si pomáhat
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Jan Hřebejk, Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Jan Malíř
Muzyka / Hudba: Aleš Březina
Obsada / Hrají: Bolek Polívka, Anna Šišková, Jaroslav Dušek, Csongor Kassai, Martin Huba
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2001 – nagroda krytyków, najlepszy film, najlepszy aktor, najlepsza aktorka, najlepszy reżyser, najlepszy scenariusz; FF w Pilźnie 2001 – najlepszy aktor, najlepsza aktorka; MFF w Portland 2001 – najlepszy film; FF w Sydney 2001 – Prix UIP / Český lev 2001 – cena kritiků, nejlepší film, nejlepší herec, nejlepší herečka, nejlepší režie, nejlepší scénář; FF Finále Plzeň 2001 – nejlepší herec, nejlepší herečka; MFF v Portlandu 2001 – nejlepší film; FF v Sydney 2001 – Prix UIP
Kraj / Země: Czechy / Česko 2000
Czas trwania / Stopáž: 120 min

Piotr Mirski

HJ

KaSS
03.05.2018, 14.00

PUPENDO

PL Pupendo Grande to dziecinny, groteskowy rytuał inicjacyjny, w ramach którego na brzuchu delikwenta kładzie się monetę, a potem uderza w nią tak mocno, aby odcisnęła się na skórze. Zabawa ta służy tutaj za metaforę systemowej przemocy. W filmie zostają sobie przeciwstawieni dwaj mężczyźni, którym przyszło żyć w komunistycznej Czechosłowacji. Jeden jest wyklętym przez władzę rzeźbiarzem, drugi – oportunistycznym dyrektorem szkoły. Gdyby *Pupendo* powstało w Polsce, byłoby pewnie ciężkim od moralnego niepokoju dramatem. Jednakże reżyser Jan Hřebejk i stale współpracujący z nim scenarzysta Petr Jarchovský opowiadają o codziennej egzystencji w opresyjnym państwie z zachwycającą komediową lekkością. Ich film jest pełen absurdalnych sytuacji i radosnej paplaniny, w której raz po raz padają przeróżne bon moty.

CZ Titulní pupendo je groteskní dětský iniciační rituál, který probíhá tak, že se na břicho co největší silou hází mince, aby se obtiskla na kůži. Ve filmu tato zábava slouží jako metafora systémového násilí. Hlavními postavami jsou dva muži, kteří žijí v komunistickém Československu. Jeden z nich je sochařem na indexu, druhý oportunistickým ředitelem školy. Kdyby *Pupendo* vzniklo v Polsku, bylo by to nepochybně drama zatížené morálním neklidem. Avšak režisér Jan Hřebejk a jeho dvorní scenárista Petr Jarchovský vypráví o každodenním životě v autoritářském státě s půvabnou komediální lehkostí. Jejich film je plný absurdních situací, radostného tlachání a nejrůznějších vtípků.

Tytuł oryginalny / Původní název: Pupendo
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský, na podstawie książki Petra Šabacha / podle knihy Petra Šabacha
Zdjęcia / Kamera: Jan Malír
Muzyka / Hudba: Oskar Petr
Obsada / Hrají: Boleslav Polívka, Eva Holubová, Jaroslav Dušek, Vilma Cibulková, Pavel Liška, Jiří Pecha
Nagrody / Ocenění: FF w Pilźnie 2003 – najlepszy film fabularny; Czeskie Lwy 2004 – najlepsza aktorka drugoplanowa, nagroda za Box Office / Festival Finále Plzeň 2003 – Zlatý ledňáček za nejlepší film; Český lev 2004 – nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli, divácky nejúspěšnější film
Kraj / Země: Czechy / Česko 2003
Czas trwania / Stopáž: 120 min

Piotr Mirski

HJ

KaSS
28.04.2018, 14.15

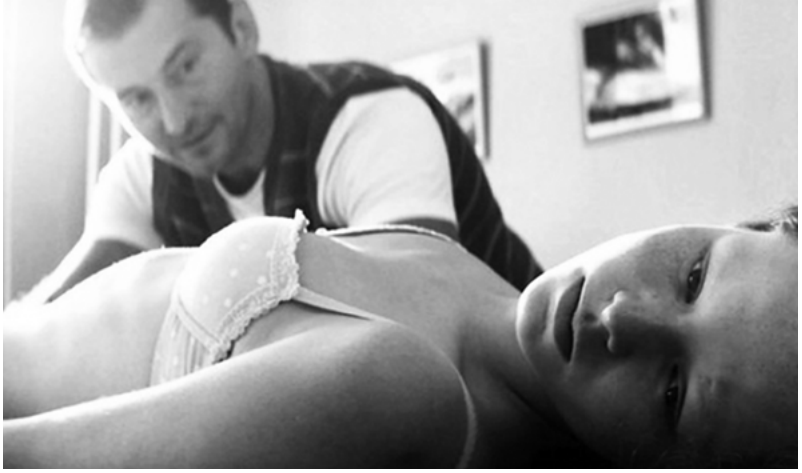
CZESKI BŁĄD · **KAWASAKIHO RŮŽE**

PL Współczesny dramat psychologiczny, w którym tandem Petr Jarchovský – Jan Hřebejk podjął temat odpowiedzialności moralnej w nieco bardziej poważny sposób niż w swoich poprzednich filmach. Szanowanemu psychiatrze Pavlowi Joskowi przyznano za dysydencką przeszłość Medal Pamięci Narodu. Nieoczekiwanie autorytet Joska zostaje podważony przez ujawnienie dokumentów związanych z jego współpracą ze służbą bezpieczeństwa. Zmora przeszłości gwałtownie spada na rodzinę lekarza, który jednocześnie boryka się z takimi problemami jak poważna choroba wnuczki. Do skomplikowanej sytuacji bohaterów nawiązuje oryginalny tytuł filmu – *Róża Kawasakiego*, nawiązujący do najtrudniejszej do złożenia figury origami. Ciężar moralizatorskiego przesłania niosą na swoich barkach aktorzy, którzy w długich monologach roztrząsają kwestie winy, odpowiedzialności i odpuszczenia. Czuwa jednak nad nimi wrażliwa ręka reżysera.

CZ Psychologické drama o lidské morálce, ve kterém se tvůrčí duo Petr Jarchovský–Jan Hřebejk představilo ve vážnější poloze, uvádí na scénu postavu respektovaného psychiatra Pavla Joska, jemuž má být za jeho disidentskou minulost udělena při významné stání události medaile Paměť národa. Ve chvíli, kdy o něm navíc televize natáčí dokument, se však spouští nečekaný kolotoč událostí. Autorita Joska je náhle ohrožena závažným obviněním souvisejícím s objevením jeho spisu u StB. Tíživé hříchy minulosti prudce otřesou spletencem vztahů v lékařově rodině, kde se kromě jiného řeší i nevěra jeho žárlivého zetě Luďka a vážná nemoc jeho vnučky Báry. Složitost vazeb mezi postavami, s jejichž příchodem na scénu do příběhu vstupují nová témata a neustále se prohlubují jejich charaktery, odráží název filmu odkazující k údajně nejtěžšímu origami. Citlivá režie klade důraz na soustředěné výkony hereckých představitelů a dlouhé monologické scény, ve kterých se otevírají otázky viny, morálky a odpuštění.

Tytuł oryginalny / Původní název: Kawasakiho růže
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Martin Šácha
Muzyka / Hudba: Aleš Březina
Obsada / Hrají: Lenka Vlasáková, Daniela Kolářová, Martin Huba, Milan Mikulčík, Antonín Kratochvíl, Petra Hřebíčková, Ladislav Chudik
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2009 – najlepsza aktorka drugoplanowa, najlepszy aktor drugoplanowy / Český lev 2009 – vedlejší herečka, vedlejší herec
Kraj / Země: Czechy / Česko 2009
Czas trwania / Stopáž: 95 min

Jana Bébarová

HJ

KaSS
27.04.2018, 21.15

PL Ceniony lekarz zostaje posądzony o seks z nieletnią pacjentką. Chociaż dziewczyna przejawia skłonności do konfabulacji, rozpoczyna się żmudne i nieprzyjemne śledztwo, w czasie którego muszą zostać rozważone wszystkie możliwe wersje zdarzeń. Prowadzi je mężczyzna w bolesny sposób związany z oskarżonym – jego dawny przyjaciel, któremu tamten ukradł kiedyś kobietę. Cała sprawa daje mu możliwość dokonania spóźnionej zemsty. *Niewinność* nie jest thrillerem *sensu stricto*. Od gwałtownych zwrotów akcji i adrenaliny ważniejsze są tu wnikliwe portrety psychologiczne bohaterów, którzy zostają postawieni w kryzysowej sytuacji. Kto okaże się lojalny? Kto będzie kłamał w żywe oczy? Za fasadą codziennego, zwykłego życia kryją się tajemnice i (melo)dramaty.

CZ Uznávaný lékař je obviněn ze sexu s nezletilou pacientkou. Dívka sice projevuje sklony k fabulování, ale nehledě na to začíná náročné a nepříjemné vyšetřování, v průběhu kterého musí být zváženy všechny možné verze událostí. Vyšetřování vede muž, jehož s obviněným pojí trpké pouto: lékař byl kdysi jeho přítelem a přebral mu ženu. Tento případ je pro něj možností provést opožděnou mstu. *Nevinnost* není v pravém slova smyslu thriller. Důležitější než náhlé dějové zvraty a adrenalin jsou pronikavé psychologické portréty hrdinů, kteří se ocitli v kritické situaci. Kdo se projeví loajálně? Kdo bude lhát druhému do očí? Pod fasádou obyčejného, každodenního života se ukrývají tajemství a (melo)dramata.

Tytuł oryginalny / Původní název: Nevinnost
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Martin Šácha
Muzyka / Hudba: Vladivojna La Chia
Obsada / Hrají: Ondřej Vetchý, Anna Linhartová, Zita Morávková, Aňa Geislerová, Hynek Čermák, Alena Mihulová
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2012 – najlepsza aktorka, najlepszy aktor drugoplanowy / Český lev 2012 – nejlepší hlavní ženský herecký výkon, nejlepší vedlejší mužský herecký výkon
Kraj / Země: Czechy / Česko 2011
Czas trwania / Stopáž: 98 min

HJ

CENTRAL
27.04.2018, 16.00

OGRÓD RODZINNY. PRZYJACIEL
ZAHRADNICTVÍ: RODINNÝ PŘÍTEL

PL W 2017 roku na ekrany czeskich kin trafiały stopniowo wszystkie części ambitnej trylogii Petra Jarchovskiego i Jana Hřebejka *Ogród rodzinny* wyprodukowanej przez Viktora Tauša. W scenariuszu do tego filmu Jarchovský powrócił do niektórych postaci z *Pod jednym dachem* (1999), jego bodaj najpopularniejszego filmu. *Ogród rodzinny* to dzieje czeskiej familii obejmujące ponad 20 lat w najbardziej tragicznym okresie XX wieku. *Przyjaciel*, pierwsza część, rozgrywa się podczas okupacji niemieckiej i opowiada o trzech siostrach mieszkających w odziedziczonej willi. Jedna z nich jest niezamężna, a dwie zamężne. Ich mężowie zostali wywiezieni do nazistowskich obozów. W oczekiwaniu na powrót bliskich kobiety muszą utrzymać całą rodzinę. Pomaga im w tym przyjaciel domu, młody charyzmatyczny lekarz, który zakochuje się w jednej z zamężnych sióstr.

CZ V průběhu roku 2017 byly do českých kin postupně uvedeny tři díly z filmové trilogie *Zahradnictví*, ambiciózního autorského projektu tvůrčí dvojice Petr Jarchovský-Jan Hřebejk, který v roli producenta zaštítil Viktor Tauš. Scenárista Jarchovský se zde vrátil k některým postavám z populárních *Pelíšků* (1999), respektive k jejich mladším verzím. *Zahradnictví* je zhruba dvacetiletou kronikou jedné rozvětvené rodiny a jejich osudů v pohnutých dramatických dobách. První díl, *Rodinný přítel*, se odehrává v průběhu druhé světové války a sleduje, jak se s nelehkým obdobím vypořádává trojice sester – Vilma, Ela a Bedřiška. Ve sdílené domácnosti rodinné vily dělá svobodná Bedřiška společnost Vilmě, Ele a jejich malým dětem, zatímco jejich manželé jsou zavřeni v nacistických lágrech. Statečným ženám v těžkých časech přežívání a čekání na muže nezištně pomáhá charismatický mladý lékař Jiří, blízký rodinný přítel, skrze jehož implicitní milostné vzplanutí k Vilmě do filmu vstupují prvky romantického melodramatu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zahradnictví: Rodinný přítel
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Bartek Cierlica
Muzyka / Hudba: Petr Ostrouchov
Obsada / Hrají: Anna Geislerová, Ondřej Sokol, Martin Finger, Klára Melíšková, Gabriela Míčová, Josefína Marková
Kraj / Země: Czechy, Słowacja, Polska / Česko, Slovensko, Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 130 min

Jana Bébarová

HJ

CENTRAL
28.04.2018, 20.15

PL Akcja drugiej części rodzinnej sagi Jana Hřebejka i Petra Jarchovskiego dzieje się w 1948 roku, kiedy komuniści przejęli w Czechach pełną władzę, i w następujących później latach stalinizmu. Komunistyczny pucz rozwiał marzenia o spokojnym, szczęśliwym życiu po wojnie. Mąż jednej z trzech sióstr poznanych w pierwszej części trylogii otwiera w centrum Pragi luksusowy salon fryzjerski „Valentino", licząc, że będzie cieszył się taką samą renomą jak w czasach przedwojennych. Jest to rodzinny interes – zatrudnia w nim obie siostry swojej żony. Po komunistycznym puczu jednak traci nie tylko cały swój majątek, lecz także honor i nadzieję, które udało mu się zachować nawet w obozie. Brutalna polityka totalitarnego systemu w nieludzki sposób wkracza w życie prywatne i właśnie pod jej presją krystalizują się na nowo rodzinne relacje.

CZ Druhá část rodinné ságy, kterou Jan Hřebejk s Petrem Jarchovským označili jako své životní dílo, je situovaná do období kolem revolučního roku 1948 a nelehkých časů, které následovaly po něm. Manželé Vilmy a Ely se po válce vrátili z nacistických lágrů, ale vidina spokojených životů, ke kterým by se mohli vrátit, se s nástupem komunistů k moci rychle rozplyne. Tentokrát se tvůrci zaměřují na příběh Ely, respektive jejího manžela Otta, jenž po válce v centru hlavního města znovu otevírá svůj luxusní kadeřnický salon Valentino, rodinný podnik, kde zaměstnává všechny sestry, a nepochybuje přitom, že naváže na jeho prvorepublikovou slávu. Po komunistickém puči však Otto o všechno přichází – znovu ztrácí majetek a především čest a naději, k níž se celou dobu v lágru upínal. Stejně jako ostatní díly i *Dezertér* reflektuje, jak se dramatické události v historii Československa podepsaly na životě jedné obyčejné rodiny a jak pod jejich tlakem vykrystalizovaly vztahy mezi jejími členy.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zahradnictví: Dezertér
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Bartek Cierlica
Muzyka / Hudba: Petr Ostrouchov
Obsada / Hrají: Jiří Macháček, Gabriela Míčová, Anna Geislerová, Martin Finger, Klára Melíšková, David Novotný
Kraj / Země: Czechy, Słowacja, Polska / Česko, Slovensko, Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 115 min

OGRÓD RODZINNY. DEZERTER
ZAHRADNICTVÍ: DEZERTÉR

Jana Bébarová

HJ

CENTRAL
29.04.2018, 16.30

OGRÓD RODZINNY. UKOCHANY

ZAHRADNICTVÍ: NÁPADNÍK

PL Czas akcji ostatniej część trylogii Jana Hřebejka i Petra Jarchovskiego przypada na koniec lat 50. i bezpośrednio nawiązuje do kultowego dzieła *Pod jednym dachem* (1999). Twórcy wracają do postaci starego, cholerycznego Jindřicha Rohna, byłego lotniczego radiotelegrafisty (w tej roli w *Pod jednym dachem* wystąpił nieżyjący już, niezapomniany Jiří Kodet), w którego rodzinie pogłębia się konflikt pokoleniowy. W *Ukochanym* stary Rohn (zagrany także z wielką werwą przez Martina Fingera) nie chce zaakceptować przyjaciela swojej starszej córki, która jednak nie zamierza z powodu ojca rezygnować ze szczęścia. Tematowi zakazanej miłości, która musi przezwyciężyć przeciwności losu, towarzyszy wiele moralnych dylematów i absurdalnych codziennych problemów, nabierających w warunkach czechosłowackiego komunizmu jeszcze większej ostrości. Do kłopotów w porozumieniu między pokoleniami w znacznym stopniu przyczyniają się różnice w doświadczeniach, na które ogromny wpływ wywierały polityczne reżimy. Finał trylogii, która w przekonaniu Hřebejka i Jarchovskiego jest najważniejszym dziełem w ich dotychczasowej wspólnej karierze.

CZ Finální díl trilogie je situován na samý konec padesátých let a nejvíce se podobá příběhu kultovních *Pelíšků* (1999): ocitáme se uprostřed generačních rozporů v rodině cholerického leteckého radiotelegrafisty Jindřicha Rohna, kterého v *Pelíšcích* nezapomenutelně ztvárnil Jiří Kodet. V *Zahradnictví* dal jeho postavě tvář Martin Finger, který se do emocionálního projevu svého hrdiny pustil s nemenší vervou. Zatímco v *Pelíšcích* zestárlý Jindřich vede spory s dospívající dcerou Jindřiškou, v *Nápadníkovi* je na ostří nože se starší dcerou Danielou, která udržuje vztah s chlapcem, jehož osobnostní profil se otci maximálně příčí. Skrze téma zakázané lásky, jež musí překonat řadu překážek, aby si obhájila své místo v rodině, ve filmu opět rezonují motivy morálních dilemat, která jsou (ať už hlavní či vedlejší) postavy žijící v nedemokratickém režimu nucena řešit. *Nápadník* zároveň ukazuje, jak se odlišné životní zkušenosti generace rodičů a jejich dětí podepsaly na jejich vzájemném neporozumění.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zahradnictví: Nápadník
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Bartek Cierlica
Muzyka / Hudba: Petr Ostrouchov
Obsada / Hrají: Anna Fialová, Ivan Lupták, Anna Geislerová, Martin Finger, Filip Březina, Gabriela Míčová, Klára Melíšková
Kraj / Země: Czechy, Słowacja, Polska / Česko, Slovensko, Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 113 min

Jana Bébarová

Jan Hřebejk

PL **CO CHCECIE WIEDZIEĆ O SEKSIE I BOICIE SIĘ TO PRZEŻYĆ**

Studencka, krótkometrażowa fabuła Jana Hřebejka. Komediowa historyjka o psychiatrze, który pomaga rozwiązać seksualny problem pewnej pary wprost w jej małżeńskiej sypialni. Koledzy ze studiów Hřebejk i Zelenka (jako autor scenariusza) inspirowali się oczywiście słynnym filmem Woody'ego Allena *Wszystko, co chcielibyście wiedzieć o seksie, ale baliście się zapytać* z 1972 roku.

L. P. 1948

Akcja studenckiego filmu Jana Hřebejka rozgrywa się w rewolucyjnym 1948 roku. To historia studenta, który wygrał konkurs wokalny w kościele, lecz za radą swojego ojca ateisty śpiewa tylko za pieniądze. Krótki metraż powstał we współpracy Hřebejka z Petrem Zelenką, wówczas kolegą ze studiów. Film nagrodzony drugą nagrodą za reżyserię na festiwalu FAMU.

CZ **CO VŠECHNO CHCETE VĚDĚT O SEXU A BOJÍTE SE TO PROŽÍT**

Komediální hříčka pojednává o psychiatrovi, jenž svérázným způsobem pomáhá vyřešit sexuální problém jedné manželské dvojice přímo v jejich ložnici. Inspirací byl Janu Hřebejkovi a jeho kolegovi, scenáristovi Petru Zelenkovi známý povídkový snímek amerického komediálního režiséra a herce Woodyho Allena z raných 70. let s názvem *Všechno, co jste chtěli vědět o sexu (ale báli jste se zeptat)*.

L. P. 1948

Jak název krátkého studentského filmu Jana Hřebejka napovídá, odehrává se jeho děj v revolučním roce 1948. Sledujeme příběh školáka, který v kostele vyhraje konkurz na sólového zpěváka a inspirován radou ateistického otce zpívá pouze za honorář. Snímek, na němž Hřebejk opětovně spolupracoval se svým spolužákem, scenáristou Petrem Zelenkou, vyhrál 2. cenu za režii hraných filmů na festivalu FAMU.

Jana Bébarová

HJ

Co chcecie wiedzieć o seksie…
Co všechno chcete vědět o sexu…
CENTRAL
29.04.2018, 10.00

L. P. 1948
CENTRAL
29.04.2018, 10.00

Tytuł oryginalny / Původní název:
Co všechno chcete vědět o sexu a bojíte se to prožít
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Zelenka
Zdjęcia / Kamera: Jan Velický
Muzyka / Hudba: Aleš Březina
Obsada / Hrají: Jan Hřebejk, Bořivoj Navrátil, Jiří Ornest, Jan Vodňanský, Marie Durnová, Štěpánka Wlodarczyková
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1988
Czas trwania / Stopáž: 16 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
L. P. 1948
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Zelenka
Zdjęcia / Kamera: Jan Velický
Muzyka / Hudba: Milan Dědek, David Skoumal
Obsada / Hrají: Jan Semotán, Jiří Schmitzer, Hana Brejchová, Miloslav Štibich, Vlastimil Brodský, Anna Semotánová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1989
Czas trwania / Stopáž: 18 min

HJ

CENTRAL
29.04.2018, 10.00

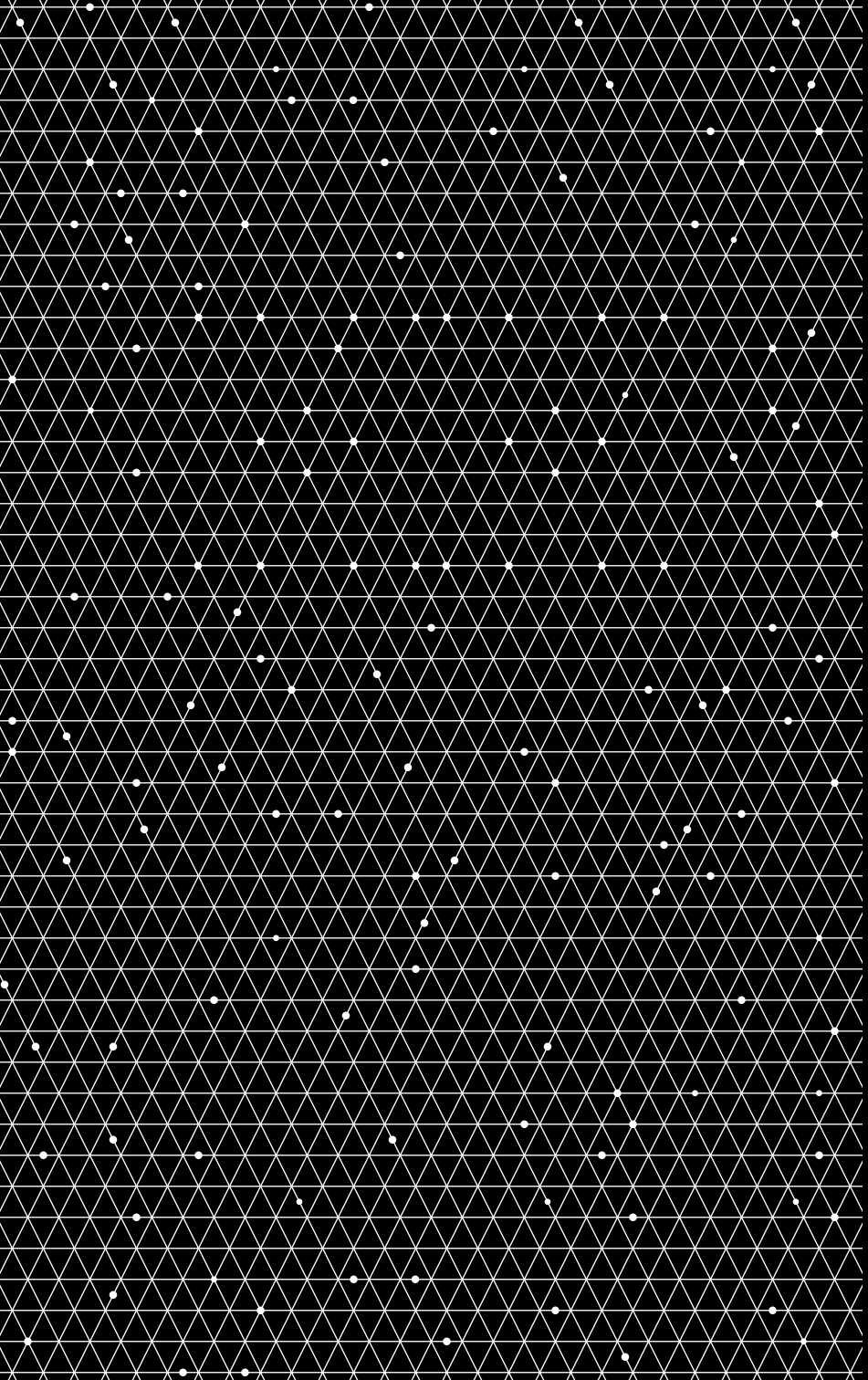
DOBRA WIADOMOŚĆ · **DOBRÁ ZPRÁVA**

PL Popularny aktor komediowy Miroslav Donutil bryluje jako przedstawiciel komunistycznego betonu. Na początku lat 90., po zwycięstwie aksamitnej rewolucji, mężczyzna czeka na przywrócenie starego porządku i interwencję Sowietów we wsi, w której wypoczywają letnicy. Czym się skończą nadzieje niezmordowanego czeskiego komunisty? Film z telewizyjnego cyklu *Bakaláři* został dobrze przyjęty przez telewidzów, ale niekoniecznie pozytywnie przez recenzentów. Mimo to zyskał w swoim czasie doroczną nagrodę Trylobit w dziedzinie twórczości telewizyjnej i filmowej.

CZ Populární komediální herec Miroslav Donutil exceluje v ústřední roli bakalářské povídky z prostředí vesnice a tamních rekreantů tematizující plané naděje člověka a jejich dopad. Snímek o zarytém komunistovi, který na začátku 90. let vyhlíží sovětská vojska, se dočkal pozitivní divácké, ale i kritické odezvy, když ve své době získal výroční cenu Trilobit za přínos původní televizní a filmové tvorbě.

Tytuł oryginalny / Původní název: Dobrá zpráva
Reżyseria / Režie: Jan Hřebejk
Scenariusz / Scénář: Petr Jarchovský
Zdjęcia / Kamera: Jan Malíř
Muzyka / Hudba: Buty
Obsada / Hrají: Miroslav Donutil, Eva Holubová, Bohumil Klepl, Roman Mrázik, Vlastimil Bedrna
Kraj / Země: Czechy / Česko 1997
Czas trwania / Stopáž: 35 min

Jana Bébarová

DANUTA STENKA

PL Urodziła się w 1961 roku w Sierakowicach na Kaszubach. Ukończyła Studium Aktorskie przy Teatrze Wybrzeże w Gdańsku, na którego deskach debiutowała. W kolejnych latach pracowała m.in. w Teatrze Współczesnym w Szczecinie i Teatrze Nowym w Poznaniu. Od 1991 roku związana głównie z warszawskimi scenami teatralnymi, gdzie odnosi znaczące sukcesy jako współpracowniczka m.in. Krzysztofa Warlikowskiego i Grzegorza Jarzyny. W świecie filmu zaistniała dzięki występowi w *Łagodnej* Mariusza Trelińskiego w 1995 roku. Nagrodę Orła otrzymała dwukrotnie – za kreacje w *Chopinie – pragnieniu miłości* Jerzego Antczaka i *Katyniu* Andrzeja Wajdy. Kojarzona z ambitnym repertuarem aktorka zyskała sympatię szerokiej publiczności dzięki roli Judyty w niezwykle popularnej komedii romantycznej *Nigdy w życiu!*. Dziś ciesząc się statusem wielkiej gwiazdy polskiego kina, nie przestaje być aktorką poszukującą – regularnie występuje w międzynarodowych koprodukcjach, ambitnych serialach i filmach młodych twórców. W tym momencie na premierę czeka choćby *Wilkołak*, przy którym Stenka – kilka lat po głośnym *Daas* – ponownie podjęła współpracę z Adrianem Pankiem.

CZ Narodila se v roce 1961 v Sierakowicích na Kašubech. Vystudovala herectví při divadle Wybrzeże v Gdaňsku a v tomto divadle také debutovala jako divadelní herečka. Později pracovala mj. v divadlech Teatr Współczesny ve Štětíně a Teatr Nowy v Poznani. Od roku 1991 spolupracuje zejména s varšavskými divadelními scénami, kde je úspěšná především jako spolupracovnice Krzysztofa Warlikowského a Grzegorze Jarzyny. Ve světě filmu se prosadila díky roli v dramatu Mariusze Trelińského *Něžná* z roku 1995. Cenu Orel získala dvakrát – za role ve filmu Jerzyho Antczaka *Chopin: Touha po lásce* a v *Katyni* Andrzeje Wajdy. Herečka spojovaná s náročným repertoárem si získala sympatie veřejnosti díky roli Judity ve velmi populární romantické komedii *Už nikdy!*. Ani dnes, jako velká hvězda polského filmu, nepřestává být hledající herečkou. Pravidelně vystupuje v mezinárodních koprodukcích, seriálech pro náročného diváka a ve filmech mladých autorů. V současné době čeká na premiéru film *Vlkodlak*, ve kterém se Danuta Stenka několik let po slavném snímku *Daas* opět vrací ke spolupráci s Adrianem Pankem.

Wybrana filmografia /
Výběr z filmografie:

1995: Łagodna / Něžná
1997: Cudze szczęście / Cizí štěstí
2002: Chopin – pragnienie miłości / Chopin: touha po lásce
2004: Nigdy w życiu! / Už nikdy!
2007: Katyń / Katyň
2011: Daas
2017: Zgoda / Smíření
2017: Sztuka kochania. Historia Michaliny Wisłockiej / Umění milování

DS

KaSS
30.04.2018, 12.00

PL Początek XX wieku. Carat chyli się ku upadkowi, a w znajdującej się pod zaborami Polsce nasilają się dążenia niepodległościowe. Uznawany przez Rosjan za terrorystę Artur Herling (Bogusław Linda w szczycie aktorskiej formy) dokonuje zamachu, w którym giną niewinni ludzie. Dręczony wyrzutami sumienia zgadza się na współpracę z zaborcą i wyrusza do Zakopanego, by pomóc Rosjanom w schwytaniu polskiego działacza niepodległościowego. Wszystko idzie zgodnie z planem do momentu, gdy na trop tajemnicy Herlinga wpada fotografka Marta (Danuta Stenka). Między dwojgiem bohaterów rozpoczyna się trzymający w napięciu psychologiczny pojedynek. *Prowokator* to nie tylko zgrabne połączenie dramatu historycznego z kinem sensacyjnym. Dzieło Krzysztofa Langa zapisało się w historii polskiego kina także za sprawą operatorskiego kunsztu Artura Reinharta, dzięki któremu udało się uchwycić na ekranie surowe piękno Tatr. Do rozsławienia filmu przyczyniła się również piosenka *O sobie samym*, która należy dziś do największych hitów w repertuarze Roberta Gawlińskiego.

CZ Píše se počátek 20. století. Schyluje se k pádu carské moci a v Polsku rozděleném mezi tři mocnosti nabývají na intenzitě hnutí za nezávislost. Artur Herling (Bogusław Linda ve vrcholné formě), kterého Rusové považují za teroristu, provede atentát, v jehož důsledku zahynou nevinní lidé. Trápen výčitkami svědomí se rozhodne spolupracovat s ruskými uchvatiteli a odjede do Zakopaného, aby Rusům pomohl zadržet polského aktivistu za nezávislost. Vše probíhá podle plánu až do chvíle, kdy Herlingovo tajemství odhalí fotografka Marta (Danuta Stenka). Mezi dvojicí hrdinů se rozpoutává napínavý psychologický boj. *Provokatér* není jen dovedným spojením historického dramatu s dobrodružným filmem. Snímek Krzysztofa Langa se zapsal do dějin polského filmu také díky kameramanskému umění Artura Reinharta, díky němuž se podařilo zachytit syrovou krásu Tater. K popularitě filmu přispěla také píseň *O sobě samém*, která dnes patří mezi největší hity v repertoáru Roberta Gawlińského.

Tytuł oryginalny / Původní název: Prowokator
Reżyseria / Režie: Krzysztof Lang
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Lang, Maciej Maciejewski
Zdjęcia / Kamera: Artur Reinhart
Muzyka / Hudba: Michał Lorenc
Obsada / Hrají: Bogusław Linda, Krzysztof Pieczyński, Danuta Stenka, Bartłomiej Topa, Adam Bauman
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 1995 – najlepsza muzyka, najlepsze kostiumy / Festival polských hraných filmů v Gdyni 1995 – nejlepší hudba, nejlepší kostýmy
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania, Czechy / Polsko, Velká Británie, Česko 1995
Czas trwania / Stopáž: 88 min

Piotr Czerkawski

DS

TEATR
29.04.2018, 17.00

ŁAGODNA · NĚŽNÁ

PL Drugi pełnometrażowy film kinowy w dorobku Mariusza Trelińskiego. Po rozbuchanym *Pożegnaniu jesieni* reżyser postawił na całkowitą zmianę tonacji i zaproponował widzom kino wyciszone i kontemplacyjne. Oparta na motywach klasycznego opowiadania Fiodora Dostojewskiego *Łagodna* wydobywa z literackiego pierwowzoru to, co w nim najbardziej uniwersalne. Historia mężczyzny, który próbuje dociec przyczyn samobójstwa żony, stanowi przejmującą opowieść o samotności, zderzeniu marzeń z rzeczywistością i niemożności pogodzenia się z przemijaniem. Wizja Trelińskiego wybrzmiewa przekonująco dzięki właściwej reżyserowi wrażliwości na piękno obrazu i umiejętności prowadzenia aktorów. Zrozpaczonego męża rewelacyjnie gra Janusz Gajos. Mistrzowi dzielnie dotrzymuje kroku Dominika Ostałowska, która wciela się w postać żony powracającej we wspomnieniach mężczyzny. Na drugim planie błyszczy natomiast Danuta Stenka jako służąca, obserwująca z bliska podszyte niespełnieniem życie bohaterów.

CZ Druhý celovečerní film Mariusze Trelińského. Po silném *Rozloučení s podzimem* režisér zcela změnil tón a předložil divákům ztišený, kontemplativní snímek. Ze slavné povídky Fjodora Michajloviče Dostojevského *Něžná* si vybírá to, co je v ní nejvíce univerzální. Příběh muže, který se pokouší dopátrat toho, proč jeho žena spáchala sebevraždu, je strhujícím vyprávěním o samotě, o střetu snů s realitou a nemožnosti smířit se s pomíjivostí. Trelińského pojetí je přesvědčivé díky citu pro krásu obrazu a schopnosti vést herce, které jsou pro tohoto režiséra typické. V roli zoufalého muže exceluje Janusz Gajos. S jeho mistrovským výkonem statečně drží krok Dominika Ostałowska, která ztvárnila manželku vracející se ve vzpomínkách svého muže. Ve vedlejší roli zazářila Danuta Stenka jako služka, která zblízka pozoruje nenaplněný život hlavních hrdinů.

Tytuł oryginalny / Původní název: Łagodna
Reżyseria / Režie: Mariusz Treliński
Scenariusz / Scénář: Mariusz Treliński, Wojciech Zimiński, na podstawie opowiadania Fiodora Dostojewskiego / podle povídky F. M. Dostojevského
Zdjęcia / Kamera: Krzysztof Ptak
Muzyka / Hudba: Brian Lock
Obsada / Hrají: Janusz Gajos, Dominika Ostałowska, Danuta Stenka, Jan Frycz, Jan Peszek
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 1995 – najlepsza scenografia, Nagroda Dziennikarzy; Lubuskie Lato Filmowe w Łagowie 1996 – Brązowe Grono / Festival polských hraných filmů v Gdyni 1995 – nejlepší výprava, Cena novinářů; Lubušské filmové léto v Łagowě 1996 – Bronzový hrozen
Kraj / Země: Polska / Polsko 1995
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Piotr Czerkawski

DS

PIAST
29.04.2018, 15.15

PL Po wielu latach milczenia Jerzy Antczak powrócił za kamerę, by opowiedzieć historię najsłynniejszego polskiego kompozytora. Reżyser przedstawia Chopina jako artystę spełnionego, lecz targanego niepokojami, udręczonego chorobą i cierpiącego z powodu tęsknoty za ojczyzną. Największy nacisk Antczak kładzie jednak na zagmatwane życie uczuciowe swojego bohatera i jego związek z George Sand. Choć słynny kompozytor i starsza od niego o sześć lat pisarka pałają do siebie niezwykłą namiętnością, relacja dwojga artystów napotyka rozmaite przeszkody. Jedną z nich okazuje się postawa dzieci Sand – Maurycego i Solange. Podczas gdy chłopak – niespełniony malarz – patologicznie zazdrości Chopinowi talentu, dziewczyna zakochuje się w kompozytorze i zaczyna rywalizować o jego względy z własną matką. Skomplikowane relacje między bohaterami wypadają na ekranie przekonująco dzięki znakomitym aktorom. Wśród nich znalazła się także Danuta Stenka, która za rolę charyzmatycznej, wyrafinowanej i pełnej seksapilu Sand otrzymała pierwszego w karierze Orła.

CZ Po mnohaleté odmlce se Jerzy Antczak vrátil za kameru, aby nám přinesl příběh nejznámějšího polského hudebního skladatele. Režisér představuje Chopina jako úspěšného umělce, kterého ale sužuje neklid, nemoci a stesk po domově. Největší důraz však Antczak klade na komplikovaný citový život svého hrdiny a na jeho vztah s George Sandovou. Přestože slavného skladatele a o šest let starší spisovatelku pojí velká vášeň, musejí se potýkat s nejrůznějšími překážkami. Jednou z nich je postoj obou dětí George Sandové. Její syn Maurice, neúspěšný malíř, patologicky závidí Chopinovi jeho talent, zatímco dcera Solange se do něj zamiluje a začíná o jeho pozornost soupeřit s vlastní matkou. Spletité vztahy mezi hrdiny působí na plátně přesvědčivě díky vynikajícím hercům. Roli charismatické, rafinované a přitažlivé George Sandové ztvárnila Danuta Stenka, která za ni dostala svého prvního Orla.

Tytuł oryginalny / Původní název: Chopin. Pragnienie miłości
Reżyseria / Režie: Jerzy Antczak
Scenariusz / Scénář: Jerzy Antczak, Jadwiga Barańska
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Obsada / Hrají: Piotr Adamczyk, Danuta Stenka, Bożena Stachura, Adam Woronowicz, Sara Müldner
Nagrody / Ocenění: Orły 2003 – najlepsza rola kobieca; MFF „Stożary" w Kijowie 2003 – najlepsza rola kobieca, najlepsza rola męska; MFF „Listapad" w Mińsku 2003 – najlepsza rola kobieca / Orli 2003 – nejlepší ženská role; MFF „Plejády" (Stožari) v Kyjevě 2003 – nejlepší ženská role, nejlepší mužská role; MFF „Listopad" (Listapad) v Minsku 2003 – nejlepší ženská role
Kraj / Země: Polska / Polsko 2002
Czas trwania / Stopáž: 123 min

CHOPIN. PRAGNIENIE MIŁOŚCI
CHOPIN: TOUHA PO LÁSCE

Piotr Czerkawski

DS

KaSS
29.04.2018, 11.00

NIGDY W ŻYCIU! · **UŻ NIKDY!**

PL Ekranizacja bestsellerowej książki Katarzyny Grocholi. Judyta to kobieta około czterdziestki, która prowadzi ustabilizowane życie u boku męża i dorastającej córki. Codzienność bohaterki ulega diametralnej zmianie, gdy partner nieoczekiwanie oświadcza, że odchodzi do znacznie młodszej kochanki. Choć Judyta początkowo wydaje się zdruzgotana, ostatecznie zaciska zęby i postanawia zacząć wszystko od nowa. Odkrywając uroki niezależności, przekonuje samą siebie, że „nigdy w życiu" już się nie zakocha. Zainteresowanie ze strony przystojnego kolegi z pracy sprawia jednak, że buńczuczna deklaracja zostaje wystawiona na próbę… Zrealizowany w 2004 roku film Ryszarda Zatorskiego stanowił rzadką wówczas w polskim kinie próbę przeszczepienia na rodzimy grunt wzorców komedii romantycznej i amerykańskiego *feel-good movie*. *Nigdy w życiu!* spotkało się z entuzjastycznym przyjęciem widowni, a ponadto okazało się wielkim triumfem Danuty Stenki. Wcielająca się w rolę Judyty aktorka, kojarzona dotychczas głównie z kinem ambitnym, udowodniła, że równie przekonująco wypada w repertuarze czysto rozrywkowym.

CZ Film natočený podle bestsellerového románu Katarzyny Grocholy. Judita je asi čtyřicetiletá žena, která žije poklidným životem po boku svého muže a dospívající dcery. Její každodenní svět se zásadním způsobem promění, když jí muž nečekaně oznámí, že od ní odchází k o mnoho mladší milence. Judita zpočátku působí zdrceně, ale nakonec zatne zuby a rozhodne se začít znovu. Poté, co okusí výhody nezávislosti, se zařekne, že se „už nikdy" nezamiluje. Zájem ze strany pohledného kolegy však toto smělé rozhodnutí vystaví nelehké zkoušce… Film Ryszarda Zatorského, natočený v roce 2004, byl ve své době neobvyklým pokusem o naroubování postupů romantické komedie a amerického *feel-good movie* do polského filmu. Snímek byl nadšeně přijat diváky a byl také velkým úspěchem Danuty Stenky. Herečka spojená do té doby především s filmy náročného diváka zde v roli Judity prokázala, že dokáže být stejně přesvědčivá i v čistě oddechovém repertoáru.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Nigdy w życiu!
Reżyseria / Režie: Ryszard Zatorski
Scenariusz / Scénář: Ilona Łepkowska
Zdjęcia / Kamera: Tomasz Dobrowolski
Muzyka / Hudba: Maciej Zieliński
Obsada / Hrají: Danuta Stenka, Joanna Brodzik, Artur Żmijewski, Jan Frycz, Krzysztof Kowalewski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2004
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Piotr Czerkawski

DS

KaSS
29.04.2018, 20.00

PL Głośny film, który przyniósł Andrzejowi Wajdzie ostatnią w karierze nominację do Oscara. Polski mistrz cofnął się do czasów II wojny światowej, by opowiedzieć – uznawaną w czasach komunistycznych za temat tabu – historię grupy oficerów rozstrzelanych przez NKWD. *Katyń* zwraca uwagę ze względu na sugestywność, z jaką przedstawia gehennę bohaterów. Zamykającą film, zrealizowaną w ścisłej współpracy z Władysławem Pasikowskim sekwencję egzekucji błyskawicznie okrzyknięto jednym z najmocniejszych obrazów kina polskiego po 1989 roku. Równie istotny co tragedia mężczyzn okazał się dla Wajdy dramat kobiet, które daremnie oczekiwały na powrót mężów i synów z frontu, a później walczyły o możliwość dowiedzenia się prawdy o ich losach. Wątek ten wybrzmiał przekonująco m.in. za sprawą świetnych kreacji aktorskich. Jedną z nich stworzyła Danuta Stenka, która za jednocześnie powściągliwą i przejmującą rolę generałowej Róży otrzymała Orła dla najlepszej aktorki drugoplanowej.

CZ Slavný film, který Andrzeji Wajdovi přinesl poslední nominaci na Oscara v jeho kariéře. Vynikající polský režisér se vrací do doby 2. světové války, aby vyprávěl příběh skupiny polských důstojníků, kteří byli zastřeleni NKVD. V době komunistické vlády bylo toto téma tabu. Film *Katyň* se vyznačuje sugestivitou, s jakou zachycuje peklo, které jeho hrdinové prožívají. Závěrečná sekvence popravy, která vznikla v úzké spolupráci s Władysławem Pasikowským, byla vzápětí prohlášena za jednu z nejsilnějších scén polské filmografie po roce 1989. Stejnou váhu jako tragédie mužů má v očích Wajdy i drama žen, které marně čekaly na návrat svých manželů a synů z fronty a později bojovaly za to, aby se dověděly pravdu o jejich osudech. Tato dějová linie je přesvědčivá mimo jiné díky vynikajícím hereckým výkonům. Jednu z těchto žen ztvárnila Danuta Stenka, která za zdrženlivě pojatou, ale zároveň velmi působivou roli manželky generála získala Orla za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli.

Tytuł oryginalny / Původní název: Katyń
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář: Andrzej Wajda, Przemysław Nowakowski, Władysław Pasikowski
Zdjęcia / Kamera: Paweł Edelman
Muzyka / Hudba: Krzysztof Penderecki
Obsada / Hrají: Andrzej Chyra, Maja Ostaszewska, Artur Żmijewski, Danuta Stenka, Jan Englert
Nagrody / Ocenění: Oscary 2008 – nominacja w kategorii najlepszy film nieanglojęzyczny; Europejskie Nagrody Filmowe 2008 – najlepsze kostiumy / Oscar 2008 – nominace v kategorii nejlepší cizojazyčný film; Evropské filmové ceny 2008 – nejlepší kostýmy
Kraj / Země: Polska / Polsko 2007
Czas trwania / Stopáž: 117 min

DS

TEATR
02.05.2018, 20.00

UMĚNÍ MILOVÁNÍ

PL Opowiedziana z uwodzicielską swadą historia słynnej seksuolożki Michaliny Wisłockiej (Magdalena Boczarska). Reżyserka Maria Sadowska nie szczędzi widzom pikantnych szczegółów z życia bohaterki. Z filmu dowiemy się m.in., że Wisłocka w młodości uwikłała się w zagmatwany trójkąt miłosny, a wiele lat później przeżyła namiętny romans, który odmienił jej spojrzenie na świat. Wisłocka interesuje jednak twórców nie tylko prywatnie, lecz także zawodowo – jako badaczka zdolna zrewolucjonizować życie seksualne Polaków. Właśnie dlatego jeden z najważniejszych wątków filmu stanowią perypetie towarzyszące bohaterce przy pisaniu kultowego poradnika *Sztuka kochania*. Według przytaczanej również na ekranie anegdoty pruderyjne peerelowskie władze za wszelką cenę chciały zablokować wydanie śmiałej obyczajowo książki. Publikacja okazała się możliwa dopiero dzięki interwencji żon partyjnych dygnitarzy, takich jak Generałowa, w którą brawurowo wcieliła się Danuta Stenka.

CZ Nesmírně poutavě podaný příběh slavné sexuoložky Michaliny Wisłocké (Magdalena Boczarska). Režisérka Maria Sadowska diváky neochudila o některé pikantní detaily ze života hlavní postavy. Z filmu se mimo jiné dovídáme, že Wisłocka byla v mládí součástí zamotaného milostného trojúhelníku. Wisłocka je pro tvůrce zajímavá nejen jako soukromá osoba, ale také jako vědkyně, která dokázala provést revoluci v sexuálním životě Poláků. Právě proto jednu z nejdůležitějších dějových linií filmu tvoří peripetie hrdinky při psaní kultovní příručky *Umění milovat*. Podle historky, která se objeví i na plátně, chtěli prudérní mocipáni komunistického Polska za každou cenu zabránit vydání odvážné publikace. Kniha nakonec vyšla díky zásahu manželek stranických pohlavárů. Jednou z nich byla také manželka generála Jaruzelského, kterou mistrně ztvárnila Danuta Stenka.

Tytuł oryginalny / Původní název: Sztuka kochania. Historia Michaliny Wisłockiej
Reżyseria / Režie: Maria Sadowska
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Rak w oparciu o książkę *Michalina Wisłocka. Wyznania gorszycielki* Violetty Ozminkowski / podle knihy Violetty Ozminkowské *Michalina Wisłocka. Vyznání ženy, která vzbuzovala pohoršení*
Zdjęcia / Kamera: Michał Sobociński
Muzyka / Hudba: Radzimir Dębski
Obsada / Hrají: Magdalena Boczarska, Eryk Lubos, Justyna Wasilewska, Piotr Adamczyk, Danuta Stenka
Nagrody / Ocenění: Festiwal Off Camera w Krakowie 2017 – nagroda dla najlepszego aktora w Konkursie Filmów Polskich; Camerimage 2017 – Nagroda Główna w Konkursie Filmów Polskich; Festiwal Polskich Filmów „Wisła" w Moskwie 2017 – wyróżnienie / Festival Off Camera v Krakově 2017 – cena pro nejlepšího herce v Soutěži polských filmů; Camerimage 2017 – hlavní cena v Soutěži polských filmů; Festival polských filmů „Visla" v Moskvě 2017 – čestné uznání
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 120 min

Piotr Czerkawski

DS

TEATR
03.05.2018, 17.00

PL *Twój Vincent* z powodzeniem odświeża formułę, która przed laty zadecydowała o sukcesie *Obywatela Kane'a*. Dzieło Doroty Kobieli i Hugh Welchmana, tak jak słynny debiut Orsona Wellesa, opowiada historię życia tytułowego bohatera za pomocą wspomnień ludzi należących do jego najbliższego otoczenia. Całość składa się na portret fascynującej, targanej wieloma sprzecznymi emocjami jednostki. Jak przystało na opowieść o nietuzinkowym artyście, polsko-brytyjska koprodukcja imponuje nowatorską formą. *Twój Vincent* reklamowany jest jako pierwszy pełnometrażowy film zrealizowany techniką animacji malarskiej. Po ukończeniu zdjęć z udziałem aktorów wyświetlano na płótnie pojedyncze kadry, które następnie sztab malarzy odmalowywał klatka po klatce, aby stworzyć ujęcie. Celem tych skomplikowanych zabiegów było jak najbardziej przekonujące ożywienie obrazów van Gogha na kinowym ekranie.

CZ Snímek *S láskou Vincent* úspěšně oprášil postup, který před lety rozhodl o úspěchu *Občana Kanea*. Podobně jako ve slavném debutu Orsona Wellese je i v díle Doroty Kobiely a Hugha Welchmana příběh titulního hrdiny vyprávěn prostřednictvím vzpomínek osob z jeho nejbližšího okolí. Vzniká tak portrét fascinujícího člověka zmítaného mnoha protichůdnými emocemi. A jak se na příběh o mimořádném umělci sluší, zvolila polsko-britská koprodukce působivou novátorskou formu. Film je uváděn jako vůbec první celovečerní film realizovaný technikou animace originálních olejomaleb. Po ukončení živého natáčení s herci byla jednotlivá filmová políčka promítána týmu malířů, kteří je jedno po druhém přemalovali na plátno, až vznikl výsledný záběr. Cílem tohoto komplikovaného procesu bylo co nejpřesvědčivěji oživit obrazy Vincenta van Gogha na filmovém plátně.

Tytuł oryginalny / Původní název: Loving Vincent
Reżyseria / Režie: Dorota Kobiela, Hugh Welchman
Scenariusz / Scénář: Dorota Kobiela, Hugh Welchman, Jacek Dehnel
Zdjęcia / Kamera: Tristan Oliver, Łukasz Żal
Muzyka / Hudba: Dorota Kobiela, Justyna Wierszynska
Obsada / Hrají: Robert Gulaczyk
Głosy / Hlasy: Danuta Stenka, Jerzy Stuhr, Maciej Stuhr, Robert Więckiewicz, Józef Pawłowski
Nagrody / Ocenění: Annecy International Animated Film Festival 2017 – Nagroda Publiczności; MFF w Szanghaju – najlepsza animacja; Europejskie Nagrody Filmowe 2017 – animacja roku / Mezinárodní festival animovaného filmu v Annecy 2017 – cena diváků; MFF v Šanghaji – nejlepší animace; Evropské filmové ceny 2017 – animace roku
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania / Polsko, Velká Británie 2017
Czas trwania / Stopáž: 88 min

Piotr Czerkawski, MFF Nowe Horyzonty

DS

PIAST
02.05.2018, 19.45

ZGODA · **SMÍŘENÍ**

PL Polskie obozy koncentracyjne istniały. Jeden z nich działał od lutego do listopada 1945 roku w dzielnicy Świętochłowic – Zgodzie. Komunistyczne władze ulokowały w nim członków organizacji nazistowskich, volksdeutschów oraz wszystkich tych, których podejrzewały o bycie „wrogami ludu". Właśnie w takiej scenerii reżyser Maciej Sobieszczański umieścił akcję swojego nietypowego melodramatu. Głównym bohaterem *Zgody* jest Franek, który zgłasza się na ochotnika do pracy w obozie. Wbrew deklaracjom chłopaka nie kieruje nim jednak lojalność wobec komunistycznej ojczyzny, lecz chęć pomocy ukochanej więźniarce – Annie. Sytuacja Franka okaże się znacznie bardziej skomplikowana, niż mógł się spodziewać. Także dlatego, że wśród więźniów obozu znajduje się Erwin, który nie ukrywa swojego uczucia do Anny. Choć *Zgoda* opowiada o gwałtownych emocjach, reżyser postanowił przedstawić je na ekranie w sposób chłodny, zdystansowany i wyjątkowo precyzyjny. Konsekwentnie realizowana przez Sobieszczańskiego strategia sprawiła, że jego film porównywano do głośnego *Syna Szawła* László Nemesa.

CZ Polské koncentrační tábory existovaly. Jeden z nich byl od února do listopadu 1945 v místní části Świętochłowic – Zgodě. Komunistická moc v něm internovala členy nacistických organizací, občany německé národnosti (Volksdeutsche) a všechny osoby, které podezřívala z toho, že jsou „nepřáteli lidu". Do této scenérie umístil režisér Maciej Sobieszczański děj svého nevšedního melodramatu, jehož hlavním hrdinou je Franek (Julian Świeżewski), který se jako dobrovolník přihlásil k práci v táboře. V rozporu s tím, co mladík prohlašuje, ho k tomuto rozhodnutí nevedla loajalita ke komunistické vlasti, ale snaha pomoci Anně (Zofia Wichłacz), kterou miluje a která je mezi uvězněnými. Frankova situace je však o mnoho komplikovanější, než mohl tušit – mimo jiné proto, že v táboře je vězněn také Erwin (Jakub Gierszał), který se netají svými city k Anně. Film *Smíření* vypráví o silných emocích, režisér se je však rozhodl představit chladně, s odstupem a mimořádně precizně. Díky této důsledně realizované strategii si film Macieje Sobieszczańského vysloužil srovnání se slavným *Synem Šavlovým* László Nemese.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zgoda
Reżyseria / Režie: Maciej Sobieszczański
Scenariusz / Scénář:
Małgorzata Sobieszczańska
Zdjęcia / Kamera: Valentyn Vasyanovych
Muzyka / Hudba: Bartłomiej Gliniak
Obsada / Hrají: Julian Świeżewski,
Jakub Gierszał, Zofia Wichłacz,
Danuta Stenka, Wojciech Zieliński
Nagrody / Ocenění :
MFF w Montrealu 2017 – najlepsza reżyseria; Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – najlepsze kostiumy /
MFF v Montrealu 2017 – nejlepší režie; Filmový festival v Gdyni 2017 – nejlepší kostýmy
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Piotr Czerkawski

DS

KaSS
28.04.2018, 10.00

MATKA

PL Małgorzata (Danuta Stenka) jest prominentną panią polityk. Uporządkowane życie bohaterki wymyka się spod kontroli, gdy kobieta dowiaduje się o tragedii, którą spowodował jej syn narkoman. Po przyjeździe na miejsce zdarzenia Małgorzata staje przed skomplikowanym wyborem moralnym. Wielokrotnie nagradzany, porównywany czasem do twórczości Hanekego film Łukasza Ostalskiego, który kilka lat później błysnął jako autor jednej z części nowelowego *Nowego świata*.

CZ Małgorzata (Danuta Stenka) je prominentní politička. Její spořádaný život se však vymkne kontrole poté, co se doví o tragédii, kterou způsobil její syn závislý na drogách. Po příjezdu na místo, kde k události došlo, je hlavní hrdinka postavena před složitou morální volbu. Film Łukasze Ostalského získal mnoho ocenění a někdy je srovnáván s díly Michaela Hanekeho. Ostalski o několik let později zazářil jako autor jedné ze tří částí snímku *Nový svět*.

Tytuł oryginalny / Původní název: Matka
Reżyseria / Režie: Łukasz Ostalski
Scenariusz / Scénář: Łukasz Ostalski
Zdjęcia / Kamera: Sławomir Witek
Obsada / Hrají: Danuta Stenka, Magdalena Czerwińska, Rafał Fudalej, Paulina Szostak, Teresa Wierzbowska
Nagrody / Ocenění: MFF Nowe Horyzonty 2013 – nagroda dla Polskiego Filmu Krótkometrażowego; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2013 – nagroda w Konkursie Młodego Kina; Tampere Film Festival 2013 – Nagroda Publiczności; MFF „Molodist" w Kijowie 2013 – nagroda w konkursie filmów studenckich / MFF Nové horizonty 2013 – cena za nejlepší polský hraný krátkometrážní film; Festival polských hraných filmů v Gdyni 2013 – cena v Soutěži mladého filmu; Mezinárodní festival krátkých filmů v Tampere 2013 – cena diváků; MFF Mládí v Kyjevě 2013 – cena v soutěži studentských filmů
Kraj / Země: Polska / Polsko 2013
Czas trwania / Stopáž: 30 min

Piotr Czerkawski

KRZYSZTOF ZANUSSI

KRZYSZTOF ZANUSSI

PL Urodził się w 1939 roku w Warszawie. Zdał maturę w wieku szesnastu lat i zaczął studiować fizykę na Uniwersytecie Warszawskim, ale po kilku latach przeniósł się na filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Studiował także na Wydziale Reżyserii w łódzkiej Szkole Filmowej. W młodości kręcił amatorskie filmy, spośród których wiele otrzymało nagrody. Jego debiutem była *Struktura kryształu*, uważana obecnie za jeden z żelaznych klasyków kina polskiego. W trakcie trwającej prawie pół wieku kariery zrealizował wiele innych cenionych dzieł, w tym *Barwy ochronne*, *Życie rodzinne*, *Rok spokojnego słońca* i *Życie jako choroba przenoszona drogą płciową*. Lista jego aktywności nie ogranicza się tylko do reżyserii. Był współzałożycielem pierwszego polskiego DKF „Po prostu", a później pełnił funkcję przewodniczącego Rady Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych. Był wiceprezesem Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Jest autorem takich książek, jak: *O montażu w filmie amatorskim*, *Rozmowy o filmie amatorskim* i *Pora umierać*. Wykładał na uczelniach w kraju i za granicą. Jest dyrektorem Studia Filmowego „Tor".

CZ Narodil se v roce 1939 ve Varšavě. V šestnácti letech složil maturitu a začal studovat fyziku na Varšavské univerzitě. Po několika letech přestoupil na Jagellonskou univerzitu v Krakově, kde se věnoval studiu filozofie. Studoval také režii na Státní filmové, televizní a divadelní škole Leona Schillera v Lodži a pouze na této škole získal magisterský titul. V mládí natáčel amatérské filmy, z nichž mnohé získaly ocenění. Debutoval filmem *Struktura krystalu*, který se dnes řadí mezi železnou klasiku polského filmu. V průběhu téměř půl století trvající profesionální kariéry realizoval celou řadu oceňovaných děl, jako například *Ochranné zbarvení*, *Rodinný život*, *Rok klidného slunce* a *Život jako choroba přenášená pohlavní cestou*. Jeho aktivity se však neomezovaly pouze na činnost režiséra. Stal se jedním ze zakladatelů prvního polského diskusního filmového klubu „Po prostu" a později byl předsedou Rady Polské federace diskusních filmových klubů. Byl rovněž místopředsedou Sdružení polských filmařů. Je autorem několika knih, mj.: *O střihu v amatérském filmu*, *Hovory o amatérském filmu*, *Čas umírat*. Přednášel na polských i zahraničních vysokých školách. Je ředitelem Filmového studia „Tor".

Wybrana filmografia /
Výběr z filmografie:

1969: Struktura kryształu / Struktura krystalu
1970: Życie rodzinne / Rodinný život
1972: Iluminacja / Iluminace
1976: Barwy ochronne / Ochranné zbarvení
1978: Spirala / Spirála
1980: Constans / Konstanta
1984: Rok spokojnego słońca / Rok klidného slunce
1992: Dotknięcie ręki / Dotek ruky
2000: Życie jako śmiertelna choroba przenoszona drogą płciową / Život jako smrtelná choroba přenášená pohlavní cestou
2008: Serce na dłoni / Srdce na dlani
2014: Obce ciało / Cizí těleso

KZ

KaSS
30.04.2018, 16.00

PL Słynny debiut Krzysztofa Zanussiego jest swego rodzaju wariacją na temat westernu. Amerykańskie miasteczko zastępuje tutaj wieś pod Puławami, a krwawe rewolwerowe pojedynki – dysputy pomiędzy dwoma fizykami. Marek i Jan byli niegdyś bliskimi przyjaciółmi, ale z czasem wybrali różne ścieżki i oddalili się od siebie. Ten pierwszy w całości poświęcił się karierze, z kolei ten drugi porzucił pracę naukową i zaszył się na prowincji. Pewnej zimy Marek odwiedza Jana, aby z polecenia swojego szefa nakłonić go do powrotu na dawne stanowisko. Mężczyźni palą papierosy, spacerują po malowniczej, zasypanej śniegiem okolicy i przerzucają się błyskotliwymi kwestiami. *Struktura kryształu* jest zbudowana z serii częściowo improwizowanych i surowych pod względem formy epizodów.

CZ Slavný debut Krzysztofa Zanussiho je jakousi variací na westernové téma. Jen se místo amerického městečka odehrává v jedné vesnici nedaleko Puław na východě Polska a místo krvavých soubojů s revolvery sledujeme disputace dvou fyziků. Marek a Jan byli kdysi blízkými přáteli, ale později se jejich cesty rozešly a vztah ochladl. Marek se plně věnoval své kariéře, zatímco Jan zanechal vědecké práce a žije v ústraní na venkově. Jednou v zimě Marek navštíví Jana, aby ho na žádost svého šéfa přesvědčil k návratu do bývalého zaměstnání. Oba muži pokuřují cigarety, procházejí se malebnou krajinou pokrytou sněhem a střílejí po sobě duchaplnými replikami. *Struktura krystalu* je vystavěna ze série částečně improvizovaných epizod syrové formy.

Tytuł oryginalny / Původní název: Struktura kryształu
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Stefan Matyjaszkiewicz
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Andrzej Żarnecki, Jan Mysłowicz, Barbara Wrzesińska
Nagrody / Ocenění: MFF w Mar del Plata 1970 – nagroda za scenariusz, nagroda argentyńskich krytyków filmowych za debiut reżyserski, nagroda Federacji Argentyńskich Klubów Filmowych; Lubuskie Lato Filmowe 1970 – nagroda za zdjęcia; MFF w Panamie 1970 – nagroda specjalna / MFF v Mar del Plata 1970 – nejlepší scénář, Cena argentinských filmových kritiků za režijní debut, Cena Federace argentinských filmových klubů; Lubušské filmové léto 1970 – nejlepší kamera; MFF v Panamě 1970 – zvláštní cena
Kraj / Země: Polska / Polsko 1969
Czas trwania / Stopáž: 74 min

Piotr Mirski

KZ

KaSS
30.04.2018, 14.00

ŻYCIE RODZINNE · **RODINNÝ ŽIVOT**

PL Zwabiony alarmującym telegramem młody inżynier przyjeżdża do rodzinnego domu, w którym nie było go przez wiele lat. Na miejscu zastaje sytuację rodem z gotyckiej powieści. Zapewne niegdyś imponująca posiadłość jest teraz chylącą się ku upadkowi ruderą. W nie lepszym stanie znajdują się mieszkańcy. Siostra pląsa półnaga po ogrodzie, niefrasobliwa w stopniu, który graniczy z zaburzeniami psychicznymi. Przepracowana i zgorzkniała ciotka odgrywa niewdzięczną rolę służącej. Matki nie ma, bo wyjechała i najwyraźniej nie chce wrócić, ale jest ojciec, gbur i despota, mający poważne problemy z alkoholem. Bohater patrzy na bagno, z którego uciekł i czuje, że ogarnia go coraz silniejsze przygnębienie. Kameralny film Krzysztofa Zanussiego zawiera autobiograficzne wątki.

CZ Mladý inženýr na základě naléhavého telegramu přijíždí do rodného domu, kde nebyl řadu dlouhých let plných úlevy. Na místě ho čeká situace jako z gotického románu. Z kdysi nepochybně impozantní usedlosti se stala ruina a schyluje se k jejímu definitivnímu pádu. V o mnoho lepším stavu nejsou ani její obyvatelé. Sestra se potlouká polonahá po zahradě a její bezstarostnost hraničí s psychickou poruchou. Přepracovaná a zahořklá teta se ujala nevděčné role služebné. Matka je pryč, odjela a evidentně nemá v úmyslu se vrátit, ale je zde otec – hulvát a despota, který má vážné problémy s alkoholem. Hlavní hrdina pozoruje bahno, ze kterého utekl, a cítí, jak se ho zmocňuje stále silnější sklíčenost. Komorní film Krzysztofa Zanussiho má autobiografické prvky.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Życie rodzinne
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Witold Sobociński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Daniel Olbrychski, Jan Kreczmar, Halina Mikołajska, Maja Komorowska, Jan Nowicki
Nagrody / Ocenění: MFF w Chicago 1971 – Srebrny Hugo; MFF w Valladolid 1972 – II Nagroda „Premio de San Gregorio", Premio Cidad de Valladolid / MFF v Chicagu 1971 – Stříbrný Hugo; MFF ve Valladolid 1972 – 2. cena svatého Řehoře, Cena města Valladolid
Kraj / Země: Polska / Polsko 1970
Czas trwania / Stopáž: 88 min

KZ

KaSS
27.04.2018, 14.45

PL Docent Jan jest zadowolonym ze swojej kariery naukowej biologiem, który mimo towarzyskiej ogłady nie ma w życiu nikogo bliskiego. Przypadkowa znajomość z sąsiadką imieniem Anna otwiera przed nim możliwość nawiązania intymnej relacji z drugim człowiekiem, ale niezdarny flirt dwojga intelektualistów wydaje się z góry skazany na niepowodzenie… Telewizyjne arcydzieło Krzysztofa Zanussiego jest czarno-białą miniaturą skupioną na ludzkich zachowaniach, lękach i aspiracjach, której siła nie słabnie mimo upływu lat. Kontrolowana improwizacja aktorów, obecna w wielu scenach, nadaje całości charakter niebywale autentyczny, jednocześnie uświadamiając widzowi ogrom samotności, z którym mierzą się bohaterowie. Jeden z najbardziej niezwykłych filmów polskiego kina, wciąż nie dość często oglądany, wydaje się duchowym krewniakiem twórczości Mike'a Leigh, która została zapoczątkowana w tym samym 1971 roku.

CZ Jan je docent biologie spokojený se svou vědeckou kariérou, který se sice umí dobře chovat ve společnosti, ale přesto nemá nikoho blízkého. Náhodná známost se sousedkou Annou mu otevírá možnost navázat intimní vztah s druhým člověkem, avšak neobratný flirt dvou intelektuálů je zřejmě předem odsouzen k neúspěchu… Mistrovské televizní dílo Krzysztofa Zanussiho je černobílou miniaturou soustředící se na lidské chování, strachy a aspirace, která i několik desetiletí od svého vzniku neztratila na své působivosti. Mnoho scén vzniklo pomocí řízené improvizace herců, což dodává celku neobyčejně autentický charakter a divák si zároveň uvědomuje obrovské osamění, s nímž se hrdinové filmu potýkají. Jeden z nejneobyčejnějších polských filmů, který stále nemá tolik diváků, kolik by zasluhoval, se zdá být duchovně spřízněn s díly Mikea Leigha, který zahájil svou tvorbu v roce jeho vzniku.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Za ścianą
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi, Edward Żebrowski
Zdjęcia / Kamera: Jan Hesse
Obsada / Hrají: Maja Komorowska, Zbigniew Zapasiewicz, Eugenia Herman, Piotr Garlicki
Nagrody / Ocenění:
MFF w San Remo 1971 – najlepsza aktorka / MFF v San Remu 1971 – nejlepší herečka
Kraj / Země: Polska / Polsko 1971
Czas trwania / Stopáž: 56 min

M ichał Oleszczyk, MFF Nowe Horyzonty

KZ

KaSS
03.05.2018, 10.00

PL *Iluminacja* Krzysztofa Zanussiego stanowi radykalny przykład kina intelektualnego. To filmowy esej, w którym fabuła jest zaledwie przyczynkiem do filozoficznych dociekań. Franciszek Retman, młody fizyk, człowiek wręcz absurdalnie ambitny, napędzany jest przez pragnienie zrozumienia otaczającego go świata. Wiedzy o nim szuka na uczelni, ale także w górach i pośród mnichów. W swoich intelektualno-duchowych peregrynacjach raz po raz napotyka boleśnie przyziemne przeszkody. Musi zmagać się z codziennymi obowiązkami głowy rodziny i słabością własnego organizmu, powoli, ale nieuchronnie zużywającego się w wyniku nazbyt intensywnej pracy. Epizodyczną narrację uzupełniają wstawki rodem z programów edukacyjnych, w których omawiane są zagadnienia z różnych dziedzin nauki.

CZ *Iluminace* Krzysztofa Zanussiho je radikálním příkladem intelektuálního filmu. Jedná se o jakýsi filmový esej, ve kterém děj slouží pouze jako odrazový můstek pro široce pojaté úvahy. Mladý fyzik Franciszek Retman, jehož ambice nabývají až absurdních rozměrů, je poháněn touhou pochopit svět, který ho obklopuje. Znalosti o něm hledá na univerzitě, ale také v horách a mezi mnichy. Na svých intelektuálně duchovních poutích vždy znovu naráží na bolestně přízemní překážky. Musí se vypořádat s každodenními povinnostmi hlavy rodiny i se slabostí svého těla, které se v důsledku příliš intenzivní práce pomalu, ale neodvratně opotřebovává. Narativní epizody se střídají se vsuvkami jako vystřiženými ze vzdělávacích pořadů, které pojednávají o otázkách z různých oblastí vědy.

Tytuł oryginalny / Původní název: Iluminacja
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Stanisław Latałło, Monika Dzienisiewicz-Olbrychska, Małgorzata Pritulak, Jan Skotnicki, Edward Żebrowski
Nagrody / Ocenění: MFF w Locarno 1973 – Grand Prix, nagroda FIPRESCI, Nagroda Jury Ekumenicznego; Lubuskie Lato Filmowe 1974 – Nagroda Koordynacyjnej Rady Artystycznej Kin Studyjnych; Lubuskie Lato Filmowe 1976 – Złote Grono / MFF v Locarnu 1973 – Grand Prix, cena FIPRESCI, Cena ekumenické poroty; Lubušské filmové léto 1974 – cena Koordinační umělecké rady artových kin; Lubušské filmové léto 1976 – Zlatý hrozen
Kraj / Země: Polska / Polsko 1972
Czas trwania / Stopáž: 87 min

Piotr Mirski

KZ

TEATR
28.04.2018, 17.00

PL W trakcie letniego obozu dla językoznawców rozgrywa się konflikt pomiędzy dwoma pracownikami naukowymi, różniącymi się nie tylko wiekiem, ale i postawą życiową. Młody magister Kruszyński jest idealistą; z kolei starszy docent Szelestowski to cynik. Grany przez Zbigniewa Zapasiewicza Szelestowski jest postacią tak zdeprawowaną i charyzmatyczną, że powinien trafić do panteonu ekranowych czarnych charakterów, gdzie miałby za towarzystwo m.in. Dartha Vadera. Przez cały czas stara się pozbawić młodszego kolegę złudzeń na temat akademickiego środowiska i całego świata. Mężczyźni przechadzają się po ośrodku i jego sielskich okolicach, trzymając dłonie dystyngowanie założone za plecami i tocząc długie intelektualne dysputy. Z czasem w ich relacjach jest coraz mniej konwenansów, a coraz więcej otwartej wrogości. Film Krzysztofa Zanussiego to żelazny klasyk kina moralnego niepokoju.

CZ Na letní lingvistické škole vypukne konflikt mezi dvěma vědeckými pracovníky, kteří se liší nejen věkem, ale i životní filozofií. Mladý magistr Kruszyński je idealista, starý docent Szelestowski naopak cynik. Szelestowski, kterého hraje Zbigniew Zapasiewicz, je tak zvrácenou, charismatickou postavou, že by se měl dostat do panteonu záporných hrdinů stříbrného plátna, kde by stál po boku například Darth Vadera. Starší z vědců se svého mladšího kolegu snaží zbavit iluzí o akademickém prostředí a o světě vůbec. Oba muži se procházejí zahradou a jejím venkovským okolím, ruce mají distingovaně spojené za zády a vedou dlouhé intelektuální debaty. Z jejich vztahu postupně mizí konvence a objevuje se stále otevřeněji projevované nepřátelství. Film Krzysztofa Zanussiho je železnou klasikou filmu morálního neklidu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Barwy ochronne
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Piotr Garlicki, Zbigniew Zapasiewicz, Christine Paul, Mariusz Dmochowski, Wojciech Alaborski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1977 – Grand Prix, nagroda za pierwszoplanową rolę męską, nagroda za scenariusz; MFF w Teheranie 1977 – nagroda za reżyserię; MFF w Rotterdamie 1978 – Nagroda Dziennikarzy / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1977 – hlavní cena, nejlepší herec, nejlepší scénář; Mezinárodní filmový festival v Teheránu 1977 – nelepší režie; Mezinárodní filmový festival v Rotterdamu 1978 – cena novinářů
Kraj / Země: Polska / Polsko 1976
Czas trwania / Stopáž: 96 min

Piotr Mirski

KZ

PIAST
30.04.2018, 12.00

CONSTANS · **KONSTANTA**

PL Witold reprezentuje typ bohatera, jakiego często można spotkać w kinie Krzysztofa Zanussiego. To etyczny maksymalista, którego czeka konfrontacja z niejednoznaczną rzeczywistością. Poznajemy go, kiedy jest jeszcze chłopcem, dopiero przed nim pierwsza praca zawodowa i poważne dylematy. Zafascynowany abstrakcyjną czystością matematyki, wierzący w to, że można dochować wierności swoim ideałom bez względu na okoliczności, Witold wraz z biegiem lat przechodzi kolejne próby charakteru. Zamiast stać się elastycznym, gotowym do kompromisów człowiekiem, coraz bardziej się radykalizuje. Zaczyna przypominać mnicha, w gruncie rzeczy jest próżny, żyjąc w przekonaniu, że jeśli nie zechce, to nie pobrudzi sobie rąk. Opowieść o jego wewnętrznej ewolucji zbudowana jest z szeregu epizodów, które odznaczają się surowym i chłodnym stylem.

CZ Witold představuje typ hrdiny, s jakým se ve filmech Krzysztofa Zanussiho setkáváme často. Je to etický maximalista, kterého čeká konfrontace s tragicky nejednoznačnou realitou. Poznáváme ho jako mladíka v době, kdy má teprve před sebou první zaměstnání a první vážná dilemata. Fascinuje ho abstraktní čistota matematiky a věří, že je možné zůstat věrný svým ideálům bez ohledu na okolnosti. V průběhu let jeho charakter opakovaně prochází zkouškami. Namísto toho, aby se stal pružným mužem kompromisu, se stále víc radikalizuje, až začíná připomínat mnicha, který je v podstatě arogantní v přesvědčení, že pokud nebude chtít, nemusí si ušpinit ruce. Vyprávění o jeho vnitřním vývoji je sestaveno z řady epizod, pro které je charakteristický chladný, syrový styl.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Constans
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Sławomir Idziak
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Tadeusz Bradecki, Zofia Mrozowska, Małgorzata Zajączkowska, Cezary Morawski, Witold Pyrkosz
Nagrody / Ocenění:
MFF w Cannes 1980 – Nagroda Jury, Nagroda Jury Ekumenicznego; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1980 – Nagroda Specjalna Jury; Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film" 1980 – nagroda za rolę męską; MFF w Kartagenie 1981 – nagroda za scenariusz / MFF v Cannes 1980 – Cena poroty, Cena ekumenické poroty; Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1980 – Zvláštní cena poroty; Koszalinský festival filmových debutů „Mladí a film" 1980 – cena za mužskou roli
Kraj / Země: Polska / Polsko 1980
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Piotr Mirski

KZ

KaSS
02.05.2018, 16.15

PL Kino postapokaliptyczne. Polska po II wojnie światowej jest ponurym, chaotycznym i niebezpiecznym miejscem, pełnym śladów niedawno minionego koszmaru, rządzonym prawem silniejszego. Czy świat, który wypadł z formy, może z powrotem stać się normalny? To pytanie zadaje sobie Emilia, poturbowana przez los kobieta, w której niespodziewanie zakochuje się amerykański żołnierz. Na początku jest dość zdystansowana wobec adoratora, ale z czasem nawiązuje z nim romans. Ponieważ bohaterowie posługują się różnymi językami, ich komunikacja opiera się na odczytywaniu mowy ciała i brzmienia głosu lub rozczulająco niezgrabnych próbach translacji. Wyreżyserowany przez Krzysztofa Zanussiego *Rok spokojnego słońca* był pierwszym polskim filmem w historii, który uhonorowano Złotym Lwem na festiwalu w Wenecji.

CZ Postapokalyptický film. Polsko po 2. světové válce je chmurné, nebezpečné místo ponořené v chaosu, kde na každém kroku narážíte na stopy nedávno minulého strašlivého období, kdy vládlo právo silnějšího. Může svět, který se vymkl kontrole, být zase normální? Tuto otázku si klade Emilie, žena zkoušená osudem, do které se nečekaně zamiluje americký voják. Zpočátku se vůči svému obdivovateli chová dost rezervovaně, ale postupem času s ním navazuje vztah. Protože každý z hrdinů mluví jiným jazykem, jejich komunikace spočívá v pochopení řeči těla a zvuku hlasu nebo z dojemně neohrabaných pokusů o překlad. Zanussiho *Rok klidného slunce* je první polský film, který získal Zlatého lva na festivalu v Benátkách.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Rok spokojnego słońca
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Sławomir Idziak
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Maja Komorowska, Scott Wilson, Hanna Skarżanka, Ewa Dałkowska, Vadim Glovna
Nagrody / Ocenění:
MFF w Wenecji 1984 – Złoty Lew, Nagroda Związku Włoskich Dziennikarzy Filmowych dla filmu zagranicznego / MFF v Benátkách 1984 – Zlatý lev, Cena Syndikátu italských filmových novinářů pro zahraniční film
Kraj / Země: Polska, RFN, USA / Polsko, RFN, USA1984
Czas trwania / Stopáž: 107 min

ROK SPOKOJNEGO SŁOŃCA
ROK KLIDNÉHO SLUNCE

KZ

TEATR
29.04.2018, 19.30

PL Tomek, nad podziw szlachetny student geografii, spotyka w przychodni starszą od siebie Julię. Kobieta nie najlepiej się czuje, więc chłopak próbuje jej pomóc: odprowadza ją do domu i pilnuje przez całą noc. To dopiero początek jego misji. Kiedy nowa znajoma traci dach nad głową, przyjmuje ją do swojego mieszkania. Powoli zaczyna nawiązywać się między nimi romans, który budzi skojarzenia z relacją Jezusa Chrystusa i Marii Magdaleny. W przeciwieństwie do Tomka Julia jest osobą podejrzanej konduity – przejawia tendencje do kłamstwa i kradzieży, ma za sobą niejasną przeszłość. Na ich związek niechętnie patrzy matka chłopaka, wyznająca chrześcijańskie wartości, ale powściągliwa w okazywaniu miłosierdzia. Film Krzysztofa Zanussiego jest kameralnym, rozpisanym na troje bohaterów dramatem, który powstał w wyniku serii improwizacji.

CZ Tomek je student geografie s neobyčejně šlechetnou duší. U lékaře se seznámí s výrazně starší Julií, která je v hrozném stavu, a Tomek se jí snaží pomoct. Doprovodí ji domů a přes noc na ni dohlíží. Ale to je teprve začátek jeho svaté mise. Když Tomkova nová známá přijde o střechu nad hlavou, nechá ji u sebe bydlet. Postupně mezi nimi vzniká milostný vztah, který v něčem připomíná vztah Ježíše Krista a Máří Magdalény. Na rozdíl od Tomka je Julie nedůvěryhodnou osobou, projevuje sklony ke lži a krádežím a má za sebou nejasnou minulost. Jejich poměr se nelíbí chlapcově matce, která sice vyznává křesťanské hodnoty, ale v prokazování milosrdenství je zdrženlivá. Zanussiho komorní drama s trojicí hrdinů vzniklo ze série improvizací.

Tytuł oryginalny / Původní název: Stan posiadania
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Sławomir Idziak
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Krystyna Janda, Maja Komorowska, Artur Żmijewski, Andrzej Łapicki, Artur Barciś
Nagrody / Ocenění: MFF w Moskwie 1989 – Nagroda Jury Ekumenicznego; MFF w Viareggio 1989 – „Platinum Award" dla najlepszego aktora; FF w Strasburgu 1990 – Nagroda Jury / MFF v Moskvě 1989 – cena ekumenické poroty; MFF ve Viareggiu 1989 – Platinum Award pro nejlepšího herce; FF ve Štrasburku 1990 – cena poroty
Kraj / Země: Polska / Polsko 1989
Czas trwania / Stopáž: 102 min

Piotr Mirski

KZ

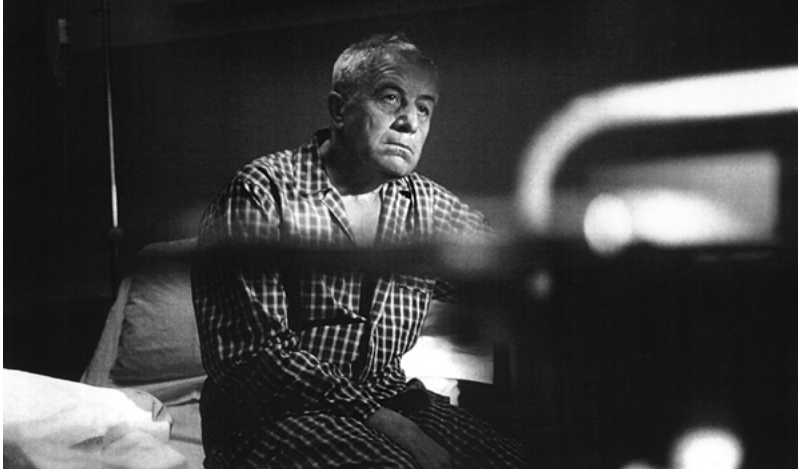
CENTRAL
30.04.2018, 09.45

PL Młody mężczyzna, dręczony w snach przez tajemniczy motyw muzyczny, postanawia nakłonić legendarnego kompozytora, aby przerwał trwające od dekad milczenie i podarował światu jeszcze jedno arcydzieło. To misja z gatunku niemożliwych: mistrz jest pijakiem i mizantropem, który odnosi się do bliźnich z nieutemperowaną konwenansami wrogością. Kiedy jego dom odwiedza niespodziewany gość, w pierwszym odruchu chce go zabić. Ostatecznie upartemu chłopakowi udaje się odnieść sukces. Jednakże moment, w którym kompozytor z powrotem siada do pracy, jest dopiero początkiem długiej i wyboistej drogi – zarówno dla niego samego, jak i osób z jego otoczenia, które wykorzystuje bez jakichkolwiek skrupułów. W tym zaskakującym i moralnie niejednoznacznym filmie Krzysztof Zanussi pokazuje sztukę jako nadnaturalny żywioł, dla którego ludzie są jedynie niedoskonałymi naczyniami.

CZ Mladý muž, kterého ve snu trápí tajemný hudební motiv, se rozhodl přesvědčit legendárního hudebního skladatele, aby přerušil několik desítek let trvající odmlku a dal světu ještě jedno vrcholné dílo. Je to úkol z kategorie nesplnitelných: umělec je alkoholik a misantrop, který se ke svým bližním chová s nepřátelstvím nespoutaným konvencemi. Když skladatele navštíví nečekaný host, jeho první reakcí je to, že ho chce zabít. Tvrdošíjnost mladíka se nakonec setká s úspěchem. Avšak okamžik, kdy se skladatel znovu pouští do práce, je teprve začátkem dlouhé, strastiplné cesty, a to jak pro něj samotného, tak pro jeho okolí, které naprosto bez zábran využívá. V tomto zvláštním, morálně nejednoznačném filmu Krzysztof Zanussi ukazuje umění jako nadpřirozený živel, jemuž jsou lidé jen nedokonalými nástroji.

Tytuł oryginalny / Původní název: Dotknięcie ręki
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi, Edward Żebrowski, Peter Morgan, Mark Wadlow
Zdjęcia / Kamera: Jarosław Żamojda
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Lothaire Bluteau, Max von Sydow, Sarah Miles, Sofie Grabol, Aleksander Bardini
Nagrody / Ocenění: MFF w Tokio 1992 – nagroda aktorska; Złota Taśma 1993 – najlepszy film polski / MFF v Tokiu 1992 – herecká cena; Zlaté pásmo 1993 – nejlepší polský film
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania, Dania / Polsko, Velká Británie, Dánsko 1992
Czas trwania / Stopáž: 92 min

Piotr Mirski

KZ

PIAST
29.04.2018, 13.15

PL Jak sugeruje prowokacyjny tytuł, zaczerpnięty z napisu na warszawskim murze, film Krzysztofa Zanussiego jest opowieścią o umieraniu, o tym przykrym, degradującym procesie, w trakcie którego człowiek w pełni uświadamia sobie kruchość i niedoskonałość ciała. Głównym bohaterem tego obsypanego nagrodami dramatu jest podstarzały, zgryźliwy lekarz (aktorski *tour de force* Zbigniewa Zapasiewicza), który spędził długie dekady, obserwując, jak ludzie chorują i odchodzą w niebyt. Medyczne doświadczenie nie przygotowało go jednak na to, czemu musi teraz stawić czoło. Dowiedziawszy się, że ma raka, najpierw próbuje podejść do sprawy z typowym dla siebie cynizmem, ale z czasem coś w nim zaczyna pękać. Słabnąc z każdym mijającym dniem, coraz częściej myśli o wieczności. Nic tak nie uśmierza lęku przed nicością jak wiara.

CZ Jak napovídá provokativní název, který pochází z nápisu na jedné varšavské zdi, tento Zanussiho film zahrnutý oceněními přináší příběh o umírání, o tom obtížném, ničivém procesu, během něhož si člověk plně uvědomuje křehkost a nedokonalost svého těla. Hlavním hrdinou je zestárlý, jízlivý lékař (herecké *tour de force* Zbigniewa Zapasiewicze), který po dlouhá desetiletí sledoval, jak lidé onemocní a odchází do nebytí. Lékařská zkušenost ho však nepřipravila na to, čemu musí nyní sám čelit. Poté, co se dověděl, že má rakovinu, se nejprve pokusí k nové situaci přistupovat s pro sebe typickým cynismem, ale časem se v něm cosi začíná lámat. S každým dalším dnem slábne a stále častěji přemýšlí o věčnosti. Není lepšího léku na strach z nicoty než víra.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Życie jako śmiertelna choroba przenoszona drogą płciową
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Zbigniew Zapasiewicz, Krystyna Janda, Tadeusz Bradecki, Monika Krzywkowska, Paweł Okraska
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2000 – Złote Lwy, nagroda za główną rolę męską, Nagroda Dziennikarzy; Orły 2001 – najlepszy film, najlepsza reżyseria, najlepszy scenariusz, najlepsza muzyka, najlepszy montaż, najlepszy producent, najlepsza główna rola męska / Festival polských hraných filmů v Gdyni 2000 – Zlatí lvi, nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli, cena novinářů; Orli 2001 – nejlepší film, nejlepší režie, nejlepší scénář, nejlepší hudba, nejlepší střih, nejlepší producent, nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli
Kraj / Země: Polska / Polsko 2000
Czas trwania / Stopáž: 96 min

Piotr Mirski

Śmierć prowincjała · Smrt provinciála, reż. Krzysztof Zanussi

PL **ŚMIERĆ PROWINCJAŁA**

Film dyplomowy Krzysztofa Zanussiego. Młody mężczyzna przybywa do klasztoru, gdzie zaczyna odczuwać dziwną, być może nawet niezdrową fascynację sędziwym zakonnikiem. Z rosnącym napięciem obserwuje jego kolejne upadki, przybliżające go do nieuchronnej, zapowiedzianej już przez tytuł śmierci. Akcja rozgrywa się bez słów, w ciężkiej od podtekstów ciszy.

GÓRY O ZMIERZCHU

Stary profesor co roku udaje się w góry, by uczcić pamięć tragicznie zmarłego przyjaciela. Pewnego razu w wyprawie towarzyszy mu były student, dla którego jest to okazja do załatwienia spraw zawodowych. Tak jak wiele innych filmów Krzysztofa Zanussiego, ta telewizyjna krótkometrażówka pokazuje zderzenie dwóch różnych postaw.

CZ **SMRT PROVINCIÁLA**

Absolventský film Krzysztofa Zanussiho. Mladý muž přichází do kláštera, kde začne pociťovat podivnou, možná až nezdravou fascinaci starým mnichem. S rostoucím napětím sleduje jednotlivé jeho pády, které ho přibližují neodvratné smrti, jak napovídá titul filmu. Děj se odehrává beze slov, v tichu zatíženém podtexty.

HORY ZA SOUMRAKU

Starý profesor každoročně putuje do hor, aby uctil památku svého tragicky zesnulého přítele. Na jedné z těchto cest mu dělá společnost jeho bývalý student, pro kterého je to příležitost vyřídit si své pracovní záležitosti. Stejně jako mnoho jiných děl Krzysztofa Zanussiho tento krátký televizní film ukazuje střet dvou odlišných postojů.

Śmierć prowincjała · Smrt provinciála
CENTRAL
30.04.2018, 09.45

Góry o zmierzchu · Hory za soumraku
KaSS
27.04.2018, 14.45

Tytuł oryginalny / Původní název:
Śmierć prowincjała
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Jan Hesse
Muzyka / Hudba: Adam Walaciński
Obsada / Hrají: Władysław Jarema, Jerzy Jogałła
Kraj / Země: Polska / Polsko1965
Czas trwania / Stopáž: 28 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Góry o zmierzchu
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi, Edward Żebrowski
Zdjęcia / Kamera: Sławomir Idziak
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Jerzy Kreczmar, Marek Perepeczko, Andrzej Zawada, Maja Komorowska
Kraj / Země: Polska / Polsko 1970
Czas trwania / Stopáž: 28 min

Piotr Mirski

NAJLEPSZE SCENARIUSZE SŁOWACJI

MISTROVSKÁ DÍLA SLOVENSKÉ SCENÁRISTIKY

NSS

PIAST
30.04.2018, 17.00

CHRYSTUSOWE LATA · **KRISTOVE ROKY**

PL Dobiegając trzydziestki, Juraj Jakubisko zadebiutował filmem o ludziach, którzy nie uświadamiają sobie, że ich młodość mija. Bohaterami *Chrystusowych lat* są dwaj bracia. Widzimy, jak spędzają czas wolny – podczas piwnych posiedzeń, opalania się nad rzeką i spotkań z kobietami. Mężczyźni nieustannie toczą pełne dygresji i żartów rozmowy. O swoich zawodach, doświadczeniach i planach. Mimo beztroskiej atmosfery raz po raz słychać w ich dyskusjach smutek i zwątpienie. Chociaż film portretuje codzienne, zwyczajne życie, to nie został zrealizowany w realistycznym stylu. W warstwie stylistycznej widać poetycką wrażliwość reżysera, a sceny zabaw mają w sobie surrealistyczną swobodę. Efekt wzmacniają ponadto czarno-białe zdjęcia. Starannie zakomponowane kadry wypełnia światło, które sprawia, że świat wydaje się czasem jasny i radosny, a innym razem – wyblakły i wypalony.

CZ Na prahu třicítky Juraj Jakubisko debutoval filmem o lidech, kteří si uvědomují, že jejich mládí končí. Hrdiny filmu *Kristove roky* jsou dva bratři. Sledujeme, jak tráví volný čas vysedáváním u piva, opalováním u řeky a schůzkami s ženami. Oba muži spolu neustále vedou hovory plné odboček a žertů. Hovoří o své práci, o tom, co zažili, a o svých plánech. I přes bezstarostnou atmosféru v jejich slovech zaznívá smutek a pochybnosti. Film portrétuje obyčejný, každodenní život, ale není to realistické dílo. Ve stylistické vrstvě je zřetelná poetická citlivost režiséra a scény, kdy se protagonisté filmu baví, byly natočeny se surrealistickou volností. To vše je umocněno černobílou kamerou. Pečlivě komponované záběry vyplňuje světlo, díky kterému se svět někdy zdá světlý a radostný a jindy vyhaslý a vyprahlý.

Tytuł oryginalny / Původní název: Kristove roky
Reżyseria / Režie: Juraj Jakubisko
Scenariusz / Scénář: Juraj Jakubisko, Lubor Dohnal
Zdjęcia / Kamera: Dodo Šimončič, Igor Luther
Muzyka / Hudba: Wiliam Bukový
Obsada / Hrají: Jiří Sýkora, Vlado Müller, Miriam Kantorková, Mária Sýkorová, Viktor Blaho
Nagrody / Ocenění: MFF w Mannheimie-Heidelbergu 1967 – Nagroda im. Josefa von Sternberga / 16. MFF Mannheim 1967 – Cena Josefa von Sternberga
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1967
Czas trwania / Stopáž: 95 min

NSS

KaSS
27.04.2018, 17.00

UROCZYSTOŚĆ W OGRODZIE BOTANICZNYM
SLÁVNOSŤ V BOTANICKÉ ZÁHRADE

PL W wiosce słowackich winiarzy pojawia się nieproszony gość. Pierre jest reżyserem, artystą, muzykiem – człowiekiem, który wie, jak korzystać z życia. Jego obecność niszczy spokój Babindolu. Mężczyzna wpada w oko matce ośmiu córek, która od lat zmaga się z dwoma mężczyznami. Jej dorastające dzieci przeżywają swoje pierwsze miłości, ktoś umiera, odbywa się pogrzeb, niepostrzeżenie pojawia się tajemniczy słoń. Wszystko dąży do wielkiego finału – surrealistycznego przedstawienia stworzonego specjalnie dla Babindolu. To jeden z najbardziej ironicznych, absurdalnych i anarchizujących filmów w słowackiej kinematografii nowofalowej. Film powstawał w trakcie inwazji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację. W atmosferze tłumienia buntu Havetta stworzył baśń, w której wyobraźnia miesza się z rzeczywistością. Wszyscy aktorzy to naturszczycy. Dominantą w *Uroczystości…* staje się pragnienie bycia wolnym za wszelką cenę, by w sensie dosłownym oderwać się od ziemi i zacząć latać.

CZ V Babindole, vesnici slovenských vinařů, se objeví nezvaný host. Pierre je režisér, umělec, muzikant – člověk, který si umí užívat života. Jeho přítomnost vyvede vísku z rovnováhy. Nový příchozí se zalíbí matce osmi dcer, která se již léta rozhoduje mezi dvěma muži. Její dospívající děti prožívají své první lásky, někdo umírá, koná se pohřeb a odněkud se objeví tajemný slon. Vše se blíží k velkému finále – surrealistickému představení, připravenému speciálně pro Babindol. *Slavnost v botanické zahradě* je jedním z nejvíce ironických, absurdních a anarchistických filmů slovenské Nové vlny. Film vznikal v době probíhající invaze armád Varšavské smlouvy do Československa. V atmosféře potlačené revolty natočil Elo Havetta pohádku, ve které se fantazie mísí s realitou. Téměř všechny role hrají neherci. Ve filmu dominuje touha být za každou cenu svobodný, doslova se odlepit od země a začít létat.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Slávnosť v botanické záhrade
Reżyseria / Režie: Elo Havetta
Scenariusz / Scénář: Elo Havetta, Lubor Dohnal
Zdjęcia / Kamera: Dodo Šimončič
Muzyka / Hudba: Zdeněk Liška
Obsada / Hrají: Slavoj Urban, Jiří Sýkora, Nina Divíšková, Dušan Blaškovič
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 83 min

NSS

PIAST
30.04.2018, 21.15

PL Czarno-biała produkcja, oparta na motywach opowiadania *Sala nr 6* Antoniego Czechowa, niemal w całości powstała w 1970 roku, ale do kin trafiła 20 lat później. Premiera *Arki szaleńców* odbyła się po upadku komunizmu w 1990 roku na festiwalu filmowym w Karlowych Warach, na którym specjalną sekcję poświęcono tzw. półkownikom, filmom wcześniej ocenzurowanym ze względów politycznych. W swoim filmie – dosadnej metaforze systemu komunistycznego – reżyser Ivan Balaďa opowiada historię lekarza Andrieja Jefimycza Ragina. To poczciwy człowiek, którego dopadła apatia i brak wiary, że zmiana na lepsze jest możliwa. W kierowanym przez niego szpitalu znajduje się sala nr 6 dla chorych umysłowo. Przebywający w niej pacjenci skazani są na brutalnych nadzorców, którzy z obojętnością podchodzą do swoich podopiecznych. Pewnego dnia lekarz Ragin poznaje Iwana Dmitrycza Gromowa, który zmienia jego życie.

CZ Trezorový film, tedy film, který cenzura zakázala a nemohl se promítat. Černobílý snímek vycházející z motivů povídky ruského prozaika Antona Pavloviče Čechova *Pavilon číslo 6* vznikl téměř celý v roce 1970, ale do kin se dostal až po svém definitivním dokončení o dvacet let později. Premiéra se uskutečnila v roce 1990, tedy těsně po pádu komunismu v Československu, na filmovém festivalu v Karlových Varech v rámci sekce filmů, které byly předtím z politických důvodů zakázané. Film přináší podobenství o komunistickém systému. *Koho zavřeli, ten je tady. Koho nezavřeli, ten si může chodit, kam chce.* Tak popisuje situaci nemocných lékař Andrej Jefimyč Ragin. Je to poctivý člověk, kterého přemohla apatie a nevíra v možnost změny k lepšímu. V nemocnici, kterou řídí, je pavilon číslo 6 určen pro duševně nemocné. Pacienti musejí snášet brutalitu dozorců, která je spojená s lhostejností k jejich osudu. Jednoho dne se lékař Ragin seznámí s Ivanem Dmitričem Gromovem, a toto setkání změní jeho život.

Tytuł oryginalny / Původní název: Archa bláznů
Reżyseria / Režie: Ivan Balaďa
Scenariusz / Scénář: Lubor Dohnal
Zdjęcia / Kamera: Juraj Šajmovič
Muzyka / Hudba: Štěpán Koníček
Obsada / Hrají: Zlatomír Vacek, Antonín Horák, Vladimír Merta, Elena Pappová-Zvaríková
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1970/1990
Czas trwania / Stopáž: 102 min

Łukasz Grzesiczak

NSS

PIAST
30.04.2018, 10.00

PL Po wybitnym *Palaczu zwłok* urodzony w słowackim Kieżmarku reżyser znów sięgnął po klasykę literatury czeskiej – powieść *Lampy naftowe* jednego z najwybitniejszych przedstawicieli rodzimej powieści psychologicznej Jaroslava Havlíčka. Jest początek XX wieku. 30-letnia, atrakcyjna Štěpa żyje w małym miasteczku. Jej próby emancypacji skutecznie torpeduje rodzina, małomiasteczkowa społeczność i ona sama. Obsesyjnie boi się zostać starą panną. Odrzucając kolejnych adoratorów, w końcu wbrew woli rodziny decyduje się poślubić ubogiego kuzyna, przystojnego wojskowego ze złamaną karierą. Marząca o szczęśliwym małżeństwie, rodzinie i dzieciach Štěpa nie zdaje sobie sprawy z tego, że Pavel Malina oświadcza jej się z powodów finansowych. Przyszły mąż skrywa także tajemnicę, przez którą życie kobiety zamieni się w piekło, a ona sama stanie się pośmiewiskiem.

CZ Po vynikajícím *Spalovači mrtvol* se režisér narozený ve slovenském Kežmaroku opět inspiruje klasikou české literatury – tentokrát románem *Petrolejové lampy* od Jaroslava Havlíčka, jednoho z nejvýznamnějších představitelů českého psychologického románu. Děj se odehrává na počátku dvacátého století. Třicetiletá atraktivní Štěpa žije v malém českém městě. Veškeré její pokusy o emancipaci úspěšně maří její rodina, maloměstská společnost i ona sama. Má chorobný strach z toho, že zůstane na ocet. Odmítá různé nápadníky, a nakonec se proti vůli své rodiny rozhodne provdat za chudého bratrance – pohledného vojáka se zkrachovalou kariérou. Štěpa touží po šťastném manželství, rodině a dětech a neuvědomuje si, že si ji Pavel Malina chce vzít kvůli penězům. Kromě toho má budoucí manžel tajemství, kvůli kterému se její život změní v peklo a ona sama se stane pro celé město terčem posměchu.

Tytuł oryginalny / Původní název: Petrolejové lampy
Reżyseria / Režie: Juraj Herz
Scenariusz / Scénář: Václav Šašek, Lubor Dohnal, Juraj Herz
Zdjęcia / Kamera: Dodo Šimončič
Muzyka / Hudba: Luboš Fišer
Obsada / Hrají: Iva Janžurová, Petr Čepek, Marie Rosůlková, Ota Sklenčka, Vladimír Jedenáctík
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1971
Czas trwania / Stopáž: 101 min

Łukasz Grzesiczak

NSS

PIAST
28.04.2018, 14.00

POSTAW DOM, ZASADŹ DRZEWO
POSTAV DOM, ZASAĎ STROM

PL Od początku lat 70. Juraj Jakubisko miał zakaz kręcenia fabuł i został przeniesiony do Studia Krótkich Filmów, gdzie zrealizował kilka interesujących dokumentów. Długo czekał na swój powrót. Dopiero po dziesięciu latach umożliwiono mu realizację filmu *Postaw dom, zasadź drzewo*, ale reżyser musiał pójść na kompromis z władzami i cenzurą. Jakubisko nie mógł rozwinąć swojej autorskiej poetyki z lat 60., choć nadal kładł nacisk na plastyczny wyraz dzieła i jego atmosferę (muzyka Petra Hapki). Przede wszystkim jednak nie był to film autorski. Jego akcja rozgrywa się w pierwszej połowie lat 70. na wsi gdzieś w głębi Słowacji, dokąd na ciężarówce przyjeżdża zagadkowy młody człowiek, niejaki Jozef Matúš. Przypomina bohatera westernu – nie wiadomo, skąd jest i jaka była jego przeszłość. Ale wraz z jego przyjazdem we wsi powoli zaczyna wszystko się zmieniać. W napisaniu ostatecznej wersji scenariusza pomógł reżyserowi Lubor Dohnal. Jednak z powodu zakazu cenzury jego nazwisko nie mogło się pojawić w czołówce i w napisach końcowych.

SK Juraj Jakubisko mal od začiatku 70. rokov zákaz nakrúcať hrané filmy a bol preradený do Štúdia krátkych filmov, kde realizoval niekoľko zaujímavých dokumentov. Až po desiatich rokoch dostal šancu nakrútiť film *Postav dom, zasaď strom* a dokázať cenzorom, že je dôveryhodným autorom. Vznikol preto filmový kompromis, ktorý nemohol pokračovať v autorovej poetike 60. rokov hoci základné atribúty Jakubiskovej tvorby, ako je dôraz na výtvarnú stránku a atmosféru [podporenú hudbou Petra Hapku] ostali zachované. Navyše to nie je film autorský, ako to býva u Jakubiska zvykom. Dej filmu sa odohráva v prvej polovici 70. rokov v odľahlej slovenskej dedine. Tam jedného dňa na nákladiaku prichádza záhadný mladý muž Jozef Matúš. Podobá sa na westernového hrdinu: nikto nevie, odkiaľ a prečo prišiel, aká bola jeho minulosť. A s ním prišlo do dediny i niečo, čo pomaly začalo narúšať zabehaný poriadok každodenného života. Na prepisovaní scenára Jakubiskovi pri jeho *comebacku* pomáhal Lubor Dohnal, ktorého meno však kvôli zákazu tvorby nemohlo byť uvedené v titulkoch.

Tytuł oryginalny / Původní název: Postav dom, zasaď strom
Reżyseria / Režie: Juraj Jakubisko
Scenariusz / Scénář: Mikuláš Kováč; Lýdia Ragačová
Zdjęcia / Kamera: Stanislav Doršic; Vladimír Holloš
Muzyka / Hudba: Petr Hapka
Obsada / Hrají: Pavel Nový, Róbert Šurina, Jana Březinová, Ondřej Pavelka, Gustav Opočenský, Anton Šulík
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1979
Czas trwania / Stopáž: 88 min

Miroslav Ulman

Święta Jana · Svatá Jana, reż. Elo Havetta

PL **ŚWIĘTA JANA**

Punktem wyjścia historii jest zagadkowa postać, która podczas imprezy wyraźnie wyróżnia się spośród rówieśników, wywołując śmiech i zdziwienie. Jej tajemnica tkwi w skrywanej miłości.

34 DNI ABSOLUTNEGO SPOKOJU

Opowieść o człowieku, który kontroluje zdatność wodnych odwiertów. Sugestywny, chwilami ironiczny, lecz także czuły portret nowoczesnego Robinsona. Film pokazuje rewers mitu o powrocie na łono przyrody.

SK **SVATÁ JANA**

Východiskom dramatickej situácie v ateliérovom cvičení *Svatá Jana* je portrét „záhadnej" ústrednej postavy, ktorá sa počas „žúru" medzi vrstovníkmi výrazne odlišuje, vyvoláva úsmev i údiv. Jej tajomstvo má svoje korene v utajovanej láske.

34 DNÍ ABSOLÚTNEHO POKOJA

Príbeh o človeku v maringotke, ktorý kontroluje vhodnosť a výdatnosť vodných vrtov. Sugestívny, miestami ironický, ale vždy zaujatý portrét moderného Robinsona. Film ukazuje odvrátenú tvár moderného mýtu o návrate do lona prírody.

NSS

Święta Jana · Svatá Jana
PIAST
03.05.2018, 12.45

34 dni… · 34 dnů…
PIAST
03.05.2018, 12.45

Tytuł oryginalny / Původní název:
Svatá Jana
Reżyseria / Režie: Elo Havetta
Scenariusz / Scénář: Lubor Dohnal
Zdjęcia / Kamera: František Hostaša, Igor Luther
Obsada / Hrají: Josef Kapr, Lubor Dohnal, Zuzana Skálová, Natálie Maslovová, Jan Vala, Jaroslav Pešice
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1963
Czas trwania / Stopáž: 7 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
34 dnů absolutního klidu
Reżyseria / Režie: Elo Havetta
Scenariusz / Scénář: Lubor Dohnal, Elo Havetta
Zdjęcia / Kamera: Jiří Lebeda, Igor Luther
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1965
Czas trwania / Stopáž: 18 min

NSS

PIAST
03.05.2018, 12.45

PL Manifest pokolenia, dla którego najważniejszą wartością w życiu była zabawa. Reakcja na drętwą powagę otaczającego świata, gdzie wszystko wydawało się jednoznaczne.

SK Manifest generácie, ktorá svojím hlavným hrdinom urobila Hru. Reakcia na meravú vážnosť okolitého sveta, ktorý žil vo viere vo vlastnú nesmrteľnosť, preň neplatila nulová predpoveď, preň bolo všetko jasné a jednoznačné.

Tytuł oryginalny / Původní název: Předpověď: nula
Reżyseria / Režie: Elo Havetta
Scenariusz / Scénář: Lubor Dohnal
Zdjęcia / Kamera: Igor Luther
Obsada / Hrají: Iva Janžurová, Jan Bartoš, Gabriela Zoubková, Peter Čunderlík, Jaroslav Kabarec, Václav Dušek, Otto Wachsmann, Jiří Stehno, Jaroslav Štercl
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1966
Czas trwania / Stopáž: 49 min

NF

CENTRAL
30.04.2018, 14.45

PL Historia utalentowanej rosyjskiej poetki Anny Barkowej, która 22 lata spędziła w gułagach. Przeżyła głównie dzięki swojej twórczości, która podtrzymywała jej wiarę w przetrwanie, a także dzięki miłości do kobiety imieniem Walentyna. Filmowa biografia zaczyna się w 1921 roku, gdy Barkowa opublikowała pierwszy tomik poezji, a wspaniała kariera stała przed nią otworem. Niedługo potem była już pasażerką zatłoczonego wagonu towarowego, w którym ludzi niczym bydło wieziono w kierunku kazachskich stepów. Film Novákovej opowiada o dramatycznych losach wrażliwej poetki, o której mówiono, że może przyćmić samego Puszkina. W *Ośmiu paragrafach szaleństwa* liryka jest odtrutką na ponurą i brutalną rzeczywistość sowieckiej Rosji.

CZ *8 hlav šílenství* režisérky Marty Novákové je příběhem talentované ruské básnířky Anny Barkové, která strávila dvacet dva let svého života v gulazích. Přežila především díky své tvorbě, která upevňovala její víru v přežití, a také díky lásce k ženě jménem Valentina. Filmová biografie sleduje život Barkové od roku 1921, kdy vyšla její první kniha poezie a otevřela se před ní skvělá kariéra. Nedlouho poté už se vezla v jednom z přeplněných nákladních vagónů, jimiž byli lidé jako dobytek transportováni do kazašských stepí. Film Marty Novákové vypráví o dramatických osudech citlivé básnířky, o které se říkalo, že může zastínit i samotného Puškina. V *8 hlavách šílenství* je lyrika protilátkou na temnou, brutální realitu sovětského Ruska.

Tytuł oryginalny / Původní název:
8 hlav šílenství
Reżyseria / Režie: Marta Nováková
Scenariusz / Scénář: Marta Nováková
Zdjęcia / Kamera: Lukáš Hyksa
Muzyka / Hudba: Vladivojna La Chia
Obsada / Hrají: Aneta Langerová, Zuzana Fialová, Viktorie Čermáková, Marie Štípková, Luboš Veselý
Nagrody / Ocenění: nagroda czeskich krytyków filmowych za najlepsze dokonanie audiowizualne / Cena českých filmových kritiků za nejlepší audiovizuální počin
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2017
Czas trwania / Stopáž: 107 min

NF

CENTRAL
02.05.2018, 10.00

PL Trwa II wojna światowa. Eda wraz z ojcem i matką opuszcza Pragę i przeprowadza się na wieś, gdzie mieszkają jego krewni, w tym wujek, który ma w rodzinie opinię czarnej owcy. Śledzimy prowincjonalne perypetie młodego bohatera. Zabawy w towarzystwie lokalnych dzieciaków. Pierwsze, mniej lub bardziej śmiałe doświadczenia z przedstawicielkami płci przeciwnej. Różnego rodzaju domowe awantury. Kolejne ekranowe sytuacje odznaczają się lekkością familijnych anegdot, dobroduszny humor miesza się w nich z nieszkodliwą dawką sentymentalizmu. Gdzieś w tle nieustannie toczą się krwawe wojenne zmagania, ale nie przeszkadza to zbytnio Edzie w korzystaniu z licznych uroków dzieciństwa. Najnowszy film Jana Svěráka to prequel jego pochodzącej z 1991 roku *Szkoły podstawowej*.

CZ Za druhé světové války odjíždí Eda s rodiči z Prahy a stěhuje se na venkov k příbuzným. Jedním z nich je i strýček, černá ovce rodiny. Sledujeme venkovská dobrodružství mladého hrdiny, jeho hry ve společnosti místních dětí, první více či méně odvážné sbližování s představitelkami opačného pohlaví či různé domácí hádky. Pro všechny tyto situace je typická lehkost rodinných historek, v nichž se vlídný humor mísí s neškodnou dávkou sentimentu. Kdesi v pozadí stále pokračuje válka, ale to Edovi nijak zvlášť nepřekáží v tom, aby si užíval radosti dětství. Nejnovější film Jana Svěráka je pozdním prequelem k jeho filmu *Obecná škola* z roku 1991.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Po strništi bos
Reżyseria / Režie: Jan Svěrák
Scenariusz / Scénář: Jan Svěrák,
na podstawie książki Zdenka Sveráka /
podle knihy Zdeňka Svěráka
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný
Muzyka / Hudba: Michal Novinski
Obsada / Hrají: Ondřej Vetchý,
Tereza Voříšková, Alois Grec, Jan Tříska,
Viera Pavlíková, Oldřich Kaiser
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2018 –
najlepszy aktor drugoplanowy,
najlepsze zdjęcia, najlepszy dźwięk,
Nagroda Publiczności, najlepszy plakat /
Český lev 2018 – nejlepší mužský
herecký výkon ve vedlejší roli, nejlepší
kamera, nejlepší zvuk, cena diváků,
nejlepší plakát
Kraj / Země: Czechy, Słowacja, Dania /
Česko, Slovensko, Dánsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 111 min

NF

CENTRAL
01.05.2018, 19.30

KWARTET · **KVARTETO**

PL Czworo muzyków spotyka się na próbach kwartetu smyczkowego. Mieszkanie należy do Roberta i Simony, pary przechodzącej kryzys. Członkami zespołu są także zagubiony uczuciowo Tomáš oraz małomówny pracownik muzeum, którego wszyscy przezywają Funés. Różnią ich temperamenty, łączy desperacka chęć ułożenia sobie życia i bycia szczęśliwym. Pomimo lekko komediowego tonu i ukazania miłosnych perypetii film Miroslava Krobota odbiega od schematów współczesnych czeskich komedii romantycznych. Akcja nie toczy się na tle typowych plenerów Pragi, lecz w kameralnym Ołomuńcu. Scenariusz, napisany pod okiem psychologa Lubomíra Smékala, koncentruje się na portretach psychologicznych bohaterów. Miroslav Krobot, reżyser z dużym doświadczeniem teatralnym, ma znakomite ucho do dialogów. W wykreowanym przez siebie mikroświecie, niczym na scenie, przygląda się najdrobniejszym gestom postaci zmuszonych skonfrontować własne pragnienia z oczekiwaniami innych. Czy muzyka okaże się lekarstwem?

CZ Čtyři hudebníci se setkávají na zkouškách smyčcového kvarteta v bytě Roberta a Simony, jejichž vztah právě prochází krizí. Mezi členy souboru patří také citově rozpolcený Tomáš a nemluvný zaměstnanec muzea, který má přezdívku Funés. Jednotlivé postavy se liší povahou, spojuje je však zoufalá touha uspořádat si život a dosáhnout ničím nezkaleného štěstí. Film má mírně komediální tón a zachycuje milostné peripetie, přesto však mezi současnými českými romantickými komediemi vybočuje z řady. Děj se neodehrává ve známých kulisách Prahy, ale v komornější Olomouci. Scénář, který vznikal ve spolupráci s psycholog Lubomírem Smékalem, se zaměřuje na psychologické portréty hrdinů. Miroslav Krobot má vynikající cit pro dialogy. V jeho režii se projevuje mnohaletá zkušenost z divadelní práce. V takto vytvořeném mikrosvětě pozoruje – podobně jako v divadle – i ta nejmenší gesta postav, které jsou nuceny konfrontovat své touhy s očekáváním jejich okolí. Bude hudba účinným lékem na jejich rozjitřené emoce?

Tytuł oryginalny / Původní název: Kvarteto
Reżyseria / Režie: Miroslav Krobot
Scenariusz / Scénář: Miroslav Krobot, Lubomír Smékal
Zdjęcia / Kamera: Juraj Chlpík
Muzyka / Hudba: Matěj Kroupa
Obsada / Hrají: Barbora Poláková, Jaroslav Plesl, Lukáš Melník, Zdeněk Julina
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 93 min

Mikołaj Góralik

NF

CENTRAL
02.05.2018, 16.15

MAŁY KRZYŻOWIEC · **KŘIŽÁČEK**

Tytuł oryginalny / Původní název: Křižáček
Reżyseria / Režie: Václav Kadrnka
Scenariusz / Scénář: Václav Kadrnka, Vojtěch Mašek, Jiří Soukup
Zdjęcia / Kamera: Jan Baset Střítežský
Muzyka / Hudba: Irena Havlová, Vojtěch Havel
Obsada / Hrají: Matouš John, Karel Roden, Aleš Bílík
Nagrody / Ocenění: MFF w Karlowych Warach 2017 – Kryształowy Glob / MFF Karlovy Vary 2017 – Křišťálový glóbus
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 88 min

PL Zaskakujące kino drogi w średniowiecznym kostiumie. Václav Kadrnka, jeden z najciekawszych czeskich reżyserów średniego pokolenia, przenosi widzów na rubieże Europy w czasy wypraw krzyżowych. Kilkuletni Jenik pragnie zostać rycerzem. Wkłada swoją małą zbroję, chwyta miecz i gdy wszyscy jeszcze śpią, wymyka się z grodu, by poznać smak bohaterskiej przygody. Jego ojciec wkrótce rusza konno w pogoń za zaginionym. Wbrew pozorom Kadrnka w swoim drugim filmie, inspirowanym XIX-wiecznym poematem romantycznym, nie podąża śladem kina gatunkowego. Opowieść o rodzinnej więzi i odkrywaniu wolności snuje w medytacyjnym tonie, zacierając granicę między jawą a snem i korzystając z wizualnych metafor. Jego wrażliwość sytuuje się więc blisko wizyjnych historycznych fresków Františka Vláčila czy Aleksandra Sokurowa. To osobne kino zyskało uznanie jury zeszłorocznego festiwalu w Karlowych Warach, gdzie *Mały krzyżowiec* zdobył główną nagrodę – jako pierwszy od 15 lat czeski film.

CZ Překvapivá *road movie* ve středověkém hávu. Václav Kadrnka, jeden z nejzajímavějších českých režisérů střední generace, přenese diváky na okraj Evropy do doby křížových výprav. Malý Jeník se chce stát rytířem. Oblékne si své malé brnění, vezme si meč, a když všichni ještě spí, vyplíží se z hradu, aby okusil chuť hrdinného dobrodružství. Jeho otec se brzy na koni vydává hledat ztracené dítě. Navzdory zdání se Kadrnka ve svém druhém filmu, který je inspirován romantickou básní z 19. století, nevydal šlépějemi žánrového filmu. Vyprávění o rodinných poutech a objevování svobody utváří v meditativním tónu, stírá hranice mezi bděním a snem a využívá vizuální metafory. Jeho citlivost je blízká historickým filmovým freskám Františka Vláčila či Alexandra Sokurova. Tento osobitý film si získal uznání poroty loňského festivalu v Karlových Varech, kde *Křižáček* získal jako první český film po patnácti letech hlavní cenu.

Mariusz Mikliński

NF

CENTRAL
03.05.2018, 12.15

MILADA

PL Tytułową bohaterką filmu Davida Mrnki jest Milada Horákova, doktor prawa, polityczka i działaczka na rzecz wolności i demokracji. Horákova walczyła w ruchu oporu podczas II wojny światowej, za co była więziona w obozie koncentracyjnym w Terezinie, a w czasach powojennych otwarcie występowała przeciwko reżimowi komunistycznemu. Za działalność wywrotową i szpiegowską została aresztowana i stracona w 1950 roku, choć o łaskę dla niej apelowali do prezydenta Klementa Gottwalda m.in. Albert Einstein, Winston Churchill i Eleanor Roosevelt. Film Mrnki to zapis kilkunastu lat życia Milady Horákovej, a zarazem pełen szacunku i podziwu dla bohaterki obraz niestrudzonej walki o wolność, godność i moralność.

CZ Titulní hrdinkou filmu Davida Mrnky je Milada Horáková – právnička, politička a bojovnice za svobodu a demokracii. Děj filmu se odehrává v letech 1937–1950. Horáková se účastnila odbojového hnutí za 2. světové války a za to byla vězněna v koncentračním táboře v Terezíně. Po válce pak otevřeně vystupovala proti komunistickému režimu. V roce 1950 byla za vykonstruovanou podvratnou činnost a špionáž uvězněna a v roce 1950 popravena, přestože žádosti o milost zaslaly Klementu Gottwaldovi takové osobnosti jako Albert Einstein, Winston Churchill, Eleanor Rooseveltová a další. Mrnkův film zaznamenává třináct let života Milady Horákové a s obdivem a úctou představuje její neúnavný boj za svobodu, důstojnost a mravnost.

Tytuł oryginalny / Původní název: Milada
Reżyseria / Režie: David Mrnka
Scenariusz / Scénář: David Mrnka, Robert J. Conant
Zdjęcia / Kamera: Martin Štrba
Muzyka / Hudba: Aleš Březina, Drew Alan
Obsada / Hrají: Ayelet Zurer, Robert Gant, Daniel Rchichev, Karina Rchichev, Taťjana Medvecká, Vica Kerekes
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2018 – najlepsze kostiumy, najlepsza charakteryzacja / Český lev 2018 – nejlepší kostýmy, nejlepší masky
Kraj / Země: Czechy, USA / Česko, USA 2017
Czas trwania / Stopáž: 130 min

Dawid Myśliwiec

NF

CENTRAL
30.04.2018, 20.15

PL Pierwszy film Jana Švankmajera po ośmioletniej przerwie. Sędziwy, blisko 84-letni mistrz surrealistycznej animacji w swoim najnowszym dziele bierze na warsztat tytułowe stworzenie, które – jak się okazuje – niewiele różni się od człowieka. Švankmajer porównuje ludzkie instynkty do owadzich, charakterystycznych dla pozornie bardziej prymitywnych form życia. Jednak jak przyznaje na ekranie sam reżyser, nie wiadomo, o czym opowiada jego film. To metaeksperyment, w którym przyglądamy się procesowi twórczemu. Z jednej strony śledzimy fikcyjną historię amatorskiej trupy teatralnej przygotowującej inscenizację *Z życia owadów* braci Čapek, a z drugiej – słuchamy wypowiedzi autentycznej ekipy filmowej pracującej nad *Owadem*, ze Švankmajerem na czele. Można znaleźć tu wszystko, z czego znany jest reżyser: surrealistyczny humor, bogatą inscenizację i animację poklatkową, w której Czech osiągnął poziom mistrzowski.

CZ *Hmyz* je první film Jana Švankmajera po osmileté přestávce. Mistr surrealistické animace v pokročilém věku téměř osmdesáti čtyř let se ve svém nejnovějším díle zabývá hmyzem, který se – jak se ukazuje – příliš neliší od člověka. Švankmajer porovnává lidské instinkty s instinkty hmyzu, které jsou typické pro zdánlivě primitivnější formy života. Jak však sám režisér na plátně přiznává, nelze říci, o čem jeho film vypovídá. Jedná se o metaexperiment, v němž je tvůrčí proces přítomen díky fiktivnímu příběhu o amatérském divadelním souboru, který se připravuje na představení hry *Ze života hmyzu* od bratří Čapků, ale také díky autentickým výpovědím filmového týmu pracujícího na filmu *Hmyz*, se Švankmajerem v čele. Najdeme zde všechno, čím je Jan Švankmajer známý: surrealistický humor, velkorysé provedení i fázovou animaci, ve které tento český režisér dosáhl špičkové úrovně.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Hmyz
Reżyseria / Režie: Jan Švankmajer
Scenariusz / Scénář: Jan Švankmajer
Zdjęcia / Kamera: Adam Oľha,
Jan Růžička
Obsada / Hrají: Jan Budař,
Jaromír Dulava, Jiří Lábus, Norbert Lichý,
Kamila Magálová, Ivana Uhlířová
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko,
Slovensko 2018
Czas trwania / Stopáž: 98 min

NF

CENTRAL
29.04.2018, 19.30

POD WIATR · **DO VĚTRU**

PL Pierwszy czeski *boat movie*, pełnometrażowy debiut Sofie Šustkovéj, absolwentki szkoły filmowej FAMO w Pisku. Na realizację tego filmu utalentowana młoda reżyserka, scenarzysta i miłośniczka jachtingu zebrała fundusze dzięki kampanii crowdfundingowej przeprowadzonej przez portal Hithit. Akcja *Pod wiatr* rozgrywa się pod słońcem Hellady na Morzu Egejskim i na Sporadach Północnych. Młodzi Czesi, Matyáš i jego siostra Natálie, wynajmują jacht, by wyruszyć w rejs dookoła wysp. Ich beztroska wakacyjna podróż wymyka się spod kontroli, kiedy do pary dołącza Honza, młody dokumentalista i syn właściciela łodzi. Film Šustkovéj to pokoleniowa wypowiedź młodych Czechów na temat wolności i refleksja nad kryzysem migracyjnym. Czy czeską debiutantkę zainspirował *Nóż w wodzie* Polańskiego?

CZ „První česká boat movie" s názvem *Do větru*, která je celovečerním debutem absolventky filmové školy FAMO v Písku Sofie Šustkové, vypráví o dvojici svobodomyslně uvažujících mladistvých sourozencích a jejich společně stráveném létě na moři. Režisérka na sebe poprvé výrazněji upozornila magisterským filmem *iDentita* (2014), za nějž před třemi lety získala hlavní cenu Noci Filmových Nadějí TV Nova. Na realizaci tohoto snímku z atraktivního mořského prostředí získala finanční podporu veřejnosti skrze crowdfundingovou kampaň na portálu Hithit. Protagonisté filmu, Matyáš a jeho sestra Natálie, se nechají najmout jako posádka jachty plavící se podél řeckých ostrovů, kde jim životní cestu zkříží mladý dokumentarista Honza, shodou okolností syn majitele lodi. Na jejich společném příběhu (zdánlivě) bezstarostné jízdy režisérka předkládá, scenáristka a vášnivá jachtařka v jedné osobě generační výpověď, která na pozadí aktuálního tématu uprchlické krize usiluje zprostředkovat divákům různé podoby svobody.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Do větru
Reżyseria / Režie: Sofie Šustková
Scenariusz / Scénář: Sofie Šustková
Zdjęcia / Kamera: Jan Pivoňka
Muzyka / Hudba: Mikoláš Růžička
Obsada / Hrají: Vladimír Polívka, Jenovéfa Boková, Matyáš Řezníček
Kraj / Země: Czechy / Česko 2018
Czas trwania / Stopáž: 78 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
01.05.2018, 21.15

PL *Baśń dokumentalna czy też dokument z elementami baśni* – tak określił swój ostatni film reżyser Petr Václav. Po docenionej przez krytyków *Drodze wyjścia* twórca wraca do tematu sytuacji życiowej młodych Romów, o czym opowiadał już w *Marianie*, debiucie z 1996 roku. W *Skoczku* kieruje kamerę na recydywistę Jula Oračka, który w epizodycznej roli narkomana pojawił się już w *Drodze wyjścia* i tak zafrapował reżysera, że dostał główną rolę w jego następnym filmie. Po zwolnieniu z więzienia bohater grany przez Oračka decyduje się nie wracać do swojego rodzinnego getta na północy Czech, gdzie skazany byłby na życie drobnego przestępcy. Postanawia zostać aktorem, więc jedzie autostopem do Cannes na słynny festiwal filmowy. Po Lazurowym Wybrzeżu oprowadza go francuska aktorka Karidja Touré. Letnie *road movie* zawiedzie nas także do Włoch, gdzie Oračko spotka tamtejszych Romów.

CZ Jako *pohádku s dokumentárními rysy či snad dokonce i dokument s rysy pohádky* popsal svůj zatím poslední film režisér Petr Václav. Po kritikou ceněné *Cestě ven* (2014) se opět vrací k problematice životních podmínek mladých Romů, jíž se ostatně věnoval už ve svém debutu *Marian* (1996). Do centra tohoto zdánlivě hraného dokumentu Petr Václav opět staví neherce, tentokrát recidivistu Jula Oračka, jenž se v okrajové roli feťáka objevil již v *Cestě ven* a zaujal režiséra natolik, že se mu rozhodl dát hlavní prostor v dalším filmu. Oračkův *Skokan* se ve stejnojmenné letní *road movie* rozhodne po propuštění z vězení uniknout z prostředí domovského severočeského ghetta, které by ho s vysokou pravděpodobností opět svedlo zpět ke zločinu a zpátky za mříže. Vydá se proto hledat štěstí do světa – s naivní vizí stát se hercem stopuje do Cannes na slavný festival, kde mu průvodkyni dělá francouzská herečka Karidja Touré, a odtud pokračuje do Itálie, kde je konfrontován ze zkušenostmi tamních Romů.

Tytuł oryginalny / Původní název: Skokan
Reżyseria / Režie: Petr Václav
Scenariusz / Scénář: Petr Václav
Zdjęcia / Kamera: Štěpán Kučera, Petr Václav, Priscila Guedes
Obsada / Hrají: Julius Oračko, Zdeněk Godla, Karidja Touré, Klaudia Dudová, Milan Cifra
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 94 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
03.05.2018, 14.30

WODNIK · **HASTRMAN**

PL Romantyczny thriller o wodniku – istocie ludzkiej, lecz ziemno-wodnej – powstał na motywach powieści Miloša Urbana uhonorowanej nagrodą Magnesia Litera w 2001 roku. Autorem ekranizacji jest Ondřej Havelka, znany aktor, śpiewak, tancerz i scenarzysta, który tym filmem debiutuje jako reżyser. Akcja rozgrywa się na czeskiej wsi w latach 30. XIX wieku. Baron de Caus, szlachcic oświecony i nowoczesny, wróciwszy z zagranicznych wojaży, odnawia na swoich włościach stawy rybne. Ulega przy tym czarowi pięknej, zbuntowanej córki miejscowego wójta, która zawróciła w głowie także gminnemu nauczycielowi oraz proboszczowi. Swoją namiętnością do przyrody i skłonnością do pogańskich rytuałów Kasia wyzwala w baronie zwierzęcą naturę. Film o miłości, namiętności i tajemnicy przesiąknięty surowym naturalizmem i mistycyzmem z dodatkiem ironicznego humoru.

CZ Romantický thriller o hastrmanovi, člověku obojživelníkovi, vznikl na motivy stejnojmenné literární předlohy, tzv. zeleného románu Miloše Urbana, který zvítězil při udělování výročních knižních cen Magnesia litera v kategorii nejlepší próza za rok 2001. Jako svůj celovečerní hraný debut knihu zfilmoval známý herec, zpěvák, tanečník, televizní scenárista a dramaturg Ondřej Havelka. Protagonistou příběhu situovaného v prostředí české vesnice 30. let 19. století je baron de Caus, moderní a osvícený člověk, jenž po návratu ze zahraničních cest chce na svém panství obnovit rybníky. Svou živelností jej přitom uhrane krásná, vůči autoritám rebelující dcera místního rychtáře, jež pobláznila hlavu i venkovskému učiteli a faráři. Vášní k přírodě a pohanským rituálům Katynka v baronovi probouzí zvířecí náturu. Film o lásce, vášni a tajemství je prodchnutý syrovým naturalismem venkovské krajiny a její mystičnosti, přičemž je vyprávěný s jemnou nadsázkou a ironickým humorem.

Tytuł oryginalny / Původní název: Hastrman
Reżyseria / Režie: Ondřej Havelka
Scenariusz / Scénář: Ondřej Havelka, Petr Hudský
Zdjęcia / Kamera: Diviš Marek
Muzyka / Hudba: Petr Wajsar
Obsada / Hrají: Karel Dobrý, Simona Zmrzlá, Jiří Lábus, Jan Kolařík, Jiří Maryško, David Novotný, Norbert Lichý
Kraj / Země: Czechy / Česko 2018
Czas trwania / Stopáž: 100 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
03.05.2018, 16.30

WOŁGA TATY · **TÁTOVA VOLHA**

PL *Zdaje się, że filmy o losach kobiet stały się moim losem* – powiedział o swoim ostatnim dziele Jiří Vejdělek, którego filmy już od ponad dziesięciu lat cieszą się w Czechach wielką popularnością. Tym razem znany z mainstreamowych produkcji reżyser nakręcił *road movie* według scenariusza Ivy Jestřábovéj. To historia wdowy wyruszającej w podróż śladami kochanek swojego zmarłego męża. Kobieta chce odszukać jego syna, o którym dowiedziała się dopiero teraz. Towarzyszy jej córka, która też nie miała pojęcia o romansach ojca. Kluczową rolę odgrywa tu pozostały po zmarłym samochód – stara wołga GAZ21 – uosabiający postać nieżyjącego mężczyzny. Film Vejdělka to studium ludzkiej uczuciowości, w którym smutek przeplata się z humorem i napięciem w scenach przygodowych. Kinowy sukces zagwarantował *Wołdze taty* udział gwiazd czeskiego kina. W filmie zagrały dwie popularne aktorki – w roli córki wystąpiła Táňa Vilhelmová, a w roli matki Eliška Balzerová, którą u Vejdělka mogliśmy już zobaczyć w *Wodzonych na pokuszenie* z 2010 roku.

CZ *Zdá se, že točit ženské osudy je mým osudem*, řekl svém novém filmu režisér Jiří Vejdělek, jehož tvorba v české kinematografii po více než deset let platí za záruku diváckého úspěchu. Tvůrce „středního proudu" natočil podle scénáře Ivy Jestřábové road movie, ve které se matka s dcerou vydávají na společnou jízdu po stopách bývalých milenek nedávno zemřelého manžela/otce za cílem vypátrat nemanželského syna/bratra, o jehož existenci dosud ani jedna z žen neměla potuchy. Společnost na cestách jim dělá a jednu z klíčových rolí tak ve filmu sehrává otcovo staré červené auto – veterán volha GAZ 21, zvaná Carevna, která tak de facto zpřítomňuje otcovu pro diváka nikdy nespatřenou figuru. Emotivní charakterová studie, v níž se mísí smutek se zábavou a napínavým dobrodružstvím, je nabitá účastí českých hereckých hvězd, jímž v ústředních rolích dominuje Táňa Vilhelmová a jako její filmová matka Eliška Balzerová, s níž Vejdělek znovu navázal spolupráci po úspěšných *Ženách v pokušení* (2010).

Tytuł oryginalny / Původní název: Tátova volha
Reżyseria / Režie: Jiří Vejdělek
Scenariusz / Scénář: Iva Jestřábová, Jiří Vejdělek
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný
Muzyka / Hudba: Jan P. Muchow
Obsada / Hrají: Eliška Balzerová, Tatiana Vilhelmová, Martin Myšička, Boleslav Polívka, Emilia Vášaryová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2018
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Jana Bébarová

Kto jest kim w mykologii · Kdo je kdo v mykologii, reż. Marie Dvořáková

NF

Jestem bramą · Jsem brána
CENTRAL
01.05.2018, 17.00

Kto jest kim… · Kdo je kdo
CENTRAL
01.05.2018, 17.00

PL **JESTEM BRAMĄ**

Czeskie produkcje science fiction są naprawdę rzadkie. Tym bardziej na uwagę zasługuje krótki metraż młodego reżysera Robina Kašpaříka, który zdecydował się przenieść na ekran jedno z opowiadań Stephena Kinga. Historia kosmonauty, który podczas misji na Wenus zaraził się tajemniczym wirusem opanowującym jego ciało i umysł, została nakręcona z punktu widzenia bohatera. Dzięki temu widz może śledzić zmiany w psychice kosmonauty i może zrozumieć jego sytuację.

KTO JEST KIM W MYKOLOGII

Krótkometrażowy film fabularny o młodym puzoniście, pijanej dziewczynie i grzybie w jej pokoju nagrodzony Studenckim Oscarem 2017. Marie Dvořáková nakręciła go jako pracę dyplomową w nowojorskiej, prestiżowej Tisch School of Arts. To oryginalna, zabawna igraszka o niezwykłej przygodzie mężczyzny, który w zagrzybionym mieszkaniu swojej młodej partnerki odkrywa świat erotyki, zmysłowości i piękna kobiecego ciała.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Jsem brána
Reżyseria / Režie: Robin Kašpařík
Scenariusz / Scénář: Robin Kašpařík
Zdjęcia / Kamera: Nicolas Bordier
Muzyka / Hudba: Vladimír Hirsch, Richard Schneider
Obsada / Hrají: Radim Vizváry, Eva Gorčicová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 15 min

CZ **JSEM BRÁNA**

Žánr sci-fi se v české, ale i evropské kinematografii obecně příliš nepěstuje. O to víc vyniká počin mladého režiséra Robina Kašpaříka, který se rozhodl převést na filmové plátno stejnojmennou povídku Stephena Kinga. Příběh kosmonauta, který se během mise na Venuši infikuje záhadným virem ovládajícím jeho tělo i mysl, je natočen přímo z pohledu hrdinových očí a divákům tak zprostředkovává jeho psychické pochody a subjektivní vnímání událostí kolem něj.

KDO JE KDO V MYKOLOGII

Studentským Oscarem v kategorii hraných filmů oceněný titul o mladém trombonistovi, opilé dívce a plísni v jejím pokoji natočila jako svůj absolventský snímek na prestižní newyorské Tisch School of the Arts Češka Marie Dvořáková. Snímek česko-americké produkce je originální a zábavnou hříčkou o neobyčejně dobrodružném večeru muže, kterého podivná plíseň na zdech bytu jedné dívky svádí k objevování světa erotiky a poznání smyslnosti a krásy ženského těla.

Jana Bébarová

Tytuł oryginalny / Původní název:
Kdo je kdo v mykologii
Reżyseria / Režie: Marie Dvořáková
Scenariusz / Scénář: Marie Dvořáková
Zdjęcia / Kamera: Martin Žiaran
Muzyka / Hudba: Phil Servati
Obsada / Hrají: Joel Brady, Johanka Schmidtmajerová
Kraj / Země: Czechy, USA / Česko, USA 2016
Czas trwania / Stopáž: 15 min

NF

CENTRAL
29.04.2018, 11.45

PL W mrocznym lesie mieszkają w norach przypominające misie koala zwierzątka, które wypatrują pomarańczowych nasion – spadających z nieba owoców chmur. Pewnego razu jedno ze stworzonek zapuszcza się odważnie w gęstwinę, gdzie czeka na nie wielka niespodzianka… Praca dyplomowa Kateřiny Karhánkovej z Wydziału Animacji praskiej FAMU, reżyserki i scenarzystki już znanej z autorskich filmów dla dzieci (*Zarazek Tonda*, *Nowy gatunek*).

CZ Na mýtince obklopené hustým černým lesem žijí v norách malí tvorové vzhledově připomínající medvídky koaly, kteří denně vyhlížejí oranžová semínka – plody mraků – padající z nebe. Jednou se jeden z nich nebojácně vydá do tajemného, hrůzu nahánějícího lesa, kde ho čeká velké překvapení… Snímek, se kterým Kateřina Karhánková absolvovala magisterské studium na Katedře animace na FAMU, je autorčiným pokračováním v tvorbě pro děti (*Tonda bacil*, *Nový druh*).

Tytuł oryginalny / Původní název:
Plody mraků
Reżyseria / Režie: Kateřina Karhánková
Scenariusz / Scénář:
Kateřina Karhánková
Muzyka / Hudba: Jan Richtr
Obsada / Hrají: Sebastian Husák,
Teo Arichtev, Michaela Hoffová
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 10 min

SVĚT PODLE DALIBORKA

NF

KaSS
02.05.2018, 19.00

PL Dalibor pochodzi z niewielkiego Prościejowa. Choć przekroczył już trzydziestkę, nadal mieszka z matką. Samotny, rozczarowany mało dochodową pracą lakiernika, swoje frustracje leczy w internecie. Nagrywa amatorskie filmy, w których dominuje motyw śmierci. Sympatyzuje ze skrajną prawicą, wykrzykuje rasistowskie hasła i wierzy w teorie spiskowe. W pokoju powiesił nazistowską flagę. Sytuacja Dalibora zmienia się, gdy w życiu jego matki pojawia się Vladimír, człowiek o równie radykalnych poglądach, który prowokuje Dalibora, by od słów przeszedł do czynów. Kiedy już wydaje się oczywiste, dokąd zmierza historia „wrażliwego neonazisty", następuje nieoczekiwany epilog. Tak jak w swoich poprzednich dokumentach, Vít Klusák nie waha się ingerować w zachowania bohaterów, mieszając dokumentalną obserwację ze scenami inscenizowanymi oraz wywołując dyskusję o granicy pomiędzy prawdą a fikcją.

CZ Dalibor pochází z Prostějova. Je mu už přes třicet, ale ještě pořád bydlí s matkou. Je sám, špatně placená práce v lakovně ho neuspokojuje, a tak si své frustrace léčí na internetu. Nahrává amatérské filmy, ve kterých převládají motivy smrti. Sympatizuje s krajní pravicí, vykřikuje rasistická hesla a věří spikleneckým teoriím. U sebe v pokoji si pověsil nacistickou vlajku. Žije ve světě iluzí a hodnot, které nikdy s nikým nemusel konfrontovat z očí do očí. To se ale změní, když se v životě jeho matky objeví Vladimír – muž s podobně radikálními názory, který provokuje Dalibora, aby přešel od slov k činům. Když už začíná být jasné, kam příběh „citlivého neonacisty" směřuje, přichází nečekaný epilog. Podobně jako ve svých předchozích dokumentech Vít Klusák neváhá zasahovat do chování svých hrdinů, směšovat dokumentární pozorování s inscenovanými scénami a vyvolávat diskusi o hranici mezi pravdou a fikcí.

Tytuł oryginalny / Původní název: Svět podle Daliborka
Reżyseria / Režie: Vít Klusák
Scenariusz / Scénář: Vít Klusák, Marianna Stránská, Adéla Elbel
Zdjęcia / Kamera: Adam Kruliš
Muzyka / Hudba: Vladimír Godár
Obsada / Hrají: Dalibor Krupička, Vít Klusák
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2017
Czas trwania / Stopáž: 105 min

Mikołaj Góralik

NF

CENTRAL
02.05.2018, 18.45

ČERVENÁ

Tytuł oryginalny / Původní název: Červená
Reżyseria / Režie: Olga Sommerová
Scenariusz / Scénář: Olga Sommerová
Zdjęcia / Kamera: Olga Špátová
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2017 – najlepszy dokument /
Český lev 2017 – nejlepší dokument
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2017
Czas trwania / Stopáž: 83 min

PL Soňa Červená, słynna czeska śpiewaczka operowa i aktorka, obchodziła w ubiegłym roku 92. urodziny. Film dokumentalny o jej życiu przynajmniej częściowo spłaca dług, który czeska kultura zaciągnęła u niej. Prześladowana przez komunistów, zmuszona do wieloletniej emigracji śpiewaczka została wymazana ze świadomości rodaków, miała zniknąć z czeskiej kultury, której sama nigdy się nie wyrzekła. Film Olgi Sommerovej pokazuje, w jakim stopniu życie i twórczość Červenej wiązały się z kluczowymi wydarzeniami XX wieku. Jej rodzinę zniszczyły i zdyskredytowały systemy totalitarne – najpierw nazizm, a potem komunizm. Olga Sommerová składa hołd artystce o zdumiewającej energii i charyzmie, ikonie, która wbrew przeciwnościom losu zachowała wielki optymizm i nawet w bardzo podeszłym wieku pozostaje divą o nieprawdopodobnej, inspirującej energii i damą zasługującą na najwyższe uznanie.

CZ Světově proslulá česká operní pěvkyně a herečka Soňa Červená oslavila loni v září 92 let. Při té příležitosti byl do kin uveden její dokumentární portrét Olgy Sommerové, kterým chtěla režisérka splatit dluh, jenž česká společnost a kultura vůči Soni Červené má: dlouhých třicet let totiž tato komunisty pronásledovaná diva žila v nucené emigraci a byla vymazána z povědomí českého národa, na který jako pravá vlastenka nikdy nezanevřela. Dokument líčí životní peripetie Soni Červené, její malé osobní a profesní dějiny, které byly ovlivněny velkými dějinnými událostmi 20. století: jak její rodinu zničily a zdiskreditovaly dva totalitní systémy, nejprve nacismus a poté komunismus. Sommerová, přiznaně fascinovaná elánem Soni Červené, v této filmové poctě ukazuje, jak si umělkyně navzdory nelehkému osudu zachovala životní optimismus a jak ve svém pokročilém věku zůstává neuvěřitelně vitální a inspirativní ženou, která neztratila nic ze své cti a noblesy.

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
01.05.2018, 10.00

GDY PRZYJDZIE WOJNA · **AŽ PŘIJDE VÁLKA**

PL Dokumentalista, dziennikarz i historyk Jan Gebert przez trzy lata obserwował paramilitarną formację Słowacki Pobór. Oddział tworzy 200 młodych mężczyzn ze Słowacji, którzy w górskich lasach dobrowolnie przechodzą szkolenie wojskowe. W czasie narastającego kryzysu migracyjnego przygotowują się na to, że gdy przyjdzie wojna, oni w oddziałach samoobrony będą bronić swojej ojczyzny przed inwazją. Dokument Geberta to m.in. portret studenta Petra Švrčka, założyciela i dowódcy Słowackiego Poboru. Ekipa filmowa towarzyszyła chłopakom podczas forsujących treningów opartych na ścisłych regułach i bezwzględnych karach. Szokujące jest zachowanie instruktorów oddziału, a jego regulamin przypomina dyktatorski reżim. Film wzbudził gwałtowne emocje i gorące dyskusje m.in. podczas tegorocznego MFF w Berlinie, gdzie miał światową premierę w sekcji Panorama.

CZ Tři roky sledoval filmový dokumentarista, novinář a vystudovaný historik Jan Gebert paravojenskou skupinu s názvem Slovenští branci čítající dvě stovky mladých mužů ze Slovenska, kteří v horských lesích dobrovolně procházejí tvrdým výcvikem a v době sílící migrační krize se připravují na to, „až přijde válka" a oni v roli domobrany budou před „invazí" chránit svou rodnou zemi. V centru observačního dokumentu stojí postava dvacetiletého vysokoškoláka Petra Švrčka, který Slovenské brance založil a předsedá jim. V jiných situacích vcelku sympaticky a neškodně působící mladíky Gebert a jeho štáb mimo jiné sledují při drsném vojenském tréninku svázaném přísnými pravidly a tresty. Právě v těchto výjevech je divák až šokován, jak moc chování instruktorů oddílů a řád zde nastavený připomíná diktátorský režim. Snímek rozhodně nenechá diváka chladným, což ukázala již premiérová projekce na letošním ročníku Mezinárodního filmového festivalu v Berlíně v sekci Panorama, kterou následovala žhavá diskuze.

Tytuł oryginalny / Původní název: Až přijde válka
Reżyseria / Režie: Jan Gebert
Scenariusz / Scénář: Jan Gebert
Zdjęcia / Kamera: Lukáš Milota
Muzyka / Hudba: Johny Poupě
Kraj / Země: Czechy, Chorwacja / Česko, Chorvatsko 2018
Czas trwania / Stopáž: 76 min

Jana Bébarová

NF

CENTRAL
29.04.2018, 11.45

PL Pochodzący ze Szwecji menedżer Bo Inge Andersson jest pierwszym w historii obcokrajowcem, który został dyrektorem rosyjskiej fabryki AwtoWAZ, produkującej samochody marki Łada. Jako że przedsiębiorstwo nie prosperuje dobrze, bohatera czeka dużo pracy przy najnowszym modelu Łada Vesta. Jednocześnie Szwed zwalnia wielu ludzi, co budzi coraz większą niechęć. Czy Andersson jest bezwzględnym kapitalistą, dla którego sukces i zysk pozostają ważniejsze od jednostek? A może personel jest najzwyczajniej w świecie rozleniwiony i niekompetentny? W swoim dokumencie debiutant Petr Horký pokazuje zderzenie zachodniej i wschodniej mentalności. Ten jednocześnie przykry i komiczny film należy docenić m.in. za imponujące, starannie zakomponowane zdjęcia autorstwa Milana Bureša.

CZ Manažer Bo Inge Andersson pocházející ze Švédska je vůbec prvním cizincem, který se stal ředitelem ruské továrny AvtoVAZ vyrábějící automobily Lada. Protože firma příliš neprosperuje, musí hrdina filmu vynaložit velké úsilí při práci na nejnovějším modelu Lada Vesta. Propustí mnoho zaměstnanců, což vzbuzuje rostoucí nevoli. Je Andersson bezohledným kapitalistou, pro kterého je úspěch a zisk důležitější než jednotlivci? Anebo jsou zaměstnanci továrny prostě jen líní a nekompetentní? Petr Horký ve svém dokumentárním debutu ukazuje střet západní a východní mentality. Střídavě smutný a komický film je natočen impozantní kamerou Milana Bureše s pečlivě komponovanými záběry.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Švéd v žigulíku
Reżyseria / Režie: Petr Horký
Scenariusz / Scénář: Petr Horký
Zdjęcia / Kamera: Milan Bureš
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 64 min

Piotr Mirski

NF

CENTRAL
01.05.2018, 17.00

SAMOTNA · **SAMA**

PL W 2017 roku wszystkie filmy nominowane do Nagrody Czeskiej Krytyki Filmowej w kategorii film dokumentalny opowiadały o artystach. Były to trzy portrety: śpiewaczki operowej Soni Červenéj (*Červená*), słowackiego piosenkarza Richarda Müllera (*Richard Müller: Nepoznaný*) oraz aktorki Luby Skořepovéj (*Samotna*). W przeciwieństwie do Olgi Sommerovej, która starość Soni Červenej przedstawia z optymizmem, Otakar Faifr skupił się na smutnym schyłku życia 92-letniej aktorki Luby Skořepovej. Kobieta czeka już tylko na śmierć i choć ma jeszcze ochotę do pracy, to nikt się już nią nie interesuje. Opuszczona spędza gorzkie dni i noce w niewielkim mieszkaniu. Poruszający dokument o sensie życia, wartości sztuki aktorskiej, przemijającej sławie i niełatwej sytuacji artysty opowiedziana z perspektywy jego późnej starości.

CZ Mezi trojicí titulů nominovaných na Cenu české filmové kritiky za nejlepší dokument loňského roku se shodou okolností objevily samé portréty umělců: operní pěvkyně Soni Červené (*Červená*), slovenského zpěváka Richarda Müllera (*Richard Müller: Nepoznaný*) a herečky Luby Skořepové (*Sama*). Na rozdíl od prvně jmenovaných se však do názvu snímku nepromítlo její jméno, ale životní situace: samota. Film Otakara Faifra zachycuje Lubu Skořepovou na sklonku jejího života. Oproti dvaadevadesátileté, aktivní, veselé a úspěšné Soni Červené, kterou portrétovala Olga Sommerová, je stejně tak stará Skořepová nahlížená jako smutná, na smrt čekající žena, která v sobě sice má touhu pracovat, ale nikdo o ni nemá zájem. Je opuštěná, sama ve svém malém bytě, který je jediným dějištěm hereččina života, potažmo Faifrova filmu. Skrze její situaci dokument nabízí existenciální přesah – zamýšlí se nad obecným tématem smyslu umělcova života, jeho práce a neutuchající touze po uznání.

Tytuł oryginalny / Původní název: Sama
Reżyseria / Režie: Otakar Faifr
Scenariusz / Scénář: Otakar Faifr
Zdjęcia / Kamera: Otakar Faifr
Muzyka / Hudba: Jana Kirschner, Lumír Hrma
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 64 min

Jana Bébarová

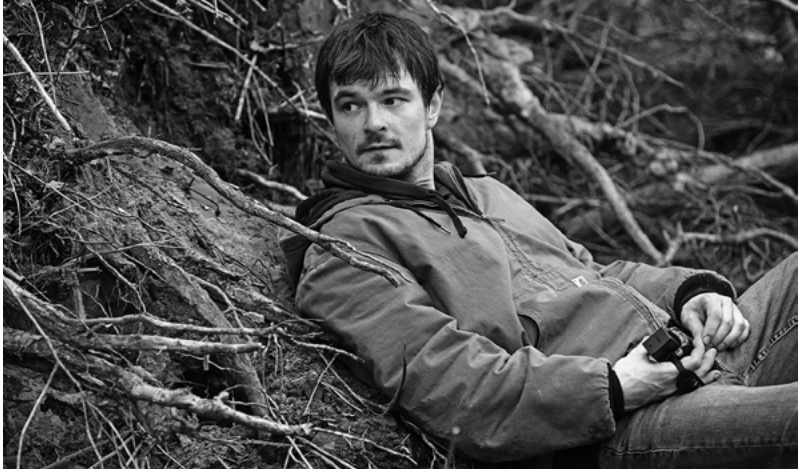
NF

KaSS
29.04.2018, 15.45

PL 24 grudnia 2017 roku minęło 100 lat od urodzin Jiřího Brdečki, znakomitego rysownika, pisarza, filmowego scenarzysty i reżysera, którego osobowość wywarła ogromny wpływ na czeską kinematografię XX wieku. Bez jego wkładu zupełnie inaczej wyglądałyby takie kultowe dzieła jak *Piekarz cesarza – Cesarz piekarza* (1951), *Lemoniadowy Joe* (1964), *Adela jeszcze nie jadła kolacji* (1977) czy *Tajemnica zamku w Karpatach* (1981). Brdečka zasłynął jako współtwórca wybitnych produkcji Jiřího Trnki, Jana Wericha czy Oldřicha Lipskiego, a światowe uznanie zyskał jako reżyser animacji. We współpracy z Terezą Brdečkovą, córką artysty, pisarką, scenarzystką i publicystką, dokumentalista Miroslav Janek stara się przedstawić niezwykłą osobowość Brdečki, znaleźć źródła jego wyobraźni i inspiracji, a także uświadomić skalę jego dziedzictwa i dowiedzieć się, kim właściwie był jako człowiek.

CZ 100 let uplynulo na Štědrý den roku 2017 od narození Jiřího Brdečky, významného českého kreslíře, spisovatele a filmového scenáristy a režiséra, který se svým autorským rukopisem výrazně zapsal do historie české kinematografie. Ikonická díla jako *Císařův pekař – Pekařův císař* (1951), *Limonádový Joe* (1964), *Adéla ještě nevečeřela* (1977) či *Tajemství hradu v Karpatech* (1981) by bez jeho tvůrčího vkladu nebyla tím, čím jsou. Brdečka proslul zejména spoluprací s Jiřím Trnkou, Janem Werichem nebo Oldřichem Lipským a světové renomé si získal jako režisér animovaných filmů. Do jeho specifického výtvarného světa se v dokumentu příznačně nazvaném *Universum Brdečka* rozhodl proniknout kameraman a dokumentární režisér Miroslav Janek. Ve spolupráci s Brdečkovou dcerou Terezou se probírají umělcovým dědictvím a snaží se divákům zprostředkovat jeho vnitřní svět. Společně hledají odpověď na otázku, kde člověk s tak bohatou imaginací hledal inspiraci a poodhalit kým vlastně ve skutečnosti byl.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Universum Brdečka
Reżyseria / Režie: Miroslav Janek
Scenariusz / Scénář: Tereza Brdečková
Zdjęcia / Kamera: Miroslav Janek
Kraj / Země: Czechy / Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 84 min

NF

TEATR
28.04.2018, 14.00

CICHA NOC · **TICHÁ NOC**

PL Święta, ach, święta – wyjątkowy czas, kiedy bliscy sobie ludzie mają okazję zasiąść przy jednym stole i wymienić się serdecznymi życzeniami, a także powylewać żale, rozdrapać stare rany i rzucić się na siebie z pięściami. Adam, młody mężczyzna, który na co dzień mieszka i pracuje za granicą, przyjeżdża na Wigilię do domu rodzinnego. Na miejscu czekają go przede wszystkim konflikty i rozczarowania. Wraz z kolejnymi mijającymi godzinami sytuacja robi się coraz bardziej chaotyczna i nieprzyjemna. To wszystko jest smutne, ale też zabawne. Debiutancki film Piotra Domalewskiego, obsypany nagrodami na festiwalu w Gdyni, jest tragikomedią, która diagnozuje problemy, z jakimi borykają się całe rzesze współczesnych Polaków – zarówno tych szukających szczęścia na obczyźnie, jak i tych żyjących w kraju urodzenia.

CZ Vánoce, ach Vánoce... ten krásný čas, kdy se blízcí lidé mohou sejít u jednoho stolu a vzájemně si popřát, ale také si vylít srdce, otevřít staré rány a dát si pár ran pěstí. Adam, mladý muž, který žije a pracuje v zahraničí, přijíždí strávit Vánoce do rodného domu. Tam na něj čekají především konflikty a zklamání. S každou další hodinou je situace stále chaotičtější a nepříjemnější. To vše je smutné, ale zároveň je to k smíchu. Debut Piotra Domalewského, který sklízel úspěchy na filmovém festivalu v Gdyni, je tragikomedie odhalující problémy, s nimiž se dnes potýká velmi mnoho Poláků – jak těch, kteří hledají štěstí v cizině, tak těch, kteří zůstali v rodné zemi.

Tytuł oryginalny / Původní název: Cicha noc
Reżyseria / Režie: Piotr Domalewski
Scenariusz / Scénář: Piotr Domalewski
Zdjęcia / Kamera: Piotr Sobociński jr
Muzyka / Hudba: Wacław Zimpel
Obsada / Hrají: Dawid Ogrodnik, Tomasz Ziętek, Agnieszka Suchora, Arkadiusz Jakubik, Maria Dębska, Tomasz Schuchardt
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – Złote Lwy, nagroda za główną rolę męską, Nagroda Dziennikarzy, Nagroda Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych, Nagroda Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych, Kryształowa Gwiazda Elle, Nagroda Jury Młodzieżowego / Filmový festival v Gdyni 2017 – velká cena „Zlatí lvi", cena za hlavní mužský herecký výkon, cena novinářů, cena Sítě studijních a lokálních kin, cena Polské federace diskusních filmových klubů, Křišťálová hvězda Elle, cena mladé poroty
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 97 min

Piotr Mirski

NF

PIAST
01.05.2018, 14.00

CZŁOWIEK Z MAGICZNYM PUDEŁKIEM
MUŽ S KOUZELNOU SKŘÍŇKOU

PL W Warszawie AD 2030, która wygląda niczym postapokaliptyczna kraina, dotknięty amnezją Adam (Piotr Polak) próbuje ułożyć sobie życie na nowo. Rozpoczyna pracę jako sprzątacz w biurowcu, gdzie nawiązuje romans z atrakcyjną i dobrze sytuowaną Gorią (Olga Bołądź). Wśród sprzętów znajdujących się w jego mieszkaniu mężczyzna odnajduje wyjątkowe radio, które umożliwia podróże w czasie. Za jego sprawą przenosi się do Polski z roku 1952, skąd nie potrafi powrócić do swojej rzeczywistości. Zdezorientowana i przerażona Goria rusza mu na ratunek. Wyraźnie inspirując się dystopijnymi wizjami m.in. Orwella i Gilliama, Bodo Kox w swoim drugim filmie kreśli przerażającą wizję przyszłości, która – jak się okazuje – niewiele się różni od epoki stalinizmu. W to wszystko wpleciona zostaje nietuzinkowa historia miłosna przełamująca granice czasu i przestrzeni.

CZ V roce 2030 ve Varšavě, která připomíná postapokalyptickou krajinu, se Adam (Piotr Polak) trpící amnézií pokouší začít nový život. Začíná pracovat jako uklízeč v kancelářské budově, kde navazuje známost s atraktivní, dobře situovanou Goriou (Olga Bołądź). Adam mezi věcmi ve svém bytě najde podivné rádio, které mu umožní cestovat v čase. S jeho pomocí se přemístí do roku 1952 v Polsku, odkud se ale nedokáže vrátit zpátky. Zmatená a vyděšená Goria se mu vydá na pomoc. Ve svém druhém filmu, nepochybně inspirovaném dystopickými vizemi G. Orwella a T. Gilliama, představuje Bodo Kox fantastickou, a zároveň děsivou vizi budoucnosti, která se však nakonec příliš neliší od temného období v nedávné historii Polska. Do těchto kulis je zasazen nevšední milostný příběh, který překonává hranice času a prostoru.

Tytuł oryginalny / Původní název: Człowiek z magicznym pudełkiem
Reżyseria / Režie: Bodo Kox
Scenariusz / Scénář: Bodo Kox
Zdjęcia / Kamera: Arkadiusz Tomiak, Dominik Danilczyk
Muzyka / Hudba: Sandro Di Stefano
Obsada / Hrají: Olga Bołądź, Piotr Polak, Sebastian Stankiewicz
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – nagroda za muzykę; Międzynarodowy Festiwal Filmów Fantastycznych w Trieście 2017 – Złoty Asteroid / Filmový festival v Gdyni 2017 – cena za hudbu; Festival science+fiction v Terstu 2017 – Zlatý asteroid
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 103 min

Dawid Myśliwiec

NF

TEATR
01.05.2018, 16.30

CZUWAJ · **BUĎ PŘIPRAVEN**

PL Letni obóz ma być dla harcerzy kuźnią charakterów, a dla prawej ręki komendanta, Jacka (w tej roli Mateusz Więcławek – wschodząca gwiazda polskiego kina), sprawdzianem talentów przywódczych. Porządny, ambitny chłopak ma trudności w zapanowaniu nad sytuacją, kiedy do drużyny dołącza młodzież z poprawczaka, która za nic nie chce podporządkować się harcerskim regułom. Lider tej grupy, Piotr (Michał Włodarczyk), nie tylko podważa autorytet Jacka, ale zaczyna rywalizować z nim o względy pielęgniarki Ewy. Atmosfera zagęszcza się jeszcze bardziej, gdy jeden z harcerzy zostaje znaleziony martwy w lesie. Sprawę bada policja, ale prywatne śledztwo rozpoczyna też Jacek. Zasłużony polski reżyser Robert Gliński, dwukrotny laureat gdyńskich Złotych Lwów za *Wszystko, co najważniejsze* (1992) i *Cześć, Tereska* (2001), tym razem wraca do nieco zapomnianej konwencji filmu harcerskiego, by połączyć ją z dreszczowcem i opatrzyć nieoczywistą puentą.

CZ Letní tábor má sloužit k utváření charakteru skautů. Pro Jacka (Mateusz Więcławek – vycházející hvězda polského filmu), který je pravou rukou hlavního vedoucího, to má být příležitost ověřit si vlastní vůdčí schopnosti. Spořádaný ambiciózní chlapec přestává zvládat situaci, když se k oddílu připojí mladí lidé z polepšovny, kteří se za žádnou cenu nechtějí podřídit skautským pravidlům. Jejich vedoucí Petr (Michał Włodarczyk) nejen zpochybňuje Jackovu autoritu, ale začíná s ním také soupeřit o pozornost ošetřovatelky Ewy (Magdalena Wieczorek). Atmosféra v táboře ještě víc houstne, když je jeden ze skautů nalezen v lese mrtvý. Případ vyšetřuje policie a Jacek se pustí do pátrání na vlastní pěst. Zasloužilý polský režisér Robert Gliński, dvojnásobný laureát gdyňských Zlatých lvů za filmy *Vše, na čem záleží* (1992) a *Ahoj, Terezko* (2001) se tentokrát vrací k pozapomenuté konvenci skautského filmu, který spojuje s thrillerem a doplňuje nečekanou pointou.

Tytuł oryginalny / Původní název: Czuwaj
Reżyseria / Režie: Robert Gliński
Scenariusz / Scénář: Robert Gliński, Dorota Jankojć-Poddębniak
Zdjęcia / Kamera: Łukasz Gutt
Muzyka / Hudba: Łukasz Targosz
Obsada / Hrají: Mateusz Więcławek, Jakub Zając, Magdalena Wieczorek, Michał Włodarczyk, Leszek Lichota, Zbigniew Zamachowski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Adam Kruk

NF

TEATR
30.04.2018, 14.30

DZIKIE RÓŻE · **PLANÉ RŮŽE**

PL Ewa wychodzi ze szpitala i wraca do rodzinnego miasteczka, gdzie pod opieką matki zostawiła dwoje dzieci: zbuntowaną córkę Marysię, która właśnie ma przystąpić do pierwszej komunii, i malutkiego synka Jasia. Ich ojciec pracuje w Norwegii, ciężar prowadzenia domu spada więc na barki Ewy, którą adoruje nastoletni Marcel. Co może wydarzyć się między nimi pośród tytułowych dzikich róż? W rolę Ewy wcieliła się znakomita Marta Nieradkiewicz (*Płynące wieżowce*, *Kamper*), z którą reżyserka *Dzikich róż*, Anna Jadowska, współpracowała już przy swoim poprzednim filmie *Z miłości*. Jej najnowsze dzieło, zadedykowane pamięci matki, kręcono na Dolnym Śląsku w okolicach Oleśnicy, rodzinnych stronach Jadowskiej. Poetycko sfilmowany przez Małgorzatę Szyłak (*Komunia*) dramat rodzinny, biorąc pod lupę społeczne oczekiwania stawiane kobietom, zadaje podstawowe pytania o naturę relacji rodzic-dziecko i istotę macierzyństwa.

CZ Eva se po propuštění z nemocnice vrací do rodného městečka, kde nechala v péči své matky dvě děti: neposlušnou dceru Maryšku, která se právě připravuje na první svaté přijímání, a malého synka Jaša. Jejich otec pracuje v Norsku, a veškerou péči o domácnost tak musí zastat Eva, do které se zamiloval mladičký Marcel. Co se mezi Evou a Marcelem může odehrát mezi titulními planými růžemi? Roli Evy ztvárnila vynikající Marta Nieradkiewicz (*Plovoucí mrakodrapy*, *Kamper*), se kterou režisérka Anna Jadowska spolupracovala už na svém předchozím filmu nazvaném *Z lásky*. Nejnovější dílo Jadowska dedikovala památce své matky a natočila ho ve svém rodném kraji, v okolí Olešnice v Dolním Slezsku. Rodinné drama natočené poetickou kamerou Małgorzaty Szyłak (*Přijímání*) staví pod drobnohled společenská očekávání vůči ženám a klade základní otázky o vztahu mezi rodiči a dětmi a o podstatě mateřství.

Tytuł oryginalny / Původní název: Dzikie róże
Reżyseria / Režie: Anna Jadowska
Scenariusz / Scénář: Anna Jadowska
Zdjęcia / Kamera: Małgorzata Szyłak
Muzyka / Hudba: Agnieszka Stulgińska
Obsada / Hrají: Marta Nieradkiewicz, Michał Żurawski, Natalia Bartnik, Halina Rasiakówna
Nagrody / Ocenění: FF w Sztokholmie 2017 – Stockholm Impact Award / Filmový festival ve Stockholmu 2017 – Stockholm Impact Award
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 93 min

Adam Kruk, MFF Nowe Horyzonty

NF

TEATR
29.04.2018, 14.00

NAJLEPSZY · **NEJLEPŠÍ**

PL 30-letni mężczyzna, który przez lata wyniszczał swój organizm narkotykami, dzięki pomocy życzliwych ludzi odnajduje ratunek w sporcie wyczynowym. Po długich, morderczych treningach udaje mu się nie tylko odbudować ciało, ale i odzyskać wiarę. Jest najlepszy – zwycięża w niemożliwych do ukończenia przez zwykłych śmiertelników zawodach Double Iron Man. Po znakomitych *Bogach* Łukasz Palkowski realizuje kolejną inspirującą historię z życia wziętą, tym razem o Jerzym Górskim, człowieku, który przeszedł do historii światowego triathlonu, choć w Polsce przez lata pozostawał nieznaną postacią. Utrzymany w duchu najlepszych filmów o herosach dnia codziennego *Najlepszy* przygląda się chwilom, gdy Górski był na dnie, i pokazuje, jak wiele wysiłku potrzeba, by odbyć podróż na szczyt.

CZ Třicetiletý muž, který si dlouhé roky ničil tělo drogami, najde díky pomoci dobrých lidí záchranu ve vrcholovém sportu. Po dlouhých a úmorných tréninzích se mu podaří dát do pořádku nejen své tělo, ale i duši, a díky obrovskému odhodlání zvítězí ve dvojitém ultratriatlonu (Double Ironman), což je pro běžného smrtelníka nepředstavitelné. Po skvělém filmu *Bohové* Łukasz Palkowski předkládá divákům další inspirativní příběh ze života. Jeho hrdinou je tentokrát Jerzy Górski – muž, který vstoupil do historie světového triatlonu, i když v Polsku byl velmi dlouho neznámý. V duchu nejlepších životopisů hrdinů všedního dne se snímek *Nejlepší* věnuje momentům, kdy byl Górski úplně na dně, a ukazuje, jak velké odhodlání musel hrdina projevit, aby se dostal na vrchol.

Tytuł oryginalny / Původní název: Najlepszy
Reżyseria / Režie: Łukasz Palmowski
Scenariusz / Scénář: Agatha Dominik, Maciej Karpiński
Zdjęcia / Kamera: Piotr Sobociński jr
Muzyka / Hudba: Bartosz Chajdecki
Obsada / Hrají: Jakub Gierszał, Kamila Kamińska, Anna Próchniak, Arkadiusz Jakubik, Janusz Gajos, Artur Żmijewski, Magdalena Cielecka
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – nagrody za scenariusz, debiut aktorski, Nagroda Publiczności; MFF „Tofifest" 2017 – Złoty Anioł w konkursie filmów polskich, Nagroda Publiczności / Filmový festival v Gdyni 2017 – cena za scénář, cena za herecký debut, Cena diváků; MFF „Tofifest" 2017 – Zlatý Anděl v soutěži polských filmů, Cena diváků
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 110 min

Dawid Myśliwiec

NF

PIAST
02.05.2018, 17.30

PL Przed wyjściem do pracy młoda matka zamyka syna z kotem w klatce. Śpieszy się do szwalni, gdzie przy sąsiednich maszynach pracują jej koleżanki po fachu: jedna starsza i bogobojna, druga lubiąca popić i zakląć (odważna rola Sandry Korzeniak). Kobiety, które pensji nie widziały od dawna, to wspierają się nawzajem, to wbijają sobie szpile. Coraz większe zainteresowanie budzi w nich też młody krojczy, chłopak piszący w wolnych chwilach wiersze. Może dzięki niemu w ich wypełnionym znojem życiu pojawi się odrobina poezji? Paweł Sala – autor głośnej, nagrodzonej w Karlowych Warach *Matki Teresy od kotów* – oparł *Niewidzialne* na własnej sztuce *Szwaczki* (premiera w Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego w Katowicach w 2006 roku). Nastrojowo sfotografowana przez Arkadiusza Tomiaka historia, osadzona w posępnej, przypominającej średniowieczne kazamaty szwalni, korzysta zarówno z reporterskiej frazy, jak i z poetyckiej metafory.

CZ Mladá matka (Natalia Rybicka) zavírá svého syna spolu s kočkou do dětské ohrádky a odchází do práce. Pracuje jako šička. U sousedního šicího stroje sedí starší, bohabojná žena (Halina Rasiakówna) a u dalšího kolegyně, která se ráda napije a sprostě nadává (odvážná role Sandry Korzeniakové). Ženy, které už dlouho marně čekají na výplatu, se vzájemně podporují, ale také se častují zlomyslnostmi. Jejich stále větší zájem vzbuzuje mladý krejčí (Paweł Dobek), který ve volném čase píše básničky. Dostane se díky nim do jejich těžkého života trocha poezie? Paweł Sala, autor známé *Matky Terezy od koček*, oceněné v Karlových Varech, natočil *Neviditelné* podle své hry nazvané *Šičky* (premiéra se uskutečnila ve Slezském divadle Stanislava Wyspiańského v Katovicích v roce 2006). Příběh, jehož dějištěm je ponurá dílna připomínající středověké kasematy, podtrhuje náladová kamera Arkadiusze Tomiaka využívající cit pro reportáž jak i poetickou metaforu.

Tytuł oryginalny / Původní název: Niewidzialne
Reżyseria / Režie: Paweł Sala
Scenariusz / Scénář: Paweł Sala
Zdjęcia / Kamera: Arkadiusz Tomiak
Muzyka / Hudba: Marcin Krzyżanowski
Obsada / Hrají: Natalia Rybicka, Halina Rasiakówna, Sandra Korzeniak, Paweł Dobek
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 97 min

Adam Kruk

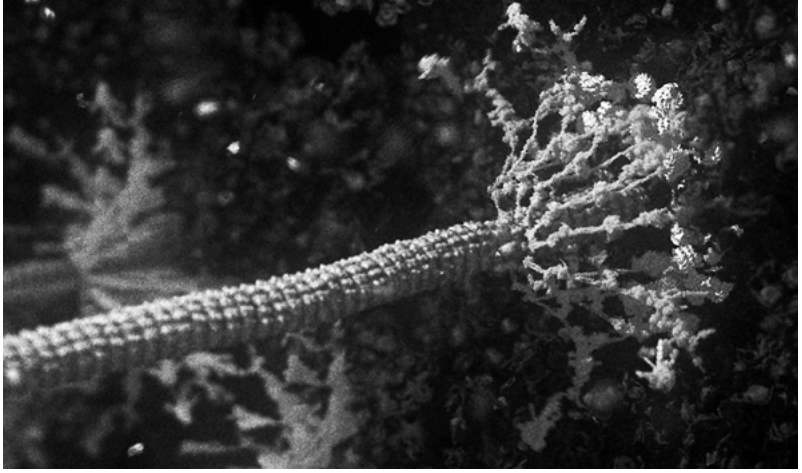
NF

TEATR
30.04.2018, 20.15

PL Żywa reakcja na to, co aktualnie dzieje się w Polsce. W Warszawie pokazanej przez Jakimowskiego jest chłodno, mrocznie i deszczowo, a śmieci walają się po ulicy. Wytrwale podnosi je bohaterka Agaty Kuleszy, samotna matka wchodzącego w dorosłość Mareczka i właścicielka kundla imieniem Koleś. Tułają się od przytułku do przytułku, jakiś czas temu ich mieszkanie zajął komornik. Kamera śledzi ich odyseję, wydobywając przy tym dyskretny urok stolicy, którego nie doświadczymy w popularnych serialach. Bo choć pogoda zła, a bohaterowie wykluczeni, Jakimowski nie tworzy wyciskającej łzy z oczu publicystyki. Jak w swoich poprzednich filmach – *Sztuczkach* czy *Zmruż oczy* – pokazuje, że biedę i upokorzenie można pokazywać bez estetyzowania, a z bohaterów wydobywać siłę i piękno. Film wzbogaciły dokumentalne zdjęcia z marszu niepodległości, które zmieniają nastrój trzeciego aktu, wprowadzając grozę i refleksję na temat patriotyzmu. To m.in. po wykrzykujących bogoojczyźniane hasła narodowcach przyjdzie zbierać śmieci postaci Kuleszy.

CZ Živá reakce na aktuální dění v Polsku. V Jakimowského Varšavě je chladno, zataženo a deštivo, na ulicích se povalují odpadky. Ty vytrvale sbírá hrdinka (Agata Kulesza), matka samoživitelka dospívajícího Marečka a současně majitelka voříška, který se jmenuje Kámoš. Všichni tři se plahočí od jednoho dočasného útočiště k dalšímu; o byt je před nějakou dobou připravil exekutor. Kamera sleduje jejich odyseu a při tom odhaluje nenápadný půvab hlavního města, jaký v populárních seriálech nenajdete. Počasí je pod psa a hrdinové filmu žijí na okraji společnosti, Jakimowski však není autorem dojemné publicistiky. Stejně jako ve svých předchozích filmech *Fígle* a *Přimhuř oči* ukazuje, že chudobu a ponížení lze ukázat bez zbytečného estetizování a že je možné odhalit sílu a krásu lidí, kteří je zažívají. Film je doplněn dokumentárními záběry z nacionalistického pochodu nezávislosti, který mění náladu třetího dějství tím, že přináší motiv strachu a reflexi tzv. vlastenectví. Také po národovcích vykřikujících bohabojná a vlastenecká hesla přichází postava Agaty Kuleszy sbírat odpadky.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Pewnego razu w listopadzie
Reżyseria / Režie: Andrzej Jakimowski
Scenariusz / Scénář: Andrzej Jakimowski
Zdjęcia / Kamera: Adam Bajerski
Muzyka / Hudba: Tomasz Gąssowski
Obsada / Hrají: Agata Kulesza, Grzegorz Palkowski, Edward Hogg, Jacek Borusiński, Damian Ul
Nagrody / Ocenění: Nagroda Koła Piśmiennictwa Filmowego SFP 2018 – wyróżnienie; Ogólnopolski Festiwal Sztuki Filmowej „Prowincjonalia" 2018 – Jańcio Wodnik za zdjęcia, Jancio Wodnik za muzykę / Cena Klubu filmové literatury Sdružení polských filmařů 2018 – čestné uznání; Národní festival filmového umění „Provincionálie" 2018 – Janek Vodnář za kameru, Janek Vodnář za hudbu
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 92 min

NF

PIAST
28.04.2018, 10.00

PL Epickie spotkanie sztuki z naukami ścisłymi w formie eksperymentalnego wykładu. *Photon* jest podróżą od początków wszechświata do niekreślonej, postludzkiej przyszłości. Od Wielkiego Wybuchu do rewolucji kwantowej. Inspirowany książkami słynnego brytyjskiego teoretyka Davida Deutscha, autora m.in. głośnej *Struktury rzeczywistości*, traktuje o początkach materii, następnie wyjaśnia, co dzisiaj wiemy na temat powstawania życia. Dzięki kilku wymownym przykładom z codzienności przeciętnej rodziny wyjaśnione zostaje biologiczne podłoże zjawisk, takich jak przemoc, alkoholizm lub wolna wola. W świetle najnowszych badań naukowych pojawia się interesujące pytanie: czy tak naprawdę sami decydujemy o czymkolwiek? Ostatni rozdział filmu dotyczy przyszłości rodzaju ludzkiego. *Photon* odważnie prognozuje m.in. dalsze przenikanie świata człowieka i technologii.

CZ Epické setkání umění s exaktními vědami v podobě experimentální přednášky. *Foton* je cestou od počátku vesmíru do blíže neurčené budoucnosti po zániku lidské civilizace. Od Velkého třesku po kvantovou revoluci. Film inspirovaný knihami slavného britského teoretika Davida Deutsche, mj. autora slavné *Struktury reality* (*The Fabric of Reality*), pojednává o počátcích hmoty a vysvětluje naše současné znalosti o vzniku života. Na několika názorných příkladech z každodenního života běžné rodiny je vysvětlena biologická podstata násilí, alkoholismu či svobodné vůle. Ve světle nejnovějších vědeckých výzkumů vyvstává zajímavá otázka: rozhodujeme vůbec o něčem sami? Poslední část filmu se týká budoucnosti lidstva. Foton mimo jiné odvážně předpovídá další prolínání lidského světa se světem technologií.

Tytuł oryginalny / Původní název: Photon
Reżyseria / Režie: Norman Leto
Scenariusz / Scénář: Norman Leto
Zdjęcia / Kamera: Michał Marczak, Norman Leto
Muzyka / Hudba: Przemysław Książek, Igor Szulc
Obsada / Hrají: Andrzej Chyra, Danuta Banach, Stanisław Banach, Kaja Werbanowska, Iwo Piotrowski, Karolina Kominek
Nagrody / Ocenění: MFF Nowe Horyzonty 2017 – Nagroda Publiczności; Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – najlepszy film sekcji Inne Spojrzenie / MFF Nové horizonty 2017 – cena diváků; Filmový festival v Gdyni 2017 – nejlepší film v sekci Jiný pohled
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 107 min

Ewa Szabłowska, MFF Nowe Horyzonty

NF

TEATR
01.05.2018, 14.00

PLAN B · **PLÁN B**

PL Wielowątkowa opowieść o ludziach, którzy muszą zmagać się z konsekwencjami nieprzyjemnych zrządzeń losu. Choć początkowo bohaterowie wydają się przytłoczeni zmianami, ostatecznie odnajdują w sobie siłę, by stawić czoło wyzwaniom codzienności. Tym sposobem wcielają w życie słowa przeboju Młynarskiego *Jeszcze w zielone gramy*, który pojawia się w filmie w brawurowym wykonaniu Darii Zawiałow. Scenariusz Karoliny Szablewskiej znalazł perfekcyjną realizatorkę w osobie Kingi Dębskiej. Podobnie jak w przebojowych *Moich córkach krowach*, polskiej reżyserce udało się stworzyć modelowe „kino środka" – film jednocześnie przystępny i dający do myślenia. Osiągnięcie tego celu okazało się możliwe głównie za sprawą znalezienia perfekcyjnej równowagi pomiędzy śmiechem a wzruszeniem. Ponadto Dębska raz jeszcze udowodniła, że nie ma sobie równych w pracy z aktorami. Pod jej czujnym okiem Marcin Dorociński dał w *Planie B* popis komediowego talentu, a Kinga Preis zagrała swoją najlepszą kinową rolę od wielu lat.

CZ Mnohovrstevnaté vyprávění o lidech, kteří se musí potýkat s důsledky zlého osudu. Přestože hrdinové zpočátku trpí nastalými změnami, nakonec v sobě nacházejí sílu čelit každodenním výzvám. Uvádějí tak v život slova hitu Wojciecha Młynarského *Ještě je zelená naděje*, který se ve filmu objevuje ve vynikajícím podání Darii Zawiałow. Scénář Karoliny Szablewské našel dokonalou protagonistku v podobě Kingy Dębské. Podobně jako v populárním filmu *Moje dcery krávy* se polské režisérce podařilo vytvořit modelový „středový film", který je přístupný a zároveň nutí k přemýšlení. Dosažení tohoto cíle bylo možné především díky tomu, že se jeho tvůrcům podařilo najít dokonalou rovnováhu mezi smíchem a dojetím. Dębska kromě toho ještě jednou prokázala, že je nepřekonatelná v práci s herci. Pod jejím bdělým okem dal Marcin Dorociński vyniknout svému komediálnímu talentu a Kinga Preisová zahrála svou nejlepší filmovou roli za několik let.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Plan B
Reżyseria / Režie: Kinga Dębska
Scenariusz / Scénář: Karolina Szablewska
Zdjęcia / Kamera:
Andrzej Wojciechowski
Muzyka / Hudba: Michal Novinski
Obsada / Hrají: Kinga Preis,
Marcin Dorociński, Edyta Olszówka,
Roma Gąsiorowska, Małgorzata Gorol
Nagrody / Ocenění:
Ogólnopolski Festiwal Sztuki Filmowej „Prowincjonalia" 2018 – najlepsza rola żeńska / Polský festival filmového umění „Prowincjonalia" 2018 – nejlepší ženská role
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 90 min

Piotr Czerkawski

NF

TEATR
30.04.2018, 12.00

PL Michał (Jakub Gierszał) jest Polakiem mieszkającym w Berlinie, świetnie zasymilowanym, pracującym jako prawnik. Jego szef i zarazem jedyny przyjaciel Franz (Christian Löber) powierza mu sprawę afrykańskiego poety starającego się o azyl w Niemczech. Michał jednak waha się, czy ją przyjąć – być może jako „niewidzialny emigrant" stara się uniknąć porównań z sytuacją uchodźców? Kiedy w jego życiu pojawia się nigdy niewidziany ojciec (Andrzej Chyra), mężczyzna zaczyna jednak na nowo zastanawiać się nad własną tożsamością. Co przynieść może spędzony razem weekend? W pokazywanym na festiwalach w Toronto i w San Sebastián najnowszym filmie Urszuli Antoniak, polskiej reżyserki mieszkającej w Holandii, padają pytania o możliwość stworzenia siebie na nowo. Autorka *Code Blue* i *Strefy nagości* znów bada możliwość przekroczenia granic kulturowego determinizmu oraz barier wyrastających między każdym pojedynczym ego.

CZ Michal (Jakub Gierszał) je Polák žijící v Berlíně. Je dokonale asimilovaný a pracuje jako právník. Jeho šéf a současně jediný přítel Franz (Christian Löber) mu svěřuje případ afrického básníka, který se snaží získat v Německu azyl. Michal však váhá, zda má případ přijmout – možná se jako „neviditelný emigrant" snaží vyhnout srovnání se situací uprchlíků? Když se v jeho životě objeví otec (Andrzej Chyra), kterého nikdy předtím neviděl, začíná se znovu zamýšlet nad svou identitou. Co může přinést společně strávený víkend obou mužů? Ve svém nejnovějším filmu, který byl uveden na festivalu v Torontu a v San Sebastiánu, si Urszula Antoniak – polská režisérka žijící v Nizozemí – klade otázku, zda je možné začít znova od začátku. Autorka filmů *Modré světlo* a *Zóna nahoty* opět zkoumá možnost překračování hranic kulturního determinismu a bariér vyrůstajících mezi dvěma jednotlivci.

Tytuł oryginalny: Beyond Words
Reżyseria / Režie: Urszula Antoniak
Scenariusz / Scénář: Urszula Antoniak
Zdjęcia / Kamera: Lennert Hillege
Obsada / Hrají: Jakub Gierszał, Andrzej Chyra, Justyna Wasilewska, Christian Löber
Nagrody / Ocenění: FPFF w Gdyni 2017 – najlepsze zdjęcia, najlepszy dźwięk; MFF w Warszawie 2017 – Nagroda Jury Ekumenicznego / Festival polských hraných filmů v Gdyni 2017 – nejlepší kamera, nejlepší zvuk; MFF ve Varšavě 2017 – cena ekumenické poroty
Kraj / Země: Polska, Niemcy, Holandia / Polsko, Německo, Nizozemí 2017
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Adam Kruk

NF

CENTRAL
02.05.2018, 20.30

PRAWDZIWA HISTORIA · **PODLE SKUTEČNÉ UDÁLOSTI**
D'APRÈS UNE HISTOIRE VRAIE

PL Delphine (Emmanuelle Seigner) to lubiana paryska pisarka, która od jakiegoś czasu cierpi na brak weny. Gdy pewnego dnia w trakcie podpisywania książek poznaje tajemniczą kobietę (Eva Green), jej życie zaczyna stopniowo zbaczać z wcześniej wytyczonego toru. Między kobietami rodzi się relacja, która z czasem z przyjaźni zmienia się w toksyczne uzależnienie. Delphine zaczyna tracić kontrolę nad swoim życiem, a wszystko, co uważała dotychczas za pewnik, zmienia swoje pierwotne znaczenie. Scenariusz Oliviera Assayasa i Romana Polańskiego powstał na podstawie książki Delphine de Vigan.

CZ Delphine (Emmanuelle Seignerová) je oblíbená pařížská spisovatelka, kterou před nějakým časem opustila múza. Když se jednoho dne při autogramiádě seznámí s tajemnou ženou (Eva Greenová), její život se postupně začíná vychylovat ze zajetých kolejí. Mezi oběma ženami vzniká vztah, který se ale později mění v nezdravou závislost. Delphine ztrácí kontrolu nad svým životem a všechny dosavadní jistoty se otřásají v základech. Scénář Oliviera Assayasse a Romana Polańského vznikl podle stejnojmenného románu Delphine de Vigan (česky vyšel pod názvem *Podle skutečného příběhu*).

Tytuł oryginalny / Původní název: D'après une histoire vraie
Reżyseria / Režie: Roman Polański
Scenariusz / Scénář: Olivier Assayas, Roman Polański
Zdjęcia / Kamera: Paweł Edelman
Muzyka / Hudba: Alexandre Desplat
Obsada / Hrají: Eva Green, Emmanuelle Seigner, Vincent Perez
Nagrody / Ocenění: FF w Sztokholmie 2017 – nagroda FIPRESCI / FF ve Stockholmu 2017 – cena FIPRESCI
Kraj / Země: Francja, Polska, Belgia / Francie, Polsko, Belgie 2017
Czas trwania / Stopáž: 110 min

NF

TEATR
28.04.2018, 10.45

PL Poruszająca podróż przez traumę i żałobę, temat rwandyjskiego ludobójstwa ujęty w dwóch intymnych kobiecych portretach, kino, które odbijając się od historycznego konkretu, dotyka najgłębszych ludzkich doświadczeń: nieuchronności śmierci i konieczności odrodzenia. Zdjęcia Krzysztofa Ptaka (1954–2016), Józefiny Gocman i Wojciecha Staronia niezwykle sugestywnie kreują emocjonalną aurę filmu, malując ekran zimnym błękitem i ziemistym brązem. Wizualnym refrenem tej przeszywającej do szpiku kości opowieści są nagrania sępów pożerających padlinę: życie karmiące się śmiercią. Także nimi zajmowała się w Rwandzie polska ornitolożka Anna (Jowita Budnik), której udaje się uciec, gdy rozpoczyna się ludobójstwo. Anna wywozi ze sobą Claudine (Eliane Umuhire), córkę zamordowanego współpracownika. Koszmar, jakiego obie kobiety doświadczyły, izoluje je od świata i siebie nawzajem, prowokując konflikty i wstrząsy. Ale ból jest także początkiem długiej drogi do życia po stracie.

CZ Působivá cesta traumatem a truchlením, téma rwandské genocidy zachycené v intimních portrétech dvou žen. Film, který se prostřednictvím konkrétní události z historie dotýká nejhlubších lidských zkušeností: neodvratnosti smrti a nutnosti obnovy. Kamera Krzysztofa Ptaka (1954–2016), Józefiny Gocmanové a Wojciecha Staroně, kteří zbarvují plátno chladnou modří a zemitou hnědí, neobyčejně sugestivně utváří emocionální klima filmu. Vizuálním refrénem tohoto vyprávění, které divákovi pronikne až do morku kostí, jsou záběry supů požírajících mršiny: život živící se smrtí. O supy se ve Rwandě zajímala polská ornitolożka Anna (Jowita Budnik), které se po začátku genocidy podaří uprchnout. Anna s sebou odváží dceru svého zavražděného spolupracovníka Claudine (Eliane Umuhireová). Děsivé zážitky, které obě ženy prožily, je izolují od světa i od sebe navzájem a provokují konflikty a otřesy. Ale bolest je rovněž začátkem dlouhé cesty k životu po utrpěné ztrátě.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ptaki śpiewają w Kigali
Reżyseria / Režie: Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze
Scenariusz / Scénář: Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze
Zdjęcia / Kamera: Krzysztof Ptak, Józefina Gocman, Wojciech Staroń
Obsada / Hrají: Jowita Budnik, Eliane Umuhire
Nagrody / Ocenění: MFF w Karlowych Warach 2017 – najlepsza aktorka; Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – Srebrne Lwy, najlepsza aktorka, najlepszy montaż / MFF Karlovy Vary 2017 – nejlepší herečka; Filmový festival v Gdyni 2017 – nejlepší herečka, nejlepší střih
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 113 min

Małgorzata Sadowska, MFF Nowe Horyzonty

NF

PIAST
29.04.2018, 17.45

SERCE MIŁOŚCI · **SRDCE LÁSKY**

PL Drugi film Łukasza Rondudy (*Performer*) portretuje jedną z najbardziej oryginalnych par polskiej sceny artystycznej: Wojtka Bąkowskiego i Zuzannę Bartoszek, młodą poetkę i artystkę. Androgyniczni, szczupli, bez włosów, często ubrani w identyczne uniseksy – Bąkowski i Bartoszek – wyglądają jak męska i żeńska wersja tej samej osoby. A ich stan zakochania przypomina perwersyjną wersję narcyzmu, bo patrząc na kochanka, patrzą na własne odbicie. W ich relacji miłość przenika się ze sztuką, jedna jest odbiciem drugiej. Intymnym wyznaniom i gestom nadana zostaje artystyczna forma. I odwrotnie – sztuka jest ich sposobem na życie emocjonalne. Czy są zafascynowani sobą, czy bardziej swoimi artystycznymi personami? Czy ich związek opiera się na odczuwaniu, czy na performowaniu stanów emocjonalnych? Artystyczna utopia, gdzie granica pomiędzy performansem a życiem, pomiędzy kreacją wizerunku a prawdą uczuć zostaje zupełnie zatarta.

CZ Druhý film Łukasze Rondudy (*Performer*) portrétuje jednu z nejvíce originálních dvojic polské umělecké scény – režiséra, grafika a performera Wojtka Bąkowského a mladou básnířku a umělkyni Zuzannu Bartoszek. Jsou androgynní, štíhlí, nemají vlasy a často chodí ve stejném unisex oblečení, takže vypadají jako mužská a ženská verze téže osoby. Jejich zamilovanost připomíná perverzní verzi narcismu, protože při pohledu na svého milence se vlastně dívají na svůj vlastní obraz. V jejich vztahu se láska prolíná s uměním, jedno je odrazem druhého. Intimní vyznání i gesta mají uměleckou formu. A naopak, umění je pro ně způsobem emocionálního života. Jsou fascinováni jeden druhým jako člověkem, nebo spíše jako uměleckou osobností? Je jejich vztah založen na skutečném prožívání emocí, anebo na jejich ztvárňování? Umělecká utopie, v níž se zcela stírá hranice mezi performancí a životem, mezi utvářením vlastního obrazu a pravdou o svých citech.

Tytuł oryginalny / Původní název: Serce miłości
Reżyseria / Režie: Łukasz Ronduda
Scenariusz / Scénář: Robert Bolesto
Zdjęcia / Kamera: Łukasz Gutt
Muzyka / Hudba: Wojciech Bąkowski
Obsada / Hrají: Justyna Wasilewska, Jacek Poniedziałek
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 78 min

Ewa Szabłowska, MFF Nowe Horyzonty

NF

PIAST
29.04.2018, 20.00

SOYER

Tytuł oryginalny / Původní název:
Soyer
Reżyseria / Režie: Łukasz Barczyk
Scenariusz / Scénář: Łukasz Barczyk
Zdjęcia / Kamera: Karina Kleszczewska
Obsada / Hrají: Maciej Musiałowski, Marianna Zydek, Cezary Kołacz, Diana Krupa, Kamil Wodka
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 90 min

PL Konrad zajada się mieloną soją. Nie jest to jednak jego najbardziej charakterystyczna cecha. Chłopak pije wodę wyłącznie z jednego kranu i głosi ekscentryczną ideologię, połączenie buddyzmu z chrześcijaństwem. To barwny dziwak o kaznodziejskich inklinacjach. W trakcie seansu obserwujemy, jaki wpływ jego poglądy i życie mają na dwoje bliskich mu osób: siostrę i szwagra. Film ten stanowi przypowieść o narodzinach religii – o tym, jak pewna bezkompromisowa figura urasta w zbiorowej świadomości do rangi świętego lub nawet mesjasza. *Soyer* jest aktorskim dyplomem studentów łódzkiej filmówki. Wyreżyserował go Łukasz Barczyk, jeden z największych indywidualistów współczesnego polskiego kina, mający w swoim dorobku tak wysoce kontrowersyjne dzieła jak *Nieruchomy poruszyciel* i *Hiszpanka*.

CZ Říkají mu Soyer, protože se neustále cpe mletou sójou. Není to však jediná jeho podivná vlastnost. Kromě pojídání sóji pije jen vodu z vlastního kohoutku a hlásá ideologii, která je excentrickým spojením buddhismu a křesťanství. Je to barvitý podivín s kacířskými sklony. V průběhu filmu sledujeme, jak jeho názory a způsob života ovlivňují dva jemu blízké lidi – sestru a švagra. Film je příběhem o vzniku náboženství, o tom, jak jedna nekompromisní osobnost v kolektivním vědomí přerůstá do velikosti svatého, či dokonce mesiáše. *Soyer* je herecká diplomová práce studentů lodžské filmové školy v režii Łukasze Barczyka, jednoho z největších individualistů současného polského filmu, který má na svém kontě tak kontroverzní díla jako *Nehybný hybatel* a *Španělka*.

Piotr Mirski

NF

PIAST
01.05.2018, 17.00

ŚWIATŁO I CIEŃ · **ŠEROSVIT** · TEREDDÜT

PL Dwie kobiety, dwa zupełnie obce sobie światy. Sehnaz to szanowana psychiatrka pracująca w tureckim szpitalu, pozornie szczęśliwa i wyzwolona dzieli życie z kochającym ją mężczyzną. Z kolei dużo młodsza Elmas jest ofiarą zaaranżowanego małżeństwa. Uwięziona w czterech ścianach, musi się opiekować apodyktyczną teściową i wypełniać obowiązki żony. Historie obu bohaterek, żyjących na przeciwległych biegunach społecznych, niespodziewanie się splotą, gdy pewnej nocy dojdzie do tragedii. Tak jak Deniz Gamze Ergüven w głośnym *Mustangu*, Yeşim Ustaoğlu w swoim szóstym już filmie przygląda się kobiecości, która zmaga się z różnymi formami przemocy – zarówno czysto fizycznej, jak i tej mniej rzucającej się w oczy, symbolicznej. *Światło i cień* to bezkompromisowy, jednocześnie dosadny i niestroniący od wizualnej poezji portret patriarchalnej opresji, przed którą nie chroni ani status społeczny, ani wykształcenie.

CZ Dvě ženy, dva navzájem zcela cizí světy. Sehnaz je uznávaná psychiatrička. Pracuje v jedné turecké nemocnici a zdá se, že je šťastná a emancipovaná. Svůj život sdílí s milujícím mužem. O mnoho mladší Elmas je naopak obětí dohodnutého sňatku. Je zavřená mezi čtyřmi zdmi, musí se starat o despotickou tchyni a být dobrou manželkou. Příběhy obou hrdinek, žijících na opačných pólech společnosti, se nečekaně protnou, když jedné noci dojde k tragédii. Podobně jako Deniz Gamze Ergüven ve slavném *Mustangu*, i Yeşim Ustaoğlu se ve svém již šestém filmu věnuje ženství, které se musí potýkat s různými formami násilí – jak čistě fyzického, tak toho méně nápadného, symbolického. *Šerosvit* je nekompromisním, silným a zároveň vizuálně poetickým obrazem patriarchálního útlaku, před kterým neochrání ani společenský status, ani vzdělání.

Tytuł oryginalny / Původní název: Tereddüt
Reżyseria / Režie: Yeşim Ustaoğlu
Scenariusz / Scénář: Yeşim Ustaoğlu
Zdjęcia / Kamera: Michael Hammon
Muzyka / Hudba: Antoni Łazarkiewicz
Obsada / Hrají: Funda Eryiğit, Ecem Uzun, Okan Yalabik, Mehmet Kurtuluş
Nagrody / Ocenění: MFF w Stambule 2007 – najlepszy reżyser, najlepsza aktorka / MFF v Istanbulu 2007 – nejlepší režisér, nejlepší herečka
Kraj / Země: Turcja, Francja, Niemcy, Polska / Turecko, Francie, Německo, Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 102 min

Mariusz Mikliński

NF

PIAST
02.05.2018, 14.00

TOD MACHINE

PL Debiut Bogusława Kornasia zrodzony jest z entuzjazmu i kinofilii, szczególnie zaś z fascynacji niemieckim ekspresjonizmem. W zrealizowanym w konwencji kina niemego filmie widz bez problemów odnajdzie nawiązania do *Gabinetu doktora Caligari* Roberta Wiene czy *Metropolis* Fritza Langa. Właśnie w tej mrocznej, celowo sztucznej i odrealnionej poetyce reżyser ukazuje miasto-twierdzę, broniące się przed szalejącą od lat wojną. Pewnego dnia przybywa do niego mnich i odkrywa, że przy budowie cudownej maszyny, która miała zakończyć wojnę, inżynierowie zaczynają coraz bardziej manipulować. Pojawia się groźba, że zwiększanie jej mocy może obrócić się przeciwko mieszkańcom. *TodMachine* pokazano w zeszłym roku na festiwalu w Gdyni w przeznaczonej dla filmów eksperymentalnych sekcji Inne Spojrzenie.

CZ Debut Bogusława Kornaśe vznikl z nadšení a lásky k filmu, a zejména díky obdivu k německému expresionismu. Ve filmu natočeném v konvenci němého filmu divák snadno odhalí odkazy na *Kabinet doktora Caligariho* (1920) od Roberta Wieneho nebo *Metropolis* (1927) od Fritze Langa. S touto temnou poetikou, která záměrně působí uměle a nereálně, je zobrazeno pevnostní město, které se brání před dlouhé roky trvající válkou. Do města přichází mnich a zjišťuje, že inženýři pracující na zázračném stroji, který by měl ukončit válku, se pouštějí do stále riskantnějších operací. Hrozí, že se stroj obrátí proti obyvatelům města. Film *TodMachine* byl uveden v loňském roce na festivalu v Gdyni v sekci experimentálních filmů Jiný pohled.

Tytuł oryginalny: TodMachine
Reżyseria / Režie: Bogusław Kornaś
Scenariusz / Scénář: Bogusław Kornaś, Grzegorz Stokłosa
Zdjęcia / Kamera: Bogusław Kornaś
Muzyka / Hudba: Tomasz Boruch
Obsada / Hrají: Jerzy Pal, Małgorzata Stankowska, Grzegorz Stokłosa, Jan Mancewicz, Robert Żurek
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Adam Kruk

NF

TEATR
03.05.2018, 14.00

PL Co roku pracownicy z Europy Wschodniej przyjeżdżają do Szwecji zbierać truskawki. Jest wśród nich polska rodzina: młode małżeństwo z synem Wojtkiem (znany z *Królewicza Olch* Staszek Cywka), przeżywającym właśnie nastoletni okres burzy i naporu. Wrażliwy chłopak szybko wchodzi w złe towarzystwo polskich cwaniaków, próbujących – czasem nielegalnie – jak najwięcej skorzystać na saksach. Nawiązuje też relacje ze szwedzkimi gospodarzami, przede wszystkim z ich córką Anneli (Nelly Axelsson). Okazuje się, że tytułowe truskawkowe dni to nie tylko ciężka praca na polu, lecz także słodycz pierwszej miłości. Między nastolatkami rodzi się coś pięknego i prawdziwego, ale ani trzymający się razem Polacy, ani Szwedzi, którzy nie potrafią zapewnić pracownikom opieki medycznej, a nawet zapamiętać ich imion, nie spojrzą na rodzące się uczucie przychylnym okiem. Pokazywany w Karlowych Warach film Wiktora Ericssona stał się w Szwecji wydarzeniem, a grająca matkę Wojtka Julia Kijowska została nagrodzona Złotym Żukiem (Nagroda Szwedzkiej Akademii Filmowej) za najlepszą rolę drugoplanową.

CZ Každý rok do Švédska přijíždějí pracovníci z východní Evropy sbírat jahody. Mezi nimi také polská rodina – mladí manželé se synem Wojtkem (Staszek Cywka známý z Krále duchů), který právě prožívá období teenagerské revolty a vzdoru. Citlivý chlapec se záhy dostává do „špatné společnosti" vychcánků, kteří se snaží v zahraničí vydělat, co se dá, a to klidně i nelegálně. Navazuje také vztah se švédskými hostiteli, především s jejich dcerou Anneli (Nelly Axelssonová). Vychází najevo, že čas strávený na jahodách neznamená jen těžkou práci na poli, ale může přinést i sladké okamžiky první lásky. Mezi dvěma mladými lidmi vzniká cosi krásného a opravdového, ale ani Poláci, kteří se snaží držet pospolu, ani Švédi, kteří svým pracovníkům nejsou schopni zajistit lékařskou péči, a dokonce si ani nepamatují jejich jména, nejsou nakloněni vznikajícímu citu. Film Wiktora Ericssona, který jsme mohli vidět na festivalu v Karlových Varech, se stal ve Švédsku událostí a Julia Kijowska získala za roli Wojtkowy matky Zlatohlávka Švédského filmového institutu za nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli.

Adam Kruk

Tytuł oryginalny / Původní název: Jordgubbslandet
Reżyseria / Režie: Wiktor Ericsson
Scenariusz / Scénář: Wiktor Ericsson
Zdjęcia / Kamera: Nadim Carlsen
Muzyka / Hudba: Hanan Townshend
Obsada / Hrají: Stanisław Cywka, Julia Kijowska, Nelly Axelsson, Przemysław Sadowski
Nagrody / Ocenění: Guldbagge 2018 (Nagroda Szwedzkiej Akademii Filmowej) – najlepsza aktorka drugoplanowa / Cena Švédského filmového institutu Zlatohlávek (Guldbagge) 2018 – nejlepší ženský herecký výkon ve vedlejší roli
Kraj / Země: Szwecja / Švédsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 93 min

NF

TEATR
02.05.2018, 17.30

PL Nagrodzona Grand Prix Jury na tegorocznym Berlinale Małgorzata Szumowska nie przestaje zaskakiwać. Tym razem znana reżyserka przygotowała niecodzienną hybrydę uniwersalnej baśni i historii inspirowanej wydarzeniami z pierwszych stron gazet. Głównym bohaterem *Twarzy* jest Jacek pracujący jako robotnik przy budowie monstrualnego pomnika Chrystusa. Pewnego dnia mężczyzna ulega brzemiennemu w skutki wypadkowi, w wyniku którego musi zostać poddany przeszczepowi twarzy. Po zabiegu życie Jacka ulega diametralnej zmianie, a mieszkańcy rodzinnej wioski zaczynają traktować dawnego kompana jak niebezpiecznego intruza. Szumowska wykorzystuje niecodzienną sytuację do ukazania hipokryzji i manifestowanego na każdym kroku lęku przed obcym. Nasze narodowe wady reżyserka piętnuje z buntowniczą energią, w kilku scenach wznosząc się na wyżyny absurdalnego komizmu. *Twarz* to jednak znacznie więcej niż tylko zbiór zabawnych skeczy. Za sprawą wątku Jacka i jego siostry film Szumowskiej staje się wzruszającą opowieścią o bezwarunkowej miłości.

CZ Małgorzata Szumowska, která byla na letošním Berlinale oceněna Velkou cenou poroty, stále nepřestává překvapovat. Známá režisérka tentokrát přináší nevšední kombinaci univerzální pohádky a příběhu inspirovaného událostmi z prvních stránek novin. Hlavním hrdinou *Tváře* je Jacek (Mateusz Kościukiewiecz), který pracuje jako dělník na stavbě monumentální sochy Ježíše. Jednoho dne se mu stane vážná nehoda a musí mu být transplantován obličej. Po tomto zákroku se Jackův život zásadně promění. Obyvatelé rodné vesnice začnou svého bývalého kamaráda považovat za nebezpečného vetřelce. Szumowska tuto neobvyklou situaci využívá k poukázání na nepěkné vlastnosti Poláků: na jejich přetvářku a strach ze všeho cizího, který se projevuje na každém kroku. Na národní vady režisérka poukazuje velmi energicky, v několika scénách se vznáší do výšin absurdního humoru. Kromě řady zábavných skečů přináší *Tvář* Agnieszky Szumowské také dějovou linii vztahu Jacka s jeho sestrou (Agnieszka Posiadlik), díky které se tento film stává vyprávěním o bezpodmínečné lásce.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Twarz
Reżyseria / Režie:
Małgorzata Szumowska
Scenariusz / Scénář:
Małgorzata Szumowska, Michał Englert
Zdjęcia / Kamera: Michał Englert
Muzyka / Hudba: Adam Walicki
Obsada / Hrají: Mateusz Kościukiewicz, Agnieszka Podsiadlik, Małgorzata Gorol, Anna Tomaszewska, Dariusz Chojnacki
Nagrody / Ocenění:
MFF w Berlinie 2018 – Grand Prix Jury / Berlinale 2018 – Velká cena poroty
Kraj / Země: Polska / Polsko 2018
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Piotr Czerkawski

NF

TEATR
03.05.2018, 17.00

PL *Twój Vincent* z powodzeniem odświeża formułę, która przed laty zadecydowała o sukcesie *Obywatela Kane'a*. Dzieło Doroty Kobieli i Hugh Welchmana, tak jak słynny debiut Orsona Wellesa, opowiada historię życia tytułowego bohatera za pomocą wspomnień ludzi należących do jego najbliższego otoczenia. Całość składa się na portret fascynującej, targanej wieloma sprzecznymi emocjami jednostki. Jak przystało na opowieść o nietuzinkowym artyście, polsko-brytyjska koprodukcja imponuje nowatorską formą. *Twój Vincent* reklamowany jest jako pierwszy pełnometrażowy film zrealizowany techniką animacji malarskiej. Po ukończeniu zdjęć z udziałem aktorów wyświetlano na płótnie pojedyncze kadry, które następnie sztab malarzy odmalowywał klatka po klatce, aby stworzyć ujęcie. Celem tych skomplikowanych zabiegów było jak najbardziej przekonujące ożywienie obrazów van Gogha na kinowym ekranie.

CZ Snímek *S láskou Vincent* úspěšně oprášil postup, který před lety rozhodl o úspěchu *Občana Kanea*. Podobně jako ve slavném debutu Orsona Wellese je i v díle Doroty Kobiely a Hugha Welchmana příběh titulního hrdiny vyprávěn prostřednictvím vzpomínek osob z jeho nejbližšího okolí. Vzniká tak portrét fascinujícího člověka zmítaného mnoha protichůdnými emocemi. A jak se na příběh o mimořádném umělci sluší, zvolila polsko-britská koprodukce působivou novátorskou formu. Film je uváděn jako vůbec první celovečerní film realizovaný technikou animace originálních olejomaleb. Po ukončení živého natáčení s herci byla jednotlivá filmová políčka promítána týmu malířů, kteří je jedno po druhém přemalovali na plátno, až vznikl výsledný záběr. Cílem tohoto komplikovaného procesu bylo co nejpřesvědčivěji oživit obrazy Vincenta van Gogha na filmovém plátně.

Tytuł oryginalny / Původní název: Loving Vincent
Reżyseria / Režie: Dorota Kobiela, Hugh Welchman
Scenariusz / Scénář: Dorota Kobiela, Hugh Welchman, Jacek Dehnel
Zdjęcia / Kamera: Tristan Oliver, Łukasz Żal
Muzyka / Hudba: Dorota Kobiela, Justyna Wierszynska
Obsada / Hrají: Robert Gulaczyk
Głosy / Hlasy: Danuta Stenka, Jerzy Stuhr, Maciej Stuhr, Robert Więckiewicz, Józef Pawłowski
Nagrody / Ocenění: Annecy International Animated Film Festival 2017 – Nagroda Publiczności; MFF w Szanghaju – najlepsza animacja; Europejskie Nagrody Filmowe 2017 – animacja roku / Mezinárodní festival animovaného filmu v Annecy 2017 – cena diváků; MFF v Šanghaji – nejlepší animace; Evropské filmové ceny 2017 – animace roku
Kraj / Země: Polska, Wielka Brytania / Polsko, Velká Británie 2017
Czas trwania / Stopáž: 80 min

Piotr Czerkawski, MFF Nowe Horyzonty

NF

TEATR
28.04.2018, 20.15

WARANY Z KOMODO · **KOMODŠTÍ VARANI**

PL Debiut filmowy Michała Borczucha – reżysera teatralnego, autora szeroko dyskutowanych spektakli wystawianych m.in. w Starym Teatrze w Krakowie, TR Warszawa czy wrocławskim Teatrze Polskim. Podobnie jak w swoich eksperymentalnych realizacjach scenicznych, w *Waranach z Komodo* Borczuch łączy poetykę baśni z rzeczywistością – w tym przypadku światem osób autystycznych mieszkających w ośrodku terapii pod Krakowem. Obserwujemy tu ich codzienne sprawy, rozmowy zdradzające różne marzenia i problemy. Równolegle z dokumentalną opowieścią, mogącą przywieść na myśl słynnych *Nienormalnych* Jacka Bławuta, śledzimy jednak fabularyzowaną historię Agaty i Franka – młodego małżeństwa, które swojego kilkuletniego synka chce złożyć w ofierze. Fakt, że nie wiemy, czemu ofiara ta miałaby służyć, czy nieoczywiste połączenie dwóch wątków, wprowadza niepokój i dyskomfort – pojawiają się kolejne pytania, na które widz sam musi sobie odpowiedzieć.

CZ Filmový debut Michała Borczucha, divadelního režiséra a autora široce diskutovaných představení, která byla uvedena například v krakovském Starém divadle, v divadle TR ve Varšavě nebo v Polském divadle ve Vratislavi. Podobně jako ve svých experimentálních scénických realizacích, tak i ve filmu *Komodští varani* Borczuch spojuje poetiku pohádky se zkušeností z práce s realitou – tentokrát se světem autistů žijících v terapeutickém centru nedaleko Krakova. Sledujeme zde jejich každodenní záležitosti, rozhovory o jejich snech a problémech, obyčejný život. Souběžně s dokumentárním vyprávěním, které může připomínat slavný dokument Jacka Bławuta *Nenormální*, sledujeme inscenovaný dokument o mladém manželském páru Agatě a Frankovi, kteří se chystají obětovat své dítě. To, že nevíme, čemu by tato oběť měla sloužit, anebo překvapivé spojení dvou linií, vnáší do filmu neklid a pocit diskomfortu – vyvstávají další otázky, na které si divák musí odpovědět sám.

Tytuł oryginalny / Původní název: Warany z Komodo
Reżyseria / Režie: Michał Borczuch
Scenariusz / Scénář: Michał Borczuch
Zdjęcia / Kamera: Robert Mleczko
Obsada / Hrají: Weronika Biernat, Maria Bozowska-Bolak, Michał Cichy, Michał Dobrucki
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 70 min

Adam Kruk

NF

TEATR
01.05.2018, 19.15

WIEŻA. JASNY DZIEŃ · **VĚŽ. JASNÝ DEN**

PL Obsypany nagrodami pełnometrażowy debiut Jagody Szelc. *Wieża…* zaczyna się jak dramat obyczajowy, którego centralnym punktem jest uroczystość pierwszej komunii. Początkowo wszystko wydaje się dopięte na ostatni guzik, zwłaszcza że za organizację rodzinnego spotkania odpowiada twardo stąpająca po ziemi Mula. Z biegiem czasu rzeczywistość wymyka się jednak bohaterom spod kontroli, a gęstniejąca atmosfera zaczyna wzbudzać skojarzenia z poetyką horroru. Sytuacja ta ma prawdopodobnie związek z pojawieniem się siostry Muli – tajemniczej i małomównej kobiety, która odwiedza krewnych po sześciu latach nieobecności. Wizyta Kai ma swój ukryty cel, a jego ujawnienie sprawi, że nic nie będzie już takie samo. Łącząca autorską wrażliwość z twórczym wykorzystaniem schematów kina grozy *Wieża…* to coś więcej niż stylistyczny fajerwerk. W swojej fabule Szelc zadaje istotne pytania o rolę duchowości we współczesnym świecie i poczucie odpowiedzialności za otaczający świat.

CZ Celovečerní debut Jagody Szelcové získal celou řadu ocenění. Film začíná jako společenské drama, jehož ústředním bodem je oslava prvního svatého přijímání. Zpočátku se zdá, že jde všechno jako po másle – vždyť si organizaci rodinného setkání vzala na starosti Mula, která stojí oběma nohama pevně na zemi. S postupujícím časem se ale dění vymyká kontrole a houstnoucí atmosféra kolem hrdinů filmu se blíží poetice hororu. To zřejmě souvisí s tím, že se objevila Mulina sestra Kaja – tajemná málomluvná žena, která po šestileté nepřítomnosti přijela navštívit své příbuzné. Její návštěva má svůj skrytý cíl, a když ten vyjde najevo, nebude už nic stejné jako dřív. Snímek spojující citlivý autorský přístup s tvůrčím využitím schématu hororu je něco víc než pouhý stylistický ohňostroj. Ve svém vyprávění klade Szelcová důležité otázky o roli duchovna v současném světě a o – pro člověka charakteristickém – pocitu odpovědnosti za okolní svět.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Wieża. Jasny dzień
Reżyseria / Režie: Jagoda Szelc
Scenariusz / Scénář: Jagoda Szelc
Zdjęcia / Kamera:
Przemysław Brynkiewicz
Muzyka / Hudba: Teoniki Rożynek
Obsada / Hrají: Anna Krotoska,
Małgorzata Szczerbowska,
Anna Zubrzycki, Dorota Łukasiewicz-
-Kwietniewska, Rafał Kwietniewski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – nagroda za debiut reżyserski, nagroda za scenariusz; Paszport „Polityki" 2018 / Filmový festival v Gdyni 2017 – cena za režijní debut, cena za scénář, cena časopisu Polityka „Paszport" 2018
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 106 min

Piotr Czerkawski

NF

PIAST
02.05.2018, 19.45

PL Polskie obozy koncentracyjne istniały. Jeden z nich działał od lutego do listopada 1945 roku w dzielnicy Świętochłowic – Zgodzie. Komunistyczne władze ulokowały w nim członków organizacji nazistowskich, volksdeutschów oraz wszystkich tych, których podejrzewały o bycie „wrogami ludu". Właśnie w takiej scenerii reżyser Maciej Sobieszczański umieścił akcję swojego nietypowego melodramatu. Głównym bohaterem *Zgody* jest Franek, który zgłasza się na ochotnika do pracy w obozie. Wbrew deklaracjom chłopaka nie kieruje nim jednak lojalność wobec komunistycznej ojczyzny, lecz chęć pomocy ukochanej więźniarce – Annie. Sytuacja Franka okaże się znacznie bardziej skomplikowana, niż mógł się spodziewać. Także dlatego, że wśród więźniów obozu znajduje się Erwin, który nie ukrywa swojego uczucia do Anny. Choć *Zgoda* opowiada o gwałtownych emocjach, reżyser postanowił przedstawić je na ekranie w sposób chłodny, zdystansowany i wyjątkowo precyzyjny. Konsekwentnie realizowana przez Sobieszczańskiego strategia sprawiła, że jego film porównywano do głośnego *Syna Szawła* László Nemesa.

CZ Polské koncentrační tábory existovaly. Jeden z nich byl od února do listopadu 1945 v místní části Świętochłowic – Zgodě. Komunistická moc v něm internovala členy nacistických organizací, občany německé národnosti (Volksdeutsche) a všechny osoby, které podezřívala z toho, že jsou „nepřáteli lidu". Do této scenérie umístil režisér Maciej Sobieszczański děj svého nevšedního melodramatu, jehož hlavním hrdinou je Franek (Julian Świeżewski), který se jako dobrovolník přihlásil k práci v táboře. V rozporu s tím, co mladík prohlašuje, ho k tomuto rozhodnutí nevedla loajalita ke komunistické vlasti, ale snaha pomoci Anně (Zofia Wichłacz), kterou miluje a která je mezi uvězněnými. Frankova situace je však o mnoho komplikovanější, než mohl tušit – mimo jiné proto, že v táboře je vězněn také Erwin (Jakub Gierszał), který se netají svými city k Anně. Film *Smíření* vypráví o silných emocích, režisér se je však rozhodl představit chladně, s odstupem a mimořádně precizně. Díky této důsledně realizované strategii si film Macieje Sobieszczańského vysloužil srovnání se slavným *Synem Šavlovým* László Nemese.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zgoda
Reżyseria / Režie: Maciej Sobieszczański
Scenariusz / Scénář:
Małgorzata Sobieszczańska
Zdjęcia / Kamera: Valentyn Vasyanovych
Muzyka / Hudba: Bartłomiej Gliniak
Obsada / Hrají: Julian Świeżewski,
Jakub Gierszał, Zofia Wichłacz,
Danuta Stenka, Wojciech Zieliński
Nagrody / Ocenění : MFF w Montrealu 2017 – najlepsza reżyseria; Festiwal Filmowy w Gdyni 2017 – najlepsze kostiumy / MFF v Montrealu 2017 – nejlepší režie; Filmový festival v Gdyni 2017 – nejlepší kostýmy
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Piotr Czerkawski

60 kilo niczego · 60 kilo ničeho, reż. Piotr Domalewski

PL **60 KILO NICZEGO**

Dla Krzysztofa ten poranek jest wyjątkowy. Po raz pierwszy pojawi się w pracy na stanowisku kierowniczym. Będzie zarządzał ludźmi. Praca w kopalni nie należy do łatwych. Często trzeba szybko podejmować decyzje. Odpowiedzialność spoczywa na szefie, ale tak naprawdę najwięcej do stracenia ma zwykły robotnik. Krzysztof bardzo szybko będzie musiał zweryfikować swój pomysł na bycie twardym kierownikiem.

BARAŻ

Zyga mieszka pod Warszawą. Ma prawie 40 lat i żyje wspomnieniami kariery piłkarskiej w lokalnym klubie. Od czasu do czasu sędziuje w meczach dzieci i młodzieży. W piłkę gra też jego syn Witek. Potyczki lokalnej ligi to doskonały punkt wyjścia do rozmowy o tym, czym jest uczciwość i dlaczego do końca warto grać fair. Nawet jeśli zwycięstwo ukochanej drużyny jest na wyciągnięcie ręki.

CZ **60 KILO NIČEHO**

Pro Kryštofa je to výjimečné ráno. Má před sebou první den v práci jako vedoucí. Bude řídit lidi. Práce v dolech není snadná, často je potřeba umět se rychle rozhodnout. Odpovědnost nese šéf, ale i tak nejvíc riskuje obyčejný dělník. Kryštof bude nucen velmi záhy zvážit, zda dodrží své předsevzetí, že bude tvrdým šéfem.

BARÁŽ

Zyga bydlí nedaleko Varšavy. Táhne mu na čtyřicet, žije ze vzpomínek na svou fotbalovou kariéru v místním klubu a čas od času dělá rozhodčího na zápasech mládeže. Také jeho syn Witek hraje fotbal. Utkání místní ligy jsou ideálním východiskem k rozhovoru o tom, co to je poctivost a proč má za každých okolností smysl hrát fair play. A to i v situaci, kdy má váš oblíbený tým vítězství na dosah ruky.

NF

60 kilo niczego · 60 kilo ničeho
KaSS
28.04.2018, 12.15

Baraż · Baráž
KaSS
28.04.2018, 12.15

Tytuł oryginalny / Původní název:
60 kilo niczego
Reżyseria / Režie: Piotr Domalewski
Scenariusz / Scénář: Piotr Domalewski
Zdjęcia / Kamera: Bartosz Świniarski
Obsada / Hrají: Grzegorz Damięcki, Artem Manuilov, Andrzej Grabowski, Artur Krajewski, Tomasz Schuchardt
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 27 min

Tytuł oryginalny / Původní název: Baraż
Reżyseria / Režie: Tomasz Gąssowski
Scenariusz / Scénář: Tomasz Gąssowski
Zdjęcia / Kamera: Rafał Leszczyński
Muzyka / Hudba: Tomasz Gąssowski
Obsada / Hrají: Jacek Borusiński, Oliwier Kozłowski, Martyna Żyźniewska-Budrewicz
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 30 min

Joanna Ostrowska

Ja i mój tata · Já a můj táta, reż. Aleksander Pietrzak

NF

Hawajski różaniec · Havajský růženec
CENTRAL
01.05.2018, 15.00

Ja i mój tata · Já a můj táta
KaSS
28.04.2018, 10.00

PL **HAWAJSKI RÓŻANIEC**

Artur jest dozorcą na Wydziale Radia i Telewizji UŚ. Kiedy nie pracuje, uczy się języka francuskiego i studiuje mapy Korsyki. Zawsze służy pomocą. Niestety nie może przestać myśleć o byłej żonie Urszuli. Postać z przeszłości nie opuszcza go nawet w sytuacjach intymnych z prostytutką. W końcu decyduje się na niekonwencjonalną terapię u lokalnej gwiazdy psychiatrii. Efekt leczenia ma być piorunujący.

JA I MÓJ TATA

Kiedy Dawid był małym chłopcem, jego ojciec pływał po morzach całego świata jako kapitan. Dla kilkulatka taki ojciec to skarb i utrapienie. Z jednej strony rodzina Dawida zawsze miała wszystko, co najlepsze, z drugiej – ojca nigdy nie było w domu. Teraz Dawid sam ma dziecko. Jego mama zmarła, a u Edwarda-marynarza zdiagnozowano chorobę Alzheimera. Ojciec i syn mają niewiele czasu, by nadrobić zaległości z dzieciństwa.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Hawajski różaniec
Reżyseria / Režie:
Hubert Klimko-Dobrzaniecki
Scenariusz / Scénář:
Hubert Klimko-Dobrzaniecki
Zdjęcia / Kamera: Elżbieta Kusz
Muzyka / Hudba: Wojciec Stroński
Obsada / Hrají: Artur Gołda, Leszek Pniaczek, Agnieszka Klimko, Sonia Draga, Kamila Rogowska
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 22 min

CZ **HAVAJSKÝ RŮŽENEC**

Artur pracuje jako hlídač na Fakultě rozhlasu a televize Slezské univerzity v Katovicích. Když zrovna nepracuje, učí se francouzsky a studuje mapy Korsiky. Je vždy ochoten pomoci. Dělá mu starosti, že se nedokáže zbavit vzpomínek na svou bývalou ženu Urszulu. Postava z minulosti ho neopouští ani v intimních situacích s prostitukou. Nakonec se rozhodne podstoupit nekonvenční terapii u hvězdy místní psychiatrie. Efekty léčby mají být ohromující.

JÁ A MŮJ TÁTA

Když byl David malý, jeho otec se plavil po mořích celého světa jako kapitán. Pro malé dítě je takový táta učiněný poklad, ale také velké trápení. Na jednu stranu žila Davidova rodina vždycky v dostatku a mohla si dovolit ty nejkvalitnější věci, na druhou stranu otec nikdy nebýval doma. Dnes už je David sám otcem. Jeho matka zemřela a námořníkovi Edwardovi diagnostikovali Alzheimerovu chorobu. Zbývá jen málo času, aby otec se synem dohnali to, co promeškali v době Davidova dětství.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Ja i mój tata
Reżyseria / Režie: Aleksander Pietrzak
Scenariusz / Scénář:
Aleksander Pietrzak, Mateusz Pastewka
Zdjęcia / Kamera: Mateusz Pastewka
Muzyka / Hudba: Łukasz Targosz
Obsada / Hrají: Krzysztof Kowalewski, Łukasz Simlat, Agnieszka Żulewska, Tomasz Sapryk
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 30 min

Piotr Mirski · Joanna Ostrowska

Najpiękniejsze fajerwerki ever · Nejkrásnější ohňostroj ever, reż. Aleksandra Terpińska

NF

Kucyk · Poník
KaSS
28.04.2018, 10.00

Najpiękniejsze… · Nejkrásnější…
KaSS
28.04.2018, 19.00
—
CENTRAL
01.05.2018, 15.00

PL **KUCYK**

Zrealizowana na Kaszubach alegoryczna ekranizacja opowiadania Stephena Kinga, której bohaterem jest starszy mężczyzna samotnie wychowujący na wsi swojego wnuka. *To ponadczasowa opowieść o rodzinie i przemijaniu, która ma wzruszyć, skłonić do zadumy, ale zarazem dać widzowi trochę emocjonalnego światła, które zabierze ze sobą do domu* – mówił reżyser Maciej Barczewski (dziennikbaltycki.pl).

NAJPIĘKNIEJSZE FAJERWERKI EVER

Dzień z życia trojga młodych przyjaciół, którzy w obliczu fikcyjnego konfliktu zbrojnego w swoim kraju muszą radykalnie zmodyfikować plany na przyszłość. W ich wygodne wielkomiejskie życie wkracza brutalna siła, której nie są w stanie opanować. Historia z gatunku *political fiction* zwyciężyła w konkursie telewizji Kino Polska na scenariusz inspirowany *Przypadkiem* Krzysztofa Kieślowskiego.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Kucyk
Reżyseria / Režie: Maciej Barczewski
Scenariusz / Scénář: Maciej Barczewski
Zdjęcia / Kamera: Krzysztof Kujawski, Małgorzata Popinigis
Muzyka / Hudba: Yuri Sazonoff
Obsada / Hrají: Marian Dziędziel, Mateusz Broda
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 13 min

CZ **PONÍK**

Alegorická filmová adaptace povídky Stephena Kinga o starém muži, který sám vychovává na venkově svého vnuka. *Je to nadčasový příběh o rodině a míjení, který má dojímat, vést k zamyšlení, ale také dát divákovi trochu emocionálního světla, které si s sebou odnese domů* – řekl režisér filmu režisér Maciej Barczewski (dziennikbaltycki.pl).

NEJKRÁSNĚJŠÍ OHŇOSTROJ EVER

Jeden den v životě trojice mladých přátel, kteří jsou tváří v tvář fiktivnímu ozbrojenému konfliktu ve své zemi nuceni radikálně změnit své plány do budoucna. Jejich pohodlný velkoměstský život zasáhne brutální síla, kterou nejsou schopni ovlivnit. Příběh v žánru politické fikce zvítězil v soutěži o nejlepší scénář inspirovaný filmem Krzysztofa Kieślowského Náhoda, pořádané televizí Kino Polska.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Najpiękniejsze fajerwerki ever
Reżyseria / Režie: Aleksandra Terpińska
Scenariusz / Scénář:
Aleksandra Terpińska
Zdjęcia / Kamera: Michał Dymek
Obsada / Hrají: Justyna Wasilewska, Malwina Buss, Piotr Polak
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 28 min

Totalna harmonia · Naprostá harmonie, reż. Roman Jarosz

Nic nowego… · Nic nového pod…
CENTRAL
01.05.2018, 15.00

Totalna harmonia · Naprostá harmonie
KaSS
28.04.2018, 19.00

PL **NIC NOWEGO POD SŁOŃCEM**

Michał pracuje na mazurskiej wsi. Na co dzień zajmuje się hodowlą krów. Cichy i zamknięty chłopak lgnie do ludzi w jego wieku, ale jest odbierany jako ktoś obcy. Najczęściej po pracy kontaktuje się z tajemniczą dziewczyną, z którą ma naprawdę dobrą relację. Ta znajomość rozpoczęła się w sieci. Teraz przyszedł czas, żeby spotkać się naprawdę. Nazajutrz Michał musi ją odebrać z dworca i przywieźć do domu.

TOTALNA HARMONIA

Koncert orkiestry symfonicznej – sam środek piekła. Niespodziewanie jeden z muzyków spada z krzesła. Okazuje się, że to trzeci kontrabasista z zespołu, który dostał zawału. W szpitalu Adam opowiada swojej żonie skrzypaczce, że w trakcie śpiączki doznał objawienia. Musi żyć w zgodzie z przykazaniami… przynajmniej z połową. Od tego momentu każdy kolejny dzień oznacza próbę wypełnienia postanowień.

CZ **NIC NOVÉHO POD SLUNCEM**

Michal žije na vesnici na Mazurách, pracuje u krav a je tichý a uzavřený. Tíhne k lidem svého věku, ale všichni se k němu chovají jako k cizímu. Po práci si nejčastěji povídá s tajemnou dívkou, se kterou má velmi dobrý vztah. Seznámili se na internetu a teď je načase, aby se setkali i ve skutečnosti. Zítra ji má Michal vyzvednout na nádraží a odvézt k sobě domů.

NAPROSTÁ HARMONIE

Koncert symfonického orchestru jako noční můra. Jeden z hudebníků najednou spadne ze své židle – je to třetí kontrabasista Adam, který dostal infarkt. V nemocnici pak vypráví své manželce, houslistce, o svém vidění v bezvědomí: Musí žít v souladu s Desaterem přikázání. Nebo aspoň s polovinou z nich. Od této chvíle se každý den pokouší naplnit své zbožné poslání.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Nic nowego pod słońcem
Reżyseria / Režie: Damian Kocur
Scenariusz / Scénář: Damian Kocur
Zdjęcia / Kamera: Robert Lis
Obsada / Hrají: Michał Romanowicz, Katarzyna Kalemba, Adrianna Cieplińska, Paweł Bloch, Kamil Jakubowski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 25 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Totalna harmonia
Reżyseria / Režie: Roman Jarosz
Scenariusz / Scénář: Roman Jarosz
Zdjęcia / Kamera: Dominik Danilczyk
Muzyka / Hudba: Paweł Stolarczyk
Obsada / Hrají:
Wojciech Mecwaldowski, Małgorzata Buczkowska, Anita Jancia-Prokopowicz, Orina Krajewska, Katarzyna Zawadzka
Kraj / Země: Polska / Polsko 2016
Czas trwania / Stopáž: 31 min

Joanna Ostrowska

NF

PIAST
30.04.2018, 14.30

BEKSIŃSCY. ALBUM WIDEOFONICZNY
RODINA BEKSIŃSKÝCH. VIDEO ALBUM

PL Trudno powiedzieć, kto tak naprawdę jest twórcą materiałów audio-wideo użytych w filmie *Beksińscy. Album wideofoniczny*. Najprościej przypisać autorstwo Zdzisławowi, który przez pół wieku starał się dokumentować swoje życie. Większość nagrań dotyczy jego rodziny – przede wszystkim syna Tomasza i żony Zofii. Gdzieś w tle pojawia się również matka Zdzisława. Wszyscy brali udział w powstawaniu tego specyficznego dziennika – zapisków z codzienności rodzinnej i artystycznej jednego z najbardziej znanych polskich malarzy. W filmie Borchardta na pierwszy plan wysuwa się relacja ojcowsko-synowska i samobójstwo Tomka pod koniec 1999 roku. Gdzieś w tle obserwujemy jednak twarz zmęczonej Zofii. Wątek żony i matki wydaje się najbardziej tragiczny i najmniej wyraźnie „wypowiedziany".

CZ Není snadné určit skutečného autora audiovizuálních materiálů použitých ve filmu. Nejsnadnější by bylo připsat jejich autorství Zdzisławovi, který se po dobu půl roku snažil dokumentovat svůj každodenní život. Většina materiálů se týká jeho rodiny, především syna Tomka a manželky Zofie. V pozadí se objevuje i Zdzisławova matka. Ti všichni se podíleli na vzniku tohoto netypického deníku – záznamů všedního rodinného a uměleckého života jednoho z nejznámějších polských malířů. V Borchardtově filmu vystupuje do popředí vztah otce se synem, který ukončila na konci roku 1999 Tomkova sebevražda. Kdesi v pozadí však sledujeme tvář utrápené Zofie, která byla neodlučnou součástí života rodiny. Její příběh je zřejmě nejtragičtější a zároveň nejméně „vyslovený".

Tytuł oryginalny / Původní název: Beksińscy. Album wideofoniczny
Reżyseria / Režie: Marcin Borchardt
Scenariusz / Scénář: Marcin Borchardt (pierwowzór: Beksińscy. Portret podwójny Magdaleny Grzebałkowskiej / předloha: Magdalena Grzebałkowska: Rodina Beksińských. Dvojportrét)
Zdjęcia / Kamera: Beksińscy
Muzyka / Hudba: Marcin Dymiter
Obsada / Hrají: Zdzisław Beksiński, Tomasz Beksiński, Zofia Beksińska
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 2017 – wyróżnienie; Sopot Film Festival 2017 – Nagroda Publiczności; Festiwal Filmowy Przeźrocza – Nagroda Otwarte Oko / Krakovský filmový festival 2017 – čestné uznání; Sopotský filmový festival 2017 – Cena diváků; Filmový festival Diapozitivy – cena Otevřené oko
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 80 min

Joanna Ostrowska

NF

TEATR
01.05.2018, 11.45

PL Pierwszy dokument poświęcony Wojciechowi Młynarskiemu, który zmarł w marcu 2017 roku. Opowieść o tej wyjątkowej postaci polskiej kultury Alicja Albrecht zbudowała na kanwie późnego wywiadu, który przeprowadziła z mistrzem. W filmie wypowiadają się ponadto jego bliscy, rodzina, przyjaciele, współpracownicy i publiczność. Całość dopełniają archiwalia, dzięki którym możemy przenieść się w czasie. Minuta po minucie odżywają teksty piosenek, skecze, fragmenty muzycznych reportaży i obrazki z peerelowskiej codzienności. Z jednej strony światła estrady, z drugiej – wywiady w domowym zaciszu z córkami na kolanach. Z tej mozaiki wyłania się postać błyskotliwego i wyjątkowo inteligentnego twórcy, barda, którego kochało całe społeczeństwo.

CZ První dokument věnovaný Wojciechu Młynarskému po jeho smrti v březnu 2017. Vyprávění o této mimořádné osobnosti polské kultury postavila jeho autorka Alicja Albrechtová na rozhovoru, který s mistrem vedla a který byl pravděpodobně jedním z jeho posledních. Kromě Młynarského ve filmu hovoří jeho blízcí, rodina, přátelé, spolupracovníci i veřejnost. Celek doplňují archivní materiály, které pomáhají přenést se v čase do minulosti. Minutu za minutou ožívají texty písniček, skeče, části hudebních reportáží a obrázky z každodenní reality lidového Polska. Na jedné straně světla reflektorů, a na druhé rozhovory v klidu domova, s dcerkami na klíně. Z této mozaiky vystupuje do popředí postava barda, kterého všichni zbožňovali. Albrechtová ve svém filmu přináší komentář k tomu, jak si tento vtipný, mimořádně inteligentní umělec pamatoval minulou dobu a jak si ostatní lidé zapamatovali jeho.

Tytuł oryginalny / Původní název: Młynarski. Piosenka finałowa
Reżyseria / Režie: Alicja Albrecht
Scenariusz / Scénář: Alicja Albrecht
Zdjęcia / Kamera: Tadeusz Kieniewicz
Dźwięk / Zvuk: Remigiusz Botiuk, Michał Kawiak
Obsada / Hrají: Wojciech Młynarski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Filmu Polskiego w Ameryce 2017 – Nagroda Specjalna Jury / Festival polského filmu v Americe 2017 – Zvláštní cena poroty
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 90 min

MŁYNARSKI. PIOSENKA FINAŁOWA
WOJCIECH MŁYNARSKI. ZÁVĚREČNÁ PÍSNIČKA

Joanna Ostrowska

NF

PIAST
27.04.2018, 18.00

NAJBRZYDSZY SAMOCHÓD ŚWIATA
NEJOŠKLIVĚJŠÍ AUTO NA SVĚTĚ

PL Tytułowy najbrzydszy samochód świata, ponad 50-letni wartburg, to auto pana Bogdana, prawdziwe cacko. Wszystkie części są oryginalne – nigdy nie zostały wymienione. Jego właściciel wygrywa wszystkie konkursy na szpetne pojazdy. W każdych zawodach towarzyszy mu matka, 94-letnia Kazimiera Różycka. Wartburg jest więc najmłodszym członkiem tej nietypowej rodzinki. W filmie Szczepaniaka towarzyszymy Bogdanowi i Kazimierze w podróży do Niemiec. Wszystko zaczyna się od wspomnienia z okresu wojny. Starszy pan Różycki – mąż i ojciec – był więźniem obozu na Majdanku. Pani Kazimiera była na robotach przymusowych pod Magdeburgiem. Po wojnie urodził się pan Bogdan. Najprawdopodobniej ta wyprawa do Niemiec jest ich ostatnią wspólną podróżą. Najbrzydszy samochód świata też pewnie nie wytrzyma już kolejnej eskapady w nieznane. Jego dni są policzone.

CZ Titulní nejošklivější auto na světě, více než padesát let starý wartburg, je auto pana Bohdana a je to skutečný skvost. Všechny části jsou původní, nikdy nebyly měněné. Díky svému wartburgu vyhrává pan Bogdan všechny soutěže ošklivých aut. V každé z nich mu dělá společnost jeho matka, čtyřiadevadesátiletá Kazimiera Różycka. Takže je wartburg vlastně nejmladším členem této netypické rodiny. Ve filmu Grzegorze Szczepaniaka doprovázíme Bogdana a Kazimieru na cestě do Německa. Všechno začíná vzpomínkou na válku. Starší pan Różycki – Bogdanův otec – byl vězněn v koncentračním táboře Majdanek, jeho žena Kazimiera byla na nucených pracích nedaleko Magdeburku. Po válce se jim narodil syn Bogdan. Cesta do Německa je nejspíš posledním společným výletem Różyckých. Nejošklivější auto na světě už také nejspíš nevydrží další dobrodružnou cestu do neznáma. Jeho dny jsou sečteny.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Najbrzydszy samochód świata
Reżyseria / Režie: Grzegorz Szczepaniak
Scenariusz / Scénář:
Grzegorz Szczepaniak
Zdjęcia / Kamera: Marek Kozakiewicz
Muzyka / Hudba: Mikołaj Majkusiak
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 46 min

Joanna Ostrowska

NF

PIAST
27.04.2018, 18.00

PL Jeden z bohaterów tego gęstego, kreacyjnego dokumentu mówi do kamery: *Czuję bezradność, czuję gniew, czuję strach i złość*. Właśnie w takich emocjach wydaje się zakorzeniony film Piotra Stasika, pokazujący Polskę jako ziemię w transie, tonące w błocie i we mgle totalne peryferia, wieczny otępiały Wschód. Radykalna, prowokacyjna wizja reżysera wyłuskuje z rzeczywistości to, co w niej odpychające i powtarzalne, a atmosferę monotonii podbija narastająca z każdą sceną hipnotyczna muzyka Artura Zagajewskiego. Fragmenty *Dziennika pisanego później* Andrzeja Stasiuka, badania opinii publicznej, ogłoszenia o sprzedaży i matrymonialne, a także fragmenty audycji radiowych tworzą wielogłos, z którego wybijają się na pierwszy plan absurdalne „kazania" wygłaszane przez Wojciecha Kalarusa. Bo jeśli Polska tkwi w zaklętym kręgu swoich niemożności, to w ujęciu Stasika odpowiada za to także nasza bezrefleksyjna religijność – rodząca kicz, ufundowana na udręce, unurzana w sprzecznościach.

CZ Jeden z hrdinů tohoto hutného manipulovaného dokumentu říká do kamery: *Cítím bezradnost, cítím hněv, cítím strach a vztek*. Zdá se, že právě z těchto emocí vychází film Piotra Stasika, který ukazuje Polsko jako zemi setrvávající v transu, jako totální periferii tonoucí v bahně a v mlze, jako věčný, otupělý Východ. Radikální a provokativní režisérova vize vyloupává z reality to, co je na ní odpudivého, opakovatelného. Atmosféru monotónnosti zdůrazňuje hypnotická hudba Artura Zagajewského, která s každou další scénou sílí. Úryvky z *Deníku psaného později* od Andrzeje Stasiuka, průzkumy veřejného mínění, inzeráty z rubriky prodej a seznámení a také fragmenty rozhlasových pořadů tvoří vícehlas, ze kterého vystupují do popředí absurdní „kázání" Wojciecha Kalaruse. Protože pokud Polsko uvízlo v začarovaném kruhu svých nemožností, v Stasikově podání je za to spoluzodpovědná i nekritická religiozita Poláků produkující kýč, založená na utrpení a utápějící se v protikladech.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Opera o Polsce
Reżyseria / Režie: Piotr Stasik
Scenariusz / Scénář: Piotr Stasik
Zdjęcia / Kamera: Piotr Stasik, Adam Palenta, Paweł Chorzępa, Barbara Kaniewska, Piotr Rosołowski, Małgorzata Szyłak, Piotr Pawlus, Kacper Kowalski
Muzyka / Hudba: Artur Zagajewski
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 2017 – specjalne wyróżnienie; Międzynarodowy Festiwal Filmów Dokumentalnych w Igławie 2017 – najlepszy dokument z Europy Centralnej i Wschodniej / Krakovský filmový festival 2017 – zvláštní uznání; Mezinárodní festival dokumentárních filmů Ji.hlava – nejlepší dokument ze střední a východní Evropy
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 41 min

Małgorzata Sadowska, MFF Nowe Horyzonty

NF

TEATR
30.04.2018, 17.30

OSTATNI KLEZMER · **POSLEDNÍ KLEZMER**

PL Aż trudno uwierzyć, że Leopold Kozłowski – bohater dokumentu Janusza Majewskiego – wkrótce skończy 100 lat. Z filmu, będącego hołdem dla artysty, któremu zawdzięczamy choćby muzykę do *Austerii* Jerzego Kawalerowicza czy opracowanie polskich realizacji *Skrzypka na dachu*, wyłania się portret człowieka pełnego wigoru, o świetnej pamięci i ostrym umyśle. Kozłowski opowiada przepytującemu go Jackowi Cyganowi, a tym samym widzom, o swojej przeszłości. Wspomina młodość we Lwowie, powojenne sukcesy oraz horror Zagłady, z której cudem uratowała go muzyka. Historiom tym towarzyszą napisane przez Kozłowskiego unikatowe klezmerskie kompozycje, które ożywają na scenie dzięki krakowskim aktorom wykonującym je podczas poświęconego muzykowi benefisu. To one bowiem najpełniej potrafią opisać klimat utraconego żydowskiego świata, grozę wojny oraz słodko-gorzką krainę pamięci.

CZ Je těžko uvěřitelné, že Leopoldu Kozłowskému, hrdinovi dokumentu Janusze Majewského Poslední klezmer, kterému vděčíme například za hudbu k filmu Jerzyho Kawalerowicze Hostinec nebo za hudební zpracování několika polských verzí muzikálu *Šumař na střeše*, je sto let. Filmový hold umělci odhaluje portrét člověka plného elánu, s vynikající pamětí a jasné mysli. Leopold Kozłowski dovolí Jacku Cyganovi, který s ním vede rozhovor, a společně s ním i divákům, aby ho doprovodili do různých zákoutí jeho minulosti. Vzpomíná na své mládí ve Lvově, poválečné úspěchy i na hrůzy šoa, z nichž ho zázrakem zachránila hudba. Příběhy doprovází unikátní zvuk Kozłowského klezmerů ožívajících díky krakovským hercům, kteří je předvedli na benefici věnované jejich autorovi. Právě klezmery dokážou nejplněji vystihnout atmosféru ztraceného židovského světa, hrůzy války i hořkosladkou krajinu paměti.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ostatni klezmer
Reżyseria / Režie: Janusz Majewski
Scenariusz / Scénář: Janusz Majewski
Zdjęcia / Kamera: Arkadiusz Tomiak
Muzyka / Hudba: Leopold Kozłowski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 50 min

Adam Kruk

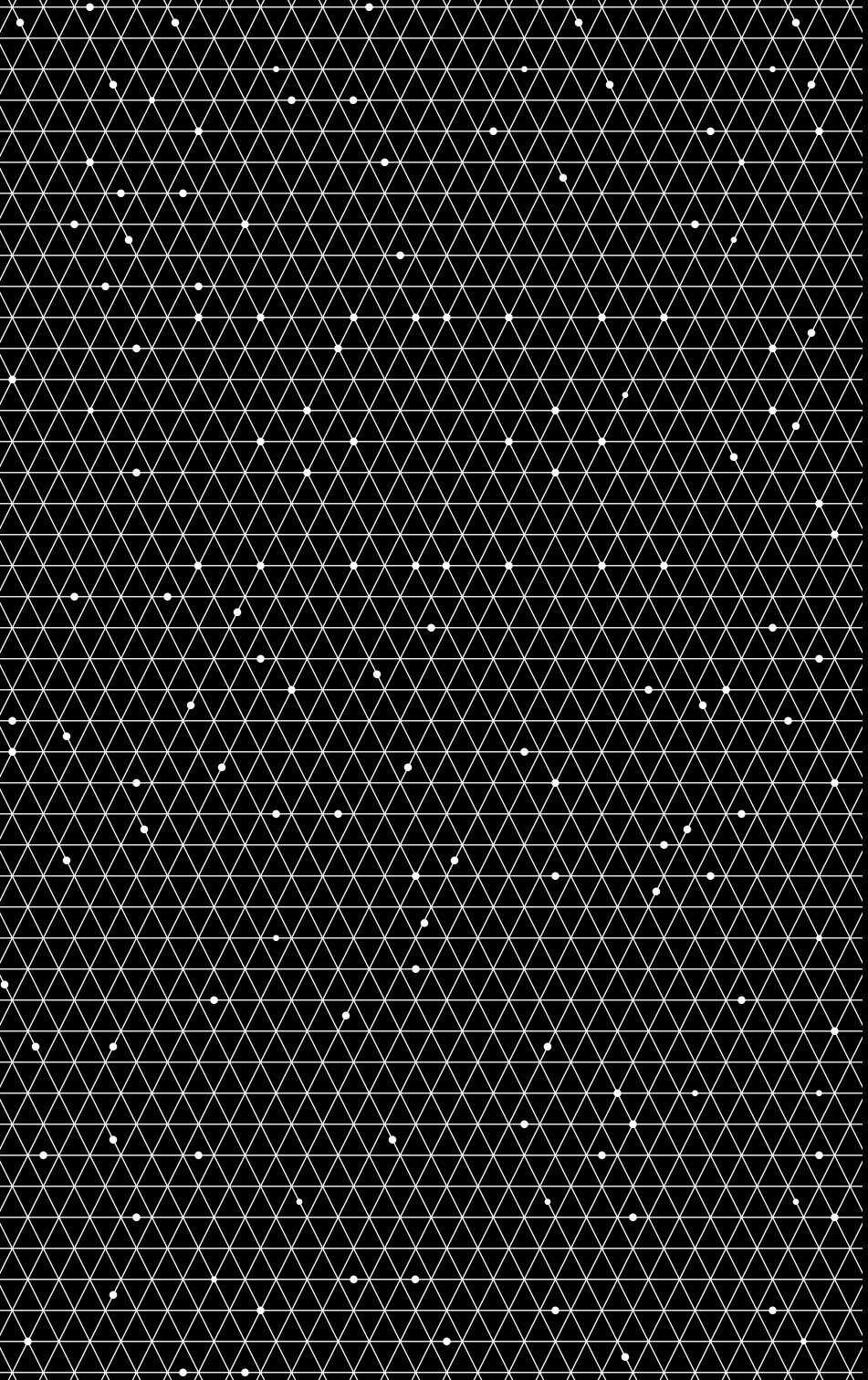
NF

PIAST
28.04.2018, 16.15

PL Film poświęcony Zygmuntowi Lubicz-Zaleskiemu (1882–1967), postaci zapomnianej, ale niezwykle istotnej dla polskiej kultury. Ten wybitny humanista, doktor filozofii, pisarz i krytyk literacki nie tylko przyczynił się do powstania pierwszej polonistyki we Francji, ale działał też społecznie. Dzięki niemu w trakcie II wojny światowej istniała jedyna polska szkoła średnia: Liceum im. Cypriana Kamila Norwida w Villard-de-Lans. Często nazywano go „ambasadorem sprawy polskiej". Był znaczącą postacią mniejszości polskiej we Francji, w której pozostał wraz z rodziną także po wojnie. Drugą – równie istotną bohaterką filmu Lewandowskiego – jest żona Zaleskiego, Maria Zdziarska, która pracowała jako lekarka. W jej biografii pojawiają się wątki wojny polsko-bolszewickiej, obozu Ravensbrück i Pawiaka. Małżeństwo Zaleskich to przykład specyficznej wspólnoty, która żyła na granicy epok.

CZ Film věnovaný Zygmuntovi Lubicz-Zaleskému (1882–1967), zapomenuté, ale pro polskou kulturu nesmírně důležité osobnosti. Tento vynikající humanista, doktor filozofie, spisovatel a literární kritik přispěl ke vzniku první polonistiky ve Francii a byl rovněž společensky aktivní. Za druhé světové války se zasloužil o vznik Lycea Cypriana Kamila Norwida ve francouzském Villard-de-Lans, což byla v té době jediná fungující polská střední škola. Byl významnou osobností mezi Poláky žijícími ve Francii, kde s rodinou zůstal i po konci války. Druhou, neméně důležitou hrdinkou filmu Rafaela Lewandovského je Zaleského žena, lékařka Maria Zdziarska-Zaleska. Účastnila se polsko-sovětské války, za druhé světové války byla vězněna v nechvalně známé varšavské věznici Pawiak a v koncentračním táboře Ravensbrück. Manželé Zaleští jsou příkladem historie specifické společnosti, která žila na hranici dvou epoch.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Z dala od orkiestry
Reżyseria / Režie: Rafael Lewandowski
Scenariusz / Scénář:
Rafael Lewandowski
Zdjęcia / Kamera: Piotr Niemyjski
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 86 min

NOWE FILMY SŁOWACKIE · **NOVÉ FILMY SLOVENSKÉ**

NF

CENTRAL
29.04.2018, 13.45

GRANICA · ČIARA

PL Jesień 2007 roku, granica słowacko-ukraińska. Po obu jej stronach mieszkańcy utrzymują się głównie z przemytu, nie tylko rozmaitych dóbr, ale i ludzi. Niebawem Słowacja ma jednak stać się częścią strefy Schengen, co wiąże się z koniecznością uszczelnienia granicy. Przełomowy moment budzi nerwowość wśród mieszkańców okolic, ale jednocześnie to także szansa na ostatnią wielką kontrabandę. Wśród próbujących zarobić w ten sposób parę groszy jest Adam, osiłek dbający o los swojej licznej rodziny: żony, matki i trzech córek. Najstarsza z nich właśnie zachodzi w ciążę, a Adam wciąga do grupy przemytników jej świeżo poślubionego męża. Razem z innymi mężczyznami z sąsiedztwa szykują się do spektakularnej akcji, która wymyka się spod kontroli. Posępny dreszczowiec *Granica* miał premierę w konkursie głównym zeszłorocznego festiwalu w Karlowych Warach, gdzie Peter Bebjak (twórca *Zła* i *Czyściciela*) zdobył nagrodę za reżyserię. *Granicę* wybrano także słowackim kandydatem do Oscara.

CZ Podzim roku 2007, slovensko-ukrajinská hranice. Lidé žijící na obou stranách hranice se živí především pašováním – nejen nejrůznějších věcí, ale také lidí. Zanedlouho se však Slovensko má stát součástí schengenského prostoru a hranice se stane nepropustnou. Blížící se přelomový okamžik vzbuzuje v místní společnosti nervozitu, ale zároveň je příležitostí dostat přes hranice poslední velké nelegální zásilky. Jedním z těch, kdo se takto snaží vydělat nějaké peníze, je Adam (Tomáš Maštalír), chlap jako hora, který se stará o osud své početné rodiny: ženy, matky a tří dcer. Nejstarší dcera právě otěhotněla a Adam do skupiny pašeráků přivede i jejího novopečeného manžela. Společně s dalšími muži ze sousedství se chystají na velkou akci, která se nebezpečně vymyká kontrole. Pochmurný thriller *Čiara* měl premiéru v hlavní soutěži loňského festivalu v Karlových Varech, kde získal Peter Bebjak (autor filmů *Zlo* a *Čistič*) cenu za režii. *Čiara* byla vybrána jako slovenský kandidát na Oscara.

Tytuł oryginalny / Původní název: Čiara
Reżyseria / Režie: Peter Bebjak
Scenariusz / Scénář: Peter Balko
Zdjęcia / Kamera: Martin Žiaran
Muzyka / Hudba: Slavo Solovic
Obsada / Hrají: Tomáš Maštalír, Emília Vášáryová, Andrej Hryc,
Nagrody / Ocenění: MFF w Karlowych Warach 2017 – najlepsza reżyseria / MFF Karlovy Vary 2017 – nejlepší režie
Kraj / Země: Słowacja, Ukraina / Slovensko, Ukrajina 2017
Czas trwania / Stopáž: 108 min

Adam Kruk

NF

CENTRAL
28.04.2018, 17.30

DUBČEK

Tytuł oryginalny / Původní název:
Dubček
Reżyseria / Režie: Laco Halama
Scenariusz / Scénář: Viliam Klimáček, Ľuboš Jurík, Juraj Fábry
Zdjęcia / Kamera: Peter Kelíšek
Muzyka / Hudba: Ľubica Čekovská
Obsada / Hrají: Adrian Jastraban, Táňa Radeva, Vladimír Hrabal, Jiří Zapletal, Radoslav Šopík, Peter Trník, Ivo Novák
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2018
Czas trwania / Stopáž: 90 min

PL *Pierwotny tytuł* Krótka wiosna, długa zima *zostawiliśmy jako podtytuł filmu, odzwierciedla on atmosferę, jaką chcieliśmy oddać* – mówi Laco Halama, reżyser fabularnej biografii Alexandra Dubčeka. Ta wiosna zaczęła się już w czerwcu 1967 roku na zjeździe Czechosłowackiego Związku Pisarzy, kiedy padły ostre słowa krytyki pod adresem partii i władz. Literaci żądali, by znów można było czytać Franza Kafkę, wcześniej wyklętego przez partyjnych ideologów. Praska Wiosna, czyli euforia z poczucia wolności, wiara, że zostaną naprawione błędy przeszłości, przekonanie, że Czechosłowacja zmieni się w demokratyczny kraj i ludzie staną się wolni, trwała chwilę. Na czele tego ruchu stał pierwszy sekretarz KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji Alexander Dubček. Długą zimę przyniosła inwazja wojsk Układu Warszawskiego, która zwiastowała tzw. normalizację. *Dubček* to filmowy portret Czechosłowacji podczas Praskiej Wiosny, w jej dziesięciolecie i tuż po aksamitnej rewolucji.

CZ *Původní název* Krátké jaro, dlouhá zima *jsme ponechali jako podtitul filmu, protože odráží atmosféru, kterou jsme chtěli vyjádřit* – říká Laco Halama, režisér filmu o Alexandru Dubčekovi. Jaro začalo už v červnu 1967 na sjezdu Československého svazu spisovatelů, na kterém padla ostrá kritická slova směrem ke straně a vládě. Literáti se dožadovali mj. toho, aby bylo opět povoleno číst Franze Kafku, kterého předtím straničtí ideologové zakázali. Pražské jaro, čili euforie z pocitu svobody, víra, že budou napraveny chyby z minulosti, a přesvědčení, že se Československo změní v demokratický stát a lidé budou svobodní, trvalo jen krátce. V čele těchto nadějí stál generální tajemník ÚV KSČ Alexander Dubček. Dlouhou zimu pak přinesla invaze armád Varšavské smlouvy, která byla předzvěstí tzv. normalizace. Film *Dubček* je filmovým portrétem Československa v době Pražského jara, v době deset let po něm a těsně po Sametové revoluci.

Łukasz Grzesiczak

NF

PIAST
30.04.2018, 19.00

FREIHEIT

PL *Coś fascynuje mnie w znikaniu. Mój pierwszy film fabularny opowiadał o zniknięciu córki. Teraz w* Wolności *matka porzuca swoją rodzinę* – mówi Jan Speckenbach, niemiecki reżyser, który studiował w Monachium, Karlsruhe i Paryżu. W swoim drugim filmie pełnometrażowym opowiada on o 40-letniej Norze, która mieszka z mężem i dwojgiem dzieci w Berlinie. Pewnego dnia bez słowa wyjaśnienia wychodzi z domu. Włóczy się po muzeum w Wiedniu, uprawia przygodny seks z młodym mężczyzną i spontanicznie jedzie autostopem do Bratysławy. W słowackiej stolicy szuka nowego życia. Zaczyna pracę jako pokojówka, zaprzyjaźnia się z młodą słowacką striptizerką i jej mężem kucharzem. Tymczasem w Berlinie mąż Nory usiłuje pogodzić opiekę nad dziećmi, pracę, dom i romans. Wbrew własnym poglądom jest zmuszony bronić przed sądem młodego człowieka odpowiedzialnego za rasistowski atak, w wyniku którego ofiara jest w śpiączce. Chory to jedyna osoba, przed którą mąż Nory może się otworzyć.

CZ *Na útěcích a ztrácení se je něco, co mě přitahuje. Můj první hraný film vyprávěl o dceři, která byla nezvěstná. Teď, ve filmu* Svoboda, *matka opouští svoji rodinu* – říká německý režisér Jan Speckenbach (nar. 1970), který studoval v Mnichově, Karlsruhe a Paříži. *Svoboda* je Speckenbachův druhý celovečerní film. Jeho hrdince Noře je čtyřicet let, žije s manželem a dvěma dětmi v Berlíně. Jednoho dne bez jakéhokoli vysvětlení odchází z domova a opouští svoji rodinu. Tráví čas v muzeu ve Vídni, má dobrodružný sex s mladým mužem a spontánně jede stopem do Bratislavy, kde pak začíná nový život. Najde si práci jako pokojská a spřátelí se s mladou slovenskou striptérkou a jejím manželem kuchařem. Mezitím se v Berlíně její muž snaží skloubit péči o děti a domácnost, práci a svůj nový milostný život. Proti vlastnímu přesvědčení musí hájit u soudu mladého muže, který má na svědomí rasistický útok, jehož oběť je v bezvědomí. A tento nemocný člověk je zároveň jedinou osobou, před kterou může Nořin manžel otevřeně hovořit.

Tytuł oryginalny / Původní název: Freiheit
Reżyseria / Režie: Jan Speckenbach
Scenariusz / Scénář: Jan Speckenbach, Andreas Deinert
Zdjęcia / Kamera: Tilo Hauke
Muzyka / Hudba: Marian Mentrup
Obsada / Hrají: Johanna Wokalek, Hans-Jochen Wagner, Inga Birkenfeld, Andrea Szabová, Ondrej Koval
Kraj / Země: Niemcy, Słowacja / Německo, Slovensko 2017
Czas trwania / Stopáž: 106 min

Łukasz Grzesiczak

NF

CENTRAL
02.05.2018, 14.15

NINA

PL Nina ma 12 lat, jej rodzice się rozchodzą, a znany dotąd świat rozpada się na jej oczach. Dorośli twierdzą, że chcą dla niej tylko dobra, ale wygląda na to, że myślą jedynie o sobie. Nina ich nie rozumie, czuje się opuszczona i oszukana – nie ma już prawie nic, czemu by mogła wierzyć. Jedyny trwały i stabilny element, który pozostał w jej życiu, to pływanie – uspokaja ją, wzmacnia i wynagradza wszystko, czego dziewczynie brakuje w domu. Gdy jej udział w zawodach pływackich wydaje się zagrożony, Nina podejmuje radykalną decyzję.

SK Nina má 12 rokov, jej rodičia sa rozvádzajú a svet, ktorý doteraz poznala, sa jej rozpadá pred očami. Otec a mama tvrdia, že chcú pre ňu len to najlepšie, ale akoby mysleli len na seba. Nina im nerozumie, cíti sa opustená a oklamaná – nie je už takmer nič, čomu by mohla veriť. Jedinou istotou v jej pošliapanom svete je plávanie – dáva jej pocit pokoja a opory a nahrádza všetko, čo jej doma chýba. Keď je ohrozená jej účasť na plaveckých pretekoch, rozhodne sa pre radikálny ťah.

Tytuł oryginalny / Původní název: Nina
Reżyseria / Režie: Juraj Lehotský
Scenariusz / Scénář: Marek Leščák
Zdjęcia / Kamera: Norbert Hudec
Muzyka / Hudba: Aleš Březina
Obsada / Hrají: Bibiana Nováková, Robert Roth, Petra Fornayová, Josef Kleindienst, Miroslav Pollak, Simona Kuchynková, Tomáš Klobučník
Nagrody / Ocenění:
MFF w Kairze 2017 – najlepszy film w kategorii debiut i drugi film / MFF v Káhiře – nejlepší film v kategorii debut a druhý film
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 86 min

NF

CENTRAL
30.04.2018, 12.30

PORWANIE · ÚNOS

PL *Najsmutniejsze, że jest to prawda* – powiedział o politycznym thrillerze obecny prezydent Słowacji Andrej Kiska. Film inspirowany autentycznymi wydarzeniami z 1995 roku – porwaniem Michala Kováča juniora, syna prezydenta, oraz ówczesną atmosferą polityczną w kraju. Reżyserka przenosi nas do epoki tuż po rozpadzie Czechosłowacji, Słowacy świętują właśnie pierwsze urodziny swojego państwa. Młoda dziennikarka Marta nie interesuje się polityką, do czasu gdy w Nowy Rok znajduje głowę swojego brata wrzuconą do reklamówki. Chcąc wyjaśnić zagadkę tajemniczej śmierci, rozpoczyna niebezpieczne śledztwo, które będzie miało związek z elitami słowackiej polityki i służbami specjalnymi. Te nie zawahają się nawet przed porwaniem syna najważniejszej osoby w państwie. W 2017 roku film został obejrzany przez niemal 280 tys. Słowaków, stając się jednym z najpopularniejszych tytułów roku. Wywołał on także dyskusję na temat rządów premiera Vladimíra Mečiara.

CZ *Nejsmutnější na tom filmu je, že se zakládá na pravdě* – řekl o tomto politickém thrilleru slovenský prezident Andrzej Kiska. Film vychází ze skutečných událostí, jako byl únos syna tehdejšího slovenského prezidenta Michala Kováče jr. v roce 1995, a z dobové politické atmosféry na Slovensku. Rok po rozpadu Československa Slováci oslavují první narozeniny svého samostatného státu. Mladá novinářka Marta se nezajímá o politiku, ale jen do té doby, než na Nový rok najde hlavu svého bratra zabalenou v igelitové tašce. Ve snaze vyřešit tajemství bratrovy smrti se pouští do nebezpečného pátrání, jehož řešení najde ve špičkách slovenské politiky a zvláštních služeb. Ty se nezastaví ani před tím, že za bílého dne unesou syna nejdůležitější osoby ve státě. Únos, který v roce 2017 vidělo téměř 280 tisíc Slováků, se stal jedním z nejpopulárnějších slovenských filmů a vyvolal diskusi o vládě premiéra Vladimíra Mečiara.

Tytuł oryginalny / Původní název: Únos
Reżyseria / Režie:
Mariana Čengel Solčanská
Scenariusz / Scénář:
Mariana Čengel Solčanská
Zdjęcia / Kamera: Laco Janošťák
Muzyka / Hudba: Vladimír Martinka
Obsada / Hrají: Rebeka Poláková,
Maroš Kramár, Milan Ondrík,
Daniel Heriban, Milan Mikulčík
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2016
Czas trwania / Stopáž: 98 min

Łukasz Grzesiczak

NF

TEATR
27.04.2018, 19.00

PIAST
27.04.2018, 19.45

PL Ulubieniec cieszyńskiej publiczności Martin Šulík powraca z filmem, który okazał się rewelacją tegorocznego Berlinale. W *Tłumaczu* słowacki reżyser opowiada historię przedstawiciela tytułowej profesji (Jiří Menzel) pragnącego poznać tajemnice przeszłości swojej rodziny. W trakcie poszukiwań mężczyzna musi skonfrontować się z bolesnymi wspomnieniami z okresu II wojny światowej i trafia na ślad Austriaka Georga (znany z *Toniego Erdmanna* Peter Simonichek), który skrywa pewien mroczny sekret. Choć spotkanie obu bohaterów upływa początkowo w atmosferze goryczy i nieufności, z biegiem czasu wytwarza się między nimi specyficzna więź. *Tłumacz* jest jedyną w swoim rodzaju mieszanką kina drogi i opowieści o niełatwej męskiej przyjaźni, pełnej typowego dla Šulíka ciepła. Przy okazji film słowackiego mistrza stanowi żywy dowód na to, że nawet o najboleśniejszych emocjach da się mówić w sposób pozbawiony zadęcia i z domieszką absurdalnego humoru.

CZ Martin Šulík, oblíbený režisér diváků Kina na hranici, se vrací s filmem, který se stal událostí letošního Berlinale. Ve filmu *Tlumočník* slovenský režisér vypráví příběh představitele titulní profese (Jiří Menzel), který se chce dovědět detaily o minulosti své rodiny. Při cestě za svým cílem musí pan Ali Ungár podstoupit konfrontaci s bolestnými vzpomínkami z doby 2. světové války. Při tom se dostane na stopu Rakušana Georga (Peter Simonischek, známý z filmu *Toni Erdmann*), který skrývá temné tajemství. Přestože se setkání obou hrdinů zpočátku odehrává v atmosféře hořkosti a nedůvěry, s průběhem času mezi nimi vzniká zvláštní pouto. *Tlumočník* je jedinečnou kombinací road movie a příběhu o nelehkém mužském přátelství, který je plný pro Šulíka tak netypické vřelosti. Film slovenského mistra je zároveň živoucím důkazem toho, že i o nejbolestnějších emocích se dá mluvit civilně, s lehkostí a absurdním humorem.

Tytuł oryginalny / Původní název: Tlmočník
Reżyseria / Režie: Martin Šulík
Scenariusz / Scénář: Marek Leščák, Martin Šulík
Zdjęcia / Kamera: Martin Štrba
Muzyka / Hudba: Vladimír Godár
Obsada / Hrají: Jiří Menzel, Peter Simonischek, Zuzana Mauréry, Anna Rakovská
Kraj / Země: Słowacja, Czechy, Austria / Slovensko, Česko, Rakousko 2018
Czas trwania / Stopáž: 113 min

NF

PIAST
02.05.2018, 12.15

MEČIAR

PL *Kiedy miałam dziesięć lat, Mečiar był wszędzie. W telewizji, na plakatach, na ustach rodziców i w naszych głowach. Teraz kiedy jestem już dorosła, interesuje mnie, kto to w rzeczywistości był, skąd się wziął i co zrobił z nami i naszym krajem* – tłumaczy młoda słowacka reżyserka. W dokumencie wraca do Słowacji lat 90. rządzonej przez Vladimíra Mečiara, który zgodził się wystąpić w filmie Nvotovej. To wieloletni premier populista o autorytarnych skłonnościach, pod jego rządami Słowację zaliczano do kategorii wschodnioeuropejskich satrapii. To wtedy służby specjalne, na czele których stał współpracownik Mečiara, porwały syna prezydenta. Film w sugestywnej scenie porównuje socjotechnikę stosowaną przed laty przez kontrowersyjnego premiera do dzisiejszych działań Roberta Ficy. Tym samym reżyserka po części przewidziała obecny polityczny kryzys na Słowacji, który wybuchł po zamordowaniu dziennikarza śledczego Jána Kuciaka i jego narzeczonej.

CZ *Když mi bylo deset, byl Mečiar úplně všude. V televizi, na plakátech, v rozhovorech rodičů i v našich hlavách. Když jsem vyrostla, chtěla jsem zjistit, kdo to vlastně byl, kde se vzal a co udělal s námi a s naší zemí* – vysvětluje mladá slovenská režisérka (nar. 1988). V dokumentu se vrací na Slovensko devadesátých let, do období vlády Vladimíra Mečiara. Dlouholetý populistický premiér s autoritářskými sklony souhlasil, že ve filmu vystoupí. Za jeho vlády bylo Slovensko řazeno do kategorie východoevropských mafiánských republik či symbolických Ruritánií. Je to doba, kdy tajné služby, v jejichž čele stál Mečiarův spolupracovník, unesly prezidentova syna. Film v sugestivní scéně porovnává sociální inženýrství, které před lety využíval kontroverzní slovenský premiér, s dnešními aktivitami Roberta Fica. Režisérka tak částečně předvídala současnou politickou krizi na Slovensku, která vypukla po vraždě investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenky.

Tytuł oryginalny / Původní název: Mečiar
Reżyseria / Režie: Tereza Nvotová
Scenariusz / Scénář: Tereza Nvotová, Josef Krajbich
Zdjęcia / Kamera: Martin Žiaran
Muzyka / Hudba: Pjoni
Nagrody / Ocenění:
Trilobit 2018 – Nagroda Główna / Trilobit 2018 – hlavní cena
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2017
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Łukasz Grzesiczak

NF

PIAST
28.04.2018, 12.00

PL Po komunistycznym przewrocie w 1948 roku wielu Czechów i Słowaków postanowiło aktywnie przystąpić do walki z komunizmem. W mundurach francuskiej Legii Cudzoziemskiej, a później także w amerykańskiej armii walczyli i umierali w nieludzkich warunkach w dalekim Wietnamie podczas wojen indochińskich. Film opowiada o dramatycznych losach, których temat w kinie nie był jak dotąd poruszany. Twórcy pragną przypomnieć o przeszłości Czechów i Słowaków, o której przez lata milczano.

CZ Po komunistickém převratu v roce 1948 se mnoho Čechů a Slováků rozhodlo aktivně bojovat proti komunismu. V uniformě Francouzské cizinecké legie a později také armády Spojených států bojovali a umírali v nelidských podmínkách v dalekém Vietnamu za indočínské a vietnamské války. Film vypráví o dramatických a hrdinných osudech, které v českých a slovenských filmech nebyly doposud zaznamenány. Autoři chtějí připomenout minulost Čechů a Slováků, o které se po léta mlčelo.

Tytuł oryginalny / Původní název: Pochoduj alebo zomri
Reżyseria / Režie: Michael Kaboš
Scenariusz / Scénář: Ladislav Kudrna, Luděk Navara, Michael Kaboš
Zdjęcia / Kamera: Michael Kaboš, Aleš Němec
Muzyka / Hudba: Martin Dohnal, Arcadia Music Library
Kraj / Země: Słowacja, Czechy / Slovensko, Česko 2018
Czas trwania / Stopáž: 52 min

Łukasz Grzesiczak

NF

CENRAL
27.04.2018, 21.15

VARGA

PL Filmowy portret Mariána Vargi, zmarłego w 2017 roku popularnego słowackiego kompozytora i rockowego organisty. Varga był członkiem jednego z pierwszych czechosłowackich zespołów rockowych o nazwie Prúdy. W 1969 roku brał udział w nagraniu płyty *Zvoňte, zvonky*, która dziś uchodzi za jedną z najbardziej kultowych w historii czechosłowackiego rocka. W latach 70. zasłynął jako twórca i lider progresywnej grupy Collegium Musicum. Soňa Maletz, młoda (ur. 1992) reżyserka i absolwentka FAMU, towarzyszy cierpiącemu na raka artyście w ostatnich chwilach życia. Swój ostatni koncert, na kilka miesięcy przed śmiercią, Marián Varga zagrał w kwietniu 2017 roku z okazji 70. urodzin. Był już wtedy w bardzo ciężkim stanie i poruszał się na wózku inwalidzkim. Bohater filmu, który uzupełniają interesujące archiwalia, okazuje się nie tylko wyśmienitym wirtuozem, ale też człowiekiem dowcipnym i mocno autoironicznym.

CZ Filmový portrét Mariána Vargy, populárního slovenského hudebního skladatele a rockového varhaníka, který zemřel v roce 2017. Varga byl členem kapely Prúdy, jedné z prvních československých rockových skupin. V roce 1969 se zúčastnil nahrávání desky *Zvoňte, zvonky*, která dnes patří mezi nejvíc kultovní nahrávky v dějinách československého rocku. V sedmdesátých letech se proslavil jako zakladatel a vedoucí progresivního uskupení Collegium Musicum. Mladá slovenská režisérka a absolventka FAMU Soňa Maletz (nar. v roce 1992) je přítomna posledním okamžikům života umělce podléhajícího rakovině. Poslední koncert zahrál Marián Varga v dubnu 2017 u příležitosti svých sedmdesátých narozenin, několik měsíců před svou smrtí. Již tehdy byl ve velmi těžkém stavu, upoutaný na invalidní vozík. Hrdina filmu, doplněného archivními materiály z Vargovy bohaté umělecké historie, je nejen vynikajícím virtuózem, ale také člověkem se smyslem pro humor a schopností sebeironie.

Tytuł oryginalny / Původní název: Varga
Reżyseria / Režie: Soňa Maletz
Scenariusz / Scénář: Soňa Maletz
Zdjęcia / Kamera: Soňa Maletz, Maxim Kľujev
Muzyka / Hudba: Michaela Patríková
Kraj / Země: Czechy, Słowacja / Česko, Slovensko 2017
Czas trwania / Stopáž: 52 min

Łukasz Grzesiczak

AKCENT ROSYJSKI · **RUSKÝ AKCENT**

RU

PIAST
01.05.2018, 20.00

NIEMIŁOŚĆ · **NEMILOVANÍ** · NELYUBOV

PL W czasach gdy jesteśmy dosłownie zalewani premierami, rzadko zdarzają się filmy, które są jak uderzenie obuchem, takie, o których nie da się zapomnieć. *Niemiłość* to właśnie taki przypadek i widzów o słabych nerwach należy przestrzec przed tym, co ich czeka. Z pozoru nic groźnego – wiwisekcję rozpadającego się małżeństwa widzieliśmy już przecież nieraz. Ale mało która była tak precyzyjna w konstrukcji dramaturgicznej, tak przemyślana i tak naładowana emocjami jak uhonorowany w Cannes Nagrodą Jury film Zwiagincewa. Oglądamy trzydziestoparolatków, przedstawicieli nowej rosyjskiej klasy średniej. W przestronnym, pięknym mieszkaniu żyją wraz z synem, którego codzienność zamieniają w piekło. Rosyjski reżyser nie idzie na łatwiznę, w tym domu pozornie nie ma żadnej patologii. Przewinieniem rodziców nie jest bowiem nadużywanie alkoholu czy narkotyków, ale jedynie to, że się nie kochają. Przejmujący dramat z pełnym goryczy przesłaniem.

CZ V době, kdy jsme doslova zahlceni filmovými premiérami, se jen málokdy najde film, který je tak šokující a který jen tak nepustíte z hlavy. *Nemilovaní* jsou právě takovým případem a diváci se slabšími nervy by s tím měli počítat. Zdánlivě se ve filmu neděje nic hrozného, detailních rozborů rozpadajících se manželství jsme už přece viděli nespočet. Jen málokterý z nich však byl tak precizně dramaticky zkonstruovaný, promyšlený a nabitý emocemi jako Zvjagincevův film, který získal cenu poroty v Cannes. Dvojice třicátníků, představitelů nové ruské střední třídy, žije v krásném velkém bytě spolu se synem, kterému jako rodiče udělali ze života peklo. Ruský režisér se nevydal nejsnadnější cestou. V této domácnosti zdánlivě není nic patologického. Otec a matka se totiž vůči svému synovi neprovinili tím, že by se opíjeli nebo brali drogy, ale pouze tím, že se navzájem nemilují. Působivé drama s hořkým poselstvím.

Tytuł oryginalny / Původní název: Nelyubov
Reżyseria / Režie: Andriej Zwiagincew / Andrej Zvjagincev
Scenariusz / Scénář: Oleg Negin / Oleg Něgin, Andriej Zwiagincew / Andrej Zvjagincev
Zdjęcia / Kamera: Michaił Krichman / Michail Kričman
Muzyka / Hudba: Jewgienij Galperin / Evgueni Galperine
Obsada / Hrají: Aleksiej Rozin / Alexej Rozin, Marjana Spivak / Marjana Spivak, Matwiej Nowikow / Matvej Novikov
Nagrody / Ocenění:
MFF w Cannes 2017 – Nagroda Jury; Europejskie Nagrody Filmowe 2017 – najlepsze zdjęcia i muzyka / MFF v Cannes 2017 – cena poroty; Evropské filmové ceny 2017 – nejlepší kamera, nejlepší hudba
Kraj / Země: Rosja, Francja, Niemcy, Belgia / Rusko, Francie, Německo, Belgie 2017
Czas trwania / Stopáž: 127 min

Artur Zaborski, MFF Nowe Horyzonty

HU

AKCENT WĘGIERSKI · **MAĎARSKÝ AKCENT**

HU

TEATR
30.04.2018, 09.45

PL Triumfalny powrót Ildikó Enyedi do światowego kina. *Dusza i ciało* to osobliwa *love story*, której akcja toczy się w najmniej romantycznym miejscu na świecie – węgierskiej rzeźni. Właśnie w tym niecodziennym przybytku zatrudnienie znalazło dwoje outsiderów: zagubiony w rzeczywistości Endre i tajemnicza, wycofana Marika. Choć bohaterowie na co dzień podchodzą do siebie dość nieufnie, ze zdumieniem odkrywają, że każdej nocy spotykają się w świecie snów. W *Duszy i ciele* Enyedi udało się odnaleźć znakomitą równowagę pomiędzy surrealistyczną fantazją a uniwersalnością portretowanych na ekranie emocji. Węgierska reżyserka potrafi także opowiadać o uczuciu rodzącym się pomiędzy skrajnymi wrażliwcami w sposób pełen humoru i nienachalnego liryzmu. Unoszącą się nad filmem aurę poezji potęguje dodatkowo charakterystyczna dla Enyedi dbałość o szczegół. Po seansie *Duszy i ciała* trudno będzie uwolnić się choćby od – ilustrującej jedną z kluczowych scen – piosenki Laury Marling *What He Wrote*.

CZ Triumfální návrat Ildikó Enyediové na pole světového filmu. *O těle a duši* je svérázná love story, která se odehrává na nejméně romantickém ze všech neromantických míst – na jatkách v Maďarsku. V tomto nezvyklém prostředí je zaměstnána dvojice outsiderů: Endre, který se příliš neorientuje v realitě, a tajemná, odtažitá Marika. Oba hrdinové k sobě v běžných situacích přistupují s nedůvěrou, ale jednoho dne s překvapením zjišťují, že se každou noc setkávají ve snu. Enyediová ve svém snímku nachází ideální rovnováhu mezi surrealistickou fantazií a univerzalitou zobrazovaných emocí. Maďarská režisérka navíc dokáže vyprávět o citu rodícím se mezi dvěma přecitlivělými osobami s humorem a nenuceným lyrismem. Poetickou auru zesiluje pro Enyediovou typický zájem o detaily. Po zhlédnutí filmu je těžké vyhnat z hlavy mimo jiné píseň Laury Marlingové *What He Wrote*, která doprovází jednu z klíčových scén.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Testről és lélekről
Reżyseria / Režie: Ildikó Enyedi
Scenariusz / Scénář: Ildikó Enyedi
Zdjęcia / Kamera: Máté Herbai
Muzyka / Hudba: Adam Balazs
Obsada / Hrají: Géza Morcsányi, Alexandra Borbély, Zoltán Schneider
Nagrody / Ocenění:
MFF w Berlinie 2017 – Złoty Niedźwiedź, nagroda FIPRESCI, Nagroda Jury Ekumenicznego / MFF v Berlíně 2017 – Zlatý medvěd, cena FIPRESCI, cena ekumenické poroty
Kraj / Země: Węgry / Maďarsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 116 min

Piotr Czerkawski, MFF Nowe Horyzonty

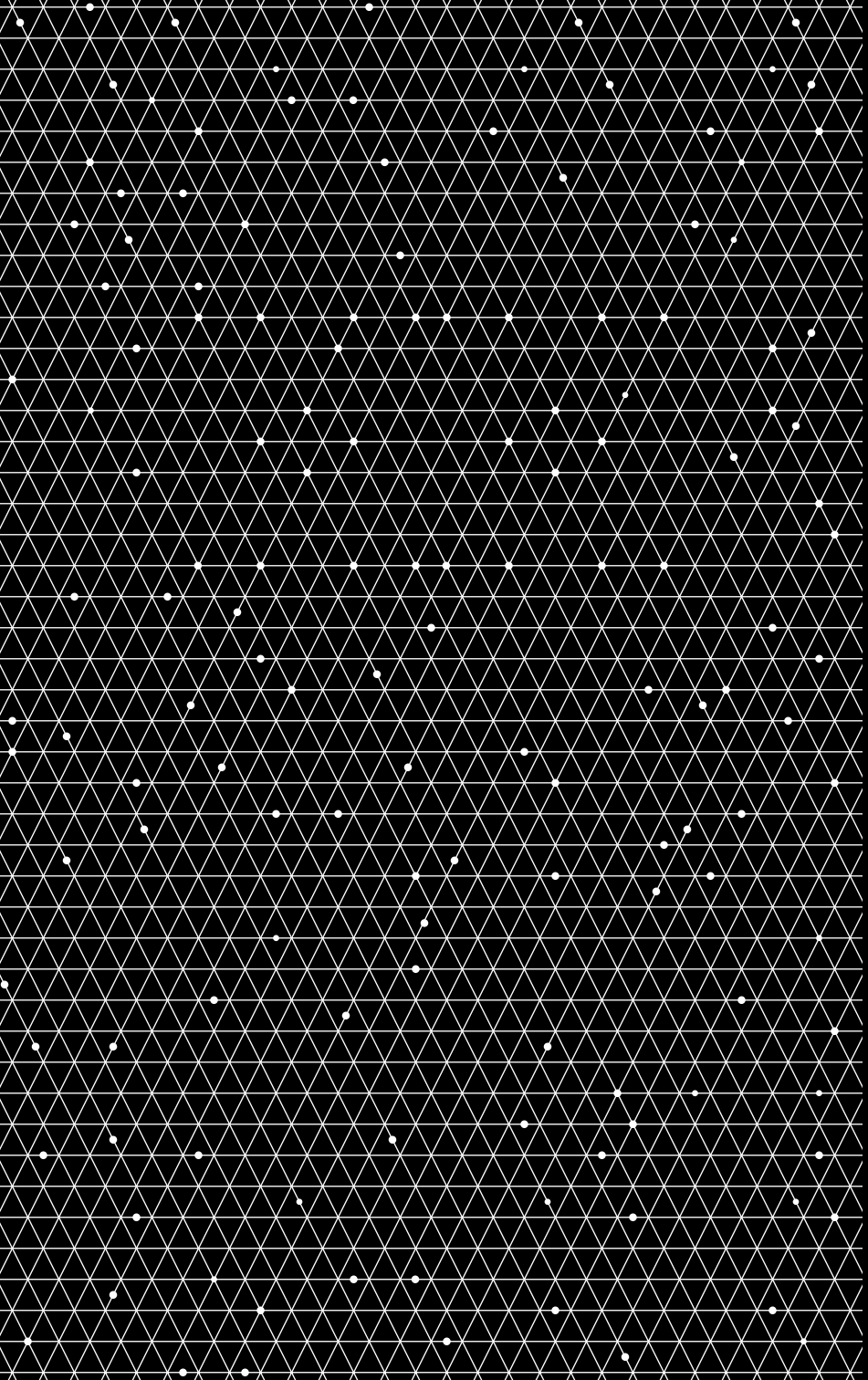
HU

TEATR
02.05.2018, 14.45

PL Olga, kobieta w średnim wieku, absolutnie pewna co do tego, kim jest i jakie miejsce zajmuje w świecie, wpada na ślad mrocznego rodzinnego sekretu. Wraz z zaniepokojoną bohaterką odkrywamy prawdę o burzliwej młodości jej matki. Poznajemy koleje życia pięknej, niewinnej dziewczyny, która została brutalnie potraktowana przez los. To opowieść o miłości i śmierci. O przyjaźni i traumie. A przede wszystkim o dwuznacznym moralnie wyborze, którego echa wybrzmiewają nawet dzisiaj. Narracja raz po raz przeskakuje między epokami, coraz mocniej zszywając ze sobą teraźniejszość i przeszłość. Film węgierskiej reżyserki Márty Mészáros stanowi zręczne połączenie współczesnego kina obyczajowego z historycznym melodramatem.

CZ Olga je žena středního věku, která nepochybuje o tom, kdo je a kde je její místo na světě. Jednoho dne však narazí na stopu temného rodinného tajemství. Spolu se znepokojenou hrdinkou, která se chce dopátrat pravdy, se dovídáme o bouřlivém mládí její matky. Poznáváme životní příběh krásné, nevinné dívky, ke které byl osud nemilosrdný. Je to vyprávění o lásce a smrti. O přátelství a traumatu. A především o nejednoznačné morální volbě, jejíž dozvuky trvají dodnes. Vyprávění neustále přeskakuje z jedné časové roviny do druhé a stále více tak propojuje současnost s minulostí. Film maďarské režisérky Márty Mészáros je umným spojením současného společenského dramatu s historickým melodramatem.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Aurora Borealis: Északi fény
Reżyseria / Režie: Márta Mészáros
Scenariusz / Scénář: Márta Mészáros, Zoltán Jancsó, Éva Pataki
Zdjęcia / Kamera: Piotr Sobociński jr
Muzyka / Hudba: Ferenc Kovács
Obsada / Hrají: Ildikó Tóth, Franciska Törőcsik, Mari Törőcsik, József Wunderlich, Eva-Maria Prosek
Nagrody / Ocenění:
MFF w Chicago 2017 – najlepszy nieanglojęzyczny film fabularny / MFF v Chicagu 2017 – nejlepší cizojazyčný hraný film
Kraj / Země: Węgry / Maďarsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 104 min

FD

CENTRAL
27.04.2018, 09.00

PLANETA CZECHY · **PLANETA ČESKO**

PL Pierwszy pełnometrażowy film o czeskiej naturze i jej różnorodności można uznać za odpowiedź na popularny serial *Planet Earth* brytyjskiej telewizji BBC. Nakręcony za pomocą najnowocześniejszych technologii dokument pokazuje, że dzikie piękno i przygoda czekają tuż za drzwiami – mamy je na wyciągnięcie ręki, wystarczy tylko uważnie spojrzeć. Reżyser, operator i producent Marián Polák specjalizuje się przede wszystkim w filmach przyrodniczych i popularnonaukowych. Z twórcami *Planety Czech* współpracowały dziesiątki specjalistów – biologów, zoologów, obrońców przyrody – których wiedza o zachowaniu zwierząt, począwszy od mrówek, na żubrach skończywszy, nadaje filmowi także edukacyjny charakter. Film ma zainspirować szeroką publiczność do samodzielnego poznawania przyrody i odkrywania jej bogactwa tuż za progiem własnego domu.

CZ První celovečerní film o české přírodě a její rozmanitosti je jakousi českou odpovědí na populární zahraniční formát BBC Earth. Ukazuje dětským i dospělým divákům, že divoká krása a dobrodružství začíná přímo za jejich dveřmi – obojí máme na dosah ruky, stačí se jen dobře dívat. Režisér, kameraman a producent Marián Polák se poslední dobou specializuje zejména na přírodopisnou a vědecko-populární dokumentární tvorbu. Cílem jeho *Planety Česko*, k níž komentář namluvil populární český herec Kryštof Hádek, je prezentace české přírody jako vzrušujícího prostředí, které má ve své pestrosti málokde na světě konkurenci. Na projektu spolupracovaly desítky odborníků, zoologů, biologů, ochránců přírody a odborných poradců, jejichž poznatky o chování zvířat – od mravenců, ledňáčků, lososů až po zubry – do dokumentu vnesly nesporný edukativní rozměr. Jeho cílem je mimo jiné i inspirovat široké publikum k výletům do přírody a objevovat exotiku za našimi humny.

Tytuł oryginalny / Původní název: Planeta Česko
Reżyseria / Režie: Marián Polák
Scenariusz / Scénář: Marián Polák, Jan Hošek, Marek Sklář
Zdjęcia / Kamera: Marián Polák, Jiří Petr
Muzyka / Hudba: Kristian Koll, Jarda Svoboda
Narrator / Komentář: Kryštof Hádek
Kraj / Země: Czechy / Česko 2018
Czas trwania / Stopáž: 81 min

Jana Bébarová

FD

TEATR
27.04.2018, 09.00

PL Basia – bohaterka znana z książek Zofii Staneckiej i Marianny Oklejak – wreszcie na dużym ekranie. Skrzące się humorem i urzekające wnikliwym spojrzeniem przygody pięcioletniej dziewczynki i jej przyjaciół pokazują świat bliski każdej rodzinie. Basia ma pięć lat i tak zwany charakterek. Mieszka w mieście z rodzicami, dwoma braćmi, żółwiem Kajetanem i pluszowym przyjacielem Miśkiem Zdziśkiem. Czasami Basia, jak każdy przedszkolak, napotyka duże problemy, z którymi musi sobie poradzić. Cztery odcinki serialu *Basia* wyprodukowanego przez Grupę Smacznego miały swoją festiwalową premierę podczas 4. Festiwalu Filmowego Kino Dzieci w Warszawie i Wrocławiu, gdzie okazały się prawdziwą rewelacją. Do zestawu włączony zostanie nigdy wcześniej nieprezentowany odcinek *Basia i nowy braciszek*.

CZ Hrdinka polských knížek pro děti Barča konečně přichází na stříbrné plátno. Humorná dobrodružství pětileté dívky a jejích přátel ukazují svět důvěrně známý každé rodině a okouzlují diváka pronikavým pohledem na věc. Barče je pět let a je to svéhlavička. Žije ve městě spolu s rodiči, dvěma bratry, želvákem Kajetánem a plyšovým kamarádem Méďou Béďou. Tak jako každý předškolák se Barča čas od času potýká s velkými problémy a musí si nějak poradit. Čtyři díly seriálu *Barča* vyprodukovala Grupa Smacznego (tvůrčí skupina Dobrou chuť) a byly poprvé promítány na 4. filmovém festivalu dětského filmu ve Varšavě a Vratislavi, kde byly skutečnou událostí. Součástí projekce bude i díl *Barča a nový bratříček*, který dosud nebyl prezentován na veřejnosti.

Tytuł oryginalny / Původní název: Basia
Reżyseria / Režie: Marcin Wasilewski, Łukasz Kacprowicz
Scenariusz / Scénář: Szymon Jachimek, Zofia Stanecka, Marcin Wasilewski
Muzyka / Hudba: Michał Jacaszek
Kraj / Země: Polska / Polsko 2018
Czas trwania / Stopáž: 50 min

FD

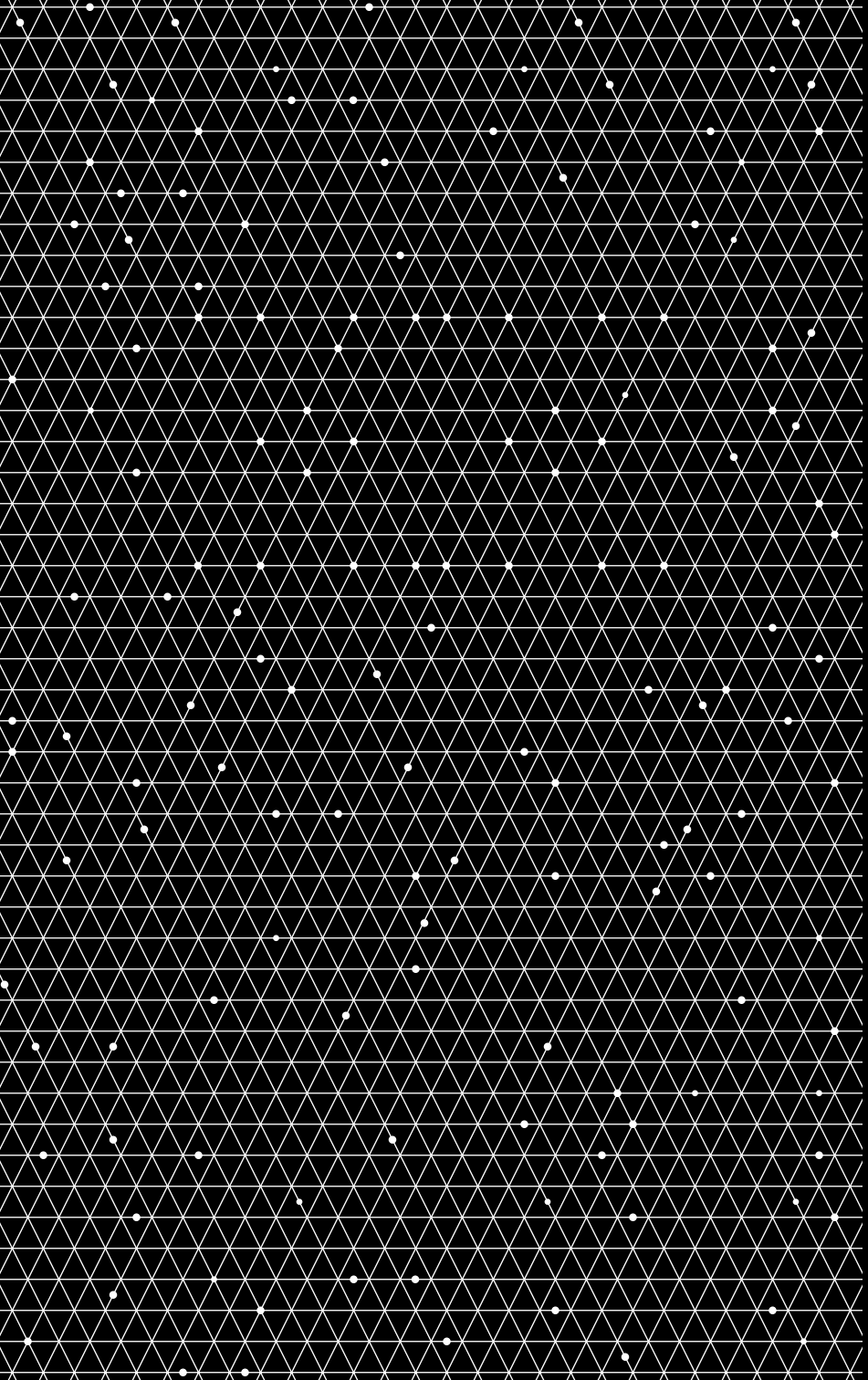
PIAST
27.04.2018, 08.30

TARAPATY · PRŮŠVIH

PL Julka ma 12 lat, chodzi do szkoły z internatem i jeszcze nigdy nie miała prawdziwej przyjaciółki. Gdy nadchodzi lato zamiast do rodziców do Kanady dziewczynka trafia do ciotki w Warszawie. Zapowiadają się nudne wakacje… Jednak w tej samej kamienicy mieszka sympatyczny, trochę roztrzepany Olek wraz ze swoim pociesznym psem Pulpetem. Pewnego dnia w ręce dzieci trafia plan prowadzący do tajemniczego skarbu. Na jego trop trafia również złodziejska szajka i tajemniczy pożeracz cukierków. Sprawa staje się coraz bardziej pogmatwana, tym bardziej że nikt nie jest tym, za kogo się podaje, a wyścig z czasem trwa. W rolach głównych, obok rewelacyjnych aktorów dziecięcych, wystąpili m.in. Roma Gąsiorowska, Piotr Głowacki, Jadwiga Jankowska-Cieślak, Maria Maj i Krzysztof Stroiński.

CZ Julce je dvanáct let, chodí do internátní školy a ještě nikdy neměla opravdovou kamarádku. Když musí místo k rodičům do Kanady odjet na léto k tetičce do Varšavy, vypadá to, že to budou nudné prázdniny… Ale ve stejném domě jako tetička bydlí sympatický a trochu potřeštěný chlapec Olek se svým veselým psem Kuličkou. Jednoho dne se dětem dostane do rukou plánek, který je může dovést k tajemnému pokladu. Na stopě pokladu je však kromě nich také zlodějský gang a tajemný pojídač bonbónů. Vychází najevo, že nikdo není tím, za koho se vydává, a tak se vše stále více zamotává. Dál však pokračuje závod s časem. V hlavních rolích vedle skvělých dětských herců vystoupili např. Roma Gąsiorowska, Piotr Głowacki, Jadwiga Jankowska-Cieślak, Maria Maj a Krzysztof Stroiński.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Tarapaty
Reżyseria / Režie: Marta Karwowska
Scenariusz / Scénář: Marta Karwowska
Zdjęcia / Kamera: Kacper Fertacz
Muzyka / Hudba:
Antoni Komasa-Łazarkiewicz
Obsada / Hrají: Hanna Hryniewicka,
Jakub Janota-Bzowski,
Joanna Szczepkowska, Maria Maj,
Jadwiga Jankowska-Cieślak
Kraj / Země: Polska / Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 90 min

NIESPOKOJNE KINO. 1968 · **NEKLIDNÉ KINO. 1968**

NK

TEATR
30.04.2018, 17.30

CZARNA SUKNIA · **ČERNÉ ŠATY**

PL *Teraz mogę mówić o tym ze spokojem. Z obojętnością, jakby to mnie nie dotyczyło. Jakby to nie było moje życie. Jakby to nie było niczyje prawdziwe życie.* Kobieta patrzy w stronę kamery. Ma zamiar opowiedzieć historię sprzed wielu lat. Jej mąż zginął w trakcie II wojny światowej, kiedy razem z nią uciekał przed żołnierzami. Ona sama trafiła do obozu, a po nadejściu pokoju wróciła do rodzinnego miasta, gdzie wciąż żyła jej teściowa. Nie była w stanie powiedzieć udręczonej staruszce o śmierci syna. Skłamała. A potem musiała kłamać dalej. Dzień po dniu snuła krzepiącą bajkę, pozwalając teściowej wierzyć w to, że jej ukochanemu Jerzemu udało się ocaleć z dziejowej zawieruchy. Kobieta patrzy w obiektyw i mówi. Raz po raz odwraca się i pochyla głowę, wyraźnie zawstydzona i przygnieciona poczuciem winy. Tak naprawdę nie potrafi opowiadać tej historii ze spokojem i obojętnością.

CZ *Teď už o tom dokážu mluvit klidně. Lhostejně, jako by se mě to netýkalo. Jako by to ani nebyl můj život.* Žena se dívá do kamery. Chystá se vyprávět příběh, který se odehrál před mnoha lety. Její muž zahynul, když spolu s ní v době druhé světové války prchal před vojáky. Žena pak byla v koncentračním táboře, a když válka skončila, vrátila se do rodného města, kde stále žila její tchyně. Nebyla schopná říct utrápené stařence, že její syn nežije. Lhala. A pak musela lhát dál. Den za dnem pokračovala ve vymýšlení pohádky plné naděje, díky níž stará žena mohla věřit tomu, že se její milovaný Jiří v bouřlivých dějinných událostech zachránil. Žena hledí do objektivu a hovoří. Čas od času se obrátí a skloní hlavu, je vidět, že se stydí a tíží ji pocit viny. Nedokáže o tom mluvit klidně a lhostejně.

Tytuł oryginalny / Původní název: Czarna suknia
Reżyseria / Režie: Janusz Majewski
Scenariusz / Scénář: Janusz Majewski, na podstawie opowiadania Stanisława Wygodzkiego / podle povídky Stanisława Wygodzkého
Zdjęcia / Kamera: Jan Janczewski
Muzyka / Hudba: Andrzej Salamon
Obsada / Hrají: Ida Kamińska, Aleksandra Śląska, Maria Broniewska, Ewa Milde, Andrzej May
Nagrody / Ocenění: MFTv Złota Praga – nagroda za reżyserię, nagroda za rolę kobiecą / MTF Zlatá Praha – cena za režii, cena za ženský herecký výkon
Kraj / Země: Polska / Polsko 1967
Czas trwania / Stopáž: 45 min

NK

KaSS
03.05.2018, 10.00

PL *Iluminacja* Krzysztofa Zanussiego stanowi radykalny przykład kina intelektualnego. To filmowy esej, w którym fabuła jest zaledwie przyczynkiem do filozoficznych dociekań. Franciszek Retman, młody fizyk, człowiek wręcz absurdalnie ambitny, napędzany jest przez pragnienie zrozumienia otaczającego go świata. Wiedzy o nim szuka na uczelni, ale także w górach i pośród mnichów. W swoich intelektualno-duchowych peregrynacjach raz po raz napotyka na boleśnie przyziemne przeszkody. Musi zmagać się z codziennymi obowiązkami głowy rodziny i słabością własnego organizmu, powoli, ale nieuchronnie zużywającego się w wyniku nazbyt intensywnej pracy. Epizodyczną narrację uzupełniają wstawki rodem z programów edukacyjnych, w których omawiane są zagadnienia z różnych dziedzin nauki.

CZ *Iluminace* Krzysztofa Zanussiho je radikálním příkladem intelektuálního filmu. Jedná se o jakýsi filmový esej, ve kterém děj slouží pouze jako odrazový můstek pro široce pojaté úvahy. Mladý fyzik Franciszek Retman, jehož ambice nabývají až absurdních rozměrů, je poháněn touhou pochopit svět, který ho obklopuje. Znalosti o něm hledá na univerzitě, ale také v horách a mezi mnichy. Na svých intelektuálně duchovních poutích vždy znovu naráží na bolestně přízemní překážky. Musí se vypořádat s každodenními povinnostmi hlavy rodiny i se slabostí svého těla, které se v důsledku příliš intenzivní práce pomalu, ale neodvratně opotřebovává. Narativní epizody se střídají se vsuvkami jako vystřiženými ze vzdělávacích pořadů, které pojednávají o otázkách z různých oblastí vědy.

Tytuł oryginalny / Původní název: Iluminacja
Reżyseria / Režie: Krzysztof Zanussi
Scenariusz / Scénář: Krzysztof Zanussi
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Stanisław Latałło, Monika Dzienisiewicz-Olbrychska, Małgorzata Pritulak, Jan Skotnicki, Edward Żebrowski
Nagrody / Ocenění: MFF w Locarno 1973 – Grand Prix, nagroda FIPRESCI, Nagroda Jury Ekumenicznego; Lubuskie Lato Filmowe 1974 – Nagroda Koordynacyjnej Rady Artystycznej Kin Studyjnych; Lubuskie Lato Filmowe 1976 – Złote Grono / MFF v Locarnu 1973 – Grand Prix, cena FIPRESCI, Cena ekumenické poroty; Lubušské filmové léto 1974 – cena Koordinační umělecké rady artových kin; Lubušské filmové léto 1976 – Zlatý hrozen
Kraj / Země: Polska / Polsko 1972
Czas trwania / Stopáž: 87 min

NK

CENTRAL
30.04.2018, 17.30

DZIECINNE PYTANIA · **NAIVNÍ OTÁZKY**

PL Film Janusza Zaorskiego, który w chwili premiery w 1981 roku był trafnym portretem pokolenia dorastającego w latach 70., okazuje się niezwykle aktualny ponad ćwierć wieku po upadku PRL. Zmieniły się władze, zapełniły sklepowe półki, ale postawy moralne pozostały właściwie te same, a tracenie złudzeń jest tak samo brutalne i bolesne. Bezkompromisowy Miś, młody architekt, którego zespół właśnie wygrał konkurs na projekt osiedla, nie godzi się na najmniejsze ustępstwa. Pewny, że ma po swojej stronie kolegów i nadzorującego ich działania profesora, szybko przekonuje się, gdzie kończą się ideały, a zaczynają kompromisy. Chłopak widzi, jak kolejne bliskie mu osoby rezygnują z walki w imię osobistych korzyści bądź dla świętego spokoju. Z drugiej strony koledzy doskonale zdają sobie sprawę, że pełen wad Miś niekoniecznie dba o wspólne dobro, tylko o własne przekonania. W takim przedstawieniu nieidealnego bojownika tkwi uniwersalność i gorycz tego filmu.

CZ Film Janusze Zaorského, který byl v době své premiéry v roce 1981 vnímán jako portrét generace dospívající v sedmdesátých letech, je mimořádně aktuální i více než čtvrt století po pádu komunistického Polska. Změnila se vládnoucí garnitura, obchody se naplnily zbožím, ale morálka zůstala v podstatě stejná a ztráta naivity je stále stejně krutá a zraňující. Nekompromisní mladý architekt Miś, jehož ateliér právě vyhrál soutěž na návrh sídliště, nechce dělat ani minimální ústupky. Je přesvědčen, že má na své straně kolegy i profesora, který na jejich práci dohlíží, záhy však zjistí, kde končí ideály a začíná cesta nejmenšího odporu. Mladý muž sleduje, jak se stále další z jeho přátel vzdávají boje za své přesvědčení kvůli vidině osobního prospěchu nebo jen pro vlastní klid. Tito kolegové, kteří utíkají z boje, si na druhou stranu velmi dobře uvědomují, že Miś má mnoho vad a nebojuje nutně za všeobecné blaho, ale spíš za vlastní přesvědčení. V tomto pojetí bojovníka, který má daleko k ideálu, se skrývá univerzální poselství i hořkost Zaorského filmu.

Tytuł oryginalny / Původní název: Dziecinne pytania
Reżyseria / Režie: Janusz Zaorski
Scenariusz / Scénář: Tomasz Zygadło
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Jacek Kaczmarski, Przemysław Gintrowski
Obsada / Hrají: Adam Ferency, Gustaw Holoubek, Zbigniew Zapasiewicz, Krzysztof Zaleski, Agnieszka Mandat-Grąbka
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1981 – wyróżnienie honorowe za rolę dla Krzysztofa Zaleskiego; Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film" 1981 – wyróżnienie / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1981 – čestné uznání za herecký výkon pro Krzysztofa Zaleského; Koszalinský festival filmových debutů „Mladí a film" 1981 – čestné uznání
Kraj / Země: Polska / Polsko 1981
Czas trwania / Stopáž: 97 min

NK

CENTRAL
27.04.2018, 11.00

MARCOWE MIGDAŁY · **BŘEZNOVÉ MANDLE**

PL Marzec ’68 z perspektywy wchodzących w dorosłość chłopaków, którym w głowie śpiew, zabawa i pachnąca migdałami dziewczyna. Marcyś i Tomek znają się jak łyse konie. Dzielą ze sobą tajemnice, ideały, wzajemnie recenzują swoje wiersze. Razem skandują „Syjoniści do Syjamu” na marszu wsparcia dla tow. Wiesława i grają w szkolnym spektaklu o bohaterach II wojny światowej. Chcą mieć święty spokój, zająć się sobą. Nie marzą o emigracji, nie angażują się w politykę – wolą skupić się na czerpaniu radości z tego, co oferuje im życie. Ale czy można uniknąć wichrów historii? Zwłaszcza jeśli ukrywa się własną tożsamość? Radosław Piwowarski oparł scenariusz filmu na losach kolegów z własnej klasy. W napisach końcowych poznajemy ich adresy. To ci, którzy jednego dnia bawili się na prywatkach, a następnego nagle opuścili Polskę. Z dnia na dzień stali się bowiem obcy, niechciani, podejrzani. Nieważne, czy wcześniej byli najlepszymi kumplami z ławki, nieważne, ile dziewczyn się w nich podkochiwało.

CZ Březen roku 1968 z pohledu dospívajících mladíků, jejichž myšlenky se točí kolem hudby, zábavy a jedné dívky vonící po mandlích. Marcyś a Tomek znají jeden druhého, jako by byli bratři. Svěřují si vzájemně svá tajemství a ideály, dávají si číst své básně. Na pochodu na podporu soudruha Wiesława společně skandují „Sionisté na Siam“, společně hrají ve školní divadelní hře o hrdinech 2. světové války. Chtějí, aby jim všichni dali pokoj a nechali je zabývat se sami sebou. Nesní o emigraci ani se neangažují v politice. Raději se radují z toho, co jim život nabízí. Je však vůbec možné stát stranou politiky, netknutí větrnou smrští dějin? Navíc v situaci, kdy tajíte vlastní identitu? Radosław Piwowarski ve scénáři vycházel z osudu svých spolužáků. V závěrečných titulcích jsou uvedeny jejich adresy. To oni se jeden den propíjeli večírkama a o den později nečekaně odjeli z Polska, ze dne na den byli cizí, nechtění, podezřelí. Bez ohledu na to, že to možná předtím byli nejlepší kamarádi ze třídy, bez ohledu na to, kolik dívek se jim kdysi chtělo zalíbit.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Marcowe migdały
Reżyseria / Režie: Radosław Piwowarski
Scenariusz / Scénář:
Radosław Piwowarski
Zdjęcia / Kamera: Zdzisław Najda
Muzyka / Hudba: Stanisław Syrewicz
Obsada / Hrají: Olaf Lubaszenko, Piotr Siwkiewicz, Robert Gonera, Małgorzata Piorun, Monika Bolibrzuch
Nagrody / Ocenění: Lubuskie Lato Filmowe 1990 – Srebrne Grono; 1990 – Nagroda Międzynarodowego Forum Kultury / Lubušské filmové léto 1990 – Stříbrný hrozen; 1990 – Cena Mezinárodního kulturního fóra
Kraj / Země: Polska / Polsko 1989
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Artur Zaborski

NK

KaSS
02.05.2018, 14.00

PL *Nigdy nie zakochuj się w miejscu pracy* – ostrzega stare powiedzenie. Zwłaszcza jeśli kogoś inwigilujesz. Bohaterów tego filmu uczucie nigdy nie powinno połączyć. A może nigdy nie połączyło? Jan Kidawa-Błoński portretuje miłosny trójkąt: SB-ek, tytułowa TW „Różyczka" i inwigilowany przez nią profesor. Mężczyźni pochodzą z dwóch różnych światów: oddany systemowi Roman Rożek jest krewki i konkretny, nie cacka się z otoczeniem. Natomiast oczytany Adam Warczewski ma maniery, refleksyjną naturę i potrafi dobrać wino do nastroju i posiłku. Rozdarta między nimi „Różyczka" przechodzi ewolucję od kobiety posłusznej i podporządkowanej woli szefa i kochanka w jednej osobie do świadomej, chcącej decydować o sobie jednostki. Inspirowany życiem Pawła Jasienicy, którego żona okazała się agentką, film przyjmuje kształt opowieści o emancypacji i dojrzewaniu do politycznej świadomości. To portret metamorfozy osoby, która wchodzi w świat literatury i sztuki i dzięki nim uczy się wrażliwości i empatii. Efekt? Złote Lwy na 35. FPFF w Gdyni.

CZ *Co je v domě, není pro mě*, říká staré přísloví. Pravidlo, které platí dvojnásob, pokud jste na někoho nasazeni jako tajný agent. Hrdiny našeho filmu neměl takový cit nikdy spojit. Anebo k tomu možná ani nedošlo? Jan Kidawa Błoński vytvořil portrét milostného trojúhelníku složeného z příslušníka komunistické tajné policie, tajné agentky Růžičky a profesora, na kterého Růžička donáší. Muži jsou zcela rozdílní: systému oddaný Roman Rożek je prudký, věcný, s ničím se příliš nepáře, zatímco sečtělý Adam Warczewski je uhlazený, přemýšlivý, dokáže vybrat vhodné víno k jídlu i náladě… Růžička, rozpolcená v citech mezi oběma muži, prochází postupně vývojem od poslušné ženy podřízené vůli svého šéfa a manžela v jedné osobě k sebevědomé osobnosti, která chce o sobě sama rozhodovat. Film inspirovaný skutečným příběhem spisovatele Pawła Jasienici, který se, jak později vyšlo najevo, oženil s agentkou, která na něj byla nasazena, nabývá podobu vyprávění o emancipaci a dospívání k politickému uvědomění. Je to portrét proměny člověka, který vstupuje do světa literatury a umění, a díky nim se učí citlivosti a empatii. A jaký je výsledek? Zlatí lvi na 35. festivalu polských hraných filmů v Gdyni.

Tytuł oryginalny / Původní název: Różyczka
Reżyseria / Režie: Jan Kidawa Błoński
Scenariusz / Scénář: Maciej Karpiński, Jan Kidawa Błoński
Zdjęcia / Kamera: Piotr Wojtowicz
Muzyka / Hudba: Michał Lorenc
Obsada / Hrají: Magdalena Boczarska, Andrzej Seweryn, Robert Więckiewicz, Grażyna Szapołowska, Jan Frycz
Nagrody / Ocenění: FPFF w Gdyni 2010 – Złote Lwy, nagroda za dźwięk, nagroda za pierwszoplanową rolę kobiecą; Camerimage – nagroda główna w konkursie filmów polskich; Orły za 2010 – nagroda za najlepszą rolę męską; Festiwal Filmów Polskich „Wisła" w Moskwie 2011 – Nagroda Publiczności / Festival polských hraných filmů v Gdyni 2010 – Zlatí lvi, cena za zvuk, cena za nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli; Camerimage – hlavní cena v soutěži polských filmů; Orli za rok 2010 – cena pro nejlepšího herce; Festival polských filmů „Visla" v Moskvě 2011 – Cena diváků
Kraj / Země: Polska / Polsko 2010
Czas trwania / Stopáž: 118 min

Artur Zaborski

NK

KaSS
29.04.2018, 10.00

PL Oto zwykły, szary człowiek. Ryszard Siwiec nie wyróżniał się z tłumu. Mieszkał w Przemyślu, gdzie pracował jako księgowy. Odchował pięcioro dzieci. Ludziom z jego otoczenia wydawało się, że nie ma powodów do narzekań. Ale Siwca, w czasie wojny żołnierza Armii Krajowej, coraz bardziej frustrowała bierność Polaków wobec komunistycznych władz. Apogeum rozpaczy nastąpiło, gdy wojska Układu Warszawskiego zaatakowały Czechosłowację. 8 września 1968 roku Siwiec podpalił się na oczach państwowych notabli i tysięcy widzów, bawiących się na dożynkach na Stadionie X-lecia. Zmarł cztery dni później. Maciej Drygas przybliża sylwetkę Siwca bez oceniania go. To nie jest pean na cześć bohatera, tylko rzetelny portret. Składają się nań głosy zarówno jego bliskich, jak i komunistów chcących za wszelką cenę zdyskredytować jego czyn. Udało się, bo o Siwcu więcej dowiedzieliśmy się dopiero dzięki temu filmowi, w którym znalazła się przerażająca siedmiosekundowa scena, gdy mężczyzna płonie.

CZ Byl to obyčejný, nenápadný muž. Ryszard Siwiec nevyčníval z davu. Žil v Přemyšli na jihovýchodě Polska, měl pět dětí a pracoval jako účetní. Lidem z jeho okolí se zdálo, že nemá důvod k nespokojenosti. Ale Siwiece, který byl za druhé světové války členem polské Zemské armády, stále silněji frustrovala pasivita polského národa vůči komunistické moci. Na vrchol zoufalství ho přivedl útok armád Varšavské smlouvy na Československo. Dne 8. září 1968 se Ryszard Siwiec zapálil před očima státních hodnostářů a tisíců diváků, bavících se na dožínkových slavnostech na varšavském Stadionu desetiletí. O čtyři dny později zemřel. Maciej Drygas přibližuje osobnost Ryszarda Siwiece, aniž by ho hodnotil. Není to chvalozpěv na počest hrdiny, ale pouze poctivý portrét tvořený hlasy těch, kdo ho ztratili, i představitelů komunistické moci, která se za jakoukoli cenu snažila jeho čin zdiskreditovat. A to se také podařilo. O Ryszardu Siwiecovi se veřejnost ve větší míře dověděla až díky tomuto filmu, který mimo jiné obsahuje sedm sekund trvající hrůznou scénu s hořícím mužem.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Usłyszcie mój krzyk
Reżyseria / Režie: Maciej Drygas
Scenariusz / Scénář: Maciej Drygas
Zdjęcia / Kamera: Stanisław Śliskowski
Nagrody / Ocenění: Krakowski Festiwal Filmowy 1991 – Srebrny Smok; Międzynarodowy Festiwal Filmu Dokumentalnego „Vision du Reel" 1991 – Srebrna Sestercja / Krakovský filmový festival 1991 – Stříbrný drak; Mezinárodní festival dokumentárních filmů „Pohledy na realitu" (Visions du Réel) 1991 – Stříbrný sestercius
Kraj / Země: Polska / Polsko 1991
Czas trwania / Stopáž: 46 min

NK

KaSS
29.04.2018, 17.45

PL *Kim jesteś?* – pyta nauczycielka wychowanków, którzy po latach spotykają się na zjeździe klasowym. I to pytanie jest dla tego filmu kluczowe. Dorosłym ludziom, którzy w większości są już rodzicami, niełatwo na nie odpowiedzieć. Ktoś mieszka w Izraelu, ktoś we Francji, ktoś inny w Kanadzie. Ale wszyscy pochodzą z Polski, z której wyjechali, kiedy zaczął się antysemicki koszmar w drugiej połowie lat 60. Bo każdy z nich jest w jakimś stopniu Żydem. Ale czy rzeczywiście? *Ja mówiłem, że mama i tata są Żydzi, ale ja nie jestem* – opowiada jeden z bohaterów. Kobieta oznajmia z kolei: *Mieszkam w Danii, mówię po duńsku, w Danii czuję się w domu. Ale nie jestem przecież Dunką, Żydówką też nie, ani Polką. Kim więc jestem?* Dokument Łozińskiego pokazuje, jak skomplikowane jest określenie własnej tożsamości i jak wiele czynników na nią wpływa. Te zróżnicowane biograficzne historie są jednocześnie dowodem na to, że o historii można rozmawiać bez histerii i bez skakania sobie do gardeł.

CZ *Kdo jsi?* – ptá se učitelka žáků, kteří se po letech setkávají na třídním srazu. Je to pro tento film příznačná otázka – pro dospělé lidi, kteří většinou již plní roli rodičů, není snadné na ni odpovědět. Jeden bydlí v Izraeli, jiný ve Francii, někdo další v Kanadě… Ale všichni jsou z Polska, odkud odjeli, když začalo antisemitské běsnění v druhé polovině šedesátých let 20. století. Každý z nich je, aspoň do určité míry, Žid. Ale je to opravdu tak? *Vždycky jsem říkal, že matka a otec jsou Židi, ale já ne* – vypráví jeden z hrdinů. Další žena říká: *Bydlím v Dánsku, mluvím dánsky, v Dánsku se cítím doma. Ale stejně nejsem Dánka, a Židovka taky ne, ani Polka. Tak kdo vlastně jsem?* Łozińského dokument ukazuje, jak komplikované je určení vlastní identity a jak mnoho faktorů ji ovlivňuje. Panorama individualizovaných biografií je zároveň důkazem toho, že o historii lze hovořit bez hysterie a bez sápání se jeden druhému po krku.

Tytuł oryginalny / Původní název: Siedmiu Żydów z mojej klasy
Reżyseria / Režie: Marcel Łoziński
Scenariusz / Scénář: Marcel Łoziński
Zdjęcia / Kamera: Jacek Petrycki, Andrzej Wyglądała
Muzyka / Hudba: Danuta Zankowska
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskiej Twórczości Telewizyjnej 1993 – Nagroda Specjalna / Festival polské televizní tvorby 1993 – zvláštní cena
Kraj / Země: Polska / Polsko 1991
Czas trwania / Stopáž: 40 min

NK

KaSS
29.04.2018, 17.45

PL Polski Marzec ’68 budzi najgorsze skojarzenia, ale ten sam okres na świecie kojarzy się przede wszystkim z młodym pokoleniem, które na masową skalę zaczęło domagać się zmian. W Paryżu i Pradze młodzi wyszli na ulicę, w Stanach Zjednoczonych zakwitła wolna miłość, a ruchy hipisowskie stanęły w kompletnej kontrze do mieszczańskiej tradycji. W powietrzu unosił się zapach trawki i wolności, a walce o ideały towarzyszyła muzyka Beatlesów. Z wielką nadzieją wyglądano nowego porządku. Dlaczego w Polsce bunt młodości zbiegł się w czasie z antysemicką nagonką, która przysłania dziś wszelkie wspomnienia z Marca? To jedno z pytań, które zadaje Andrzej Titkow w tym dokumencie. Swoimi wspomnieniami dzielą się m.in. Adam Michnik, Janusz Weiss, Ryszard Bugaj i Irena Grudzińska-Gross. Ich wypowiedzi przeplatają się z licznymi materiałami archiwalnymi, pozwalającymi wczuć się w klimat tamtego czasu, atmosferę oczekiwania na lepsze, które przyniosło gorsze.

CZ Polský Březen 1968 se pojí s velmi negativními událostmi, přestože v globální perspektivě je tato doba spojována především s mladou generací, která se v masovém měřítku začala dožadovat změn. V Paříži a v Praze vyšli mladí lidé do ulic, ve Spojených státech kvetla volná láska a hnutí hippies se stalo absolutní protiváhou měšťáctví. Ve vzduchu se vznášela vůně marihuany, svoboda a ideály byly poháněny k činu v rytmu Beatles. S velkou nadějí byl očekáván nový řád. Proč se v Polsku protesty mladých sešly v čase s antisemitským tažením, které dnes zastiňuje veškeré vzpomínky na Březen 1968? Tuto a další otázky klade dokument, který nás přenáší do atmosféry té doby. O své vzpomínky se s námi dělí mj. Adam Michnik, Janusz Weiss, Ryszard Bugaj nebo Irena Grudzińska-Gross. Jejich výpovědi jsou doplněny bohatými archivními materiály, které umožňují ponořit se do tehdejší atmosféry očekávání lepších zítřků, které nakonec byly horší.

Tytuł oryginalny / Původní název:
I naprawdę nie wiedzieliśmy…
Reżyseria / Režie: Andrzej Titkow
Scenariusz / Scénář: Andrzej Titkow
Zdjęcia / Kamera: Andrzej Adamczak
Muzyka / Hudba: Salon Niezależnych, Jacek Kleyff, Jerzy Słoma
Kraj / Země: Polska / Polsko 1993
Czas trwania / Stopáž: 50 min

I NAPRAWDĘ NIE WIEDZIELIŚMY...
OPRAVDU JSME NEVĚDĚLI...

NK

PIAST
03.05.2018, 16.30

DEZERTERZY I PIELGRZYMI · **ZBEHOVIA A PÚTNICI**

PL Trzy nowele, które łączy temat wojny i potępienie przemocy. Akcja każdej z nich rozgrywa się w innej epoce i opowiedziana jest w innej stylistyce. We wszystkich pojawia się jednak postać Śmierci. Otwierająca film nowela *Dezerterzy* to adaptacja opowiadania *Zbieg z armii* Ladislava Ťažkiego. Jest to historia buntu dwóch dezerterów podczas I wojny światowej. Druga nowela – *Dominika* – nawiązuje do powieści Ťažkiego *Piwnica wypełniona wilkami* i opisuje brutalność sowieckich żołnierzy na słowackiej wsi w trakcie wyzwolicielskiego marszu pod koniec II wojny światowej. *Pielgrzymi* – trzecia nowela Jakubiski – powstała na podstawie tekstu będącego postapokaliptyczną wizją świata zniszczonego przez wojnę atomową, którą przeżył tylko jeden człowiek. Ponure obrazy zła przeplatane są dokumentalnymi zdjęciami odzwierciedlającymi atmosferę panującą w Czechosłowacji po inwazji wojsk Układu Warszawskiego.

CZ Snímek *Zbehovia a pútnici* sestává ze tří povídek spojených tématem války a odsudkem lidského násilí. Každý z prezentovaných příběhů se odehrává v jiné době a má odlišné stylové uchopení, všemi však prochází klíčová postava Smrti. Předobrazem první části s názvem *Zbehovia* byla povídka *Vojenský zbeh* od Ladislava Ťažkého, který s Jakubiskem spolupracoval na její filmové podobě. Odehrává se v době první světové války a pojednává o dvou dezertérech a jejich krvavé vzpouře. Druhá část nazvaná *Dominika* námětově opět vychází z díla Ladislava Ťažkého (konkrétně z románu *Pivnica plná vlkov*) a vypráví o zhýralém chování sovětských osvoboditelů na statku venkovského hospodáře na konci druhé světové války. Třetí, *Pútnici*, podle Karla Sidona, prezentuje postapokalyptický obraz světa zničeného atomovou válkou, kterou přežil jediný člověk – žena. Jakubiskovy ponuré obrazy zla jsou protkané – ve své době problematickými – dokumentárními záběry zachycujícími atmosféru v Československu po invazi sovětských vojsk.

Tytuł oryginalny / Původní název: Zbehovia a pútnici
Reżyseria / Režie: Juraj Jakubisko
Scenariusz / Scénář: Ladislav Ťažký, Juraj Jakubisko, Karol Sidon
Zdjęcia / Kamera: Juraj Jakubisko
Muzyka / Hudba: Štěpán Koníček
Obsada / Hrají: Mikuláš Ladižinský, Augustín Kubán, Magda Vášáryová, Samuel Adamčík, Oľga Adamčíková, Jana Stehnová
Kraj / Země: Czechosłowacja, Włochy / Československo, Itálie 1968
Czas trwania / Stopáž: 102 min

Jana Bébarová

NK

KaSS
27.04.2018, 19.00

PL Evald Schorm należał do krytyczno-realistycznego skrzydła czeskiej Nowej Fali. W swoich filmach analizował kondycję moralną czechosłowackiego społeczeństwa. Tak jest również w przypadku *Końca proboszcza* – ostrej satyry społeczno-politycznej. Scenariusz powstał we współpracy z pisarzem Josefem Škvoreckým na podstawie artykułu prasowego o oszuście działającym na wsi we wschodnich Czechach, który podawał się za księdza. Fałszywy kapłan, początkowo przyjmowany przez parafię z entuzjazmem, staje się solą w oku nauczyciela, który podporządkowywał sobie lokalną społeczność skuteczną demagogią. Wzięta z życia tragikomiczna historia w ujęciu Schorma i Škvoreckiego staje się przypowieścią o reżimie politycznym i karykaturą jego funkcjonariuszy. Los mężczyzny udającego duchownego ma też w sobie coś z groteskowego mesjanizmu, można go uznać za tragikomiczne *imitatio Christi*.

CZ Režisér Evald Schorm patřil ke kriticko-realistické větvi nové vlny. Síla jeho děl náležejících k těm nejvíce skeptickým a zároveň apelativním ve své době spočívala v schopnosti analyticky postihnout společnost a její morálku. Nejinak je tomu v případě Farářova konce, který je ostrou satirou sociálně-politické situace v tehdejším Československu. Scénář filmu vznikl ve spolupráci se spisovatelem Josefem Škvoreckým, jehož k psaní podnítil novinový článek o podvodníkovi, který se v zapadlé vesničce ve východních Čechách několik měsíců vydával za kněze. Tragikomický příběh kostelníka, kterého vesničané s nadšením vítají jako nového faráře a který se postupně dostává do křížku s místním kantorem demagogicky ovládajícím lid, Schorm se Škvoreckým pojímají jako podobenství tehdejšího politického režimu a karikaturu komunistických funkcionářů. Zároveň na půdorysu farářova osudu trefně parafrázují novozákonní příběh života a údělu Ježíše Krista, čímž dosahují hořkého komického účinku.

Tytuł oryginalny / Původní název: Farářův konec
Reżyseria / Režie: Evald Schorm
Scenariusz / Scénář: Josef Škvorecký, Evald Schorm
Zdjęcia / Kamera: Jaromír Šofr
Muzyka / Hudba: Jan Klusák
Obsada / Hrají: Vlastimil Brodský, Jan Libíček, Jana Brejchová, Zdena Salivarová-Škvorecká, Jaroslav Satoranský, Vladimír Valenta
Nagrody / Ocenění: Przegląd filmów czeskich i słowackich 69 Sorrento 1969 – Srebrna Syrena; Nagroda Jury Klubu Filmowego Ligna za rok 1968 za film – Evald Schorm / Přehlídka českých a slovenských filmů 69 Sorrento 1969 – Stříbrná Siréna; Cena poroty Filmového klubu Ligna za rok 1968 za film – Evald Schorm
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 96 min

Jana Bébarová

NK

TEATR
01.05.2018, 10.00

POPRAWCZAK · **PASŤÁK**

PL Zatrzymany przez cenzurę film Hynka Bočana, jednego z czołowych filmowców czeskiej Nowej Fali lat 60., musiał czekać ponad 20 lat na dokończenie i prezentację w kinach. Akcja tego ponurego dramatu społecznego rozgrywa się w zakładzie wychowawczym dla trudnej młodzieży w Pradze. Zostaje tu zesłany młody nauczyciel z małego miasta, który na własnej skórze musi poznać okrutne reguły obowiązujące w tej instytucji. Z jednej strony nieokrzesane, prymitywne zachowania wychowanków, z drugiej – cyniczne i brutalne podejście kadry wychowawczej. Nastawiony idealistycznie młody nauczyciel próbuje nawiązać kontakt z wychowankami, ale mimo swojej odwagi sam staje się ofiarą okrutnego reżimu. Film został zrealizowany na podstawie opowiadania Karla Misaře, który był również współscenarzystą *Poprawczaka*. Temat przewodni tego niedokończonego dzieła – walkę dobrego człowieka ze złym środowiskiem – Hynek Bočan uznał za najważniejszy motyw swojej twórczości filmowej.

CZ Trezorový snímek talentovaného režiséra nové vlny 60. let Hynka Bočana, který si na své finální dokončení a uvedení v distribuci musel počkat více než dvacet let, nás zavádí do ponurého prostředí výchovného ústavu pro nezvladatelnou mládež v Praze. Sem proti své vůli nastupuje do svého nového zaměstnání mladý učitel z maloměsta, který zde na vlastní kůži poznává drsný řád instituce, jež pro svou tvrdost připomíná spíše vězení – na jedné straně vidíme surové, primitivní jednání chovanců a na straně druhé cynicky brutální chování jeho kolegů-vychovatelů. Idealistický učitel se s chovanci pokouší navázat „normální" komunikaci, ale navzdory své odvaze se právě on stává obětí krutého režimu. Film byl realizovaný podle stejnojmenné novely Karla Misaře, a to za jeho vlastní scenáristické spolupráce. Hynek Bočan sám komentoval, že v něm představuje své stěžejní téma, kterému se věnoval kontinuálně napříč žánrově různorodou tvorbou: konfrontaci hodného člověka se zlými lidmi.

Tytuł oryginalny / Původní název: Pasťák
Reżyseria / Režie: Hynek Bočan
Scenariusz / Scénář: Karel Misař, Hynek Bočan
Zdjęcia / Kamera: Jiří Šámal
Muzyka / Hudba: Vladimír Klusák
Obsada / Hrají: Ivan Vyskočil, Jiří Krampol, Václav Sloup, Vilém Besser, Zdeněk Kryzánek, Vladimír Krška, Jiří Smutný
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Jana Bébarová

NK

KaSS
03.05.2018, 16.30

PL Zrealizowany na podstawie scenariusza Zdenka Mahlera film Evalda Schorma jest odpowiedzią twórców na inwazję wojsk Układu Warszawskiego. Jeden dzień z życia wsi, gdzie niespodziewanie wyłączono prąd. Kryzysowa sytuacja staje się figurą obrazującą duszną atmosferę w Czechosłowacji po zdławieniu Praskiej Wiosny przez *bratnią pomoc*. Mieszkańcy, wśród których wybucha panika, ujawniają swój prawdziwy charakter pod wpływem strachu przed rzekomo nadchodzącym niebezpieczeństwem. Schorm podejmuje kluczowy dla swojej twórczości temat: moralność człowieka w społeczeństwie w sytuacji kryzysu i w godzinie próby. Osadzony w realiach sowieckiej okupacji, będący przypowieścią o ludzkim tchórzostwie i małości film z 1969 roku nic nie stracił ze swojej uniwersalności. Nie mógł być wyświetlany w Czechosłowacji aż do końca lat 80. Reżyser zmarł półtora roku przed premierą, która odbyła się w czerwcu 1990 roku.

CZ Snímek, který Evald Schorm realizoval ve spolupráci se scenáristou Zdeňkem Mahlerem, vznikl jako jejich odpověď na srpnovou okupaci Československa sovětskými vojsky. Na rámcovém příběhu krizové situace v jedné vesnici reflektují dusnou atmosféru spojenou se ztrátou ideálů a obavami o budoucnost, která byla tolik příznačná pro tehdejší situaci v Československu. V dramatické sevřenosti místa a času tvůrci nahlíží jeden den ze života vesničanů, mezi nimiž se náhle začne šířit poplašná zpráva o blížícím se nebezpečí. Nastává totální chaos a v panicky nepřiměřeném jednání poháněném nejistotou a strachem jednotlivci obnažují své pravé charaktery. Schorm ve filmu opětovně zkoumá stěžejní téma své tvorby: lidskou morálku a její pokleslost. S ohledem na dobové souvislosti sovětské okupace je film podobenstvím o české zbabělosti a malosti, které ani dnes neztrácí nic ze své nadčasovosti. Režisér se premiéry svého trezorového filmu nedočkal – zemřel rok a půl před jeho uvedením v červnu 1990.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Den sedmý, osmá noc
Reżyseria / Režie: Evald Schorm
Scenariusz / Scénář: Evald Schorm, Zdeněk Mahler
Zdjęcia / Kamera: Václav Hanuš
Muzyka / Hudba: Jan Klusák
Obsada / Hrají: Jan Kačer, Bohumil Šmída, Jan Libíček, Květa Fialová, Josef Bek
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo1969
Czas trwania / Stopáž: 100 min

NK

TEATR
27.04.2018, 14.00

PRZYPADEK DLA POCZĄTKUJĄCEGO KATA
PŘÍPAD PRO ZAČÍNAJÍCÍHO KATA

PL Film oparty na trzeciej części *Podróży Guliwera* Jonathana Swifta, ale można odnaleźć w nim też echa *Alicji w Krainie Czarów* Lewisa Carrolla i twórczości Franza Kafki. Pewien mężczyzna trafia do świata, w którym wszystko wydaje się nowe i tajemnicze. Obowiązują w nim dziwne prawa, prowadzone są tajemnicze eksperymenty i odbywają się bezwzględne rozprawy sądowe. Na niebie cały czas dryfuje wyspa będąca miejscem pobytu króla – czy jest to jednak odpowiedzialny i rozsądny władca? *Jestem cudzoziemcem, nic nie rozumiem* – powtarza bohater. Reżyser umiejętnie kreuje atmosferę dezorientacji. Z mrocznych, pełnych ekspresjonistycznego światłocienia kadrów wyłaniają się wąskie ulice, puste podwórka i prowadzące donikąd korytarze. Narracja jest gęsta i porwana, złożona z absurdalnych zdarzeń. Całość przypomina gorączkowy, męczący sen. *Przypadek…* reprezentuje jeden z dwóch biegunów czechosłowackiej Nowej Fali – oddalony od prozy życia i flirtujący z surrealizmem.

CZ Film na motivy třetího dílu Gulliverových cest od Jonathana Swifta, inspirovaný rovněž Carollovou *Alenkou v říši divů* a díly Franze Kafky. Muž se dostává do světa, kde se všechno zdá nové a tajemné. Platí zde podivná pravidla, jsou prováděny tajemné experimenty a konají se nelítostné soudní procesy. Na obloze se celou dobu vznáší ostrov, na němž pobývá král. O tom, zda je to odpovědný a moudrý vládce, máme pochybnosti. *Já ničemu nerozumím! Já jsem cizinec* – prohlašuje hrdina filmu. Režisér umně vytváří atmosféru dezorientace. Z temných záběrů plných expresivního šerosvitu vystupují úzké ulice, prázdné dvorky a chodby, které nikam nevedou. Narace je hutná a fragmentární, složená z absurdních událostí. Celek připomíná horečný, mučivý sen. Případ pro začínajícího kata představuje jeden z pólů Československé nové vlny, který je vzdálený prozaickému životu a koketuje se surrealismem.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Případ pro začínajícího kata
Reżyseria / Režie: Pavel Juráček
Scenariusz / Scénář: Jaroslav Papoušek
na podstawie powieści Jonathana
Swifta / podle románu Jonathana Swifta
Zdjęcia / Kamera: Jan Kališ
Muzyka / Hudba: Luboš Fišer
Obsada / Hrají: Lubomír Kostelka,
Klára Jerneková, Slávka Budínová,
Milena Zahrynowská, Pavel Landovský
Nagrody / Ocenění:
MFF w Pilźnie 1990 – Golden
Kingfisher / Festival Finále v Plzni 1990 –
Zlatý ledňáček
Kraj / Země: Czechosłowacja /
Československo1969
Czas trwania / Stopáž: 102 min

NK

PIAST
27.04.2018, 16.30

PL Trzeci film Zdenka Sirovégo to adaptacja powieści Evy Kantůrkovéj, która była również współscenarzystką *Uroczystości żałobnej*. Ponura ballada opowiadająca o czasach komunizmu i kolektywizacji na czeskiej wsi. Wdowa po niepokornym rolniku Chladilu przygotowuje się do pogrzebu męża, co utrudniają jej lokalni urzędnicy i niektórzy mieszkańcy gminy. Na początku lat 50. Chladil sprzeciwił się kolektywizacji, za co został wygnany ze swojego gospodarstwa i wsi. Fabuła filmu obejmuje dwa okresy – czasy stalinizmu, kiedy Chladil popada w konflikt z ideologią i polityką rolną stalinowców, oraz drugą połowę lat 60., kiedy śmierć niegdyś zbuntowanego chłopa wywołuje falę oporu i cichego protestu mieszkańców wsi. Wyprodukowany w 1969 roku film Sirovégo był w komunistycznej Czechosłowacji zakazany.

CZ Třetí celovečerní snímek Zdenka Sirového byl natočen podle stejnojmenného románu spisovatelky Evy Kantůrkové, která se spolu s režisérem podílela na filmovém scénáři. Ponurý baladický příběh se točí kolem titulní smuteční slavnosti, kterou chce po smrti bývalého sedláka Chladila uspořádat jeho vdova a setkává se přitom s nelibostí funkcionářů a dalších obyvatel z jeho rodné vsi. Chladil totiž na začátku 50. let ostře vystoupil proti kolektivizaci, načež byl násilím vystěhován ze svého statku a vyhnán z rodné vesnice. Snímek je vyprávěn ve dvou časových rovinách. První je situovaná v období po komunistickém převratu v roce 1948, kdy se sedlák dostává do rozporu s oficiální ideologií státu a jejím pohledem na individuální hospodaření. Druhá se odehrává ve zdánlivě svobodnější polovině 60. let, kdy smrt kdysi rebelujícího sedláka eskaluje ve vzedmutí vlny odporu a tichou demonstraci obyvatel vesnice proti režimu. Je logické, že takto kritický snímek nemohl být ve své době uveden v kinech.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Smuteční slavnost
Reżyseria / Režie: Zdenek Sirový
Scenariusz / Scénář: Eva Kantůrková, Zdenek Sirový
Zdjęcia / Kamera: Jiří Macháně
Muzyka / Hudba: Jiří Kalach
Obsada / Hrají: Jaroslava Tichá, Ľudovít Króner, Josef Somr, Jana Vychodilová, Ludmila Roubíková, Jan Kühmund
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 70 min

NK

CENTRAL
27.04.2018, 14.00

PL Niedziela – jeden dzień z życia czechosłowackiego wojskowego Arnosta, który jak zwykle budzi się w koszarach i próbuje jakoś przetrwać. Z apatią walczy głównie za pomocą alkoholu. Wspomina nocne, mocno zakrapiane eskapady, w trakcie których u jego boku pojawiały się tajemnicze, pijane kobiety. Między jawą a snem odwiedza Arnosta również mała dziewczynka i kolejne „nieznajome". Gdzieś w tle migoczą spotkania wojskowych odbywające się w sali, w której na ścianie widnieje napis: „Zapomnij, co widzisz i słyszysz". Zdjęcia do *Zabitej niedzieli* Vihanovej przerwała interwencja wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji. Rok później kopie skończonego filmu skonfiskowano. Drahomíra Vihanová przez siedem lat miała zakaz reżyserowania, ponieważ nie przeprosiła publicznie za swój film. Na premierę swojego pełnometrażowego debiutu czekała dwie dekady.

CZ Neděle – jeden den v životě československého vojáka Arnošta, který se jako obvykle budí v kasárnách a zkouší nějak přežít další ráno. S apatií bojuje hlavně pomocí alkoholu. Rozpomíná se na noční, řádně prolité eskapády, během kterých se vedle něj objevovaly záhadné, opilé ženy. Někde mezi skutečností a snem Arnošta navštíví také malá holčička a další „neznámé". Kdesi v pozadí probleskují setkání vojáků v sále, ve kterém se na zdi objevuje nápis: „Zapomeň na to, co vidíš a slyšíš". Natáčení *Zabité neděle* přerušila invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa. O rok později byla kopie hotového filmu zkonfiskována. Drahomíra Vihanová měla více než sedm let zákaz točit, protože se za svůj film veřejně neomluvila. Na premiéru svého celovečerního debutu čekala dvě desetiletí.

Tytuł oryginalny / Původní název: Zabitá neděle
Reżyseria / Režie: Drahomíra Vihanová
Scenariusz / Scénář: Jiří Křenek, Drahomíra Vihanová
Zdjęcia / Kamera: Zdeněk Prchlík, Petr Volf
Muzyka / Hudba: Jiří Šust
Obsada / Hrají: Ivan Palúch, Míla Myslíková, František Nechyba, Petr Skarke, Irena Boleslavská
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 78 min

Joanna Ostrowska

NK

KaSS
02.05.2018, 10.00

PL Obsypany gradem czeskich nagród filmowych trzyczęściowy serial HBO zrealizowany przez Agnieszkę Holland doczekał się również krótszej o pół godziny wersji kinowej. W oparciu o scenariusz Štěpána Hulíka powstało dzieło o następstwach tragicznej śmierci studenta Jana Palacha, który w styczniu 1969 roku na placu Wacława w Pradze dokonał samospalenia w proteście przeciwko sowieckiej okupacji. Kluczową postacią tej filmowej opowieści jest adwokat Dagmara Burešová, która podejmuje się reprezentować rodzinę zmarłego w procesie przeciwko komunistycznemu politykowi Vilémowi Novému, dyskredytującemu całopalną ofiarę Palacha i obwiniającemu zmarłego o współpracę z zachodnimi tajnymi służbami. W wielowarstwowej historii udało się twórcom odtworzyć realia i gęstą atmosferę początków czechosłowackiej normalizacji, w której chęć zachowania zasad moralnych, walka o prawdę i sprawiedliwość musiały się wiązać z wielkimi poświęceniami.

CZ Nejoceňovanější český audiovizuální počin za rok 2013, pod kterým je jako režisérka podepsaná renomovaná polská tvůrkyně Agnieszka Holland, původně vznikal jako třídílné drama pro televizní stanici HBO, načež se dočkal i filmové verze – v podobě cca o půl hodiny kratšího sestřihu. Podle scénáře mladého talentovaného scenáristy Štěpána Hulíka vznikl projekt vracející se k odkazu studenta FF UK Jana Palacha, který se v lednu 1969 na protest proti sovětské okupaci upálil. V centru příběhu stojí na reálném předobrazu postavená postava advokátky Dagmar Burešové, která právně zastupovala Palachovu rodinu v soudním procesu proti komunistickému poslanci Vilému Novému, jenž zdiskreditoval mladíkovu oběť, když jej měsíc po jeho činu obvinil ze spolupráce se západními tajnými službami. Ve větvícím se příběhu představujícím řadu vedlejších postav se tvůrcům daří postihnout hutnou atmosféru éry normalizace a na jejím pozadí zkoumat otázky lidské morálky, sebeobětování a boje za pravdu a spravedlnost.

Tytuł oryginalny / Původní název: Hořící keř
Reżyseria / Režie: Agnieszka Holland
Scenariusz / Scénář: Štěpán Hulík
Zdjęcia / Kamera: Martin Štrba, Rafal Paradowski
Muzyka / Hudba: Antoni Komasa-Łazarkiewicz, Karel Mařík
Obsada / Hrají: Táňa Pauhofová, Jaroslava Pokorná, Petr Stach, Igor Bareš, Vojtěch Kotek, Adrian Jastraban, Patrik Děrgel
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2013 – najlepszy film, najlepsza reżyseria, najlepszy scenariusz, najlepsza aktorka drugoplanowa, najlepsze zdjęcia, najlepszy montaż, najlepszy dźwięk, najlepsza muzyka, najlepsza scenografia, najlepsze kostiumy, najlepsza charakteryzacja / Český lev 2013 – nejlepší film, režie, scénář, vedlejší herečka, kamera, střih, zvuk, hudba, výprava, kostýmy, masky
Kraj / Země: Czechy, Polska / Česko, Polsko 2013
Czas trwania / Stopáž: 206 min

Jana Bébarová

NK

CENTRAL
27.04.2018, 19.00

CZAS, W KTÓRYM ŻYJEMY · **ČAS, KTORÝ ŽIJEME**

PL Film pięciu twórców z bratysławskiego studia dokumentalnego relacjonuje proces odrodzenia się demokratycznej Czechosłowacji w pierwszych miesiącach 1968 roku. Autorom udało się zarejestrować ważne wydarzenia historyczne oraz zadać istotne pytania ówczesnym obywatelom państwa – nie tylko politykom i dziennikarzom, ale i zwykłym ludziom, robotnikom czy studentom. *Czas, w którym żyjemy* odzwierciedla oczekiwania, którymi Czesi i Słowacy żyli w okresie Praskiej Wiosny, oraz ich wyobrażenia o tzw. socjalizmie z ludzką twarzą. Informacje, wypowiedzi, archiwalne relacje o stanie ówczesnego społeczeństwa przeplatane są piosenkami bratysławskiego, studenckiego zespołu bigbeatowgo Prúdy, co wówczas uważano za eksperyment.

CZ Hodinový dokument, pod nímž je režijně podepsaná pětice tvůrců z bratislavského dokumentárního studia, má historickou hodnotu v zachycení obrodného procesu, kterým Československo procházelo v prvních měsících roku 1968. Autorům snímku se podařilo zachytit důležité historické události a spolu s nimi autentické výpovědi obyvatel země – nejen politicky angažovaných osobností, ale i řadových občanů ze skupiny dělníků, studentů či novinářů – reflektující důležité problémy, které byly pro tehdejší společnost určující. *Čas, ktorý žijeme* je sugestivním odrazem nadějí a očekávání, jimiž Češi i Slováci během Pražského jara žili, a jejich představ o socialismu s lidskou tváří. Informace o stavu tehdejší společnosti tvůrci předávají dokumentárními metodami ankety a mluvících hlav, které jsou střídány reportážními záznamy událostí a záběry z archivu. V experimentálním duchu je tento celek prokládán „klipovitými" pasážemi s písněmi beatové skupiny bratislavských vysokoškoláků s názvem Prúdy.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Čas, ktorý žijeme
Reżyseria / Režie: Ivan Húšťava, Vlado Kubenko, Ladislav Kudelka, Oto Krivánek, Jaroslav Pogran
Zdjęcia / Kamera: Leopold Bródy, Pavol Čilek, Rudolf Ferko, Alexander Štrelinger
Muzyka / Hudba: Prúdy
Kraj / Země: Czechosłowacja/ Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 60 min

NK

KaSS
28.04.2018, 21.00

PL Nakręcony w czasie Praskiej Wiosny w 1968 roku dokument o sytuacji politycznej w Czechosłowacji. Nawiązujący tytułem do powieści Goethego film Vachka ukazuje dwa marcowe tygodnie, kiedy Antonín Novotný ustąpił z funkcji prezydenta i w wyniku wyborów zastąpił go generał Ludvík Svoboda. Stosując metodę *direct camera* (kamera 16 mm, bezpośrednia rejestracja dźwięku), Vachek nagrywa okoliczności ustąpienia prezydenta. Udało mu się bowiem przeniknąć do środowiska ówczesnych elit komunistycznych. Co ciekawe, Dubček, Svoboda, Smrkovský czy Černík, nagrani zarówno podczas oficjalnych narad, jak i w przerwach między nimi, bardzo często nie uświadamiali sobie obecności kamery. W filmie nie brakuje typowych dla Vachka ironii i poczucia absurdu.

CZ Jako důležitý historický dokument dnes můžeme vnímat první celovečerní režijní počin Karla Vachka, který ve své době vznikal jako aktuální politická reportáž období Pražského jara roku 1968. Dokument odkazující svým titulem ke stejnojmennému románu Johanna Wolfganga Goetha zachycuje autentický obraz čtrnácti dnů druhé poloviny března 1968, kdy Antonín Novotný abdikoval z funkce československého prezidenta a chystaly se volby prezidenta nového (na konci měsíce jím byl zvolen generál Ludvík Svoboda). Progresivní metodou *direct cinema* Vachek a jeho štáb zachycují bezprostřední situace odehrávající se v politických kuloárech. S 16mm kamerou s přímým kontaktním zvukem pronikají mezi tehdejší komunistickou elitu – Dubček, Svoboda, Smrkovský či Černík jsou zachycováni při různých schůzích a poradách, ale velmi často i v pauzách mezi oficiálními jednáními a přítomnost kamery si mnohdy ani neuvědomují. Film nepostrádá Vachkův typický smysl pro ironii a vystižení absurdních situací.

Tytuł oryginalny / Původní název: Spříznění volbou
Reżyseria / Režie: Karel Vachek
Zdjęcia / Kamera: Josef Ort-Šnep
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 85 min

Czarne dni · Čierne dni, reż. Ladislav Kudelka

PL **CZARNE DNI**

Szczególny dokument z 1968 roku – specjalne wydanie czechosłowackiej kroniki filmowej *Týždeň vo filme*, relacjonujące sowiecką interwencję w słowackich miastach, ostatnie godziny wolności stacji radiowych i protesty obywateli, którzy nie bali się przeciwstawić okupantom. Film zrealizował stały sztab produkcyjny kroniki: Ladislav Kudelka, Milan Černák, Štefan Kamenický, Ctibor Kováč i inni.

HISTORIA NA OSIEM

A wiecie, że w Pradze jest rewolucja? Opozycja powinna istnieć czy nie? Co sądzisz o utracie naszej niepodległości? – tego rodzaju wyjęte z kontekstu pytania ankietowe zadaje przypadkowym przechodniom aktor Miloš Kopecký. Felietonistyczny dokument z 1968 roku, którego autorzy zastanawiają się także, dlaczego w datach przełomowych wydarzeń w dziejach Czech często występuje ósemka.

CZ **ČIERNE DNI**

Speciální vydání filmového týdeníku *Týždeň vo filme* nazvané *Čierne dni*, na němž spolu s Ladislavem Kudelkou pracovali Milan Černák, Štefan Kamenický a Ctibor Kováč, přináší autentické záběry ze slovenských měst během sovětské invaze v srpnu 1968. Zachycuje poslední zbytky svobodného československého rozhlasového vysílaní a sleduje protestní reakce místního lidu, který se nebál okupantům postavit.

DĚJINY NA OSM

Víte, že je v Praze revoluce? Má být opozice nebo ne? Co říkáte tomu, že jsme přišli o svou samostatnost? Anketní otázky tohoto typu vytržené z kontextu klade náhodným lidem na ulici herec Miloš Kopecký ve fejetonisticky pojatém dokumentu, který reflektuje skutečnost, že nejpohnutější události naší historie – ať pozitivní či negativní – se staly vždy, když byla na konci letopočtu osmička.

NK

Czarne dni · Čierne dni
CENTRAL
27.04.2018, 19.00

Historia na osiem · Dějiny na osm
PIAST
27.04.2018, 14.45

Tytuł oryginalny / Původní název:
Čierne dni
Reżyseria / Režie: Ladislav Kudelka
Scenariusz / Scénář: Ladislav Kudelka
Zdjęcia / Kamera: Leopold Bródy, Pavel Čilek, Rudolf Ferko, Mikuláš Fodor, Vladimír Holloš, Oskár Šághy
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 31 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Dějiny na osm
Reżyseria / Režie: Václav Táborský
Scenariusz / Scénář: Václav Táborský
Zdjęcia / Kamera: František Vlček
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 12 min

Jana Bébarová

Cisza · Ticho, reż. Milan Peer

PL **SEVEN DAYS TO REMEMBER (ORATORIUM ZA PRAGĘ)**

Film, który Jan Němec zaczął realizować na początku sierpnia 1968 roku, miał być dokumentem o wolnym szczęśliwym kraju powstałym dzięki Praskiej Wiośnie. Gdy twórcy przystąpili do pracy, nie sądzili, że marzenia o wolności i demokracji wkrótce staną się zwykłymi mrzonkami, a postprodukcja nekręconego materiału będzie możliwa tylko za granicą.

CISZA

Zdanie *Umarł człowiek żywy, a martwi nadal żyją* powraca w refrenie piosenki komentującej dokumentalną relację z tzw. Tygodnia Palacha. Po samospaleniu Jana Palacha pieśń pod tytułem *Cisza* skomponował na jego cześć folkowy pieśniarz Bohdan Mikolášek. Noszący ten sam tytuł, odnaleziony po 20 latach w cenzorskim sejfie krótki film dokumentalny Milana Peera jest świadectwem ostatnich chwil życia umierającego Palacha.

CZ **SEVEN DAYS TO REMEMBER (ORATORIUM PRO PRAHU)**

Film, který na začátku srpna 1968 začal režisér Jan Němec se svým štábem v Československu natáčet, měl být dokumentem o šťastné a svobodné zemi, jež vzkvétala v atmosféře pražského jara. Nikdo však tehdy netušil, že nadějeplné dny v zachycených záběrech rázem vystřídá šokující deziluze z přítomnosti sovětských tanků v ulicích a že natočený materiál bude muset být postprodukčně zpracován v zahraničí.

TICHO

Věta *Zemřel živý člověk a mrtví zůstali žít* se vrací v refrénu písně doprovázející emotivní dokumentární záběry z tzv. Palachova týdne. Písně s názvem *Ticho*, kterou po smrti Jana Palacha na jeho počest složil český folkový písničkář Bohdan Mikolášek. Stejně pojmenovaný film, jenž se na dlouhých dvacet let ocitl v trezoru, je svědectvím posledních momentů ze života umírajícího mučedníka a jeho pohřbu.

Jana Bébarová

NK

Seven days to remember
PIAST
27.04.2018, 14.45

Cisza · Ticho
PIAST
27.04.2018, 14.45

Tytuł oryginalny / Původní název:
Oratorium pro Prahu
Reżyseria / Režie: Jan Němec
Muzyka / Hudba: Ladislav Štaidl
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 29 min

Tytuł oryginalny / Původní název: Ticho
Reżyseria / Režie: Milan Peer
Scenariusz / Scénář: Milan Peer
Zdjęcia / Kamera: Vladimír Smutný, Jan Seidel
Muzyka / Hudba: Bohdan Mikolášek
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 11 min

Dziesięć punktów · Deset bodů, reż. Milan Maryška

PL **DZIESIĘĆ PUNKTÓW**

18 listopada 1968 roku trzydniowy strajk okupacyjny ogłosili studenci, którzy do KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji przesłali składającą się z 10 punktów listę żądań. Domagali się zniesienia cenzury, wolności słowa i zgromadzeń, respektowania praw ludzkich i obywatelskich, możliwości swobodnego wyjazdu za granicę oraz wolności badań naukowych. Film dokumentalny studentów FAMU pokazuje, że walka o socjalizm z ludzką twarzą miała duże poparcie społeczne.

JAN 69

Przejmujący obraz żałobnych manifestacji po śmierci Jana Palacha, który w styczniu 1969 roku dokonał samospalenia w proteście przeciwko inwazji wojsk na Czechosłowację. Dokumentalna relacja z tamtych smutnych dni ilustrowana jest *Requiem* Dvořáka. Przez wiele lat uważano, że film zniszczono. Został on jednak wraz z innymi materiałami filmowymi z tamtego czasu ukryty i zachowany przez archiwistę i historyka Myrtila Fridę. Dokument odnaleziono dopiero w 2002 roku.

CZ **DESET BODŮ**

18. listopadu 1968 vyhlásili vysokoškolští studenti třídenní okupační stávku, která měla podpořit deset požadavků, jež zaslali ÚVKSČ. Žádali o zrušení cenzury, svobodu slova a shromažďování, dodržování osobních svobod občanů, svobodu výjezdu za hranice či svobodu bádání. Jak ukazuje dokument studentů FAMU, k jejich touze po socialismu s lidskou tváří se přidala i dělnická třída a široká veřejnost.

JAN 69

Emotivní snímek zachycuje atmosféru smutečních shromáždění po smrti Jana Palacha, který se v lednu 1969 upálil na protest proti invazi sovětských vojsk. Dokumentární záběry z Prahy doprovázené Dvořákovým *Rekviem*, byly dlouhá léta považovány za ztracené – materiál, jenž filmový archivář a historik Myrtil Frída spolu s dalšími zakázanými dokumenty pečlivě ukryl, byl znovu objevený teprve v roce 2002.

Jana Bébarová

NK

Dziesięć punktów · Deset bodů
PIAST
27.04.2018, 14.45

Jan 69
PIAST
27.04.2018, 14.45

Tytuł oryginalny / Původní název:
Deset bodů
Reżyseria / Režie: Milan Maryška
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 22 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Jan 69
Reżyseria / Režie: Stanislav Milota
Zdjęcia / Kamera: Stanislav Milota
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 7 min

Poszukiwanie domu · Hledání domova, reż. Rudolf Krejčík

NK

Poszukiwanie domu · Hledání domova
KaSS
27.04.2018, 13.00

Stypa za Jana Palacha · Tryzna
CENTRAL
27.04.2018, 19.00

PL **POSZUKIWANIE DOMU**

Co dla was znaczy słowo ojczyzna? – na to pytanie odpowiadają w dokumencie Krejčíka Czesi, którzy po sierpniu 1968 roku postanowili wyemigrować do Niemiec. Niektórzy respondenci wyjechali jeszcze przed sowiecką okupacją i w 1969 roku wahali się, czy nie wrócić do swojego kraju. Reżyser pyta o powody wyjazdu, a w rozmowach często powraca życiowy dylemat: wizja zapewnienia sobie lepszej przyszłości vs. tęsknota za rodziną pozostałą w ojczyźnie.

STYPA ZA JANA PALACHA

Dokument o wydarzeniach po tragicznym samospaleniu Jana Palacha zaczyna się od komunikatu o śmierci studenta, który uległ rozległym poparzeniom trzeciego stopnia. Realizatorzy *Stypy…* zarejestrowali spontaniczne, żałobne spotkania ludzi w dniach między śmiercią a pogrzebem Palacha. Film pokazuje również wydarzenia spoza Pragi, np. w Bratysławie, gdzie tamtejsi studenci podjęli protestacyjną głodówkę.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Hledání domova
Reżyseria / Režie: Rudolf Krejčík
Scenariusz / Scénář: Rudolf Krejčík
Zdjęcia / Kamera: Eudard Sigrot
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 34 min

Tytuł oryginalny / Původní název:
Tryzna
Reżyseria / Režie: Vlado Kubenko, Dušan Trančík
Zdjęcia / Kamera: Alojz Hanúsek
Muzyka / Hudba:
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo1969
Czas trwania / Stopáž: 23 min

CZ **HLEDÁNÍ DOMOVA**

Co pro vás znamená domov? Tuto ústřední otázku klade Rudolf Krejčík v reportážním dokumentu Čechům, kteří se po srpnových událostech rozhodli emigrovat do Německa. Někteří z respondentů odešli do zahraničí ještě před sovětskou okupací a nyní váhají, zda se mají vracet zpět. Autor se táže po důvodech k odchodu, přičemž opakovaně naráží na rozpory mezi vizí lepší budoucnosti a steskem po rodině.

TRYZNA

Další z dokumentárních svědectví o událostech kolem tragického činu Jana Palacha začíná informací o úmrtí studenta, jenž podlehl masivním popáleninám 3. stupně. *Tryzna* zachycuje smutná, spontánní pietní setkávání lidu, den po dni až do Palachova pohřbu, kterým snímek vrcholí. Zachycuje přitom nejen dění v Praze, ale paralelně i v Bratislavě, kde se tamní studenti uchýlili k protestní hladovce.

Jana Bébarová

NK

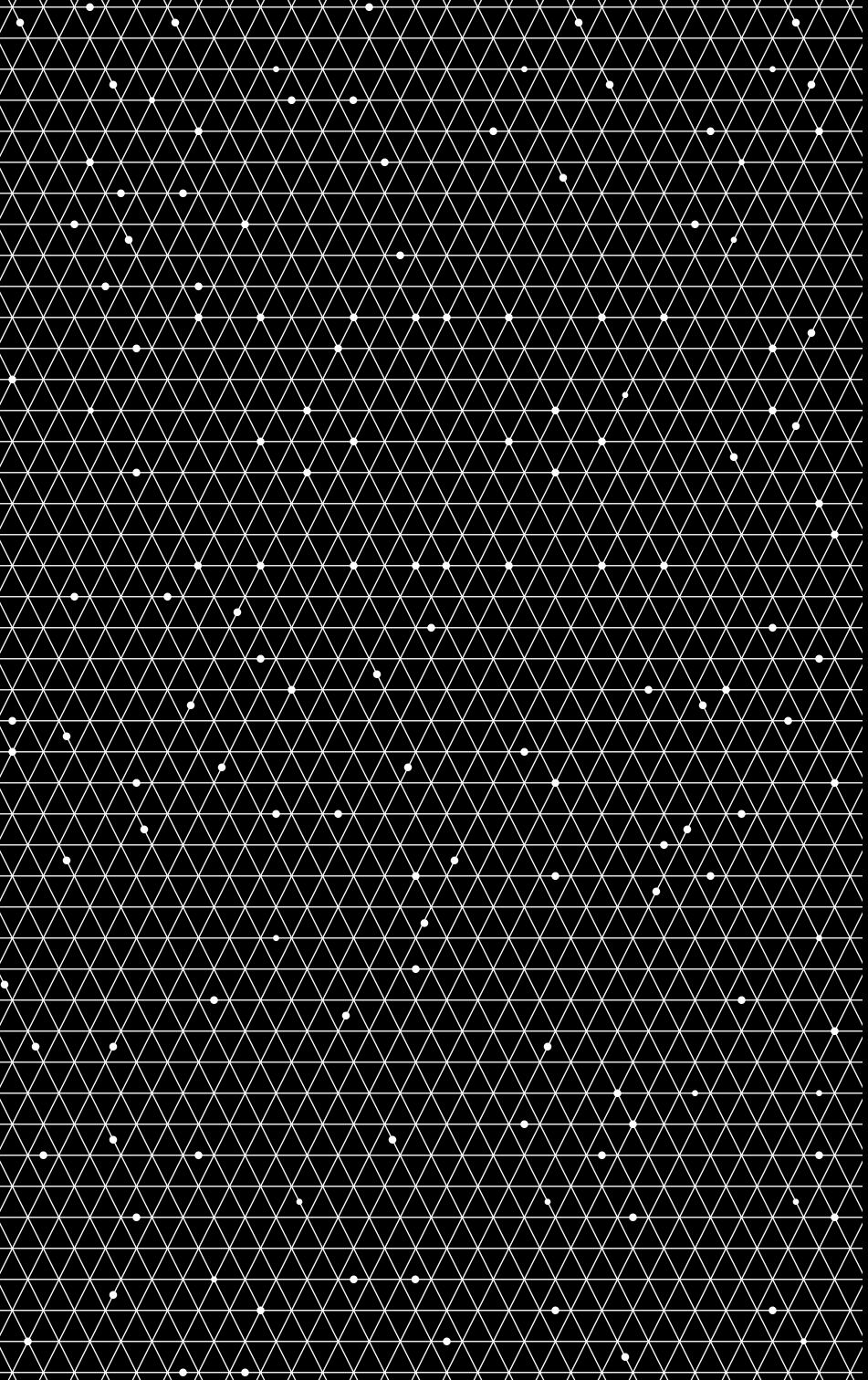
KaSS
27.04.2018, 13.00

RAPORT Z BADANIA OPINII PUBLICZNEJ
ZPRÁVA O VÝZKUMU VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ

PL Dziewięć miesięcy po inwazji wojsk Układu Warszawskiego Instytut Badania Opinii Publicznej Czechosłowackiej Akademii Nauk przeprowadził badania socjologiczne, sondując społeczne i polityczne przekonania Czechów i Słowaków. Socjologom towarzyszyła ekipa filmowców studia Krátky film. Zarejestrowany materiał do tego stopnia nie zgadzał się z ideologią ówczesnego reżimu, że po paru miesiącach przeznaczony został do spalenia. Twórcom udało się go jednak ocalić.

CZ Devět měsíců po ozbrojené intervenci armád pěti států Varšavské smlouvy uskutečnil výzkumný Ústav veřejného mínění Československé akademie věd sociologický a politický výzkum. Štáb Krátkého filmu byl přitom a zachytil názory Čechů a Slováků z jara 1969. Natočený filmový materiál byl neslučitelný s ideologií tehdejšího režimu a na podzim téhož roku byl určený ke zničení. Autorům se ho však podařilo zachránit.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zpráva o výzkumu veřejného mínění
Reżyseria / Režie: Rudolf Granec
Kraj / Země: Československo / Československo 1990
Czas trwania / Stopáž: 35 min

Ś/S!

PIAST
03.05.2018, 10.30

WODZIREJ · **KONFERENCIÉR**

PL Jedno z najważniejszych dzieł kina moralnego niepokoju, a także błyskotliwa kronika patologii toczących peerelowską rzeczywistość. Lutek Danielak to początkujący konferansjer, któremu marzy się szybki awans w zawodowej hierarchii. Aby osiągnąć swój cel, mężczyzna przekracza kolejne granice moralne, a także poświęca relacje z najbliższymi osobami. Zachowanie bohatera wydaje się tym bardziej wstrząsające, że akcja filmu rozgrywa się w zwodniczo beztroskiej scenerii bankietów, dancingów i karnawałowych balów. Przedstawiona przez Feliksa Falka opowieść o zgubnych skutkach konformizmu nie miałaby tak wielkiej siły rażenia, gdyby nie rewelacyjna kreacja Jerzego Stuhra. W ujęciu niespełna trzydziestoletniego wówczas aktora Danielak nie okazuje się postacią demoniczną, lecz typem *everymana*, którego swojskość jest wręcz niepokojąca. Wielki sukces *Wodzireja* skłonił duet Falk–Stuhr do stworzenia swoistej kontynuacji filmu – zrealizowanego w połowie lat 80. *Bohatera roku*.

CZ Jedno z nejvýznamnějších děl Kina morálního neklidu a zároveň duchaplná kronika patologií, které ovládly realitu lidového Polska. Začínající konferenciér Lutek Danielak touží po rychlém vzestupu po kariérním žebříčku. Pro dosažení svého cíle neváhá překračovat stále další morální hranice a obětovat vztahy se svými nejbližšími. Jeho počínání je o to děsivější, že se odehrává v bezstarostném prostředí banketů, plesů a karnevalů. Falkovu příběhu o zhoubných důsledcích konformismu dodává na síle Jerzy Stuhr v bravurně zvládnuté roli hlavního hrdiny. V podání tehdy ani ne třicetiletého herce není Danielak démonickou postavou, ale obyčejným člověkem, jehož prostota je až zneklidňující. Po velkém úspěchu filmu se dvojice Feliks Falk – Jerzy Stuhr rozhodla v polovině osmdesátých let natočit volné pokračování nazvané *Hrdina roku*.

Tytuł oryginalny / Původní název: Wodzirej
Reżyseria / Režie: Feliks Falk
Scenariusz / Scénář: Feliks Falk
Zdjęcia / Kamera: Edward Kłosiński
Muzyka / Hudba: Jan Kanty Pawluśkiewicz
Obsada / Hrají: Jerzy Stuhr, Sława Kwaśniewska, Wiktor Sadecki, Michał Tarkowski, Jerzy Kryszak
Nagrody / Ocenění: Lubuskie Lato Filmowe w Łagowie 1978 – Złote Grono / Lubušské filmové léto v Łagowě 1978 – Zlatý hrozen
Kraj / Země: Polska / Polsko 1977
Czas trwania / Stopáž: 104 min

Piotr Czerkawski

Ś/S!

OLZA
01.05.2018, 21.00

PL Akcja filmu Mieczysława Jahody i Janusza Rzeszewskiego przenosi nas w czasy międzywojnia, gdy cała Warszawa emocjonowała się losami kasiarza Szpicbródki. Historia słynnego przestępcy fascynuje także dyrektora teatru „Czerwony młyn", który znajduje się na skraju bankructwa. Gdy wydaje się pewne, że instytucja trafi w ręce komornika, na horyzoncie pojawia się inżynier Fred Kampinos (Piotr Fronczewski), który kupuje teatr i staje się jego współwłaścicielem. Mężczyzna wczuwa się w swoją rolę, przygotowuje wystawną premierę i zakochuje się w jednej z aktorek. W pewnym momencie okazuje się, że tajemniczy Kampinos skrywa intrygującą tajemnicę… *Hallo, Szpicbródka* to jeden z najsłynniejszych polskich musicali, który do dziś ujmuje widzów świadomie staroświeckim wdziękiem. Ważną zaletą filmu jest poczucie humoru stanowiące znak firmowy scenarzysty Ludwika Starskiego.

CZ Děj filmu Mieczysława Jahody a Janusze Rzeszewského nás přenáší do meziválečné doby, kdy celá Varšava prožívala osud kasaře zvaného Kozí bradka. Jedním z lidí, které příběh slavného zločince fascinuje, je také ředitel divadla Červený mlýn. Ten se musí potýkat i s přízemnějšími problémy, jeho podnik je totiž na pokraji bankrotu. Když už se zdá jisté, že Červený mlýn padne do rukou exekutora, objeví se na obzoru inženýr Fred Kampinos (Piotr Fronczewski), který divadlo koupí a stane se jeho spolumajitelem. Muž se vžije do své role, připravuje okázalou premiéru a zamilovává se do jedné z hereček. V určitém okamžiku vyjde najevo, že tajemný příchozí ukrývá podivné tajemství… *Haló, kozí bradko* je jedním z nejslavnějších polských muzikálů a dodnes okouzluje diváky svým záměrně starosvětským půvabem. Důležitou předností filmu je smysl pro humor, charakteristický pro scenáristu Ludwika Starského.

Tytuł oryginalny / Původní název: Hallo Szpicbródka, czyli ostatni występ króla kasiarzy
Reżyseria / Režie: Mieczysław Jahoda, Janusz Rzeszewski
Scenariusz / Scénář: Ludwik Starski
Zdjęcia / Kamera: Jan Laskowski
Muzyka / Hudba: Maciej Śniegocki
Obsada / Hrají: Piotr Fronczewski, Gabriela Kownacka, Ewa Wiśniewska, Irena Kwiatkowska, Wiesław Michnikowski
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1978 – nagroda za dźwięk / Festival polských hraných filmů v Gdaňsku 1978 – cena za zvuk
Kraj / Země: Polska / Polsko 1978
Czas trwania / Stopáž: 94 min

HALLO, SZPICBRÓDKA, CZYLI OSTATNI WYSTĘP KRÓLA KASIARZY· **HALÓ, KOZÍ BRADKO**

Piotr Czerkawski

TEATR
02.05.2018, 12.00

FALA · FROCKOVÁ VLNA

PL Jeden z najsłynniejszych dokumentów muzycznych w historii polskiego kina. Hipnotyzujący portret Festiwalu Muzyków Rockowych w Jarocinie, cieszącego się w PRL-u statusem wydarzenia kultowego. W filmowej relacji z wydarzenia określanego czasem jako „polski Woodstock" udało się zarejestrować występy takich gwiazd jak Republika, Madame czy Aya RL. Z dzisiejszej perspektywy *Fala* pozostaje jednak przede wszystkim kapitalnym portretem polskiego społeczeństwa doby schyłkowego komunizmu. Reżyserowi udaje się bezbłędnie uchwycić skomplikowane relacje między przedstawicielami lokalnych władz, mieszkańcami Jarocina a rockandrollową młodzieżą. Piotr Łazarkiewicz nie ukrywa niechętnego stosunku do partyjnych dygnitarzy, których groteskowe przedstawienie przyciągnęło uwagę cenzury. Znacznie większą sympatią dokumentalisty cieszą się za to festiwalowicze, których energia, fantazja i spontaniczność kontrastują z szarzyzną peerelowskiej codzienności.

CZ Jeden z nejznámějších hudebních dokumentů v dějinách polského filmu. Hypnotizující portrét rockového festivalu v Jarocině, který byl v dobách minulého režimu kultovní záležitostí. Ve filmové zprávě z události, která je někdy označována jako „polský Woodstock", se podařilo zachytit vystoupení hvězdných uskupení jako Republika, Madame nebo Aya RL. Z dnešního pohledu se však jedná především o zásadní portrét polské společnosti v době končícího komunismu. Režiséru Piotru Łazarkiewiczowi se podařilo bezchybně zachytit komplikované vztahy mezi místními mocenskými představiteli, obyvateli města Jarocin a mladými fanoušky rokenrolu. Režisér neskrývá svůj kritický postoj ke stranickým funkcionářům, kteří ve filmu působí groteskně, což tehdy vzbudilo pozornost cenzury. O mnoho většími sympatiemi dokumentaristy se těší návštěvníci festivalu, jejichž energie, fantazie a spontánnost efektně kontrastují s každodenní šedí komunistického Polska.

Tytuł oryginalny / Původní název: Fala
Reżyseria / Režie: Piotr Łazarkiewicz
Scenariusz / Scénář: Piotr Łazarkiewicz
Zdjęcia / Kamera: Julian Szczerkowski, Andrzej Wolf, Waldemar Kolsicki
Nagrody / Ocenění: Nagroda Sztandaru Młodych 1986 / Cena deníku „Sztandar Młodych" (Prapor mladých) 1986
Kraj / Země: Polska / Polsko 1986
Czas trwania / Stopáž: 79 min

Ś/S!

PIAST
29.04.2018, 10.00

PL Nieco zapomniana już dziś *Balanga* przynosi bezkompromisowy obraz transformacji ustrojowej, przywołujący na myśl wizje rodem z *Psów* bądź *Szamanki*. W nagrodzonym w Gdyni debiucie Łukasza Wylężałka Polska przypomina wielką melinę, w której odbywa się ciągła libacja, a na jaw wychodzą najbardziej prymitywne instynkty. Uwagę reżysera przykuwa rywalizacja pomiędzy dwoma uczniami zawodówki a znienawidzonym przez nich belfrem. Eskalacja napięć, mogących służyć za metaforę powszechnego kryzysu autorytetów i konfliktu pokoleń, prowadzi do nieuchronnej tragedii. Do odczytania filmu w kategoriach symbolicznego uogólnienia skłania też wybrana przez reżysera forma – celowo nierealistyczna, przerysowana, ciążąca w stronę groteski. Unosząca się nad fabułą aura niesamowitości zachęciła część krytyków do uznania *Balangi* za polski ekwiwalent *Miasteczka Twin Peaks*. Z dzisiejszej perspektywy film Wylężałka broni się jednak przede wszystkim jako kino protestu, którego siłę wzmaga muzyka zespołów Voo Voo i T. Love.

CZ Dnes už pozapomenutý Mejdan přináší nekompromisní obraz změny společenského uspořádání, připomínající vize z filmů *Psi* nebo *Šamanka*. V debutu Łukasze Wylężałka, oceněném na filmovém festivalu v Gdyni, Polsko připomíná obrovskou putyku, ve které probíhá pitka probouzející ve svých účastnících ty nejprimitivnější pudy. V realitě kypící agresí upoutal režisérovu pozornost především konflikt mezi dvěma žáky učiliště a nenáviděným učitelem. Eskalace nejrůznějších napětí, která mohou sloužit jako metafora všeobecné krize autorit, konfliktu generací a morální rozpolcenosti, vede k neodvratné tragédii. K chápání filmu v kategoriích symbolického zobecnění vybízí rovněž forma, jakou si režisér vybral – záměrně nerealistická, nadsazená, až směřující ke grotesce. Nádech nesamozřejmosti vznášející se nad dějem přivedl část kritiků k přesvědčení, že *Mejdan* je polskou analogií *Městečka Twin Peaks*. Z dnešní perspektivy je Wylężałkův film cenný především jako protestní film, jehož sílu umocňuje hudba skupin Voo Voo a T. Love.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Balanga
Reżyseria / Režie: Łukasz Wylężałek
Scenariusz / Scénář: Łukasz Wylężałek
Zdjęcia / Kamera: Krzysztof Tusiewicz
Muzyka / Hudba: Mateusz Pospieszalski, Jan Pospieszalski
Obsada / Hrají: Jacek Pałucha, Paweł Fesołowicz, Jan Tesarz, Marcin Troński, Maciej Kozłowski
Nagrody / Ocenění": FPFF w Gdyni 1993 – nagroda za debiut reżyserski / Festival polských hraných filmů v Gdyni 1993 – cena za režijní debut
Kraj / Země: Polska / Polsko 1993
Czas trwania / Stopáž: 76 min

Piotr Czerkawski

Ś/S!

KaSS
28.04.2018, 16.15

WESELE · SVATBA

PL Kultowy już dziś film, od którego rozpoczęła się błyskotliwa kariera Wojciecha Smarzowskiego. Podobnie jak wcześniejsze o sto lat *Wesele* Wyspiańskiego, dzieło polskiego reżysera stanowi rodzaj gorzkiego rozliczenia z przywarami naszych rodaków. W swojej wizji Smarzowski bynajmniej nie stara się jednak imitować klasyka, lecz kreuje własny wyrazisty styl. Do jego najważniejszych elementów należą czarny humor, skłonność do przełamywania obyczajowego tabu i imponująca wrażliwość na detale. W opowieści o wymykającej się spod kontroli imprezie, którą organizuje dla swojej córki lokalny bogacz, reżyser przywiązuje także dużą wagę do filmowej formy. Łatwo zorientować się na przykład, że tempo i stopień klarowności intrygi zmienia się w zależności od ilości wypitej przez weselników wódki. Podobne zabiegi sprawiają, że film Smarzowskiego nadaje się do wielokrotnego oglądania i za każdym razem uderza do głowy tak samo intensywnie.

CZ Tento dnes již kultovní snímek zahájil zářnou kariéru Wojciecha Smarzowského. Podobně jako v dramatu Stanislawa Wyspiańského *Veselka*, které vzniklo o sto let dříve, se i zde jedná o hořké zúčtování s nešvary polských rodáků. Smarzowski se však ve svém pojetí tématu ani v nejmenším nesnaží imitovat klasika. Namísto toho vytváří vlastní, výrazný styl, k jehož nejdůležitějším prvkům patří černý humor, sklony překračovat tabu a mimořádný cit pro detail. V příběhu o oslavě, kterou pořádá místní boháč pro svou dceru a jejíž průběh se vymkne kontrole, věnuje režisér velkou pozornost filmové formě. Divák si snadno povšimne, že tempo vyprávění a míra srozumitelnosti zápletky se mění v závislosti na množství vodky vypité účastníky oslavy. Tímto a podobnými prostředky Smarzowski dosáhl toho, že jeho film skýtá neméně intenzivní prožitek i po několikátém zhlédnutí.

Tytuł oryginalny / Původní název: Wesele
Reżyseria / Režie: Wojciech Smarzowski
Scenariusz / Scénář: Wojciech Smarzowski
Zdjęcia / Kamera: Andrzej Szulkowski
Muzyka / Hudba: Tymon Tymański
Obsada / Hrají: Marian Dziędziel, Tamara Arciuch, Maciej Stuhr, Bartłomiej Topa, Arkadiusz Jakubik
Nagrody / Ocenění: MFF w Karlowych Warach 2004 – wyróżnienie specjalne w Konkursie „East of the West"; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2004 – Nagroda Specjalna Jury, nagroda za najlepszą rolę męską, Nagroda Dziennikarzy / MFF Karlovy Vary 2004 – zvláštní čestné uznání v soutěži Na východ od Západu; Festival polských hraných filmů v Gdyni 2004 – zvláštní cena poroty, cena za nejlepší mužský herecký výkon, cena novinářů
Kraj / Země: Polska / Polsko 2004
Czas trwania / Stopáž: 101 min

Ś/S!

KaSS
29.04.2018, 13.15

PL Krótkometrażowy film będący częścią tryptyku *Demakijaż*. Opowieść o barwnym życiu Muzy – młodej wokalistki, która próbuje znaleźć swoje miejsce na klubowej scenie Warszawy. Gdy dziewczyna budzi się po ostrej imprezie, nie ma pojęcia, że w ciągu kilku najbliższych godzin będzie musiała podjąć istotne decyzje dotyczące swojej przyszłości. Choć film Marii Sadowskiej powstał 10 lat temu, zawarty w nim portret bohaterów, miotających się pomiędzy hedonizmem a dojrzałością, ani trochę nie stracił na aktualności.

CZ Krátkometrážní film, který je součástí triptychu *Odličování*. Vyprávění o pestrém životě mladé zpěvačky Múzy, která se snaží najít své místo v rámci varšavské klubové scény. Když se mladá žena jednoho dne probudí po divokém večírku, netuší, že v průběhu několika nejbližších hodin bude muset učinit několik zásadních rozhodnutí o své budoucnosti. Film Marie Sadowské sice vznikl již před deseti lety, ale její portrét hrdinů zmítajících se mezi hédonismem a dospělostí je stále aktuální.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Non-stop kolor
Reżyseria / Režie: Maria Sadowska
Scenariusz / Scénář: Maria Sadowska
Zdjęcia / Kamera: Jeremi Prokopowicz
Obsada / Hrají: Anita Jancia,
Joanna Szczepkowska,
Jan Wieczorkowski, Dorota Deląg,
Karina Kunkiewicz
Kraj / Země: Polska / Polsko 2008
Czas trwania / Stopáž: 35 min

Ś/S!

KaSS
30.04.2018, 10.00

CÓRKI DANCINGU · **SIRÉNY Z KABARETU**

PL Opromienione sukcesami na festiwalu Sundance bohaterki przypływają do Cieszyna, by rozkręcić najbardziej huczną imprezę w polskim kinie. Ekscentryczny debiut Agnieszki Smoczyńskiej zgrabnie łączy musical z horrorem i opowieścią o dojrzewaniu. Polska reżyserka opowiada historię dwóch zbłąkanych syren trafiających do świata warszawskich dancingów lat 80. Złota i Srebrna, które w swojej kapryśnej i uwodzicielskiej dziewczęcości przypominają bohaterki *Stokrotek* Věry Chytilovej, szybko stają się lokalną atrakcją. Po początkowych sukcesach doświadczają jednak także pierwszych życiowych rozczarowań. Bohaterki nie tylko wystawiają na próbę swoją przyjaźń, lecz także muszą poradzić sobie z poczuciem inności i drapieżnymi instynktami. Wszystkie te dylematy wybrzmiewają tym mocniej, że towarzyszy im hipnotyzująca ścieżka dźwiękowa. Nowe wersje dawnych dyskotekowych przebojów w stylu *I Feel Love* Donny Summer przeplatają się w filmie z pełnymi melancholijnego wdzięku piosenkami zespołu Ballady i Romanse.

CZ Hrdinky proslavené úspěchem na festivalu Sundance připlouvají do Cieszyna, aby rozjely nejdivočejší párty polského filmu. Excentrický debut Agnieszky Smoczyńské je dovedným spojením muzikálu s hororem a vyprávěním o dospívání. Polská režisérka vypráví příběh dvou ztracených mořských panen, které se dostaly do světa polských diskoték osmdesátých let. Zlatá a Stříbrá, které svým rozmarným, svůdným dívčím půvabem připomínají *Sedmikrásky* Věry Chytilové, se brzy stávají místní atrakcí. Po počátečních úspěších však zakoušejí i první životní zklamání. Přátelství obou hrdinek je vystaveno zkoušce, obě mladé ženy si také musí poradit s pocity odlišnosti a se svými dravými instinkty. Vyznění všech těchto dilemat je zesíleno hypnotizující zvukovou stopou. Nové verze starých diskohitů ve stylu *I Feel Love* od Donny Summer se ve filmu střídají s melancholicky půvabnými písněmi polské skupiny Ballady i Romanse.

Tytuł oryginalny / Původní název: Córki Dancingu
Reżyseria / Režie: Agnieszka Smoczyńska
Scenariusz / Scénář: Robert Bolesto
Zdjęcia / Kamera: Jakub Kijowski
Muzyka / Hudba: Ballady i Romanse
Obsada / Hrají: Marta Mazurek, Michalina Olszańska, Kinga Preis, Jakub Gierszał
Nagrody / Ocenění: Sundance Film Festival 2016 – Nagroda Specjalna Jury; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni 2015 – najlepszy debiut, najlepsza charakteryzacja / Sundance Film Festival 2016 – zvláštní cena poroty; Festival polských hraných filmů v Gdyni 2015 – nejlepší debut, nejlepší masky
Kraj / Země: Polska / Polsko 2015
Czas trwania / Stopáž: 89 min

Piotr Czerkawski

Ś/S!

PIAST
03.05.2018, 14.30

PL Pokaz przedpremierowy tego filmu odbył się w 26 czerwca 1965 roku w małej miejscowości Blatná, gdzie dzieło powstało. *Podobało mi się. To była dowcipna komedia. Jednak dało się przewidzieć, że będzie zakazana, ponieważ występowała dość krytycznie przeciw tamtejszemu systemowi* – wspominał na łamach „Deníka" Josef Jančar, mieszkaniec Blatnej. Nie mylił się. Film w okresie tzw. normalizacji był zakazany i 20 lat spędził na półce. Reżyser Zdeněk Podskalský ukazuje lokalną radę narodową bohatersko walczącą z problemami, które same są efektem jej działań. Pewnego dnia zdarza się jednak cud. Biała pani schodzi ze starego obrazu i doprowadza bieżącą wodę do jednego z mieszkań. Początkowo miejscowi aparatczycy próbują przekuć te działania w sukces socjalistycznej gospodarki. Z czasem cudu nie można już ukryć. To ekranizacja opowiadania czeskiego pisarza Karela Michala, męża pisarki Violi Fischerovej. Razem wyemigrowali do Szwajcarii po 1968 roku.

CZ *Bílá paní* měla předpremiéru 26. června 1965 v městečku Blatná, kde byla natočena. *Film se mi líbil. Byla to legrace. Ale dalo se očekávat, že bude zakázaný, protože vystupoval dost kriticky proti tehdejšímu režimu* – vzpomíná ve Strakonickém deníku místní občan Josef Jančar. Další události ukázaly, že se tehdy nemýlil. Film byl v době normalizace zakázán a strávil dvacet let v trezoru. Členové zdejšího národního výboru hrdinně a neúnavně bojují s problémy, které sami způsobili. Jednoho dne se však stane zázrak. Bílá paní vyjde ze starého obrazu a zařídí v jedné chalupě vodovod. Místní straničtí funkcionáři se zprvu pokoušejí vydávat činy Bílé paní za úspěchy socialistického hospodářství, ale později se už kouzla nedaří tajit. Film byl natočen podle povídky Karla Michala (vlastním jménem Pavel Buksa), který po srpnu 1968 společně se svou ženou, spisovatelkou Violou Fischerovou, emigroval do Švýcarska.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Bílá paní
Reżyseria / Režie: Zdeněk Podskalský st.
Scenariusz / Scénář: Karel Michal, Zdeněk Podskalský
Zdjęcia / Kamera: František Valert
Muzyka / Hudba: Evžen Illín
Obsada / Hrají: Vlastimil Brodský, Rudolf Hrušínský, Miloš Kopecký, Irena Kačírková, Jiřina Bohdalová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1965
Czas trwania / Stopáž: 91 min

Łukasz Grzesiczak

O SLAVNOSTI A HOSTECH

Ś/S!

PIAST
29.04.2018, 11.45

PL Ostra satyra na system komunistyczny, a jednocześnie ponadczasowa krytyka hipokryzji, konformizmu i zgubnego wpływu zbiorowości na jednostkę. Grupa gości zostaje zaproszona na przyjęcie organizowane przez wpływowego znajomego. Po drodze dochodzi do przykrego incydentu sprowokowanego przez zaprzyjaźnionego z gospodarzem mężczyznę. Mimo zapewnień, że chodziło tylko o głupi żart, uczestnicy bankietu robią się podejrzliwi. Jeden z gości – wciąż roztrzęsiony za sprawą niedawnych wydarzeń – bez słowa opuszcza zebranych. Po krótkiej naradzie reszta towarzystwa wyrusza na poszukiwania kompana. Intryga rozwija się w nieoczekiwanym kierunku, a widoczna w postawie bohaterów troska bardzo szybko ustępuje miejsca pogardzie i poczuciu wyższości wobec słabszego. Jan Němec w swoim filmie znakomicie łączy nastrój niepewności i osaczenia z groteskowym humorem. Dzięki temu jego tragikomedia wydaje się przesiąknięta duchem książek Kafki.

CZ Ostrá satira namířená proti komunistickému systému a zároveň nadčasová kritika pokrytectví, konformismu a zhoubného vlivu skupiny na jednotlivce. Několik lidí je pozváno na večírek pořádaný jedním vlivným známým. Cestou dojde k nešťastnému incidentu vyprovokovanému jedním z přátel hostitele. Přes veškeré ujišťování, že šlo jen o hloupý žert, začnou být účastníci večírku podezíraví. Jeden z hostů, který se stále ještě nevzpamatoval z nedávných událostí, beze slova odchází. Po krátké poradě se ho zbytek společnosti vydává hledat. Zápletka se vyvíjí nečekaným směrem. Počáteční starostlivost se postupně mění v pohrdání a povýšenost vůči slabšímu. Jan Němec ve svém filmu působivě spojuje náladu nejistoty a pocit zahnání do kouta s groteskním humorem. Díky tomu jeho tragikomedie získává kafkovský nádech.

Tytuł oryginalny / Původní název:
O slavnosti a hostech
Reżyseria / Režie: Jan Němec
Scenariusz / Scénář: Jan Němec, Ester Krumbachová
Zdjęcia / Kamera: Jaromír Šofr
Muzyka / Hudba: Karel Mareš
Obsada / Hrají: Ivan Vyskočil, Jan Klusák, Jiří Němec, Pavel Bosek, Karel Mareš
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1966
Czas trwania / Stopáž: 68 min

Ś/S!

OLZA
30.04.2018, 21.00

PL Ostatni czechosłowacki film Miloša Formana prawie doprowadził do ogólnokrajowej katastrofy. Po obejrzeniu *Pali się, moja panno* oburzeni strażacy ponoć zagrozili, że przestaną gasić pożary. Co spowodowało tyle hałasu? Film Formana stanowi relację z dorocznego Balu Strażaka odbywającego się w jednej z czechosłowackich wiosek. Impreza bardzo szybko wymyka się spod kontroli – giną przeznaczone na loterię fanty, a jedyna kandydatka do tytułu miss balu okazuje się tęgą matroną. Atmosfera z każdą chwilą staje się coraz bardziej napięta. Zgryźliwie zabawne *Pali się…* ma w sobie znacznie mniej ciepła i wyrozumiałości niż większość nowofalowych komedii. Film Formana powszechnie odczytywano jako sarkastyczne oskarżenie pod adresem systemu komunistycznego i jego zgubnego wpływu na mentalność obywateli. Miloš Forman otrzymał za ten film drugą w karierzę nominację do Oscara.

CZ Poslední československý film Miloše Formana málem způsobil celonárodní katastrofu. Zdejší hasiči byli totiž natolik pobouřeni, až hrozilo, že odmítnou hasit požáry. A co způsobilo takový rozruch? Formanův film zaznamenává dění na tradičním hasičském bále v jednom českém městečku, který se záhy vymyká kontrole – začnou mizet ceny do tomboly a jedinou kandidátkou na královnu plesu je tlustá babka. Atmosféra houstne. *Hoří, má panenko* je se svým kousavým humorem méně vřelým a chápavým dílem než většina komedií Nové vlny. Formanův snímek byl všeobecně vnímán jako sarkastické obvinění komunistického systému a jeho zhoubného vlivu na lidskou mentalitu. Za svůj druhý film byl Miloš Forman nominován na Oscara.

Tytuł oryginalny / Původní název: Hoří, má panenko!
Reżyseria / Režie: Miloš Forman
Scenariusz / Scénář: Miloš Forman, Jaroslav Papoušek, Ivan Passer, Václav Šašek
Zdjęcia / Kamera: Miroslav Ondříček
Muzyka / Hudba: Karel Mareš
Obsada / Hrají: Jan Vostrčil, Jarmila Kucharová, František Paska, Alena Květová
Kraj / Země: Czechosłowacja, Włochy / Československo, Itálie 1967
Czas trwania / Stopáž: 71 min

Ś/S!

KaSS
27.04.2018, 17.00

UROCZYSTOŚĆ W OGRODZIE BOTANICZNYM

SLÁVNOSŤ V BOTANICKÉ ZÁHRADE

PL W wiosce słowackich winiarzy pojawia się nieproszony gość. Pierre jest reżyserem, artystą, muzykiem – człowiekiem, który wie, jak korzystać z życia. Jego obecność niszczy spokój Babindolu. Mężczyzna wpada w oko matce ośmiu córek, która od lat zmaga się z dwoma mężczyznami. Jej dorastające dzieci przeżywają swoje pierwsze miłości, ktoś umiera, odbywa się pogrzeb, niepostrzeżenie pojawia się tajemniczy słoń. Wszystko dąży do wielkiego finału – surrealistycznego przedstawienia stworzonego specjalnie dla Babindolu. To jeden z najbardziej ironicznych, absurdalnych i anarchizujących filmów w słowackiej kinematografii nowofalowej. Film powstawał w trakcie inwazji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację. W atmosferze tłumienia buntu Havetta stworzył baśń, w której wyobraźnia miesza się z rzeczywistością. Wszyscy aktorzy to naturszczycy. Dominantą w *Uroczystości…* staje się pragnienie bycia wolnym za wszelką cenę, by w sensie dosłownym oderwać się od ziemi i zacząć latać.

CZ V Babindole, vesnici slovenských vinařů, se objeví nezvaný host. Pierre je režisér, umělec, muzikant – člověk, který si umí užívat života. Jeho přítomnost vyvede vísku z rovnováhy. Nový příchozí se zalíbí matce osmi dcer, která se již léta rozhoduje mezi dvěma muži. Její dospívající děti prožívají své první lásky, někdo umírá, koná se pohřeb a odněkud se objeví tajemný slon. Vše se blíží k velkému finále – surrealistickému představení, připravenému speciálně pro Babindol. Slavnost v botanické zahradě je jedním z nejvíce ironických, absurdních a anarchistických filmů slovenské Nové vlny. Film vznikal v době probíhající invaze armád Varšavské smlouvy do Československa. V atmosféře potlačené revolty natočil Elo Havetta pohádku, ve které se fantazie mísí s realitou. Téměř všechny role hrají neherci. Ve filmu dominuje touha být za každou cenu svobodný, doslova se odlepit od země a začít létat.

Tytuł oryginalny / Původní název: Slávnosť v botanické záhrade
Reżyseria / Režie: Elo Havetta
Scenariusz / Scénář: Elo Havetta, Lubor Dohnal
Zdjęcia / Kamera: Dodo Šimončič
Muzyka / Hudba: Zdeněk Liška
Obsada / Hrají: Slavoj Urban, Jiří Sýkora, Nina Divíšková, Dušan Blaškovič
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1969
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Ś/S!

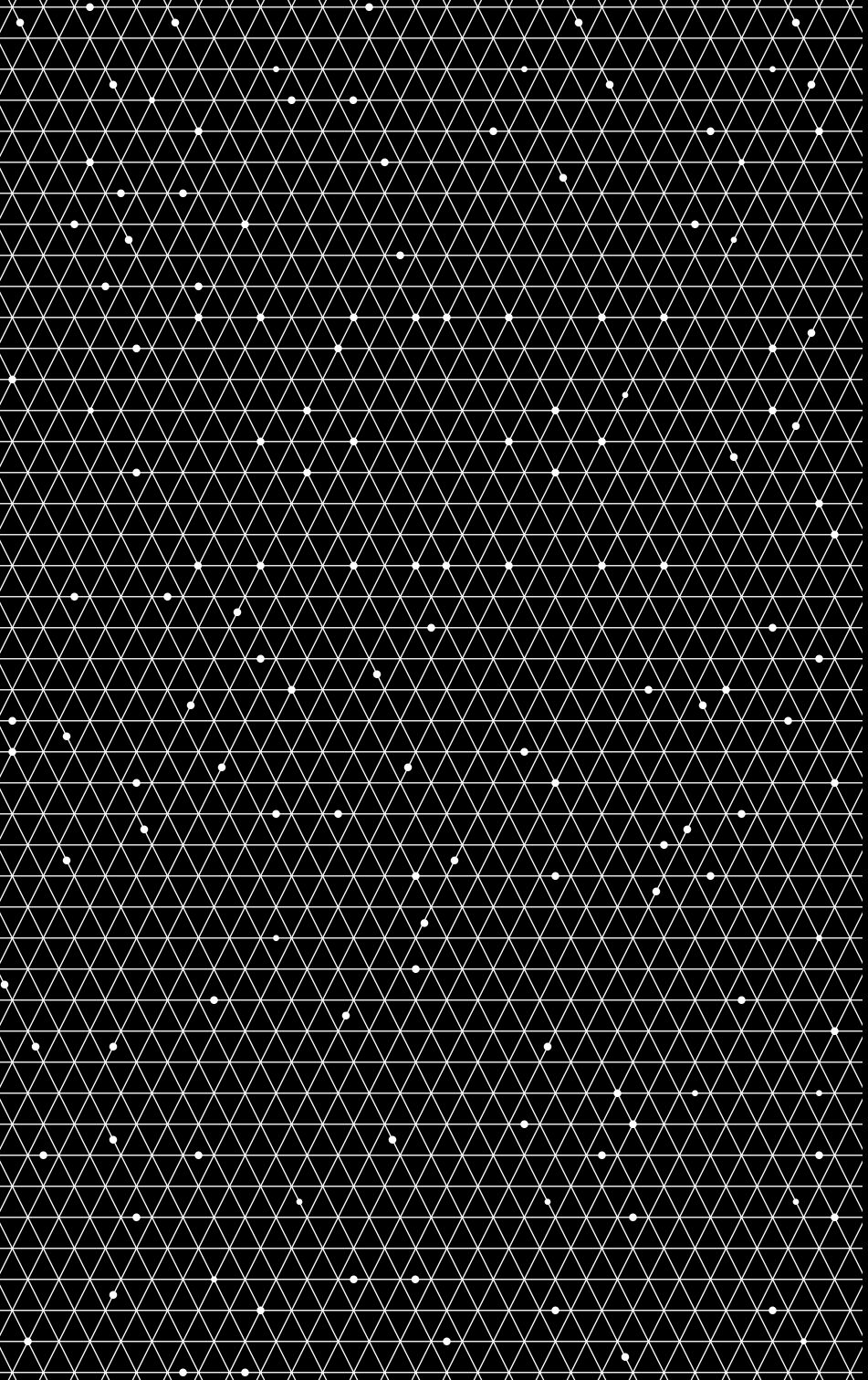
PIAST
01.05.2018, 10.00

PL *Jestem więc dumny, że żyję z narodem, w którego zalety powątpiewam tak samo, jak we własne morale, jestem właściwie trochę bluźniercą, jestem kacerzem w stosunku do wszystkiego, co ten naród w idealnym wyobrażeniu wyznaje, w co wierzy, co ma nawet wypisane na sztandarach* – przekonuje Bohumil Hrabal w swoim eseju *Kim jestem* (przekład Andrzej S. Jagodziński). *Święto przebiśniegu* to kolejne wspólne dzieło jednego z najciekawszych czeskich duetów – reżysera Jiřiego Menzla i autora *Pociągów pod specjalnym nadzorem* Bohumila Hrabala. Film z 1983 roku to mozaika krótkich opowieści o mieszkańcach Kerska, małej miejscowości niedaleko Pragi, w której mieszkał i którą rozsławił Hrabal. Spotykamy tu ulubiony przez pisarza typ – osoby przeciętne i różnej maści oryginałów, sympatycznych, czułych, obdarzonych humorem, żyjących blisko natury, niepozbawionych wad i śmiesznych nawyków. Dla jednych portret epoki socjalizmu, dla innych wiwisekcja czeskiej natury.

CZ *Jsem tedy poctěn tím, že žiji s tímto národem, o jehož kvalitách pochybuji zrovna tak jako o moralitách svých, vlastně jsem tak trochu rouhačem, jsem kacířem všeho toho, čím tento národ v jisté ideální řadě žije, v co doufá, co má dokonce i napsáno na své vlajce, (...)* – píše Bohumil Hrabal ve své eseji *Kdo jsem*. Režisér Jiří Menzel se opět vrací k próze autora *Ostře sledovaných vlaků*, a vzniká tak další společné dílo jedné z našich nejzajímavějších tvůrčích dvojic. *Slavnosti sněženek* jsou mozaikou sestavenou z krátkých vyprávění o obyvatelích Kerska, známého tím, že zde dlouhou dobu žil Bohumil Hrabal. Ve filmu se setkáváme s autorovými oblíbenými postavami: s obyčejnými lidmi i nejrůznějšími podivíny, sympatickými, citlivými, obdařenými smyslem pro humor, žijícími blízko přírody, lidmi s vadami a komickými vlastnostmi. Na film se lze dívat jako na portrét období socialismu či jako na detailní pohled na českou povahu.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Slavnosti sněženek
Reżyseria / Režie: Jiří Menzel
Scenariusz / Scénář: Bohumil Hrabal, Jiří Menzel
Zdjęcia / Kamera: Jiří Macák
Muzyka / Hudba: Jiří Šust
Obsada / Hrají: Vlastimil Brodský, Rudolf Hrušínský, Miloš Kopecký, Irena Kačírková, Jiřina Bohdalová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1983
Czas trwania / Stopáž: 83 min

Łukasz Grzesiczak

T/D

TEATR
03.05.2018, 10.00

ZIEMIA OBIECANA · **ZEMĚ ZASLÍBENÁ**

PL Nominowany do Oscara film Andrzeja Wajdy, będący ekranizacją powieści Władysława Reymonta, opowiada o trzech przyjaciołach, którzy postanawiają otworzyć fabrykę w Łodzi. Miasto jest tu ukazane niczym moloch, który pożera ludzkie ciała i dusze. Pod niebem przesłoniętym czarnym dymem z kominów trwa uparta pogoń za zyskiem. Kiedy przedstawiciele niższych warstw społecznych tracą zdrowie lub nawet życie podczas morderczej, niewolniczej pracy, cyniczni panowie przedsiębiorcy knują przeróżne biznesowe intrygi. Wielkie pieniądze idą w parze z huczną zabawą. Królowie Łodzi czasem szukają rozrywek w teatrze, który nie jest jednak świątynią sztuki, ale wulgarnym cyrkiem, gdzie pośledniej jakości spektakle stanowią zaledwie tło dla plotek, flirtów i dalszych mniej formalnych rozmów o interesach.

CZ Film Andrzeje Wajdy nominovaný na Oscara, natočený podle románu Władysława Reymonta, vypráví o třech přátelích, kteří se rozhodli založit továrnu v Lodži. Město je zde zobrazeno jako moloch požírající lidská těla i duše. Pod oblohou znečištěnou černým dýmem z komínů se odehrává tvrdý hon za ziskem. Představitelé nižších společenských vrstev přicházejí o zdraví nebo dokonce o život při úmorné, otrocké práci, a cyničtí podnikatelé mezitím spřádají různé obchodní intriky. Velké peníze jdou ruku v ruce s halasnými radovánkami. Lodžská smetánka chodí za zábavou do divadla, které však ani náhodou není svatostánkem umění. Spíš je to vulgární cirkus, kde braková představení slouží pouze jako pozadí pro výměnu klepů, flirtování nebo méně formální pokračování obchodních jednání.

Tytuł oryginalny / Původní název: Ziemia obiecana
Reżyseria / Režie: Andrzej Wajda
Scenariusz / Scénář: Andrzej Wajda, w oparciu o powieść Władysława Reymonta / podle románu Władysława Reymonta
Zdjęcia / Kamera: Witold Sobociński, Edward Kłosiński, Wacław Dybowski
Muzyka / Hudba: Wojciech Kilar
Obsada / Hrají: Daniel Olbrychski, Wojciech Pszoniak, Andrzej Seweryn, Kalina Jędrusik, Anna Nehrebecka
Nagrody / Ocenění: MFF w Chicago 1975 – Grand Prix; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1975 – Wielka Nagroda Festiwalu, nagroda za rolę męską, nagroda za scenografię, nagroda za muzykę / MFF v Chicagu 1975 – Grand Prix; Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1975 – Velká cena festivalu, nejlepší mužská role, nejlepší výprava, nejlepší hudba
Kraj / Země: Polska / Polsko 1974
Czas trwania / Stopáž: 179 min

Piotr Mirski

T/D

CENTRAL
01.05.2018, 12.15

PL Z kamerą wśród artystów. W swoim kinowym debiucie Agnieszka Holland tworzy wnikliwy i bezwzględny portret pracowników prowincjonalnego teatru. Zagląda do garderoby, bufetu i toalety, zarysowuje środowiskową hierarchię, obnaża niekompetencję, cynizm i desperację. Na pierwszy plan wysuwa się Krzysztof, lokalny gwiazdor, który pragnie czegoś więcej niż grywania w trzecioligowych przedstawieniach. Jak na złość młody reżyser, z którym aktor obecnie pracuje nad wystawieniem *Wyzwolenia* Wyspiańskiego, okazuje się bezталenciem i ignorantem. Krzysztof jest coraz bardziej sfrustrowany. Na domiar złego rozpada się jego małżeństwo z Anią, także aktorką. Bohater stopniowo zbliża się do kresu wytrzymałości. Czy strzelba, którą w pierwszej scenie wiesza na ścianie, w finale wreszcie wypali?

CZ S kamerou mezi umělci. Agnieszka Holland ve svém filmovém debutu tvoří pronikavý, příkrý portrét jednoho provinčního divadla. Nahlíží do šatny, bufetu i na toaletu, zaznamenává zdejší hierarchii, odhaluje nekompetenci, cynismus a zoufalství. Do popředí vystupuje místní hvězda Kryštof, který má vyšší ambice než hrát v nepodařených druhořadých představeních. Ale má smůlu. Mladý režisér, s nímž právě spolupracuje na Wyśpiańského *Osvobození*, se projeví jako ignorant bez talentu. Hercova frustrace je ještě umocněna právě probíhajícím rozpadem manželství s Annou, která je také herečka. Kryštof se pomalu blíží k hranici své psychické odolnosti. V úvodní scéně Kryštof věší na zeď pušku. Odhodlá se z ní vystřelit?

Tytuł oryginalny / Původní název: Aktorzy prowincjonalni
Reżyseria / Režie: Agnieszka Holland
Scenariusz / Scénář: Agnieszka Holland, Witold Zatorski
Zdjęcia / Kamera: Jacek Petrycki
Muzyka / Hudba: Andrzej Zarycki
Obsada / Hrají: Tadeusz Huk, Halina Łabonarska, Stefan Burczyk, Tomasz Zygadło, Jerzy Wasiuczyński
Nagrody / Ocenění: Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1979 – nagroda za rolę kobiecą; Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film" 1979 – Grand Prix, nagroda za rolę kobiecą; MFF w Cannes 1980 – nagroda FIPRESCI / Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1979 – nejlepší ženská role; Koszalinský festival filmových debutů „Mladí a film" 1979 – Grand Prix, nejlepší ženská role; MFF v Cannes 1980 – cena FIPRESCI
Kraj / Země: Polska / Polsko 1978
Czas trwania / Stopáž: 104 min

T/D

CENTRAL
03.05.2018, 10.00

KOBIETA W KAPELUSZU · **ŽENA V KLOBOUKU**

PL Początkująca aktorka teatralna Ewa niecierpliwie czeka na pierwszą wielką rolę. Młoda dziewczyna wciąż gra ogony, ale marzy o tym, aby jakiś reżyser zobaczył w niej materiał na prawdziwą gwiazdę. Kiedy dowiaduje się, że ma szansę zostać obsadzona jako Kordelia w *Królu Learze*, zaczyna odczuwać ekscytację pomieszaną z niepokojem. Czy tym razem wreszcie się uda? Czy życie może zmienić się w bajkę? Ewę obserwujemy nie tylko w teatrze, ale i podczas odpoczynku w domu, spacerów po mieście, spotkań ze znajomymi i rodziną. Z każdej strony otaczają ją szarość, bylejakość i lepiej lub gorzej ukrywany smutek. Film Stanisława Różewicza stanowi melancholijną opowieść o poszukiwaniu spełnienia w zdegradowanym świecie.

CZ Čekání na první velkou roli se pro začínající divadelní herečku Evu proměňuje v donekonečna se protahující očistec. Hraje jeden štěk za druhým, a přitom sní o tom, aby v ní nějaký režisér spatřil skutečnou budoucí hvězdu. Když se dozví, že má šanci být obsazena jako Kordélie v *Králi Learovi*, cítí radostné rozrušení, ale zároveň nervozitu. Je možné, že už to konečně dopadne? Může se život změnit v pohádku? Evu sledujeme nejen v divadle, ale i doma, při odpočinku, při procházkách městem, při jejích setkáních se známými a rodinou. Ze všech stran je obklopena šedí, diletantismem, lépe či hůře skrývaným smutkem. Film Stanisława Różewicze je melancholickým vyprávěním o hledání naplnění v zdevastovaném světě.

Tytuł oryginalny / Původní název: Kobieta w kapeluszu
Reżyseria / Režie: Stanisław Różewicz
Scenariusz / Scénář: Stanisław Różewicz
Zdjęcia / Kamera: Jerzy Wójcik
Muzyka / Hudba: Jerzy Satanowski
Obsada / Hrají: Hanna Mikuć, Maria Czubasiewicz, Barbara Dziekan, Krzysztof Gosztyła, Mieczysław Grąbka, Marek Kondrat
Nagrody / Ocenění: MFF w Moskwie 1985 – Srebrny Medal, wyróżnienie FIPRESCI; Nagroda Ministra Kultury i Sztuki 1985; Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdańsku 1985 – Wielka Nagroda Festiwalu / MFF v Moskvě 1985 – stříbrná medaile, čestné uznání FIPRESCI; Cena ministra kultury a umění 1985; Festival polských hraných filmů v Gdańsku 1985 – Velká cena festivalu
Kraj / Země: Polska / Polsko 1984
Czas trwania / Stopáž: 101 min

Piotr Mirski

T/D

TEATR
02.05.2018, 10.00

PL W swoim trzecim – po oscarowych *Pociągach pod specjalnym nadzorem* (1966) i *Kapryśnym lecie* (1967) – pełnym metrażu Jiří Menzel wraca do współpracy z Josefem Škvoreckim. W 1965 roku spotkali się podczas produkcji nowelowego filmu *Zbrodnia w szkole dla dziewcząt*, który był adaptacją jednego z kryminalnych opowiadań pisarza. Kryminałem, choć szczególnym, jest również *Zbrodnia w nocnym klubie*. Jego akcja rozgrywa się w lokalu kabaretu Tartaros, którego królową jest atrakcyjna, adorowana przez mężczyzn śpiewaczka Clara Regina (w tej roli Eva Pilarová). Pewnego dnia dochodzi do zbrodni – skradziono perłowy naszyjnik Clary, a jeden z jej zalotników zostaje zamordowany. Dochodzenie w tej sprawie obfituje w komediowe epizody często inspirowane amerykańskim kinem niemym. Ponieważ w filmie występują również gwiazdy czeskiej muzyki popularnej, w jego fabułę wpleciono sporo pasaży muzycznych, przede wszystkim piosenek tandemu Jiří Suchý i Jiří Šlitr, które nadają produkcji lekki charakter.

CZ Ve svém třetím celovečerním filmu, který natočil po oscarových *Ostře sledovaných vlacích* (1966) a adaptaci Vančurova *Rozmarného léta* (1967), se Jiří Menzel vrací ke spolupráci se spisovatelem Josefem Škvoreckým. Nad jeho námětem se s ním setkal již u povídkového filmu *Zločin v dívčí škole* (1965), kde adaptoval jeden z jeho detektivních příběhů. Detektivkou, ovšem svéráznou, je i *Zločin v šantánu* odehrávající se v prostředí stylového kabaretu Tartaros, kterému vládne pohledná, muži obletovaná zpěvačka Clara Regina v podání Evy Pilarové. Jak titul napovídá, dojde zde ke zločinu – Claře je ukraden perlový náhrdelník a jeden z jejích nápadníků je zavražděn. Rozehrává se tak pátrání bohaté na komediální výstupy, které v sobě nezapřou inspiraci v němých amerických groteskách. Vzhledem k herecké účasti několika tváří tehdejší populární hudby, včetně Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra, není nouze ani o hudební pasáže s písněmi této autorské dvojice, které rovněž odlehčují prezentovaný děj.

Tytuł oryginalny / Původní název:
Zločin v šantánu
Reżyseria / Režie: Jiří Menzel
Scenariusz / Scénář: Josef Škvorecký, Jiří Suchý, Jiří Menzel
Zdjęcia / Kamera: František Uldrich
Muzyka / Hudba: Jiří Šlitr
Obsada / Hrají: Eva Pilarová, Jiří Suchý, Jiří Šlitr, Jitka Zelenohorská, Vlastimil Brodský, Jiří Grossmann, Ferdinand Krůta, Jan Libíček, Rudolf Hrušínský
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1968
Czas trwania / Stopáž: 83 min

T/D

PIAST
27.04.2018, 10.30

AMADEUSZ · **AMADEUS**

PL Wolfgang Amadeusz Mozart zachowywał się jak pajac. Co chwilę rzucał idiotyczne żarty, z których sam szaleńczo się śmiał, szczerząc końskie zęby. Do tego był narcyzem, brudasem, pijakiem i utracjuszem. Bez wątpienia nie zasługiwał na muzyczny talent, jakim został obdarzony przez Boga. Właśnie w taki sposób postrzegał go Antonio Salieri, kompozytor znacznie mniej uzdolniony i z tego powodu chorobliwie zazdrosny. To właśnie z jego skrajnie subiektywnej perspektywy poznajemy losy Mozarta. Stary i zgorzkniały, zamknięty po próbie samobójczej w szpitalu psychiatrycznym, opowiada młodemu księdzu o obsesji, która uczyniła z niego mrocznego apostoła Mozarta – kogoś, kto z jednej strony z podziwem śledził jego kolejne muzyczne dokonania, a z drugiej knuł przeciwko niemu spisek. Obsypany nagrodami film Miloša Formana to tragifarsa o niespełnieniu i tajemnicy geniuszu.

CZ Wolfgang Amadeus Mozart se choval jako šašek. Sypal ze sebe přihlouplé vtípky, kterým se smál jako blázen, a cenil při tom své koňské zuby. A ještě k tomu to byl narcis, špindíra, opilec a marnotratník. Není pochyb o tom, že si svůj hudební talent, kterým ho obdařil Bůh, nezasloužil. Tak Mozarta viděl Antonio Salieri, který měl o mnoho menší nadání než on a kvůli nedostatku talentu byl až chorobně závistivý. A právě z jeho krajně subjektivní perspektivy se seznamujeme s osudy geniálního skladatele. Starý a zahořklý Salieri, po pokusu o sebevraždu zavřený na psychiatrii, vypráví mladému knězi o své obsesi, která z něj udělala Mozartova temného apoštola. S velkým obdivem sledoval všechny jeho hudební počiny, ale zároveň proti němu chystal úklady. Cenami ověnčený film Miloše Formana je tragickou fraškou o nenaplněných ambicích a tajemství geniality.

Tytuł oryginalny / Původní název: Amadeus
Reżyseria / Režie: Miloš Forman
Scenariusz / Scénář: Peter Shaffer, na podstawie sztuki własnego autorstwa
Zdjęcia / Kamera: Miroslav Ondříček
Muzyka / Hudba: Wolfgang Amadeus Mozart, Neville Marriner
Obsada / Hrají: F. Murray Abraham, Tom Hulce, Elizabeth Berridge, Roy Dotrice, Jeffrey Jones
Nagrody / Ocenění: Oscary 1985 – najlepszy film, najlepszy aktor pierwszoplanowy, najlepszy reżyser, najlepszy scenariusz adaptowany, najlepsza charakteryzacja, najlepsza scenografia, najlepsze kostiumy, najlepszy dźwięk / Oscar 1985 – nejlepší film, nejlepší mužský herecký výkon v hlavní roli, nejlepší režisér, nejlepší adaptovaný scénář, nejlepší masky, nejlepší scénografie, nejlepší kostýmy, nejlepší zvuk
Kraj / Země: USA, Francja, Czechosłowacja / USA, Francie, Československo 1984
Czas trwania / Stopáž: 160 min

Piotr Mirski

T/D

PIAST
01.05.2018, 11.45

PL Teatr Divadlo na Provázku z Brna należał w latach 80. XX wieku do najbardziej innowacyjnych scen w Czechosłowacji. W 1983 roku Bolek Polívka wystawił tam sztukę *Błazen i królowa*. Pięć lat później z reżyserką Věrą Chytilovą przeniósł ją na kinowy ekran. Historia zamkowego kustosza, który w snach zamieniał się w uległego błazna panującej królewny, odniosła wielki sukces, mimo że film ten niemal we wszystkim różnił się od ówczesnych produkcji. Widzowie chłonęli tę opowieść, pozbawioną klasycznej narracji i opatrzoną wszechobecną symboliką, niczym egzotyczne zjawisko. Bawili się alegorycznymi komentarzami do aktualnej sytuacji politycznej i do bolączek kraju rządzonego przez komunistów. Film do dziś nie stracił swojej tragikomicznej wymowy – a w kontekście coraz to nowych błędów na potransformacyjnej drodze do demokracji trudno powiedzieć, czy kiedykolwiek ją utraci.

CZ Brněnské Divadlo na provázku patřilo v osmdesátých letech minulého století mezi nejpokrokovější scény v Československu. V roce 1983 zde Bolek Polívka uvedl hru *Šašek a královna*. O pět let později ji společně s režisérkou Věrou Chytilovou převedl na plátna kin. Také v této podobě sklízel příběh hradního kastelána, který se ve snech proměňoval v submisivního šaška panovačné královny, značný úspěch. I proto, že se téměř ve všech směrech lišil od tehdejší produkce snímků stejně unifikovaných jako normalizace sama. Vyprávění bez klasické narativní výstavby, prosté rozfázovaného příběhu a zatížené všeprostupující symbolikou, diváci chápali bezmála jako exotický zážitek. Užívali si jinotaje komentující politickou situaci a přehršel neduhů společnosti poznamenané životem v zemi řízené totalitní hloupostí. Tragikomický osten však film Šašek a královna neztratil dodnes. A vzhledem k dalším a dalším chybám na polistopadové cestě k demokracii těžko říct, jestli tomu někdy bude jinak.

Tytuł oryginalny / Původní název: Šašek a královna
Reżyseria / Režie: Věra Chytilová
Scenariusz / Scénář: Bolek Polívka, Věra Chytilová
Zdjęcia / Kamera: Jan Malíř
Muzyka / Hudba: Jiří Bulis
Obsada / Hrají: Bolek Polívka, Chantal Poullain, Jiří Kodet, Vlastimil Brodský, Jiří Pecha, Vladimír Leraus, Marie Rosůlková, Gustav Nezval, Raoul Schránil, Nelly Gaierová
Kraj / Země: Czechosłowacja / Československo 1987
Czas trwania / Stopáž: 112 min

Ivo Michalík

T/D

TEATR
29.04.2018, 10.00

BRACIA KARAMAZOW · **KARAMAZOVI**

PL Grupa teatralna z Pragi przybywa do Krakowa, by zaprezentować sceniczną adaptację powieści Dostojewskiego *Bracia Karamazow* na festiwalu teatru alternatywnego. Przedstawienie ma być pokazane w miejscowej stalowni. Gdy rozpoczynają się próby, śledzimy nie tylko emocjonalną opowieść o zagadnieniach wiary, nieśmiertelności i zbawienia ludzkiej duszy, lecz także związki łączące członków grupy, w dziwny sposób odzwierciedlające „wielkie tematy" Dostojewskiego. Dramat sceniczny przenosi się do prawdziwego świata, gdy podczas próby dochodzi do tragedii, która dotyka jednego z widzów. Zarówno pod względem tematu, jak i formy Zelenka proponuje wyjątkowe dzieło, oscylujące między fikcją i dokumentem, zbudowane wokół świetnego spektaklu praskiego teatru Dejvické. Sztuka w reżyserii Lukáša Hlavici została oparta na słynnej adaptacji Evalda Schorma z teatru Na zábradlí.

CZ Pražský divadelní soubor přijíždí do Krakova na festival alternativního divadla, kde má zahrát scénickou adaptaci Dostojevského románu *Bratři Karamazovi*. Představení má proběhnout v místní ocelárně. Když herci začnou zkoušet, sledujeme nejen emotivní vyprávění o otázkách víry, nesmrtelnosti a spasení lidské duše, ale také vztahy mezi členy souboru, které zvláštním způsobem odrážejí Dostojevského „velká témata". Scénické drama se přenáší do reálného světa, když během zkoušky dojde k tragédii, která se dotýká jednoho z diváků. Zelenkovo dílo je mimořádné svým tématem i formou. Osciluje mezi fikcí a dokumentárním záznamem vynikajícího představení Dejvického divadla, které Dostojevského hru nastudovalo v režii Lukáše Hlavici podle známé adaptace Evalda Schorma pro Divadlo Na Zábradlí.

Tytuł oryginalny / Původní název: Karamazovi
Reżyseria / Režie: Petr Zelenka
Scenariusz / Scénář: Petr Zelenka
Zdjęcia / Kamera: Alexander Surkala
Muzyka / Hudba: Jan A.P. Kaczmarek
Obsada / Hrají: Martin Mysicka, Ivan Trojan, Radek Holub, Igor Chmela, Roman Luknár
Nagrody / Ocenění: Czeskie Lwy 2009 – najlepszy film, najlepszy reżyser; MFF w Karlowych Warach 2008 – nagroda FIPRESCI, Specjalne Wyróżnienie / Český lev 2009 – nejlepší film, nejlepší režisér; MFF Karlovy Vary 2008 – cena FIPRESCI, zvláštní uznání
Kraj / Země: Czechy, Polska / Česko, Polsko 2008
Czas trwania / Stopáž: 110 min

Atlantyda, 2003 · Atlantída, 2003, reż. Michal Blaško

I: **FABUŁY · HRANÉ FILMY:**

Pływanie · Plávanie
Reżyseria / Režie: Martin Repka | **Scenariusz / Scénář:** Dušan Dušek | **Zdjęcia / Kamera:** Peter Bencsík | **Muzyka / Hudba:** Marián Čurko
Obsada / Hrají: Peter Tabaček | **Kraj / Země:** Słowacja, Niemcy / Slovensko, Německo 1997 | **Czas trwania / Stopáž:** 4 min

Stefan · Štefan
Reżyseria / Režie: Peter Bebjak | **Scenariusz / Scénář:** Peter Bebjak | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko, 1999 | **Czas trwania / Stopáž:** 16 min

Momo
Reżyseria / Režie: Teodor Kuhn | **Scenariusz / Scénář:** Teodor Kuhn | **Zdjęcia / Kamera:** Denisa Buranová
Obsada / Hrají: Attila Mokoš, Gregor Hološka, Ela Lehotská, Miroslav Málek | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2012 | **Czas trwania / Stopáž:** 30 min

Ballada o Terezie i Šimonie · Balada o Tereze a Šimonovi
Reżyseria / Režie: Martin Hnát | **Scenariusz / Scénář:** Martin Hnát | **Zdjęcia / Kamera:** Nick Kollár
Obsada / Hrají: Mária Havranová, Roman Poláčik, Ivan Martinka | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2015 | **Czas trwania / Stopáž:** 25 min

Magic Moments
Reżyseria / Režie: Martina Buchelová | **Scenariusz / Scénář:** Marína Mlkvá | **Zdjęcia / Kamera:** Radka Šišuláková
Obsada / Hrají: Michaela Kostková, Andrea Kvašňovská, Zvonko Lakčevič, Ján Pavúr, Martina Sľúková | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2017
Czas trwania / Stopáž: 20 min

Atlantyda, 2003 · Atlantída, 2003
Reżyseria / Režie: Michal Blaško | **Scenariusz / Scénář:** Michal Blaško | **Zdjęcia / Kamera:** Adam Mach
Obsada / Hrají: Elizaveta Maximová, Levan Mania, Vladislav Šarišský | **Kraj / Země:** Słowacja, Czechy, Ukraina, Polska / Slovensko, Česko, Ukrajina, Polsko 2017
Czas trwania / Stopáž: 30 min

O siostrze, której nikt nie zna · O sestre, 2003, reż. Barbora Sliepková

VŠMU

Dokumenty
KaSS
03.05.2018, 11.45

II: **DOKUMENTY:**

Ona nie pozna mnie ani ja jej · Nepozná ona mňa ani ja ju
Reżyseria / Režie: Jaro Vojtek | **Scenariusz / Scénář:** Jaro Vojtek | **Zdjęcia / Kamera:** Ján Meliš | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1995
Czas trwania / Stopáž: 15 min

Trzy dni w klasztorze · O 3 dňoch v Jasovskom kláštore
Reżyseria / Režie: Peter Kerekes | **Scenariusz / Scénář:** Peter Kerekes | **Zdjęcia / Kamera:** Peter Kerekes | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1996
Czas trwania / Stopáž: 26 min

W zdrowym ciele zdrowy duch · Budeme mať výkony, budeme mať diplomy
Reżyseria / Režie: Juraj Lehotský | **Scenariusz / Scénář:** Juraj Lehotský | **Zdjęcia / Kamera:** Norbert Hudec | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1997
Czas trwania / Stopáž: 15 min

Czyste serce · Čisté srdce
Reżyseria / Režie: Daniela Rusnoková | **Scenariusz / Scénář:** Daniela Rusnoková | **Zdjęcia / Kamera:** Daniela Rusnoková
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2004 | **Czas trwania / Stopáž:** 11 min

Do góry nogami · Arsy Versy
Reżyseria / Režie: Miro Remo | **Scenariusz / Scénář:** Miro Remo | **Zdjęcia / Kamera:** Jaro Vaľko | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2009
Czas trwania / Stopáž: 23 min

To nie jest gra · Toto nie je hra
Reżyseria / Režie: Dominik Jursa | **Scenariusz / Scénář:** Dominik Jursa | **Zdjęcia / Kamera:** Dominik Jursa | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2014
Czas trwania / Stopáž: 22 min

O siostrze, której nikt nie zna · O sestre
Reżyseria / Režie: Barbora Sliepková | **Scenariusz / Scénář:** Barbora Sliepková | **Obsada / Hrají:** Barbora Sliepková
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 2016 | **Czas trwania / Stopáž:** 16 min

Chilli, reż. Martina Mikušová

VŠMU

Animacje · Animace
PIAST
02.05.2018, 10.00

III: **ANIMACJE · ANIMACE:**

100 lat kina · Kroky, skoky, roky a posledný zhasne
Reżyseria / Režie: Matej Kladek, Vladimír Král, Martin Snopek, Michal Struss | **Scenariusz / Scénář:** Matej Kladek, Vladimír Král, Martin Snopek, Michal Struss
Kraj / Země: Słowacja / Slovensko 1995 | **Czas trwania / Stopáž:** 3 min

Nadzy kochankowie · Milenci bež šiat
Reżyseria / Režie: Katarína Urbanová | **Scenariusz / Scénář:** Katarína Urbanová | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1996 | **Czas trwania / Stopáž:** 10 min

Krokodyla gówno obchodzi · Krokodíl sa neserie
Reżyseria / Režie: Matej Kladek | **Scenariusz / Scénář:** Matej Kladek | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1996 | **Czas trwania / Stopáž:** 1 min

Jak nie, to nie · Keď nie, tak nie
Reżyseria / Režie: Vladimír Král | **Scenariusz / Scénář:** Vladimír Král | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1997 | **Czas trwania / Stopáž:** 3 min

Kruk i lis · Havran a líška
Reżyseria / Režie: Martin Snopek | **Scenariusz / Scénář:** Martin Snopek | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1998 | **Czas trwania / Stopáž:** 2 min

W kostce · V kocke
Reżyseria / Režie: Michal Struss | **Scenariusz / Scénář:** Michal Struss | **Zdjęcia / Kamera:** Peter Bencsík | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1999
Czas trwania / Stopáž: 6 min

Wiedzieć · Vedieť
Reżyseria / Režie: Ivana Laučíková | **Scenariusz / Scénář:** Ivana Laučíková | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 1999 | **Czas trwania / Stopáž:** 4 min

Anatomia myśli · Anatómia myšlienky
Reżyseria / Režie: Peter Košťál | **Scenariusz / Scénář:** Peter Košťál | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2000 | **Czas trwania / Stopáž:** 3 min

Rosso Papavero, reż. Martin Smatana

VŠMU

Animacje · Animace
PIAST
02.05.2018, 10.00

III: **ANIMACJE · ANIMACE:**

Moja miłości · Lásko má
Reżyseria / Režie: Ivana Šebestová | **Scenariusz / Scénář:** Ivana Šebestová | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2002 | **Czas trwania / Stopáž:** 2 min

Czarna skrzynka · Čierna skrinka
Reżyseria / Režie: Andrej Kolenčík | **Scenariusz / Scénář:** Andrej Kolenčík | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2006 | **Czas trwania / Stopáž:** 3 min

Sprężynka · Pružinka
Reżyseria / Režie: Michal Mészáros | **Scenariusz / Scénář:** Michal Mészáros | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2009 | **Czas trwania / Stopáž:** 8 min

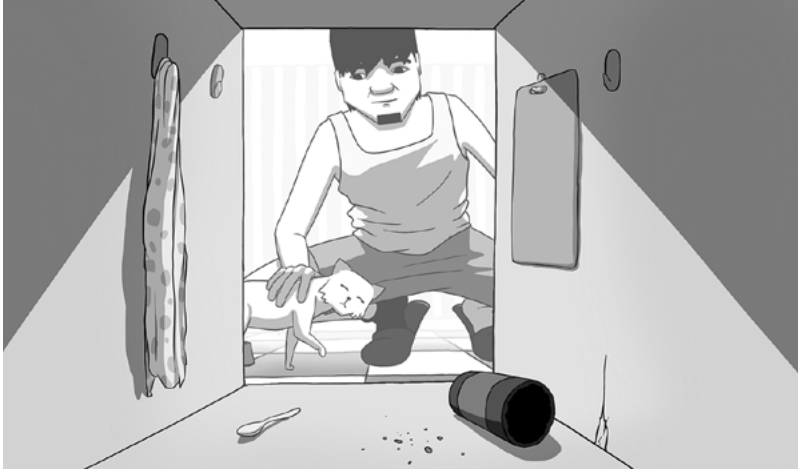
Bird of Prey
Reżyseria / Režie: Peter Budinský | **Scenariusz / Scénář:** Peter Budinský | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2009 | **Czas trwania / Stopáž:** 4 min

Drum'n'Bass
Reżyseria / Režie: Mária Oľhová | **Scenariusz / Scénář:** Mária Oľhová | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2010 | **Czas trwania / Stopáž:** 5 min

Walizka · Kufor
Reżyseria / Režie: Júlia Koleňáková | **Scenariusz / Scénář:** Júlia Koleňáková | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2013 | **Czas trwania / Stopáž:** 5 min

Rosso Papavero
Reżyseria / Režie: Martin Smatana | **Scenariusz / Scénář:** Martin Smatana | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2014 | **Czas trwania / Stopáž:** 5 min

Półlalka · Half bábka
Reżyseria / Režie: Jasmine Elsen | **Scenariusz / Scénář:** Jasmine Elsen | **Zdjęcia / Kamera:**Jasmine Elsen | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2014
Czas trwania / Stopáž: 5 min

Miau · Mňau, reż. Marek Jasaň

VŠMU

Animacje · Animace
PIAST
02.05.2018, 10.00

III: **ANIMACJE · ANIMACE:**

Siła przyciągania · Sila príťažlivosti
Reżyseria / Režie: Eva Sekerešová | **Scenariusz / Scénář:** Eva Sekerešová | **Zdjęcia / Kamera:** Eva Sekerešová | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2014
Czas trwania / Stopáž: 4 min

Kowbojlandia · Kovbojsko
Reżyseria / Režie: Dávid Štumpf | **Scenariusz / Scénář:** Dávid Štumpf | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2015 | **Czas trwania / Stopáž:** 5 min

Miau · Mňau
Reżyseria / Režie: Marek Jasaň | **Scenariusz / Scénář:** Marek Jasaň | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2015 | **Czas trwania / Stopáž:** 5 min

Chilli
Reżyseria / Režie: Martina Mikušová | **Scenariusz / Scénář:** Martina Mikušová | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2016 | **Czas trwania / Stopáž:** 8 min

Auuuna · Aúúúna
Reżyseria / Režie: Lina Šuková | **Scenariusz / Scénář:** Lina Šuková | **Kraj / Země:** Słowacja / Slovensko 2017 | **Czas trwania / Stopáž:** 7 min

KLUB
28.04.2018, ok. 22.30

TYMON TYMAŃSKI & MU

PL Nowy projekt Tymona Tymańskiego z muzykami trójmiejskiej sceny okołojazzowej. Muzyka kwintetu oscyluje pomiędzy kultowym avant rockiem lat 60. a współczesnymi brzmieniami z pogranicza synth popu i elektroniki. Pod koniec lat 80. Tymon Tymański (kontrabas) współtworzył kwintet Miłość z Leszkiem Możdżerem na fortepianie, Mikołajem Trzaską i Maciejem Sikałą na saksofonach oraz Jackiem Olterem na perkusji. Projekt okazał się najciekawszym jazzowym zjawiskiem polskiej sceny lat 90. W 1998 roku ukazała się płyta *P.O.L.O.V.I.R.U.S.* zespołu KURY, również założonego przez Tymona Tymańskiego. W 2002 roku muzyk powołał do życia grupę Tymon & The Transistors. Jej wielkim sukcesem okazała się ścieżka dźwiękowa do filmu *Wesele* Wojciecha Smarzowskiego. W 2007 roku Tymański we współpracy z producentem filmowym Maciejem Chmielem i literatem Jackiem Dehnelem tworzył program *Łossskot* (TVP 1). W 2014 roku w wyniku kooperacji Tymona, Transistorsów i reżysera Grzegorza Jankowskiego powstał film *Polskie gówno*.

CZ Nový projekt Tymona Tymańského s jazzovými muzikanty z Trojměstí. Hudba kvintetu osciluje mezi kultovními zvuky experimentálního rocku šedesátých let a současnými zvuky z pomezí synthpopu a elektroniky. Tymon Tymański (kontrabas) byl společně s Leszkem Możdżerem (klavír), Mikołajem Trzaskou (saxofon), Maćkem Sikałou (saxofon) a Jackem Olterem (perkuse) součástí kvintetu Miłość (Láska), který se stal nejzajímavějším jazzovým uskupením polské scény devadesátých let. V roce 1998 vyšla první deska skupiny KURY (SLEPICE), nazvaná *P.O.L.O.V.I.R.U.S.* V roce 2002 Tymański založil skupinu Tymon & The Transistors. Jejím velkým úspěchem bylo nahrání zvukové stopy k filmu Wojciecha Smarzowského *Svatba*. V roce 2007 Tymański ve spolupráci s filmovým producentem Maciejem Chmielem a literátem Jackem Dehnelem vytvořil pořad *Łossskot* (TVP 1). V roce 2014 byl plodem spolupráce Tymona, Transistorů a režiséra Grzegorze Jankowského muzikál nazvaný *Polské hovno*.

AFTERPARTY:
27.04.2018, ok. 22.30
#KosmiczneUrodzinyKnG
(Ojciec Prowadzący Michał J. Sandecki)

28.04.2018, ok. 00.30
DJ IMO–TEP (CZ) (Break Night)

Wizualizacje: Wojtek M.

MUZYKA · **HUDBA**

KLUB
29.04.2018, ok. 22.30

POGODNO

PL Jeden z najważniejszych zespołów polskiej sceny alternatywnej, założony w 1996 roku w Szczecinie. Grupa wielokrotnie zmieniała skład, ale zawsze był w niej obecny muzyk pochodzący z Choszczna, Jacek Szymkiewicz. Do zakończenia działalności w 2011 roku zespół wydał dziewięć albumów. W 2017 roku Pogodno powróciło w swoim najsilniejszym składzie – Jacek Szymkiewicz, Michał Pfeif, Marcin Macuk i Jarosław Kozłowski. Po zawieszeniu aktywności członkowie grupy zajmowali się pisaniem piosenek dla innych wykonawców (m.in. Nosowskiej, Brodki, Natalii Nykiel czy Marka Dyjaka), graniem w formacjach Hey, BiFF oraz Zbigniew Wodecki with Mitch and Mitch. Na koncercie Pogodno będzie można usłyszeć premierowy materiał z nowej płyty *Sokiści chcą miłości* oraz kilka starszych utworów w zupełnie nowych aranżacjach.

CZ Jedno z nejvýznamnějších uskupení polské alternativní scény vzniklo v roce 1996 ve Štětíně. Složení skupiny se mnohokrát měnilo, stejně jako její působiště. Osobností, která je jejím členem po celou dobu a zároveň spojuje celou historii kapely, je hudebník Jacek Szymkiewicz pocházející z Choszczna. Do přerušení činnosti v roce 2011 skupina vydala devět alb. V roce 2017 se Pogodno vrátilo ve svém nejsilnějším složení: Jacek Szymkiewicz, Michał Pfeif, Marcin Macuk a Jarosław Kozłowski. Mnozí je považují za nejlepší koncertní uskupení v Polsku. V době přerušení činnosti kapely se její členové věnovali psaní a produkci písní pro jiné interprety (Nosowak, Brodka, Natalia Nykiel, Marek Dyjek) a působili v jiných formacích – Hey, BiFF a Zbigniew Wodecki & Mitch & Mitch. Na koncertě skupiny Pogodno bude ke slyšení premiérový materiál z nové desky *Sokiści chcą miłości* (*Železniční stráž touží po lásce*) a několik starších skladeb ve zcela novém aranžmá.

AFTERPARTY:
29.04.2018, ok. 00.30
Cold Lies

Wizualizacje: Wojtek M.

KLUB
30.04.2018, ok. 22.30

AFTERPARTY:
30.04.2018, ok. 00.30
DJ MR. G

Wizualizacje: Wojtek M.

NOISY POTS

PL Zespół powstał w 2014 roku i natychmiast zwrócił uwagę publiczności swoją oryginalnością. Rytm i groove typowe dla tanecznej elektroniki muzycy kompilują z nietypowym instrumentarium w postaci wiader, beczek, garnków i rondli. Swój styl określają jako DIY kitchen elektro. Kompozytor, klawiszowiec i wokalista Michal Šupák oraz perkusista Jakub Tengler mimo młodego wieku mają gruntowne wykształcenie muzyczne i eksperymentowali z różnymi gatunkami – od elektroniki, przez pop i jazz, po klasykę. Šupák jest jednym z najlepszych pianistów i kompozytorów młodego pokolenia w Czechach, występował np. z solowym recitalem na festiwalu Praska Wiosna. Tengler występuje na stałe lub gościnnie w kilku orkiestrach symfonicznych i kameralnych. Dynamiczna, energetyczna muzyka Noisy Pots cieszy się wielką popularnością.

CZ Noisy Pots se objevili na scéně v roce 2014 a okamžitě zaujali originální koncepcí, která využívá unikátní kombinaci spojení zvukových barev, rytmů a groovů, typických pro elektronickou taneční hudbu s perkusivní pestrou zvukomalbou, hranou na nejrůznější vědra, barely, hrnce a rendlíky. Oba protagonisté, skladatel, klávesista a zpěvák Michal Šupák a hráč na perkuse Jakub Tengler mají přes své mládí za sebou bohaté hráčské zkušenosti a jejich hudební zázemí sahá od elektroniky, přes pop a rock až po oblast klasické hudby. Michal Šupák patří k nejlepším klavíristům a komponistům mladé generace, má za sebou například sólové recitály na Pražském jaru a dalších festivalech a Jakub Tengler je stálým nebo hostujícím členem několika prestižních symfonických a komorních orchestrů. Strhující a energická hudba Noisy Pots si získává posluchače ve stále větším počtu, zatímco v začátcích projeli coby unikátní buskeři celou Evropu, dnes je nadšeně vítají kluby, festivalové areály i haly.

KLUB
01.05.2018, ok. 22.30

PL Czeska kapela elektroniczna, która powstała w Pradze w 1997 roku. Pierwszy koncert zagrała rok później jako support Tata Bojs. Jej założycielami byli hoffy_m (programing, produkcja) i Radek B (perkusja). Później do zespołu dołączyli gitarzysta Majkii B i MC Jacob, a w 2008 roku wokalistka Marka Rybin, znana z zespołu Gaia Mesiah. Ostatni album studyjny grupa nagrała w 2016 roku. Skyline to jednak przede wszystkim kapela koncertowa, ma za sobą setki występów, które były wielokrotnie nagradzane. Muzycy regularnie występują na większości festiwali w Czechach, w 2005 roku supportowali Underworld. Byli również zapraszani na prestiżowe festiwale zagraniczne – holenderski Eurosonic czy węgierski Sziget.

CZ Nejulítlejší česká elektronická kapela vznikla v roce 1997 v Praze. Historicky první koncert odehráli v lednu 1998 jako předkapela Tata Bojs. K zakládajícím členům hoffymu_m (programming, produkce) a Radkovi B (bicí) se v novém miléniu postupně přidali kytarista Majkii B, MC Jacob a v roce 2008 zpěvačka Marka Ry-bin, frontmanka populárních Gaia Mesiah. Zatím v pořadí sedmé studiové album „Jungle" vydala kapela v květnu 2016. Skyline ale vždy byli a budou především koncertní kapelou, mají za sebou stovky vystoupení a pověst divoké party, která by „roztančila i mrtvého". Za svá živá vystoupení získali i řadu cen. Skyline pravidelně hrají na většině nejdůležitějších tuzemských festivalů, v červenci 2005 předskakovali britským Underworld a mají za sebou i zkušenosti ze zahraničí včetně účasti na prestižních zahraničních festivalech – holandském Eurosonicu či maďarském Szigetu. SKYLINE JSOU: hoffy_m – produkce, programing Radek B – bicí, Majkii B – kytara, MC Jacob – zpěv, Marka Rybin – zpěv.

AFTERPARTY:
01.05.2018, ok. 00.30
Djs4dancers (Edee Dee & Fontemski)

Wizualizacje: Wojtek M.

KLUB
02.05.2018, ok. 22.30

AFTERPARTY:
02.05.2018, ok. 00.30
DJ Mazubar & Friends – Disco Night
(Podaj Kabel)

Wizualizacje: Wojtek M.

BAD KARMA BOY

PL Bratysławska kapela Bad Karma Boy zyskała przychylność publiczności w 2013 roku, gdy wydała debiutancki album, a swoją pozycję ugruntowała następną płytą *Údolia a kopce* z 2014 roku. W piosenkach zespołu, które urzekły słowackich zwolenników alternatywnych brzmień, wyróżniają się gitarowe linie, psychodeliczne klawiszowe tło i wyrazisty wokal. Wydany jesienią zeszłego roku album *Prekrásny nový svet* został świetnie przyjęty przez słuchaczy i krytyków. W głosowaniu Radio Head Awards zdobył nominację w kategorii album roku, a kompozycja *Na dnie rieky* była nominowana w kategorii singiel roku. Oprócz licznych koncertów klubowych kapela ma za sobą występy na wielkich festiwalach takich jak Grape i Pohoda na Słowacji czy Colours of Ostrava w Czechach. Skład zespołu aktualnie tworzą Juraj Marikovič, Adela Tihláriková i Roman Lauko.

CZ Bratislavská kapela založená v roce 2012 si publikum získala již svým stejnojmenným debutovým albem z roku 2013 a svou pozici si upevnila hned druhým albem „Údolia a kopce" z roku 2014. Písně ve slovenštině postavené na kytarových linkách rozlévajících se na psychedelických klávesových plochách, doplněné o vrstvené vokály uhranuly posluchače slovenské alternativní scény. Aktuální deska „Prekrásny nový svet" vydaná v říjnu 2017 u vydavatelství Slnko records, boduje jak u kritiků, tak u posluchačů a je nominována v kategorii Album roku v diváckém i odborném hlasování hudebních cen Radio Head Awards a skladba *Na dnie rieky* navíc získala nominaci v kategorii Singl roku. Kapela má za sebou mimo kluby vystoupení na velkých festivalech, jakými jsou slovenské Grape či Pohoda, nebo český Colours of Ostrava. Aktuální se-stavu tvoří Juraj Marikovič, Adela Tihláriková, Roman Lauko.

Fish, Adam Sikora

Wernisaż / Vernisáž:
ZAMEK | 28.04.2018, 16.30

wstęp wolny / volný vstup

Miejsce / Místo: Zamek Cieszyn,
ul. Zamkowa 3abc, Cieszyn
28.04–7.05.2018 – codziennie
od 10.00 do 17.00 / otevřeno denně
od 10.00 do 17.00

ADAM SIKORA: FISH

PL Wystawa *Fish* nawiązuje do poprzedniej ekspozycji zatytułowanej *Nigredo*, która odwołując się do filmu *Powrót Giganta*, była wizualną interpretacją pojęcia „nigredo". Cykl *Fish* zainspirowała tymczasem symbolika ryby, która reprezentuje podświadomą część naszej struktury psychicznej. Wystawa jest zatem zanurzeniem się w treści nieuświadomione, archetypy naszej cywilizacji osadzone w podświadomości. Oprócz motywu ryby pojawiającego się w psychoanalizie Freudowskiej i Jungowskiej w cyklu wykorzystano również religijne konotacje tego symbolu. W wierzeniach Sumerów ryba stanowiła łącznik pomiędzy ciemnym oceanem wieczności pod powierzchnią ziemi a światem realnym osadzonym w czasowości. Była przewodnikiem zmarłych, wypływała ze szczelin w ziemi, by zabrać ich dusze. Motyw szczeliny, pęknięcia i jamy jest podstawowym elementem cyklu. *Fish* relacjonuje podróż ryby przez skamieniały krajobraz w celu odnalezienia zmarłego. Ujawnia też treści erotyczno-seksualne. Ryba bowiem odwołuje się także do sfery libido.

CZ Výstava *Fish* navazuje na předchozí výstavu nazvanou *Nigredo*, jejímž tématem byla vizuální interpretace pojmu nigredo v návaznosti na film *Návrat Giganta*. Cyklus *Fish* se vztahuje k symbolice ryby. Ryba představuje podvědomou část naší psychické struktury. A proto je *Fish* ponořením do nevědomých obsahů, do archetypů naší civilizace spočívajících v našem nevědomí. Vedle motivu ryby, který se objevuje ve freudovské a jungovské psychoanalýze, se cyklus vztahuje i k náboženským konotacím tohoto symbolu. V sumerském náboženství byla ryba spojovacím článkem mezi temným oceánem věčnosti pod povrchem Země a reálným světem umístěným v čase. Byla průvodcem zemřelých, vynořovala se z prohlubní v zemi a připlouvala pro jejich duše. Motiv prohlubně, pukliny či jámy je základním prvkem cyklu. *Fish* vypráví o cestě ryby, která pluje zkamenělou krajinou, aby nalezla mrtvého. Odkrývá rovněž eroticko-sexuální obsahy, protože ryba se vztahuje i k oblasti libida.

Duch gór, Janusz Robaszewski

GLASSTOSTERON

PL Wystawa prezentuje twórczość 14 artystów tworzących w szkle: Andrzeja Kucharskiego, Marcina Litwy, Mariusza Łabińskiego, Wojciecha Olecha, kuratora wystawy Kazimierza Pawlaka, Wojciecha Peszki, Janusza Robaszewskiego, Czesława Roszkowskiego, Stanisława Soboty, Grzegorza Staniszewskiego, Tomasza Urbanowicza, Ryszarda Więckowskiego, Igora Wójcika i Macieja Zaborskiego. Każdy z uczestników przygotował prace wykonane w szkle własną techniką. Zaproszeni do projektu artyści stworzyli obiekty wyraziste w formie, często zawierające erotyczny podtekst. Wystawa zachęca do poszukiwania w przedstawionych dziełach drapieżności struktur czy mrocznych płaszczyzn, optycznego ciężaru materii, a także delikatności zewnętrznych i wewnętrznych reliefów.

CZ Výstava nazvaná *Glasstosteron* představuje tvůrčí pohledy čtrnácti umělců tvořících ze skla: Andrzeje Kucharského, Marcina Litwy, Mariusze Łabińského, Wojciecha Olecha, Kazimierza Pawlaka (kurátor výstavy), Wojciecha Peszka, Janusze Robaszewského, Czesława Roszkowského, Stanisława Soboty, Grzegorze Staniszewského, Tomasze Urbanowicze, Ryszarda Więckowskiego, Igora Wójcika a Macieje Zaborského. Každý z nich připravil dvě nebo tři práce vytvořené ze skla vlastní technikou. K účasti na projektu byli pozváni autoři objektů zdůrazňujících jejich sounáležitost s mužským světem: práce výrazné formy i rozměrů, často s erotickým podtextem. Výstava vybízí k hledání dravých struktur, temných ploch, optické tíhy hmoty, symboliky prvků a znaků a rovněž jemných – vnějších i vnitřních – reliéfů vystavených objektů a instalací.

Finisaż / Finisáž:
UL | 02.05.2018, 17.00

wstęp wolny / volný vstup

Miejsce / Místo: UL Kultury – Pracownia Dobrych Praktyk / ÚL kultury – ateliér dobré praxe, ul. Srebrna 1, Cieszyn
27.04–8.05.2018

Organizator / Pořadatel:
Wałbrzyska Galeria Sztuki
Biuro Wystaw Artystycznych / Valbřišská galerie výtvarných umění – oddělení uměleckých výstav

Współorganizatorzy / Spolupořadatele:
Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu / Akademie výtvarných umění Eugeniusze Gepperta ve Vratislavi · Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu – Instytucja Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego / Centrum kultury a umění ve Vratislavi – Kulturní instituce Úřadu maršálka Dolnoslezského vojvodství

—

Dofinansowano ze środków Samorządu Województwa Dolnośląskiego / Spolufinancováno z prostředků Samosprávy Dolnoslezského vojvodství

ASP WROCŁAW

OŚRODEK KULTURY I SZTUKI WE WROCŁAWIU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO
DOLNY ŚLĄSK
www.umwd.pl

FATRA Słoń · FATRA Slon,1971–1972, Libuše Niklová

PL **OD KUBIZMU DO XXI WIEKU**

Zbiór ikon czeskiego dizajnu – przedmiotów, które nie straciły nic ze swojej atrakcyjności i nadal są produkowane lub ich produkcja została wznowiona. Pretekstem do stworzenia wystawy stały się obchody 100-lecia powstania Czechosłowacji. W światowej historii sztuki czeski dizajn zwrócił na siebie uwagę kilkakrotnie, w szczególności w okresie kubizmu, a później na Światowej Wystawie Expo w 1958 roku. Czeskie wzornictwo to kombinacja doskonałej jakości wykonania z pomysłowym wykorzystaniem tradycyjnych materiałów. Organizatorem wystawy pokazywanej w Zamku Cieszyn jest Czeskie Centrum (Česká Centra) – instytucja Ministerstwa Spraw Zagranicznych zajmująca się promocją Republiki Czeskiej za granicą. Partnerem wystawy jest Muzeum Sztuki Dekoracyjnej w Pradze, które wydało publikację *Dizajn na ziemiach czeskich 1900–2000*, będącą pierwszym tak kompleksowym podsumowaniem stulecia czeskiego projektowania.

CZ **OD KUBISMU DO 21. STOLETÍ**

Kolekce ikonických předmětů českého designu, které neztratily na atraktivitě a dál se vyrábějí bez přerušení anebo byla jejich výroba obnovena. Výstava je pořádána u příležitosti stého výročí vzniku samostatného Československa. Do dějin světového umění se český design výrazně zapsal hned několikrát, zejména v období kubismu, a prosadil se také na Světové výstavě EXPO 58. České návrhy v sobě spojují dokonalou kvalitu provedení a nápaditě využití tradičních materiálů. Výstavu, která se koná na Zámku v Těšíně, pořádá České Centrum, které spadá pod ministerstvo zahraničních věcí a jehož náplní je propagovat Českou republiku v zahraničí. Partnerem výstavy je Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze, které vydalo publikaci *Design v českých zemích 1900–2000*, představující vůbec první takto komplexní zhodnocení století českého designu.

WYSTAWA · **VÝSTAVA**

Wernisaż / Vernisáž:
ZAMEK | 28.04.2018, 16.00

wstęp wolny / volný vstup

Miejsce / Místo:
Zamek Cieszyn, ul. Zamkowa 3abc
28.04–11.05.2018 – codziennie
od 10.00 do 17.00 / otevřeno denně
od 10.00 do 17.00

www.zamekcieszyn.pl

Projekt muralu · Návrh mural artu, Marek Głowacki

Odsłonięcie muralu /
Odhalení mural artu:
28.04.2018 | 12.00

PL Sercem Kina na Granicy są goście. To oni tworzą wyjątkową atmosferę imprezy. Wielu z nich wraca. Lubią nas i Cieszyn, dlatego uznaliśmy, że należy ślad ich pobytu ocalić od zapomnienia. Tak narodził się pomysł muralu. Szukaliśmy godnego miejsca. Jest nim lapidarium w Parku Pokoju. W tym miejscu przedstawiciele państw europejskich negocjowali warunki zawarcia pokoju cieszyńskiego, kończącego wojnę o sukcesję bawarską. Po jego podpisaniu w 1779 roku w budynku Sejmu Ziemskiego, w przypałacowym parku oraz przyległych doń ogrodach odbył się uroczysty bankiet, na który cieszyńskie mieszczki po raz pierwszy sprowadziły sobie modną garderobę z samego Wiednia. Obecnie mur należy do PSS Społem słynącego z kanapek cieszyńskich. Tak więc przeszłość łączy się w teraźniejszością a film z kuchnią! Nie wszystkich twórców udało się uwiecznić w tym roku, ale obiecujemy kontynuować dzieło.

dr Marek Głowacki (ur. 1983 r.) – autor muralu, adiunkt w Zakładzie Rysunku Instytutu Sztuki Wydziału Artystycznego w Cieszynie Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Laureat wielu międzynarodowych i krajowych konkursów. Brał udział w ponad 60 wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce i za granicą.

CZ Srdcem Kina na hranici jsou jeho hosté, to oni tvoří výjimečnou atmosféru celé akce. Mnoho z nich se sem opakovaně vrací. A protože nás mají rádi a oblíbili si Těšín, rozhodli jsme se, že by bylo dobré udělat něco pro to, abychom na jejich pobyt nezapomněli. A tak vznikl nápad na vytvoření mural artu. Hledali jsme vhodné umístění velkoplošné malby a nakonec jsme zvolili lapidárium v parku Míru. Na tomto místě probíhalo rokování zástupců evropských států o podmínkách uzavření těšínské mírové smlouvy, která měla zakončit válku o bavorské dědictví. Po jejím podpisu v roce 1779 se v budově Zemského sněmu, v zámeckém parku a přilehlých zahradách konal slavnostní banket, na který si těšínské měšťanky nechaly vůbec poprvé dovézt módní toalety až z Vídně. Současným majitelem zdi je spotřební družstvo PSS Społem, známé svými Těšínskými obloženými chlebíčky. Minulost se spojuje se současností a film s kuchyní, a tak to má být! Nestihli jsme zatím zvěčnit všechny tvůrce, ale slibujeme, že budeme v díle pokračovat.

dr Marek Głowacki (nar. 1983) – autor mural artu, odborný asistent v ateliéru kresby Institutu umění Umělecké fakulty v Těšíně Slezské univerzity v Katovicích, laureát řady mezinárodních i národních soutěží a držitel grantů. Vystavoval na více než šedesáti samostatných i skupinových výstavách v Polsku i v zahraničí.

wstęp wolny / volný vstup

Miejsce / Místo:
Park Pokoju (Lapidarium)
ul. B. Limanowskiego 8-23, Cieszyn

Od góry od lewej / Zleva doprava:
Beata Kawka, Jan Hřebejk,
Arkadiusz Jakubik, Agata Kulesza,
Małgorzata Zajączkowska,
Mariusz Grzegorzek Kinga Dębska,
Milan Lasica, Magda Vášáryová,
Marian Dziędziel, Jan Budař,
Jolanta Fraszyńska, Janusz Zaorski,
Agnieszka Holland, Petr Zelenka,
Martin Šulik

www.marekglowacki.com

Społem
cieszyńskie kanapki
LEROY MERLIN
dla domu z pomysłem

WYSTAWA · **VÝSTAVA**

KaSS

PL Wystawa podsumowuje z kilku perspektyw kluczowe wydarzenia historyczne Praskiej Wiosny. Opisuje atmosferę lat 60. w kontekście europejskim, prezentuje nie tylko wydarzenia poprzedzające radziecką inwazję na Czechosłowację w sierpniu 1968 roku, lecz także efekty politycznej porażki poniesionej przez siły odwilżowe. Autorzy przedstawiają również tło kulturalne epoki. Autorką tekstów jest Lenka Lindaurová z organizacji Česká centra, natomiast nadzór merytoryczny nad wystawą sprawował Jiří Suk z czeskiej Akademii Nauk. Ponad 20 instytucji pracowało nad skompletowaniem dokumentacji i ilustracji. Głównym źródłem była oczywiście Czeska Agencja Prasowa, a także pracownia fotograficzna Langhans, Muzeum Narodowe, Muzeum Sztuki Dekoracyjnej, muzea słowackie, Galeria Narodowa i wiele innych. Autorami części ilustracji są studenci Wydziału Designu w Pilźnie. Wystawę przygotowano w kilku wersjach językowych. Krąży po świecie w ramach obchodów 50. rocznicy wydarzeń Praskiej Wiosny.

CZ Výstava shrnuje zásadní historické události toho období v důležitých bodech. Zaměřuje se na atmosféru 60. let v kontextu Evropy a na to, co předcházelo srpnu 68 – obsazení ČSSR sovětskými okupanty a jaké byly důsledky selhání vnitřní politiky. Zmíněno je také kulturní podhoubí doby. Autorkou textů je Lenka Lindaurová z Českých center, historickou supervizi provedl Jiří Suk z Akademie věd. Spolupráce na sběru dokumentace a fotomateriálů probíhala mezi více než 20 institucemi, především ČTK, dobový fotoateliér Langhans, dále pak Národní muzeum, UPM, slovenská muzea, Národní galerie a celá řada dalších. Některé ilustrace pocházejí od studentů fakulty designu v Plzni. Výstava je k dispozici v mnoha jazykových mutacích a koluje světem v rámci 50. výročí událostí Pražského jara.

wstęp wolny / volný vstup

Miejsce / Místo:
Kulturní a společenské středisko
Střelnice, Český Těšín, Střelniční 1

TWÓJ VINCENT · S LÁSKOU VINCENT

Twój Vincent · S láskou vincent, reż. Łukasz Maciejewski

WYSTAWA · **VÝSTAVA**

Wernisaż / Vernisáž:
ZAMEK | 28.04.2018, 17.00

PL Na malarską animację *Twój Vincent* Doroty Kobieli i Hugh Welchmana składa się z ok. 65 000 obrazów malowanych farbą olejną na podobraziu. Scenariusz, napisany przez reżyserkę we współpracy z poetą i prozaikiem Jackiem Dehnelem, opowiada o życiu i śmierci genialnego artysty Vincenta van Gogha. Dorota Kobiela jest malarką i reżyserką, Hugh Welchman – brytyjskim producentem filmowym, którego animacja *Piotruś i wilk* zdobyła Oscara w 2007 roku. *Twój Vincent* otrzymał m.in. Nagrodę Publiczności na festiwalu w Annecy, tytuł najlepszego filmu animowanego MFF w Szanghaju czy też Europejską Nagrodę Filmową dla najlepszej europejskiej animacji. Podczas wystawy w Zamku Cieszyn zaprezentowanych zostanie 48 obrazów z kolekcji Wrocławia, m.in. obraz z listem, który jest motywem przewodnim filmu, portret Doroty Kobieli wykonany w technice van Gogha czy kadr z filmu w czterech wersjach kolorystycznych, stworzony, by wybrać jedną tonację obowiązującą we wszystkich innych obrazach.

CZ Malířská animace filmu Doroty Kobiely a Hugha Welchmana *S láskou Vincent* se skládá z přibližně 65 000 olejomaleb. Scénář, který napsala režisérka filmu ve spolupráci s básníkem a prozaikem Jackem Dehnelem, vypráví o životě a smrti geniálního umělce Vincenta van Gogha. Dorota Kobiela je malířka a režisérka, Hugh Welchman britský filmový producent, jehož animace *Petr a vlk* získala v roce 2007 Oscara. Snímek *S láskou Vincent* získal mj. cenu diváků na festivalu v Annecy, byl vybrán jako nejlepší animovaný film na MFF v Šanghaji a získal také Evropskou filmovou cenu pro nejlepší evropskou animaci. Na výstavě, která se uskuteční na Zámku v Těšíně, bude prezentováno 48 obrazů z vratislavské kolekce. Bude mezi nimi například obraz s dopisem, který je leitmotivem filmu, portrét Doroty Kobiely namalovaný van Goghovou technikou nebo filmové políčko ve čtyřech barevných variantách, které sloužilo k výběru jednotné barevné tonality pro všechny ostatní obrazy.

wstęp wolny / volný vstup

Miejsce / Místo:
Zamek Cieszyn, ul. Zamkowa 3abc
28.04–9.05.2018 – codziennie
od 10.00 do 17.00 / otevřeno denně
od 10.00 do 17.00

Współorganizator / Spolupořadatel:
Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu – Instytucja Kultury Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego | Centrum kultury a umění ve Vratislavi – Kulturní instituce Úřadu maršálka Dolnoslezského vojvodství

—

Dofinansowano ze środków Samorządu Województwa Dolnośląskiego / Spolufinancováno z prostředků Samosprávy Dolnoslezského vojvodství

URZĄD MARSZAŁKOWSKI WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO
DOLNY ŚLĄSK
www.umwd.pl

Wrocław miasto spotkań

WROCŁAW 2016 Europejska Stolica Kultury

visitWroclaw.eu
Oficjalny serwis turystyczny

OŚRODEK KULTURY I SZTUKI WE WROCŁAWIU

DOLNY ŚLĄSK
INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Aktorki. Portrety · Herečky. Portréty; Aktorki. Odkrycia · Herečky. Objevy,1971–1972, Łukasz Maciejewski

AVION | 30.04.2018, 17.00

PL *Aktorki. Odkrycia* to trzecia (po *Spotkaniach* i *Portretach*) część bestsellerowego cyklu Łukasza Maciejewskiego – dziennikarza, wykładowcy, krytyka filmowego i teatralnego. Książka jest nie tylko zapisem 18 rozmów, jakie autor przeprowadził z czołowymi gwiazdami polskiego teatru, kina i telewizji, ale także próbą zdefiniowania osobowościowych i aktorskich profili bohaterek. Powstały wyjątkowe portrety utalentowanych, silnych kobiet i artystek, które po raz pierwszy tak otwarcie opowiedziały o swoich doświadczeniach.

Bohaterki książki Maciejewskiego mówią o swoich kreacjach, o intensywnym przeżywaniu życia, o cenie uprawiania tego zawodu. Ufają Maciejewskiemu. Opowiadają mu o dzieciństwie i dorastaniu, o tym, co je kształtowało. O sukcesach. O wielkich przeżyciach. (...) Portrety Maciejewskiego mają własny styl: autor miesza swoje opisy i wrażenia z recenzjami i zapisem rozmów z aktorkami. Z tego melanżu powstają teksty, które czyta się jednym tchem.
(Barbara Hollender, „Rzeczpospolita")

CZ *Herečky. Objevy* jsou (po *Setkáních* a *Portrétech*) třetí částí bestsellerového cyklu novináře, filmového a divadelního kritika a vysokoškolského pedagoga Łukasze Maciejewského. Kniha zaznamenává osmnáct rozhovorů autora s největšími hvězdami polského divadla, filmu a televize, ale je zároveň pokusem o vytvoření osobnostních a hereckých profilů protagonistek. Výsledkem je soubor zdařilých portrétů talentovaných, silných žen a umělkyň, které poprvé takto otevřeně hovoří o svých zkušenostech.

„Hrdinky knihy Łukasze Maciejewského hovoří o své herecké práci, intenzivním prožívání života a ceně za to, že se věnují právě této profesi. Je vidět, že Maciejewskému důvěřují. Vyprávějí mu o svém dětství a dospívání a o tom, co je ovlivnilo. O svých úspěších. O silných zážitcích. (...) Maciejewského portréty mají svébytný styl: autor propojuje své vlastní popisy a dojmy s recenzemi a záznamy rozhovorů s herečkami. Z této kombinace pak vznikly texty, které se čtou jedním dechem." (Barbara Hollenderová, „Rzeczpospolita")

Aktorki. Portrety · Herečky. Portréty:
Goście / Hosté: Marzena Trybała, Małgorzata Zajączkowska

Aktorki. Odkrycia · Herečky. Objevy:
Goście / Hosté: Gabriela Muskała, Jowita Budnik

Prowadzenie / Moderátor:
Magda Jackowska Miśka

Wieża. Jasny dzień · Věž. Jasný den, reż. Jagoda Szelc

TEATR | 01.05.2018

Spotkanie po projekcji filmu *Wieża. Jasny dzień* / Setkání po promítání filmu *Věž. Jasný den*

REŻYSERZYCE · **REŽIBABY**

PL *Reżyserzyce* – tę nazwę wymyśliła Jagoda Szelc. Podczas festiwalu Kino na Granicy będziemy mieli prawdziwy najazd Reżyserzyc, sabat najlepszych czarownic (księżniczek) polskiego kina. Z tej okazji na festiwalu odbędzie się dyskusja o roli kobiet reżyserek, o fluktuacji pokoleniowej, przemianach mentalnych i o tym, że kobieta artystka to siła, wartość i wyjątkowość. Ma pazur, a nie tylko pazury.

Goście: Jagoda Szelc, Kinga Dębska, Anna Jadowska, Katarzyna Klimkiewicz, Aleksandra Terpińska, Magdalena Łazarkiewicz, Olga Chajdas, Agniszka Holland, Katarzyna Adamik, Alicja Albrecht

CZ Na letošní Kino na hranici se slétnou ty nejlepší režisérské čarodějnice – režibaby (a režiprincezny) polského filmu. Při té příležitosti se uskuteční debata o úloze žen-režisérek v polském filmu, o generační výměně, mentálních změnách i o tom, že žena-umělkyně představuje sílu, hodnotu a výjimečnost. Umí být dravá a má šmrnc.

Hosté: Jagoda Szelc, Kinga Dębska, Anna Jadowska, Katarzyna Klimkiewicz, Aleksandra Terpińska, Magdalena Łazarkiewicz, Olga Chajdas, Agniszka Holland, Katarzyna Adamik, Alicja Albrecht

Krzysztof Zanussi

TEATR | 29.04.2018

Spotkanie po projekcji filmu *Stan posiadania* / Setkání po promítání filmu *Inventář*

PL **ŚWIAT ZANUSSIEGO – JEGO AKTORZY I BLISCY WSPÓŁPRACOWNICY**

W trakcie trwającej prawie pół wieku profesjonalnej kariery Krzysztof Zanussi zrealizował wiele cenionych dzieł, w tym *Barwy ochronne*, *Życie rodzinne*, *Rok spokojnego słońca* i *Życie jako choroba przenoszona drogą płciową*. Lista jego aktywności nie ogranicza się tylko do reżyserii. Był współzałożycielem pierwszego polskiego DKF „Po prostu", a później pełnił funkcję przewodniczącego Rady Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych. Był wiceprezesem Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Jest autorem takich książek jak: *O montażu w filmie amatorskim*, *Rozmowy o filmie amatorskim* i *Pora umierać*. Wykładał na uczelniach w kraju i za granicą. Jest dyrektorem Studia Filmowego „Tor".

W spotkaniu oprócz Krzysztofa Zanussiego wezmą udział aktorzy: Maja Komorowska, Jacek Poniedziałek, Małgorzata Zajączkowska, Artur Żmijewski oraz kostiumografka Dorota Roqueplo i Irena Strzałkowska, odpowiadająca za promocję filmów.

CZ **SVĚT KRZYSZTOFA ZANUSSIHO – JEHO HERCI A BLÍZCÍ SPOLUPRACOVNÍCI**

Za svou téměř půl století trvající profesní kariéru vytvořil Krzysztof Zanussi množství ceněných děl, mezi něž patří například *Ochranné zbarvení*, *Rodinný život*, *Rok klidného slunce* nebo *Život jako choroba přenášená pohlavní cestou*. Ve svém působení se však neomezuje na režii. Je spoluzakladatelem prvního polského diskusního filmového klubu „Po prostu". Byl předsedou Rady polské federace diskusních filmových klubů a místopředsedou Sdružení polských filmařů. Je autorem několika publikací, například *O střihu v amatérském filmu*, *Hovory o amatérském filmu* a *Čas zemřít*. (V češtině vyšla kniha filmových povídek *Struktura krystalu* a jiné filmové povídky a divadelní hra *Hry žen*, kterou napsal společně s Edwardem Żebrowskim.) Přednášel na polských i zahraničních univerzitách. Je ředitelem Filmového studia „Tor".

Setkání se kromě Krzysztofa Zanussiho zúčastní herci Maja Komorowska, Jacek Poniedziałek, Małgorzata Zajączkowska a Artur Żmijewski, kostýmní návrhářka Dorota Roqueplo a Irena Strzałkowska, která má na starosti propagaci filmů.

Stokrotki · Sedmikrásky, reż. Věra Chytilová

SPOTKANIA · **SETKÁNÍ**

Visegrad Fund

AVION
27.04.2018, 15.00
28.04.2018, 15.00
29.04.2018, 15.00

KULTURA ZMASAKROWANA. „POLSKA I CZECHOSŁOWACJA 1968" · ZMASAKROVANÁ KULTURA. POLSKO A ČESKOSLOVENSKO V ROCE 1968

I: **DEBATA I – 27.04.2018, 15.00: Co ma nam dziś do powiedzenia literatura czeska i słowacka lat 60. ubiegłego wieku? Co nám dnes říká česká a slovenská literatura 60. let minulého století?**

Jak dziś oceniamy twórczość Hrabala, Kundery, Škvoreckiego i innych pisarzy, którzy debiutowali w latach sześćdziesiątych? Czy ich dzieła nadal nas poruszają, czy to już może „muzeum"? A jak na tym tle wyglądają Słowacy? /

Jak dnes hodnotíme tvorbu Bohumila Hrabala, Milana Kundery, Josefa Škvoreckého a dalších spisovatelů, kteří začali publikovat v šedesátých letech 20. století? Jsou jejich díla pro nás aktuální, nebo už je to pro nás „pravěk"? A jak je na tom v tomto ohledu slovenská literatura?

(rozmowa z tłumaczami i znawcami literatury czeskiej i słowackiej / debata s překladateli a znalci české a slovenské literatury)

Moderuje: Zbigniew Machej | **Uczestnicy / Účinkují:** Marek Bieńczyk, Joanna Goszczyńska, Andrzej S. Jagodziński, Jan Stachowski

II: **DEBATA II – 28.04.2018, 15.00: Kino pod specjalnym nadzorem · Ostře sledované filmy**

Czechosłowacka Nowa Fala a kino szkoły polskiej i późniejsze, kino moralnego niepokoju – podobieństwa i różnice. Współczesny odbiór filmów z tego okresu. Czy szkoła czechosłowacka i szkoła polska miały twórczych kontynuatorów, czy te filmy były inspiracją dla młodszych pokoleń? /

Československá nová vlna, Polská filmová škola a pozdější Kino morálního neklidu – v čem se podobají a čím se liší. Současná reflexe filmů z tohoto období. Má česká a polská filmová škola tvůrčí následovníky? Jsou tyto filmy inspirací pro mladší generace?

(rozmowa z reżyserami filmowymi i filmoznawcami / debata s filmovými režiséry a filmovými znalci)

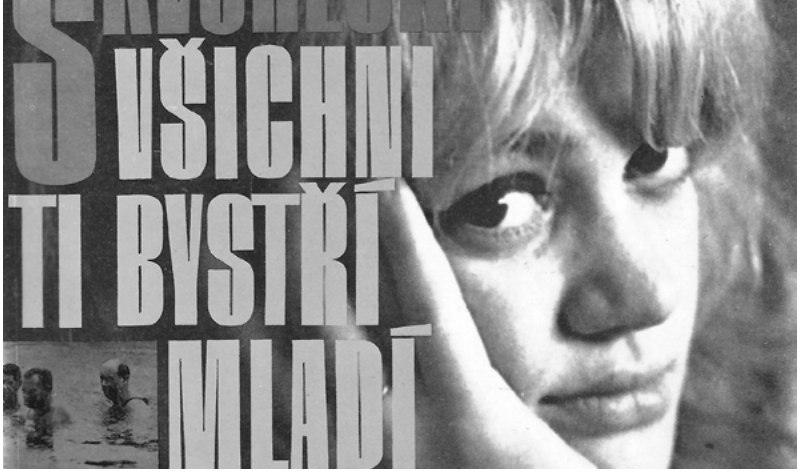
Moderuje: Ewa Ciszewska | **Uczestnicy / Účinkují:** Jan Hřebejk, Martin Šulik, Andrzej Werner, Krzysztof Zanussi

III: **DEBATA III – 29.04.2018, 15.00: Mieli być artystami w likwidacji · Umělci, kterým chtěli zakázat tvořit**

Lata sześćdziesiąte w Polsce i Czechosłowacji – podobieństwa i różnice. Warunki debiutu młodych twórców. Kultura polska po Marcu '68 i czechosłowacka po Sierpniu '68. Losy artystów po 1968 roku. /

Šedesátá léta v Československu a v Polsku – v čem se podobají a čím se liší. Polská kultura po březnu 1968 a československá kultura po srpnu 1968. Osudy umělců po roce 1968.

Moderuje: Andrzej S. Jagodziński | **Uczestnicy / Účinkují:** pisarz i rabin czeski Karol Sidon, pisarz i dziennikarz słowacki Martin Šimečka, pisarz i reżyser Andrzej Titkow oraz reżyser i pisarz Janusz Zaorski / český spisovatel a vrchní zemský rabín Karol Sidon, slovenský spisovatel a novinář Martin Šimečka, polský spisovatel a režisér Andrzej Titkow, polský režisér a spisovatel Janusz Zaorski

KORNEL
01.05.2018, 16.00

PL **JOSEF ŠKVORECKÝ, WSZYSCY CI WSPANIALI CHŁOPCY I DZIEWCZYNY**

tłum. Andrzej S. Jagodziński, Wydawnictwo Pogranicze, Sejny 2018,
wydane wspólnie z Przeglądem Kino na Granicy

Josef Škvorecký, autor *Tchórzy*, *Batalionu czołgów* czy *Przypadków inżyniera ludzkich dusz*, to w Polsce obok Milana Kundery i Bohumila Hrabala najbardziej popularny współczesny czeski pisarz. *Wszyscy ci wspaniali…* to bardzo osobista, lecz zarazem wnikliwa historia czeskiego kina od jego początków do końca Nowej Fali lat 60. Pisarz przez lata obracał się w filmowym świecie, tworzył scenariusze, znał najlepszych reżyserów i nawet grał w filmach – dlatego „poważne" analizy co chwilę ubarwia anegdotami i dowcipnymi opowieściami zza kulis. Największa część książki poświęcona jest wspomnianej Nowej Fali i jej reżyserom: Věrze Chytilovej, Milošowi Formanowi, Evaldowi Schormowi, Janu Němcowi czy Jiřiemu Menzlowi. Doskonała symbioza literatury i filmu oraz pobrzmiewający w tle jazz sprawiają, że książkę czyta się niczym kryminał.

CZ **JOSEF ŠKVORECKÝ, VŠICHNI TI BYSTŘÍ MLADÍ MUŽI A ŽENY**

tłum. / překlad do polštiny Andrzej S. Jagodziński, Wydawnictwo Pogranicze, Sejny 2018
vydáno společně s přehlídkou Kino na hranici

Josef Škvorecký, autor *Zbabělců*, *Tankového praporu* či *Příběhu inženýra lidských duší* patří vedle Milana Kundery a Bohumila Hrabala v Polsku mezi nejpopulárnější moderní české spisovatele. Kniha *Všichni ti bystří mladí muži a ženy* jsou velmi subjektivní, ale zároveň pečlivě a důkladně napsané dějiny českého filmu od počátků až do konce Československé nové vlny šedesátých let. Škvorecký se před svou emigrací několik let pohyboval ve filmových kruzích, psal scénáře, znal nejlepší režiséry, a dokonce hrál ve filmu. Proto jsou seriózní analýzy každou chvíli ozvláštněny historkami a vtipnými příběhy z natáčení. Největší část knihy je věnována již zmiňované Nové vlně a jejím režisérům Věře Chytilové, Miloši Formanovi, Evaldu Schormovi, Janu Němcovi a Jiřímu Menzelovi. Je to dokonalá symbióza literatury a filmu podkreslená jazzem, která se čte jedním dechem jako příslovečná detektivka.

Spotkanie z Andrzejem S. Jagodzińskim, tłumaczem książki Josefa Škvoreckiego *Wszyscy ci wspaniali chłopcy i dziewczyny* / Setkání s Andrzejem S. Jagodzińským, překladatelem knihy Josefa Škvoreckého *Všichni ti bystří mladí muži a ženy*

Prowadzenie / Moderátor:
Łukasz Grzesiczak

OLZA

PROJEKCJE TRANSGRANICZNE
PŘESHRANIČNÍ PROJEKCE

PL Projekcje transgraniczne były częścią Kina na Granicy już wcześniej, w latach 2009–2012 (projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach programu współpracy transgranicznej Republika Czeska – Polska 2007–2013 jako część osi priorytetowej „Wsparcie współpracy lokalnych społeczności"). Projekcje były innowacją, nowoczesnym sposobem rozumienia projekcji filmowych, przypuszczalnie jedynym takim projektem w Europie. Podczas 20. edycji Przeglądu Filmowego Kino na Granicy pragniemy wrócić do sprawdzonej i cieszącej się ogromną popularnością formuły transgranicznego kina plenerowego. Mowa tu o seansach nad Olzą, podczas których projektor umiejscowiony jest na czeskiej stronie, a ekran po polskiej. Naszym celem jest przystosowanie przestrzeni miejskich obu miast do działań kulturalnych.

CZ Přeshraniční projekce byly součástí Kina na hranici již dříve. Jednalo se o roky 2009–2012, kdy byl projekt spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Polsko 2007–2013 v rámci prioritní osy 2 Podpora spolupráce místních společenství. Přeshraniční projekce byly INOVACÍ v rámci projektu a velmi netradičním pojetím filmových projekcí, možná jediným v Evropě. Během 20. edice Kina na hranici bychom se rádi vrátili k této osvědčené a lidmi oblíbené formě přeshraniční projekce v plenéru. Jedná se o projekce přes řeku Olzu, v rámci které je projektor umístěn na české straně a plátno na polské straně. Projekce jsou technicky velmi náročné vzhledem ke vzdálenosti obou břehů a také z hlediska zajištění dobré kvality obrazu a zvuku. Naším cílem je využití veřejného prostoru obou měst pro kulturní aktivity.

Numer projektu: CZ.11.4.120/0.0/0.0/16_010/0001313. Nazwa projektu: KINO jako instrument współpracy transgranicznej. Zwiększenie intensywności współpracy instytucji i społeczności w Euroregionie Śląsk Cieszyński na przykładzie Kina na Granicy. / Registrační číslo projektu: CZ.11.4.120/0.0/0.0/16_010/0001313. Název projektu: KINO jako nástroj přeshraniční spolupráce. Zvýšení intenzity spolupráce institucí a komunit v Euroregionu Těšínské Slezsko na příkladu Kina na hranici.

Projekt dofinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i budżetu państwa w ramach Programu Interreg V-A Republika Czeska – – Polska – Fundusz Mikroprojektów Euroregionu Śląsk Cieszyński.

Projekt je spolufinancován Evropskou Unií prostřednictvím Evropského fondu pro regionální rozvoj a státního rozpočtu v rámci Programu Interreg V-A Česká republika – Polsko – – Fond mikroprojektů Euroregionu Těšínské Slezsko.

cz pl PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

EUROREGION TĚŠÍNSKÉ SLEZSKO ŚLĄSK CIESZYŃSKI

Orszak książęcy · Knížecí průvod:
CIESZYN | 29.04.2018, 15.00

PL Po sześciu wiekach nieobecności wraca do nas najwybitniejszy władca Księstwa Cieszyńskiego, książę Przemysław I Noszak, aby po raz kolejny przynieść miastu i jego mieszkańcom radość ze swojego panowania. Dlatego ogłaszamy wszem i wobec, że książę nasz dnia 29 kwietnia 2018 wjedzie do miasta ze swoją świtą, aby nadać lokalom gastronomicznym prawo do wyszynku nowego piwa „Noszak".
Cieszmy się zatem, bo oto nadchodzi dobre i smaczne piwo, które książę w swej nieskończonej łaskawości i dobroci dla was wprowadza z mistrzami piwowarstwa z tutejszego Browaru Zamkowego. Niech Cieszyn stanie się stolicą wyjątkowego piwa, ku pożytkowi naszemu i miłościwie nam panującego księcia Noszaka.

CZ Po šesti stoletích nepřítomnosti se k nám vrací nejmocnější vládce Těšínského knížectví kníže Přemysl I. Nošák-Noszak, aby se město a jeho obyvatelé opět mohli těšit z jeho vlády. Na vědomost se dává, že Jeho Veličenstvo kníže se svým doprovodem přibyde dne 29. dubna Léta Páně 2018 do města a udělí šenkýřům právo čepovat nové pivo zvané *Noszak*.
Radujme se! Přichází k nám dobré a lahodné pivo, které kníže ve své nekonečné dobrotě a laskavosti spolu s mistry sládky ze zdejšího pivovaru zavádí. Ať se Těšín stane městem výjimečného piva ku požitku našemu i ku požitku milostivě nám vládnoucího knížete Nošáka-Noszaka.

Orszak książęcy wyruszy z Browaru Zamkowego Cieszyn w niedzielę, 29 kwietnia 2018, o godz. 15.00 i przejdzie ulicami miasta wg załączonego planu. /
Knížecí průvod vyjede ze Zámeckého pivovaru (Browar Zamkowy) v Těšíně v neděli 28. dubna Léta Páně 2018 o třetí hodině po poledni a projede ulicemi města, tak jak je to ukázáno v plánku.

NÁMĚSTÍ ČSA, ČESKÝ TĚŠÍN

WYSTAWA BEZ KONCEPCJI · **VÝSTAVA BEZ KONCEPCE**

27.04–3.05.2018
Czeski Cieszyn / Český Těšín

PL Ludzie – uczestnicy KnG / KnH · Goście przyjeżdżający na KnG / KnH · Miejsca związane z KnG / KnH · Momenty KnG / KnH · Elementy dekoracyjne KnG / KnH · Smaczki KnG / KnH Emocje na KnG / KnH.

Wystawa bez koncepcji ma konkretny cel – pokazać uczestników, gości, miejsca, momenty, elementy dekoracyjne, smaczki i emocje dwudziestu lat Kina na Granicy.

CZ Lidé účastníci se KNH / KNG · Hosté přijíždějící na KNH / KNG · Místa spojená s KNH / KNG Momentky z KNH / KNG · Grafické prvky KNH / KNG · Zvláštnosti KNH / KNG · Emoce na KNH / KNG.

Výstava bez koncepce s konkrétním cílem ukázat lidi, hosty, místa, momenty, grafiku, zvláštnosti i emoce těch dvaceti let existence Kina na hranici.

PL

100 lat kina 188
34 dni absolutnego spokoju 63
60 kilo niczego 108
8 paragrafów szaleństwa 66

A
Aktorzy prowincjonalni 179
Anatomia myśli 188
Amadeusz 182
Arka szaleńców 60
Atlantyda, 2003 186
Auuuna 190

B
Balanga 167
Ballada o Terezie i Šimonie 186
Baraż 108
Barwy ochronne 49
Basia 137
Beksińscy. Album wideofoniczny 112
Biała pani 171
Biały świat według Daliborka 78
Bird of Prey 189
Błazen i królowa 183
Boso po ściernisku 67
Bracia Karamazow 14, 184
BrainStorm 15

C
Chilli 190
Chopin. Pragnienie miłości 35
Chrystusowe lata 58
Cicha noc 86
Cisza 159
Co chcecie wiedzieć o seksie
i boicie się to przeżyć 29
Constans 50
Czarna skrzynka 189
Czarna suknia 140
Czarne dni 158
Czas, w którym żyjemy 156
Czeski błąd 24
Człowiek z magicznym pudełkiem 87
Córki Dancingu 170
Czuwaj 88
Czyste serce 187
Červená 79

D
Dezerterzy i pielgrzymi 148
Dobra wiadomość 30
Do góry nogami 187
Dotknięcie ręki 53
Drum'n'Bass 189
Dubček 121
Dusza i ciało 132
Dziecinne pytania 142
Dzień siódmy, ósma noc 151
Dziesięć punktów 160
Dzikie róże 89

F
Fala 166
Freiheit 122

G
Gdy przyjdzie wojna 80
Gorejący krzew 155
Góry o zmierzchu 55
Granica 120

H
Hallo, Szpicbródka,
czyli ostatni występ Króla Kasiarzy 165
Hawajski różaniec 109
Historia na osiem 158

I
I naprawdę nie wiedzieliśmy… 147
Iluminacja 48, 141

J
Ja i mój tata 109
Jak nie, to nie 188
Jan 69 160
Jestem bramą 76

K
Katyń 37
Kobieta w kapeluszu 180
Koniec proboszcza 149
Kowbojlandia 190
Krokodyla gówno obchodzi 188
Kruk i lis 188
Kto jest kim w mykologii 76
Kucyk 110
Kwartet 68

L
Lampy naftowe 61
L.P. 1948 29
Łagodna 34

M
Magic Moments 186
Mały krzyżowiec 69
Marcowe migdały 143
Maszeruj albo giń 127
Matka 41
Mečiar 126
Miau 190
Milada 70
Młynarski. Piosenka finałowa 113
Moja miłości 189
Momo 186
Musimy sobie pomagać 22

N
Nadzy kochankowie 188
Najbrzydszy samochód świata 114
Najlepszy 90
Najpiękniejsze fajerwerki ever 110
Nic nowego pod słońcem 111
Niemiłość 130
Niewidzialne 91
Niewinność 25
Nigdy w życiu! 36
Nina 123
Non-stop kolor 169

O
Ogród rodzinny. Dezerter 27
Ogród rodzinny. Przyjaciel 26
Ogród rodzinny. Ukochany 28
Ona nie pozna mnie ani ja jej 187

Opera o Polsce 115
Opowieści o zwyczajnym szaleństwie 12
O siostrze, której nikt nie zna 187
Ostatni klezmer 116
O uroczystości i gościach 172
Owad 71
Owoce obłoków 77
Ósemka 17

P
Pali się, moja panno 173
Pewnego razu w listopadzie… 92
Photon 93
Plan B 94
Planeta Czechy 136
Pływanie 186
Pod jednym dachem 21
Pod wiatr 72
Pomiędzy słowami 95
Poprawczak 150
Porwanie 124
Postaw dom, zasadź drzewo 62
Poszukiwanie domu 161
Półlalka 189
Prawdziwa historia 96
Prognoza: zero 64
Prowokator 33
Przypadek dla początkującego kata 152
Ptaki śpiewają w Kigali 97
Pupendo 23

R
Raport z badania opinii publicznej 162
Rok spokojnego słońca 51
Rosso Papavero 189
Rosyjska robota 81
Różyczka 144

S
Samotna 82
Samotni 11
Serce miłości 98
Seven Days To Remember
(Oratorium za Pragę) 159
Siedmiu Żydów z mojej klasy 146
Siła przyciągania 190
Skoczek 73
Soyer 99
Sprężynka 189
Stan posiadania 52
Stefan 186
Struktura kryształu 45
Stypa za Jana Palacha 161
Sztuka kochania. Historia Michaliny Wisłockiej 38
Śmierć prowincjała 55
Światło i cień 100
Święta Jana 63
Święto przebiśniegu 175

T
Tarapaty 138
Tłumacz 125
TodMachine 101
To nie jest gra 187
Totalna harmonia 111
Truskawkowe dni 102
Trzy dni w klasztorze 187
Twarz 103
Twój Vincent 39, 104

U
Uniwersum Brdečka 83
Uroczystość w ogrodzie botanicznym 59, 174
Uroczystość żałobna 153
Usłyszcie mój krzyk 145

V
Varga 128
Václav 13

W
Walizka 189
Warany z Komodo 105
W cieniu 16
Wesele 168
Wiedzieć 188
Wieża. Jasny dzień 106
W kostce 188
Wodnik 74
Wodzirej 164
Wołga taty 75
W zdrowym ciele zdrowy duch 187

Z
Zabita niedziela 154
Za ścianą 47
Zbrodnia w nocnym klubie 181
Z dala od orkiestry 117
Zgoda 40, 107
Ziemia obiecana 178
Złączeni wyborem 157
Zorza polarna 133
Życie jako śmiertelna choroba
przenoszona drogą płciową 54
Życie rodzinne 46

CZ / SK

34 dní absolútneho pokoja 63
60 kilo ničeho 108
8 hlav šílenství 66

A
Anatómia myšlienky 188
Amadeus 182
Archa bláznů 60
Arsy Versy 187
Atlantída, 2003 186
Aúúúna 190
Až přijde válka 80

B
Balada o Tereze a Šimonovi 186
Baráž 108
Barča 137
Bird of Prey 189
Bílá paní 171
BrainStorm 15
Březnové mandle 143
Budeme mať výkony,
budeme mať diplomy 187
Buď připraven 88

C
Chilli 190
Chopin: touha po lásce 35
Co všechno chcete vědět o sexu
a bojíte se to prožít 29
Čas, ktorý žijeme 156
Černé šaty 140
Červená 79
Čiara 120
Čierna skrinka 189
Čierne dni 158
Čisté srdce 187

D
Daleko od orchestru 117
Den sedmý, osmá noc 151
Deset bodů 160
Dějiny na osm 158
Dobrá zpráva 30
Dotek ruky 53
Do větru 72
Drum'n'Bass 93
Dubček 121

F
Farářův konec 149
Foton 93
Freiheit 122

H
Half bábka 189
Haló, kozí bradko 165
Hastrman 74
Havajský růženec 109
Havran a líška 188
Hledání domova 161
Hmyz 71
Hory za soumraku 55
Hořící keř 155
Hoří, má panenko 173

I
Iluminace 48, 141
Inventář 52

J
Jan 69 160
Já a můj táta 109
Jednou v listopadu 92
Jsem brána 76

K
Karamazovi 14, 184
Katyň 37
Kawasakiho růže 24
Kdo je kdo v mykologii 76
Keď nie, tak nie 188
Komodští varani 105
Konferenciér 164
Konstanta 50
Kovbojsko 190
Kristove roky 58
Krokodíl sa neserie 188
Kroky, skoky, roky a posledný zhasne 188
Křižáček 69
Kufor 189
Kvarteto 68

L
Lásko má 189
L.P. 1948 29

M
Magic Moments 186
Matka 41
Mečiar 126
Mejdan 167
Mezi slovy 95
Milada 70
Milenci bež šiat 188
Mňau 190
Momo 186
Musíme si pomáhat 22
Muž s kouzelnou skříňkou 87

N
Naivní otázky 142
Naprostá harmonie 111
Nejkrásnější ohňostroj ever 110
Nejlepší 90
Nejošklivější auto na světě 114
Nemilovaní 130
Nepozná ona mňa ani ja ju 187
Neviditelné 91
Nevinnost 25
Něžná 34
Nic nového pod sluncem 111
Nikdy nezestárnout 169
Nina 123

O
O 3 dňoch
v Jasovskom kláštore 187
Ochranné zabarvení 49
Opera o Polsku 115
Opravdu jsme nevěděli… 147
O sestre 187
O slavnosti a hostech 172
Osmy 132
O těle a duši 17

P
Pasťák 150
Pelíšky 21
Petrolejové lampy 61
Planeta Česko 136
Plané růže 89
Plán B 94
Plávanie 186
Plody mraků 77
Pochoduj alebo zomri 127
Podle skutečné události 96
Polární záře 133
Poník 110
Poslední klezmer 116
Postav dom, zasaď strom 62
Po strništi bos 67
Predpoveď nula 64
Provinční herci 179
Provokatér 33
Pružinka 189
Průšvih 138
Příběhy obyčejného šílenství 12
Případ pro začínajícího kata 152
Ptáci zpívají v Kigali 97
Pupendo 23

R
Rocková vlna 166
Rodina Beksińských. Video album 112
Rodinný život 46
Rok klidného slunce 51
Rosso Papavero 189
Růžička 144

S
Sama 82
Samotáři 11
Sedm Židů z mé třídy 146
Seven Days To Remember
(Oratorium pro Prahu) 159
Sila príťažlivosti 190
Sirény z kabaretu 170
Skokan 73
S láskou Vincent 39, 104
Slavnosti sněženek 175
Slávnosť v botanické záhrade 59, 174
Smíření 40, 107
Smrt provinciála 55
Smuteční slavnost 153
Soyer 99
Spřízněni volbou 157
Srdce lásky 98
Struktura krystalu 45
Svatá Jana 63
Svatba 168
Svět podle Daliborka 78
Šašek a královna 183
Šerosvit 100
Štefan 186
Švéd v žigulíku 81

T
Tátova volha 75
Tichá noc 86
Ticho 159
TImočník 125
TodMachine 101
Toto nie je hra 187
Tryzna 161
Tvář 103

U
Umění milování 38
Universum Brdečka 83
Uslyšte můj křik 145
Už nikdy! 36
Únos 124

V
Varga 128
Václav 13
Vedieť 188
Ve stínu 16
Věž. Jasný den 106
V kocke 188

W
Wojciech Młynarski. Závěrečná písnička 113

Z
Zabitá neděle 154
Zahradnictví: Dezertér 27
Zahradnictví: Nápadník 28
Zahradnictví: Rodinný přítel 26
Za zdí 47
Zbehovia a pútnici 148
Země jahod 102
Země zaslíbená 178
Zločin v šantánu 181
Zpráva o výzkumu veřejného mínění 162
Žena v klobouku 180
Život jako smrtelná choroba přenášená
pohlavní cestou 54

ORGANIZATORZY / ORGANIZÁTOŘI:

GŁÓWNY PARTNER MEDIALNY / HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER:

PROJEKT WSPÓŁFINANSUJĄ / PROJEKT SPOLUFINANCUJÍ:

Financováno z prostředků Ministerstva kultury a národního dědictví Polské republiky v rámci víceletého programu NEZÁVISLÁ / NIEPODLEGŁA v letech 2017–2021, v rámci dotačního programu Institutu Adama Mickiewicze Kulturní platformy / Kulturalne pomosty.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury.

SPONSORZY / SPONZOŘI:

PARTNERZY GŁÓWNI / HLAVNÍ PARTNEŘI:

člověk na hranici

kulturní a společenské středisko střelnice

Cieszyński Ośrodek Kultury
Dom Narodowy

PARTNERZY / PARTNEŘI:

Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego
DOLNY ŚLĄSK
www.umwd.pl

KROPKA

ca visual com

Panasonic
BUSINESS

SerwerSMS.pl
System Obsługi Marketingu Mobilnego

SALES MANAGO
marketing automation

wszystko do mebli
Sonea.pl

fops.pl

CATERING ŻAREŁKO

Kamienica Konczakowskich
Restauracja • Piwnica • Sale bankietowe

OlzaLogistic
Podaj dalej!

infiniti art s. r. o.

GOVITA
cestovní kancelář

Gigant store.cz

Partner 4Office
Kancelárie s.r.o.

ART BeliZ

WSPÓŁPRACA / SPOLUPRÁCE:

FTF
FILMOVÁ A TELEVÍZNA FAKULTA VŠMU

SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV
SLOVAK FILM INSTITUTE

asociácia slovenských filmových klubov

Asociace českých filmových klubů

Slovenský inštitút
Szlovák Intézet

Polský Institut Praha

CZESKIE CENTRUM
ČESKÉ CENTRUM

LEGALNA KULTURA

Media4Fun

UNIWERSYTET ŚLĄSKI W KATOWICACH 50 lat

SOLIDARNOŚĆ
POLSKO-CZESKO-SŁOWACKA

Teatrum Adama Mickiewicza w Cieszynie

KINO PIAST
DKF FAFIK

zamek cieszyn

UL

KORNEL
I PRZYJACIELE

Café Muzeum

BLADY ŚWIT
BLEDÝ ÚSVIT

MKiCT
MĚSTSKÁ KNIHOVNA ČESKÝ TĚŠÍN

„AVION"
ČÍTÁRNA A KAVÁRNA

albrechtova střední škola český těšín

EUROREGION
TĚŠÍNSKÉ SLEZSKO
ŚLĄSK CIESZYŃSKI

Regionální sdružení územní spolupráce Těšínského Slezska

Polskie Radio

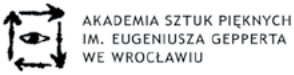

PATRONI MEDIALNI / MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

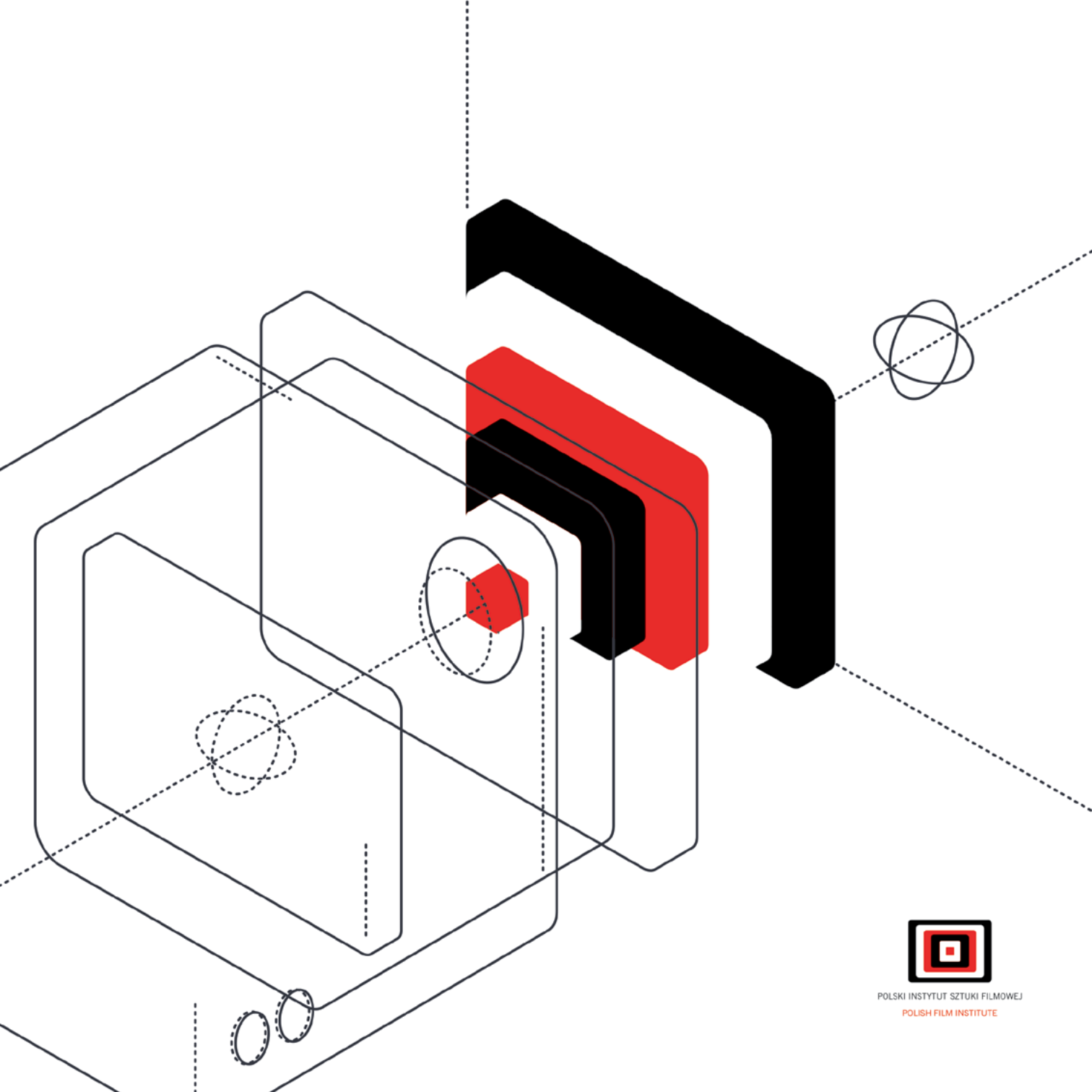

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

WSZYSTKO DLA MŁODYCH FILMOWCÓW

pisf.pl/pierwszeujecie
twitter.com/pierwszeujecie

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

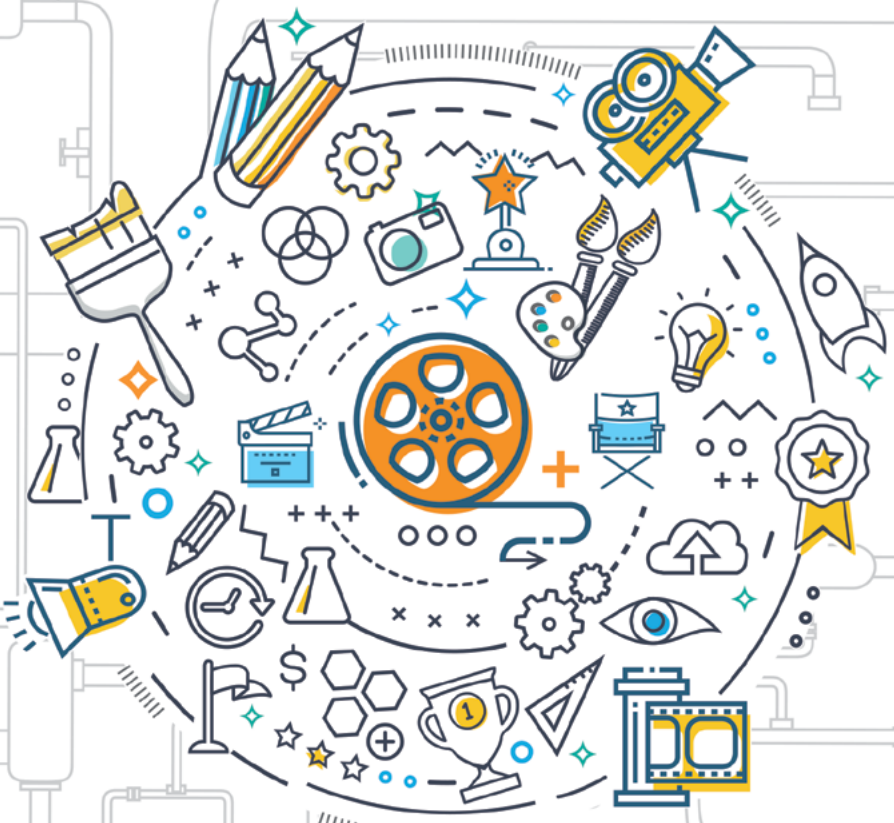
pierwsze ujęcie
PISF DLA MŁODYCH

www.fondkinematografie.cz

hranice jsou
od toho, aby se
překonávaly!

hranice jsou
od toho, aby se
překonávaly!

ZARZĄDZAMY NAJWAŻNIEJSZYMI GAZOCIĄGAMI W POLSCE. ROZWIJANIE SIECI PRZESYŁOWEJ ŁĄCZYMY Z ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ ZA OTOCZENIE, W KTÓRYM FUNKCJONUJEMY. WSPIERANIE KULTURY STANOWI DLA NAS WAŻNY ELEMENT ZAANGAŻOWANIA SPOŁECZNEGO. DLATEGO Z PASJĄ WSPIERAMY ARTYSTÓW W TWORZENIU UNIKATOWYCH PROJEKTÓW.

GAZ system

ŁĄCZYMY Z KULTURĄ

1/2 LITRA PIWA ZAWIERA 25 GRAMÓW CZYSTEGO ALKOHOLU ETYLOWEGO

NAWET TAKA ILOŚĆ SZKODZI ZDROWIU KOBIET W CIĄŻY
I JEST NIEBEZPIECZNA DLA KIEROWCÓW

UZDROWISKO
Szczawno - Jedlina S.A.

• *leczenie* • *rehabilitacja* • *wypoczynek* •

Dane kontaktowe:

tel. 74 84 93 135 / 136
marketing@szczawno-jedlina.pl

Znajdź nas na **facebooku**

Energetyka Cieszyńska jest dostawcą ciepła systemowego, zapewniającego dostawę ciepła i ciepłej wody bezpośrednio do budynków i mieszkań na terenie miasta Cieszyna. Dzięki wytwarzaniu ciepła w wysokosprawnej kogeneracji z produkcją energii elektrycznej, system ciepłowniczy Spółki jest systemem efektywnym energetycznie.

Ciepło Systemowe to produkt całkowicie bezpieczny, konkurencyjny cenowo, ekologiczny, gwarantujący komfort korzystania i pewność dostawy przez cały rok.

Energetyka Cieszyńska je dodavatel systémového tepla, které zajišťuje přímé dodávky tepla a teplé vody pro budovy a byty v městě Cieszyn. Díky produkci tepla ve vysoce účinné kombinované výrobě s elektrickou energií splňuje teplárenský systém společnosti nároky na energeticky efektivní systém.

Ciepło Systemowe je stoprocentně bezpečný, cenově konkurenceschopný a ekologický produkt, který poskytuje komfortní využívání a garanci celoročních dodávek.

§

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

HAJDUK & PARTNERS

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

KANCELARIA ADWOKACKA

LAW FIRM

www.hajduk.cz

KOMPONENTY PRO SKLENĚNÉ KONSTRUKCE

Akcesoria dla konstrukcji szklannych
Accessories for glass constructions

BARTOSINI®

+420 602 322 276
bartosini@bartosini.cz | www.bartosini.cz

PONCZA | ŠRÁMEK

advokátní kancelář
Attorneys at Law

www.poncza-sramek.cz

Mějte krytá záda

Představte si den strávený jinak – ve společnosti vozu ŠKODA KAROQ. Mezi kompaktní SUV přiváží sebevědomý design, nový standard bezpečnosti a prvky výbav z vyšší třídy.* V zadním nárazníku má radary, díky nimž Vám oznámí, jestli se v mrtvém úhlu neukrývá jiné auto. Když chcete vycouvat z nepřehledného parkoviště, KAROQ Vás nejen upozorní na blížící se automobil, ale také umí samočinně zabrzdit a zabránit tak případné kolizi. Navštivte nás a poznejte bezpečně jiné SUV.

* Některé prvky mohou být součástí příplatkové výbavy.

novaskodakaroq.cz

ŠKODA Financial Services

Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

KARIREAL a.s.
Frýdecká 272
739 61 Třinec
Tel.: 558 996 113
www.karireal.cz

KARIREAL

finclub
international

FINCLUB pečuje o vaše zdraví

Společnost Finclub je česká obchodní firma, která již 25 let působí v oblasti přírodních doplňků stravy a kosmetiky. V roce 1993 začala s úspěchem používat progresivní systém prodeje - Multi Level Marketing, kdy jsou produkty členem či obchodním partnerem firmy doručeny přímo konečnému zákazníkovi, včetně kompletního servisu a služeb.

Nabízíme téměř 100 velmi kvalitních přírodních doplňků stravy, které mají svůj původ v čisté finské přírodě. Výrobcem preparátů je farmaceutická společnost Hankintatukku Oy z Finska, která je držitelem AAA® ratingu a významným světovým producentem přírodních parafarmak. **Finclub je strategickým a největším partnerem této společnosti na světě.**

FINCLUB plus, a.s., Karvinská 21, 737 01 Český Těšín. Bezplatná infolinka: 800 169 570. **www.finclub.cz**

To musiz zobaczyć na własne oczy

To musíš vidět na vlastní oči

GEOVITA

cestovní kancelář | biuro podróży

Wczasy, wyjazdy, weekendy
Dovolená, zájezdy, víkendy

Słowacja | Węgry | Czechy | Polska | Austria | Słowenia | Chorwacja | Włochy
Slovensko | Maďarsko | Česko | Polsko | Rakousko | Slovinsko | Chorvatsko | Itálie

infiniti art s.r.o.

REKLAMNÍ AGENTURA | NAKLADATELSTVÍ | TISK

GRAFIKA & WEBDESIGN

DIGITÁLNÍ & OFSETOVÝ TISK

VELKOPLOŠNÝ TISK & REKLAMA

VYDAVATELSTVÍ & NAKLADATELSTVÍ

► kontakt

Infiniti art, s.r.o.
Smetanova 1199/20
737 01 Český Těšín
Tel.: 777 945 588
e-mail: l.hornak@infinitiart.cz

www.infinitiart.cz

Odwiedź nas i odbierz swój Katalog Projektów

Masz firmę?
Dołącz do KLUBU PRO!

Zgłoś się po **bezpłatną kartę PRO**!

Zyskujesz:
- bony zakupowe
- spersonalizowane oferty

Leroy Merlin Cieszyn
ul. Liburnia 10
43-400 Cieszyn

LEROY MERLIN

Sonea.pl

KOŚCIUSZKI 33, CIESZYN

Sonea Sonea Cieszyn

PŁYTY / FRONTY / AKCESORIA

MEBLOWE

USŁUGI STOLARSKIE

DLA KAŻDEGO

Serwer SMS.pl®

System Obsługi Marketingu Mobilnego

SMS MMS VMS E-MAIL VIBER RCS

Komunikacja mobilna w profesjonalnym wydaniu

www.SerwerSMS.pl

CATERING
ŻARełko
Zaproś Catering Żarełko i ciesz się pełną obsługą ze smakiem
Oferujemy elastyczne zakresy świadczonych usług
cateringi weselne
cateringi bankietowe
cateringi świąteczne
cateringi na imprezy
koryta
660 357 077
poczta@cateringcieszyn.pl
www.cateringcieszyn.pl

Kamienica Konczakowskich

Restauracja • Piwnica • Sale bankietowe

ZAPRASZAMY NA

PYSZNY OBIAD • AROMATYCZNĄ KAWĘ I DESER
WIECZÓR Z PRZYJACIÓŁMI

RYNEK 19, CIESZYN, TEL.: 33 852 18 96
WWW.KAMIENICA-KONCZAKOWSKICH.PL

Media4Fun

- Zajmiemy się dystrybucją w serwisach VOD i stacjach TV,
- zapewnimy promocję i reprezentację na festiwalach międzynarodowych,
- dostarczymy rzetelne i przejrzyste raporty rozliczeń.

www.media4fun.pl

biuro@media4fun.pl

Cieszyński Ośrodek Kultury
Dom Narodowy

Święto Trzech Braci

15 - 16 - 17 czerwca 2018
Cieszyn / Czeski Cieszyn

zagrają m.in.:

NOSOWSKA • LADY PANK • GRZEGORZ HYŻY
SHAKIN' DUDI • ŁĄKI ŁAN

kulturní a společenské
středisko
střelnice

Kulturní a společenské středisko
"Střelnice" v Českém Těšíně
Vás srdečně zve na festivaly,
které pořádá v našem městě.

www.kassct.cz

5.5. Mezinárodní soutěž mažoretek
9.6. Den národnostních menšin
15. - 17. 6. Svátek tří bratří
červenec - srpen: Letní kino
14.7. Festival barev
18.8. Rockování nad Olzou
25.8. Strašidla na Zámku
3. - 12.10. Mezinárodní dekáda varhanní,
komorní hudby a sborového zpěvu
19. - 24.11. Těšínský jazzový festival
prosinec: Vánoční strom

„AVION"
ČÍTÁRNA A KAVÁRNA

Čítárna a kavárna Avion se stala součástí Městské knihovny v Českém Těšíně v roce 2010. Multifunkční budova slouží jako veřejný prostor, jsou zde pořádány kulturní a vzdělávací akce, výstavy. Je hojně využívána k setkávání lidí z obou stran hranice. Hosté si zde mohou denně přečíst řadu titulů novin a časopisů v češtině i polštině nebo sáhnout po knize. Program Avionu je koncipován do Salonů diskuzních, literárních, hudebních, divadelních i výtvarných. K atraktivním diskuzním pořadům patří cyklus *Bez stereotypů. Češi a Poláci o sobě navzájem.* Velmi ceněné jsou vzpomínkové večery na regionální osobnosti nebo akce pořádané u příležitosti významných výročí. Čítárnu a kavárnu Avion navštívilo za dobu jejího trvání mnoho významných osobností z Česka a Polska včetně spisovatelů, hudebníků, divadelníků i osobností veřejného života. Kavárenskou činnost zajišťuje Albrechtova střední škola v Českém Těšíně, která spolupracuje s knihovnou v Avionu od samého počátku jeho novodobé existence. V nabídce mají kromě nápojů také denně čerstvé zákusky, které vyrábí mladí cukráři přímo v Avionu.

www.noiva-tesin.cz

Zamek Cieszyn.
Miejsce, które łączy!

www.zamekcieszyn.pl

Łączymy historię ze współczesnością, dizajn z tradycją, przedsiębiorczość z turystyką, czas dobrego wypoczynku z intensywną pracą. Warto nasze centrum dizajnu odwiedzać, codziennie!

OBCHODY JUBILEUSZU
9.10.2017–31.12.2018

www.50.us.edu.pl

50 lat Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

KAMPUS CIESZYN

ŚFF | ŚLĄSKI FUNDUSZ FILMOWY

10 LAT

ŚLĄSKI FUNDUSZ FILMOWY JEST PROWADZONY PRZEZ INSTYTUCJE FILMOWĄ SILESIA FILM

Śląskie.

SILESIA FILM

Instytucja Filmowa Silesia Film jest Instytucją kultury Samorządu Województwa Śląskiego

NAJPODROBNEJŠIA MAPA SLOVENSKÉHO FILMU

www.skcinema.sk

SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV
SLOVAK FILM INSTITUTE

SK CINEMA

Databázy Slovenského filmového ústavu

Pořadatel: Asociace českých filmových klubů

Hlavní partneři: innogy, Uherské Hradiště – Srdce Slovácka

Finanční podpora: Ministerstvo kultury, Státní fond kinematografie, Zlínský kraj

Hlavní mediální partner: Česká televize

25

ASOCIÁCIA SLOVENSKÝCH FILMOVÝCH KLUBOV

Asociácia slovenských filmových klubov

...viac než len filmy

Brnianska 33, 811 04 Bratislava, Slovenská republika
tel.: +421 2 5465 2018 (-19), tel./fax: +421 2 5465 2017
e-mail: asfk@asfk.sk, www.asfk.sk, www.asfkvod.sk
www.facebook.com/asfk01

www.asfk.sk

FWM

FILMWEB.PL/FWM

MAGAZYN FILMWEBU

NOWA NADZIEJA PUBLICYSTYKI

AREST MASTALERZ
KNAPIK POPIELECKI
WALKIEWICZ
MAJMUREK

OSIŃSKI MUSZYŃSKI
PIETRZYK CYKORZ
KRUK PIENIĄŻEK
CZERKAWSKI

CZARTORYSKI
STASZCZYSZYN SOCHA
BIELAK GLAPIAK
KLIMEK STACHOWICZ

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER / **GLÓWNY PARTNER MEDIALNY**

Ostrava
Český rozhlas

Wydarzenia

Posloucheite vysílání Českého rozhlasu Ostrava v polském jazyce

Těšínsko 105.3 FM | REGION 99.0 FM
Ostravsko 107.3 FM | Opavsko 102.6 FM

ostrava.rozhlas.cz

Pondělí–pátek 19.05

KINO

miesięcznik prawdziwych kinomanów

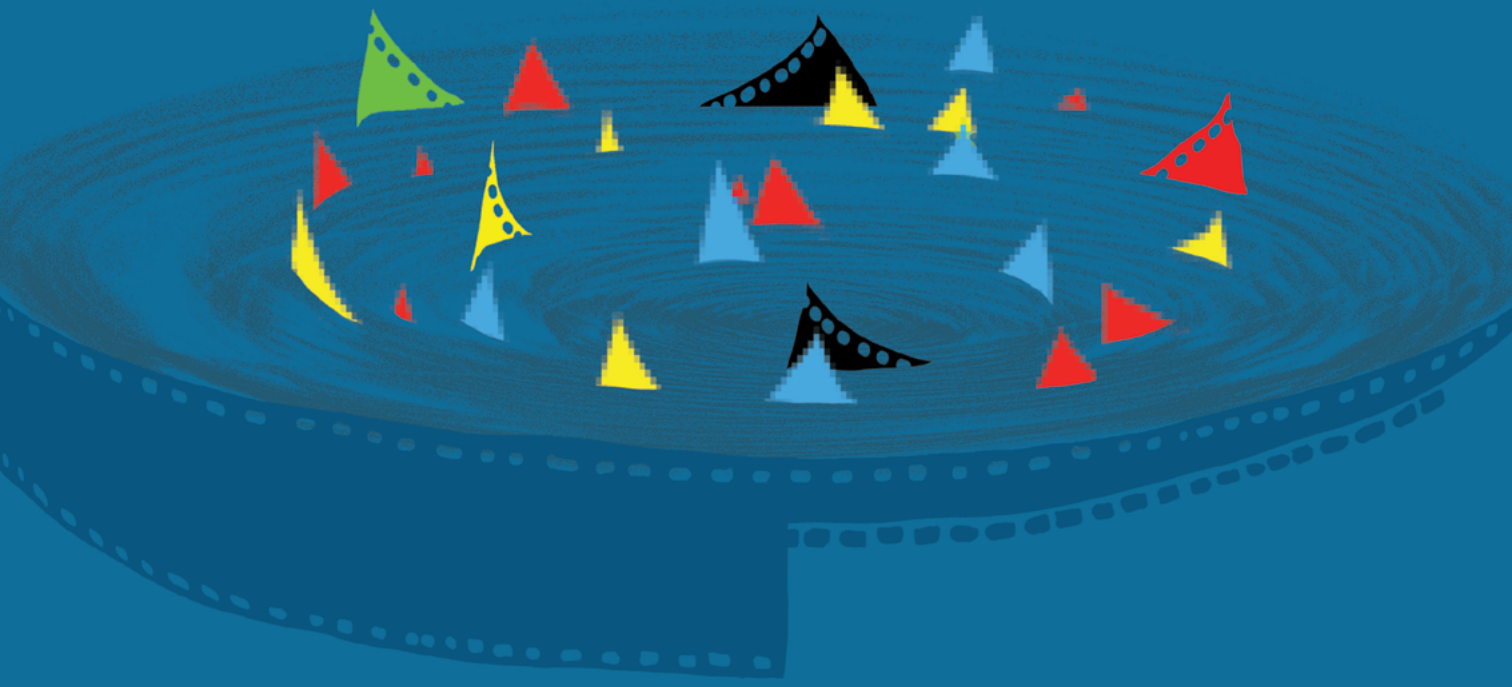
ZAPRASZAMY NA STRONĘ MIESIĘCZNIKA KINO **WWW.KINO.ORG.PL**

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Zrealizowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Zrealizowano przy wsparciu
POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

Kinematografia to twarda sztuka,
ale sama z piractwem nie wygra.
Najwyższy czas, by mówić o tym jednym głosem.

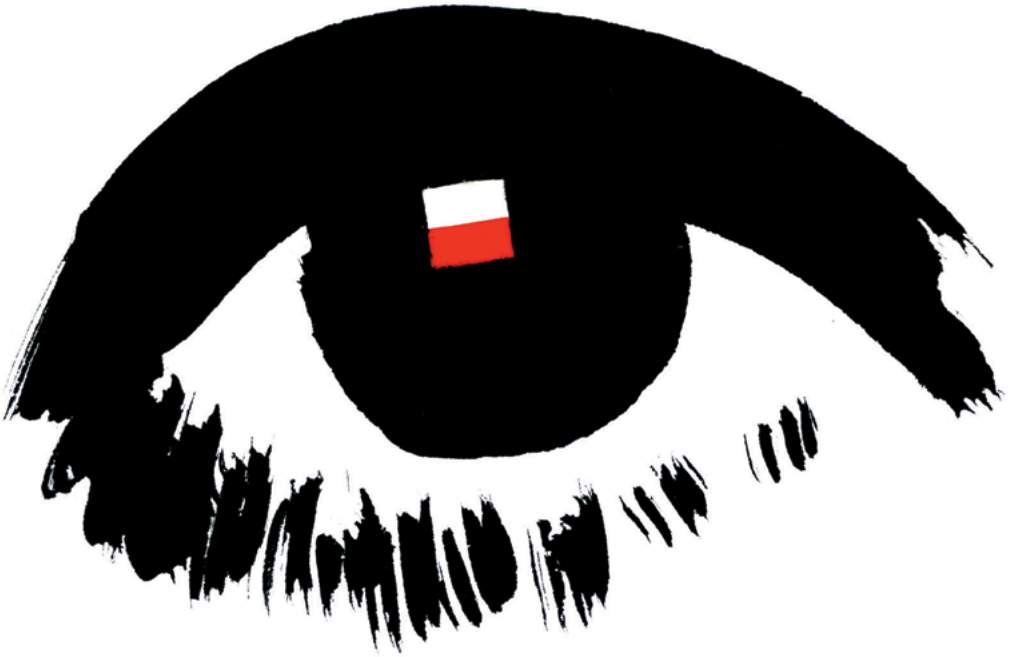
Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

LEGALNA KULTURA

Projekt współfinansowany przez
POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

18th WATCH DOCS IFF
WATCH DOCS
deadline for film submissions
August 1, 2018
December 7-13, 2018
www.watchdocs.pl

Z dala od orkiestry

POLSKA NAGRODA FILMOWA ORŁY 2018 KANDYDAT

PRZEGLĄD FILMOWY KINO NA GRANICY POKAZ SPECJALNY

CAMERIMAGE POKAZ SPECJALNY

FESTIWAL FILMU I SZTUKI DWA BRZEGI POKAZ SPECJALNY

L'EUROPE AUTOUR DE L'EUROPE POKAZ SPECJALNY

film w reżyserii
Rafaela Lewandowskiego

DYSTRYBUCJA: TUMULT CAMERIMAGE FESTIVAL

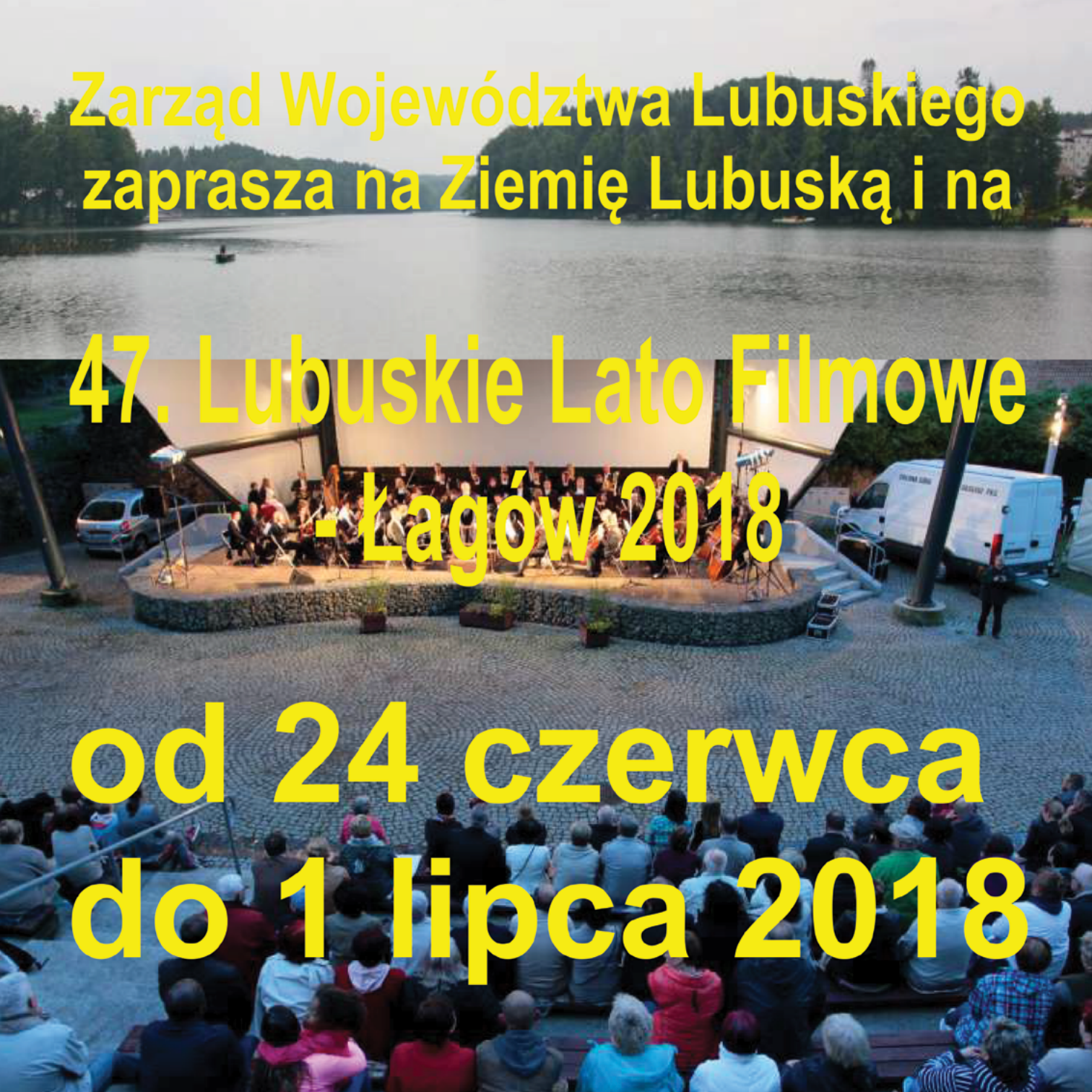
PRODUKCJA: vertigo

ZYGMUNT ZALESKI STICHTING

PATRONI MEDIALNI: RZECZPOSPOLITA, WP

www.zygmuntzaleskifilm.pl

dystrybucja: Fundacja Tumult | Festiwal Camerimage | www.tumult.pl

Zarząd Województwa Lubuskiego
zaprasza na Ziemię Lubuską i na
47. Lubuskie Lato Filmowe
- Łagów 2018
od 24 czerwca
do 1 lipca 2018

NH nowe horyzonty

międzynarodowy
festiwal filmowy, wrocław
26 lipca – 5 sierpnia 2018

Retrospektywy
Ingmar Bergman
Nicolas Roeg
Pedro Costa
Jõao César Monteiro
Ildikó Enyedi
Valeska Grisebach

Przegląd nowego kina irańskiego

karnety festiwalowe na
www.nowehoryzonty.pl

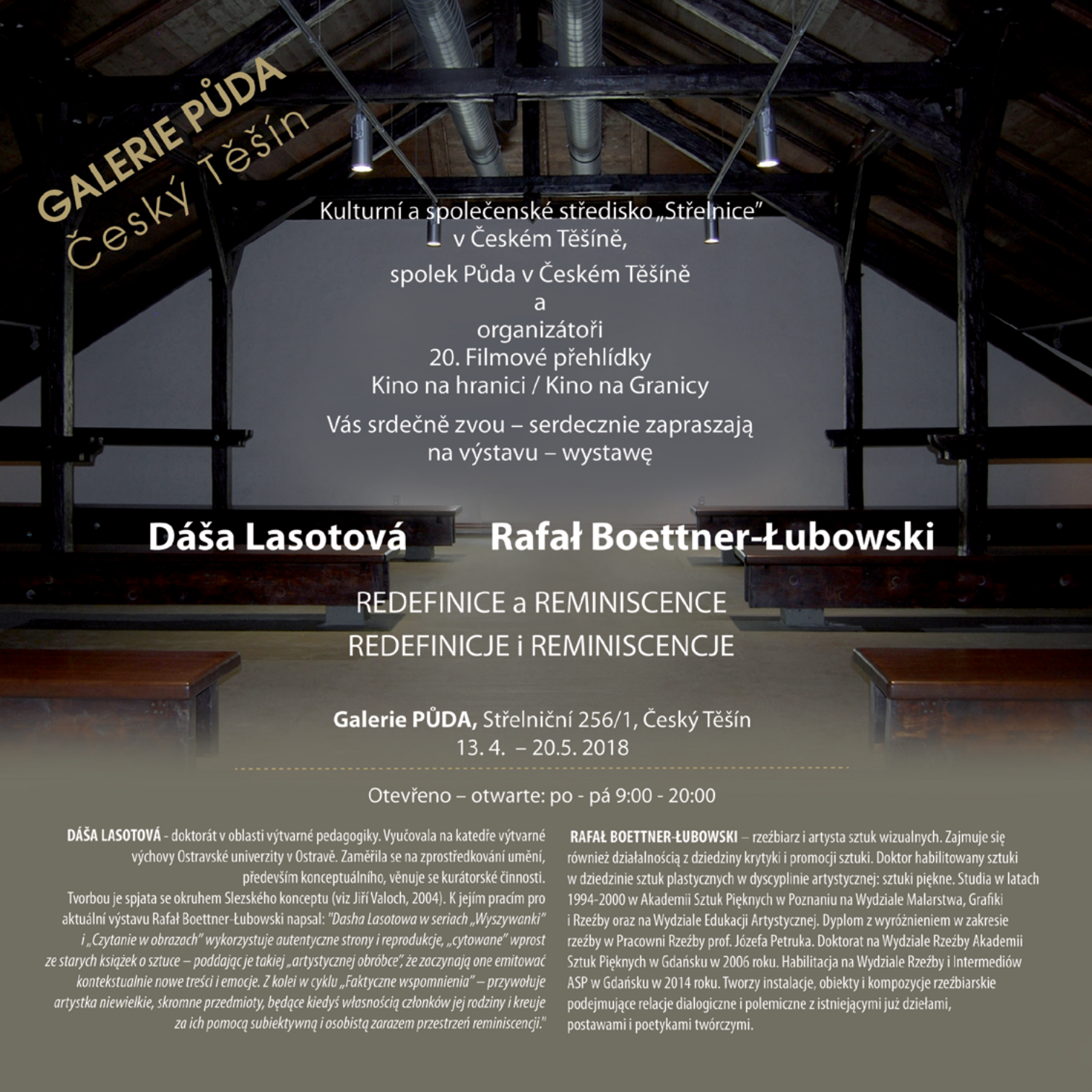
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Wrocław miasto spotkań

TRANSATLANTYK
FESTIVAL / ŁÓDŹ
MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL FILMOWY
ŁÓDŹ
KREUJE
Transatlantyk
Festival 2018
13–20 lipca / Łódź / Polska
Transatlantyk
Distribution Award
Konkurs Filmów
Krótkometrażowych
Kino Kulinarne
we współpracy
z 68. Berlinale / Culinary Cinema
Internationale
Filmfestspiele
Berlin
Warsztaty branżowe
Lodołamacz
Kino Łóżkowe
Konkurs kina VR
www.transatlantyk.org
/transatlantyk
/festivaltransatlantyk
/Transatlantyk18
ORGANIZATOR:
PARTNER GŁÓWNY:
WSPÓŁFINANSOWANIE:
WSPÓŁORGANIZATOR:
PARTNER:
TRANSATLANTYK
FESTIVAL / ŁÓDŹ / 2018
ŁÓDŹ
KREUJE
POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
INSTYTUT
ADAMA
MICKIEWICZA
UNIWERSYTET
SWPS
ŁÓDZKIE CENTRUM
WYDARZEŃ

Colours
OF OSTRAVA
18-21 LIPCA 2018
N.E.R.D • KYGO
JESSIE J • GRACE JONES
LONDON GRAMMAR • JOSS STONE
GEORGE EZRA • PAUL KALKBRENNER
BETH DITTO • FUTURE ISLANDS • KALEO • ZIGGY MARLEY
CIGARETTES AFTER SEX • MURA MASA • JON HOPKINS (LIVE)
GUSGUS • CALEXICO • SEASICK STEVE • AURORA
NATHANIEL RATELIFF & THE NIGHT SWEATS • HVOB
I WIELU INNYCH...
ColoursPL
colours.pl
colours.pl

GALERIE PŮDA
Český Těšín

Kulturní a společenské středisko „Střelnice"
v Českém Těšíně,
spolek Půda v Českém Těšíně
a
organizátoři
20. Filmové přehlídky
Kino na hranici / Kino na Granicy

Vás srdečně zvou – serdecznie zapraszają
na výstavu – wystawę

Dáša Lasotová Rafał Boettner-Łubowski

REDEFINICE a REMINISCENCE
REDEFINICJE i REMINISCENCJE

Galerie PŮDA, Střelniční 256/1, Český Těšín
13. 4. – 20.5. 2018

Otevřeno – otwarte: po - pá 9:00 - 20:00

DÁŠA LASOTOVÁ - doktorát v oblasti výtvarné pedagogiky. Vyučovala na katedře výtvarné výchovy Ostravské univerzity v Ostravě. Zaměřila se na zprostředkování umění, především konceptuálního, věnuje se kurátorské činnosti.
Tvorbou je spjata se okruhem Slezského konceptu (viz Jiří Valoch, 2004). K jejím pracím pro aktuální výstavu Rafał Boettner-Łubowski napsal: *"Dasha Lasotowa w seriach „Wyszywanki" i „Czytanie w obrazach" wykorzystuje autentyczne strony i reprodukcje, „cytowane" wprost ze starych książek o sztuce – poddając je takiej „artystycznej obróbce", że zaczynają one emitować kontekstualnie nowe treści i emocje. Z kolei w cyklu „Faktyczne wspomnienia" – przywołuje artystka niewielkie, skromne przedmioty, będące kiedyś własnością członków jej rodziny i kreuje za ich pomocą subiektywną i osobistą zarazem przestrzeń reminiscencji."*

RAFAŁ BOETTNER-ŁUBOWSKI – rzeźbiarz i artysta sztuk wizualnych. Zajmuje się również działalnością z dziedziny krytyki i promocji sztuki. Doktor habilitowany sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne. Studia w latach 1994-2000 w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby oraz na Wydziale Edukacji Artystycznej. Dyplom z wyróżnieniem w zakresie rzeźby w Pracowni Rzeźby prof. Józefa Petruka. Doktorat na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku w 2006 roku. Habilitacja na Wydziale Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku w 2014 roku. Tworzy instalacje, obiekty i kompozycje rzeźbiarskie podejmujące relacje dialogiczne i polemiczne z istniejącymi już dziełami, postawami i poetykami twórczymi.

GVUO

GALERIE VÝTVARNÉHO UMĚNÍ V OSTRAVĚ

Skvost ostravské moderní architektury – Dům umění z roku 1926.
Více než 23 tisíc uměleckých děl. Pátá nejvýznamnější galerie v České republice.
Výstavy českého i zahraničního umění. Přednášky, komentované prohlídky,
koncerty, literární čtení a další kulturní akce.

DŮM UMĚNÍ Jurečkova 9, Ostrava
OTEVŘENO út — ne 10 — 18 h
www.gvuo.cz

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

"Opravdový tvůrce je ten, kdo ukázal lidem smysl prostřednictvím svého díla, nasytil je jím, potěšil, inspiroval."

Jurij Norštejn

MÁME RÁDI FILM

28. Międzynarodowy Festiwal Teatralny BEZ GRANIC

Cieszyn / Český Těšín

28. Mezinárodní divadelní festival BEZ HRANIC

23.05.–2.06.2018

Visegrad Fund

www.visegrad.fund

ISBN: 978-83-932940-7-7

Cieszyn / Český Těšín 2018
www.kinonagranicy.pl · www.kinonahranici.cz